1331

అజ్ఞాత శత్రువు

కాలిఫోర్నియా -

ఫ్రాన్సిస్ మెన్షన్స్‌లో వున్న ఒక గది. ఆ గదిలో ఫ్లోరసెంటు దీపం వెలగటంలేదు. వెలుగుతున్న టేబుల్‌లైటు ముందుకూర్చుని పునర్జన్మం గురించిన తన పరిశోధనా అంశాలను రాసుకుంటున్నాడు- ప్రొఫెసర్ బలదేవ్.

ఆయన ఎదురుగా ఫ్లోరిడా కూర్చునివుంది. ఆమె వయసు ఇరవై నాలుగు. లైటు వెలుతుర్లో ఫ్లోరిడా బిలీవర్ అనే మేగజైన్ను చదువుతోంది

రాత్రి తొమ్మిది గంటలు దాటి ఇరవై నిముషాలయ్యింది. సవుండ్ ప్రూఫ్ గది కావడంతో రోడ్డుమీది ధ్వనులేవీ వినిపించడంలేదు.

పది నిముషాల తర్వాత ఫ్లోరిడా వున్నట్టుండి ఇలా అన్నది -

"సర్"

తలెత్తి ఆమెకేసి చూసేడు బలదేవ్.

"ఎక్స్‌క్యూజ్ మీ సర్," అంటూ బిలీవర్ మేగజైన్‌లో ఆమెను ఆశ్చర్యానికి లోను చేసిన అంశాన్ని చూపుతూ ఆయనకు ఇచ్చింది.

దాన్ని అందుకుంటూ ఈసారి బలదేవ్-ఫ్లోరిడాను ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. ఎందుకంటే –

థీసిస్ రాసుకుంటున్న తనని డిస్టర్బ్ చేసిందంటే అందులో వున్న మేటర్ ఫ్లోరిడాను బాగా ఆకర్షించి వుండాలి.

అందుకే బలదేవ్ దాన్ని చదవటం మొదలుపెట్టాడు. ఆయనలా చదువుతుంటే ఫ్లోరిడా ఆయన్నే చూస్తూ కూర్చుంది. కాని ఆమె మెదడు ఆ విషయం గురించే ఆలోచిస్తోంది.

సాధ్యమేనా?

సరిగ్గా పన్నెండు నిముషాలు జరిగాయి.

"ఇంట్రెస్టింగ్" అన్నాడాయన చదవటం అయిపోయిన తర్వాత.

ఫ్లోరిడా కళ్ళు మెరిశాయి. నక్షత్రాల కాంతి ఆమె కళ్ళలో ఆయనకు కనపడింది.

"థాంక్ యూ ఫ్లోరిడా...ఎంతో ఆసక్తికరమైన ఇన్ఫర్మేషన్. పునర్జన్మల గురించిన నా పరిశోధనకు ఈ మేటర్ ఒక కొత్త వూపిరి."

"ఈజిట్ పాజిబుల్?" ఫ్లోరిడా అడిగింది.

"క్వయిట్" ఆయన నవ్వాడు. ఒక్క నిముషం తర్వాత ఆ... అన్నాడు–

"ఈ ప్రపంచం ఒక వింతల నగరం. సాధ్యం కానిదంటూ ఏ... లేదు. మన వూహకు-రీజనింగ్‌కు అందని సంఘటనల గురించి మన... ఆశ్చర్యపడతాం. కాని నిజంగా అందులో ఆశ్చర్యంలేదు. ప్ర... హేపెనింగ్‌నీ ఏదో ఒక సిద్ధాంతం అనుసరిస్తూనే వుంటుంది"

"ఐతే ఈ అద్భుతశక్తి పునర్జన్మలకు సంబంధించినదే అంటారా?" అడిగింది ఫ్లోరిడా.

"నర్జెస్లీ...గత జన్మల శత్రువులు కొంతమంది మనుషుల్ని వెంట...

డుతూ వుంటాయి. ఇండియాకు వెళ్ళిన వెంటనే ఇతన్ని కలుసుకోవాలి. ప్రిజర్వ్ దిస్"– బిలీకర్ మేగజైన్ను తిరిగి ఆమెకు అందించాడు.

మళ్ళీ అందులోకి చూసింది.

మేటర్ మధ్యలో ఒక యువకుడి ఫోటో వుంది. అతడి పేరు ప్రశాంత్. ఇరవైనాలుగేళ్ళ క్రితం అతని పుట్టుక జరిగిందని అందులో రాసివుంది.

తిరిగి ఆ మేటర్‌ని చదువుతోంది ఫ్లోరిడా.

థీసిస్ రాసుకుంటున్నాడు భారతదేశానికి చెందిన ప్రొఫెసర్ బలదేవ్.

టైము గడుస్తోన్నది

* * * *

కళ్ళు తెరిచాడు ప్రశాంత్. పలుచని మసగ్గావున్న పసుపుపచ్చని వెలుతురు గదినంతటినీ ఆక్రమించుకుని వుంది.

గోడమీద అస్పష్టంగా ఏవో నీడలు కదులుతున్నట్టుగా అతను ఫీలయ్యాడు.

లేచి కూర్చున్నాడు.

నిశ్శబ్దమే ఆ ప్రదేశాన్ని రాజ్యమేలుతోంది. దాన్ని ఛేదిస్తూ టిక్కు-టిక్కుమంటోంది టేబుల్‌మీద వున్న గడియారం.

టైమెంతయ్యింది?

పదకొండూ ఇరవై దాటుతోన్నది.

పక్క గదిలో ప్రశాంత్ తల్లి-తండ్రి నిద్రపోతున్నారు.

తెరచివున్న కిటికీలోనించి బయటకు చూశాడు. ఆకాశం కనపడుతోంది.

ఎందుకు మెలకువ వొచ్చింది? అనుకోలేదు అతను. మెలకువ ఎందుకొచ్చిందో అతనికి బాగానే గుర్తుంది.

ఎవరా మనిషి? ఆ వెలుగుకు అర్థం ఏమిటి?

కొంచెం సేపటి క్రితం తనకు కల వచ్చింది. ఆ కలలో పొడుగ్గా, సాధువులా వున్న ఒక మనిషి కనిపించాడు. ఆయన చుట్టూ ఏదో దివ్యమైన తేజస్సు ఆవరించుకుని వుంది.

ఏదో చెప్పాడాయన –

ఏం చెప్పాడో తెలీలేదు. ఆయన పెదవులు అటూఇటూ కదిలాయి. కాని– మాటలు వినిపించలేదు. కొంచెం సేపటికి ఆయన వెళ్ళిపోయాడు. ఆయనతోనే ఆ దివ్యమైన వెలుగుకూడా వెళ్ళిపోయింది.

చటుక్కున మెలకువ వచ్చింది.

ప్రశాంత్‌కు ఒకే విషయం అంతులేని ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. ఈ కల తనకు మొదటిసారిగా రాలేదు. ఇంతకుముందు ఎప్పుడో ఒకసారి వచ్చింది. సరిగ్గా ఇదే కల...

అదే మనిషి!

అదే తేజస్సు!

నిజంగా ఇంతకుముందు ఆ కలవచ్చిందా? లేక తను అలా అనుకుంటున్నాడా?

ఈ మధ్య అతడిని ఈ అనుమానమే గొప్పగా వేధిస్తోంది. ఒకసారి జరిగిన సంఘటన ఇంతకుముందు అదే ప్రదేశంలో జరిగినట్టుగా అనిపిస్తోంది.

అందుకే ఈసారికూడా అతను ఏ విషయాన్ని సరిగా తేల్చుకోలేకపోయాడు.

గడియారం టిక్కు టిక్కుమనడం మానలేదు.

ఇక నిద్రపట్టదని అతనికి తెలుసు.

లేచి నిల్చున్నాడు.

ప్యాంటు–షర్టు వేసుకున్నాడు.

వాచీ తీసుకున్నాడు టేబిల్‌మీదనించి. కాని ఎందుకో పెట్టుకోలేదు.

పదకొండున్నర దాటింది.

బయటకు వచ్చాడు. తన గదికి లాక్‌చేశాడు.

ఎవరైనా లేస్తారనీ తనకోసం వెతుకుతారనే ఆలోచన అతడికి వచ్చింది ఐనా ఆ సమయంలో ఎవర్నీ డిస్టర్బ్ చెయ్యటం ఇష్టంలేదు ప్రశాంత్‌కి. అందుకే మెల్లిగా గేటు నెట్టుకుని రోడ్డుమీదకు వచ్చాడు.

ఒక్కసారిగా చల్లటిగాలి అతడిని చుట్టుకుపోయింది.

గుడ్డివెన్నెల మసగ్గా వుంది.

రోడ్డు మీద ఎవ్వరూ లేరు.

ప్రశాంత్ రోడ్డుమీద నడుస్తూ ఎక్కడికి వెళ్ళాలో నిర్ణయించుకున్నాడు అతడి మెదడులో కొన్ని నిముషాల క్రితం తనకువచ్చిన కల గురించి ఆలోచనలే కదులుతున్నాయి.

ఏదో చిత్రమైన మానసిక స్థితికి అతను లోనవుతున్నట్టుగా భావించుకున్నాడు.

మెంటల్‌గా తను బేలన్స్ కోల్పోతున్నాడా?

లూనటిక్ కండిషన్‌కి చేరుతున్నాడా?

ఏమో! తెలీదు.

ఐదునిముషాల తర్వాత అతనికి నాలుగురోడ్ల కూడలిలో ఒక మనిషి ఎదురైనాడు. సన్నగా పొడుగ్గావున్నాడు. అతని చేతిలో చిన్న మాస్కువుంది.

అతని పెదవుల మధ్య సిగరెట్టు వుంది. కాని దానికి నిప్పులేదు. వెలగడంలేదు.

ఆపి ప్రశాంత్‌ను అడిగాడు తను—

"మేచ్ బాక్స్ వుందా?"

ప్రశాంత్ లేదన్నాడు.

అప్పుడతని మొహం విసుగ్గా మారిపోయింది. అతను సిగరెట్టును తీసి చేత్తో పట్టుకుని "ఎక్కడికి వెళుతున్నారు?" అనడిగాడు మళ్ళీ.

"రైలు స్టేషన్ వరకు"

"ఎక్కడి వరకు వస్తారు?"

"ఎక్కడికీ రాను స్టేషన్‌వరకే... కొంచెం సేపు స్టేషన్లో గడిపి ఇంటికి వెళ్ళిపోతాను" చెప్పాడు ప్రశాంత్.

"ఇంత రాత్రివేళ టైంపాస్ చెయ్యటానికి వెళుతున్నారా?"

"అవును"

"మనుషుల ప్రవర్తన చాలా చిత్రమైనది" అన్నాడతను మళ్ళీ.

ప్రశాంత్ అతని మొహంలోకి చూశాడు. కాని అతను తలవంచుకుని నడుస్తున్నాడు నడుస్తూనే మళ్ళీ సిగరెట్టును పెదవుల మధ్య పెట్టుకున్నాడు.

వీధి దీపాలు వెలుగుతూనే వున్నాయి.

రోడ్డు పక్కనే వున్న ఒక ఇంట్లోనించి టేబుల్‌ఫాన్ ఫుల్‌స్పీడులో తిరుగుతున్న చప్పుడు వస్తోంది.

అతనే మళ్ళీ అన్నాడు— "అలవాట్లుకూడా మేచ్ బాక్స్ విషయం గుర్తులేదు. సిగరెట్లువున్నాయి. సిగరెట్టు కాల్చాలనే కోరిక నన్ను దారుణంగా తినేస్తోంది. కాని నిప్పులేదు. చిత్రమైన పరిస్థితికదూ? ఏమంటారు?"

ప్రశాంత్ మౌనంగా తలవూపాడు.

అతనికి బోర్‌గా వుంది.

ఏదో ట్రాన్స్‌లో వున్నట్టుగా నడుస్తున్నాడు. అతని మనసులో ఏదోవుంది. మెదడులో ఏవోకొన్ని అస్పష్టమైన దృశ్యాలు కదిలి వెళుతున్నాయి.

"మీకో జోక్ చెప్పనా?" అతనే అడిగాడు.

జోక్‌ను ఎంజాయ్ చెయ్యగలడా?

అతనికి అనవసరం. బాగా బోర్ ఫీలవుతూ ఉండొచ్చు. ఎంత దూరంనించి ఒక్కడే వస్తున్నాడో తెలీదు. అందుకే ప్రశాంత్ రెస్పాన్స్‌ను లెక్కలోకి తీసుకోలేదు.

"ఒకసారి సరిగ్గా ఇలాంటి సమస్యలోనే చిక్కుకున్నాను. మేచ్

బాక్స్‌లేదు. ఆరు సిగరెట్లు వున్నాయి. రాత్రి ఒంటిగంట. అదృష్టం ఏమిటంటే? శ్మశానం పక్కనించే నడుస్తున్నాను. కొంచెం దూరంలో ఏదో శవం కాలుతోంది. ఆ మంట దగ్గరకు వెళ్ళి సిగరెట్టు వెలిగించుకున్నాను. తర్వాత నాకు భయంతో వణుకుపుట్టింది. ఎందుకంటే శవాలంటే నాకు భయం. జోక్‌లాంటి ఈ ఇన్సిడెంట్ ఎలా వుంది?"

ప్రశాంత్ మౌనాన్ని వదల్లేదు.

కొంచెం దూరంలోనే స్టేషన్ వుంది.

దీపాలు కనపడుతున్నాయి.

ఒక్కనిముషం అతను ప్రశాంత్‌ను పరిశీలనగా చూశాడు. తర్వాత అడిగాడు— "మీరేదైనా వత్తిడికి గురవుతున్నారా?"

"లేదు."

"కాని అలాగే వున్నారు. ఏదో విషయం గురించి తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నారు. ఒప్పుకుంటారా?"

"లేదు" అన్నాడు ప్రశాంత్ మళ్ళీ.

"మీరు అబద్ధం చెబుతున్నారు.... నేను తెలుసుకోగలను. ఎలాగంటే మనస్తత్వ శాస్త్రంగురించి నాకు కొంచెం నాలెడ్జివుంది. వంద మందిని నవ్వించగలిగిన జోకు ఒక మనిషిని నవ్వించలేక పోయిందంటే ఆ మనిషి మామూలు స్థితిలో లేడనే అనుకోవాలి" అన్నాడతను.

అతనలా అన్న తర్వాత కూడా ప్రశాంత్ ఏమీ మాట్లాడలేక పోయాడు ఎందుకో తన మానసిక స్థితి గురించి అతనికి చెప్పుకోవాలని అనిపించలేదు.

ఏమని చెప్పాలి?

ఎలా చెప్పాలి?

ఎక్స్‌ప్లెయిన్ చెయ్యటానికి వీలు కావటంలేదు. కొన్నిరోజులుగా అప్పుడప్పుడు తను ఇలాంటి స్థితికి గురవుతూనే వున్నాడు

ఇదేమిటో తెలుసుకోవాలి

తప్పదు.

అందుకే ఇంత రాత్రివేళ బయల్దేరాడు.

ఆ కలకు అర్థం ఏమిటో తనకు తెలియాలి.

ఆ మనిషి ఎవరు?

ఆ వెలుగు యేమిటి?

ఆలోచనల్లోనే స్టేషన్ వచ్చింది.

పక్కకు చూస్తే అతను లేడు. ఎప్పుడో వేగంగా నడిచి స్టేషన్లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

లోపలకు వెళ్ళాడు.

ఇద్దరు మనుషులు ముసుగులు పెట్టి నిద్రపోతున్నారు. స్టేష మాస్టరు గదిలో ఎవరో ముగ్గురు కూర్చుని వున్నారు. వాళ్ళు ఏదో మాట్లా కుంటున్నారు. ఆ ముగ్గుర్లో ప్రశాంత్ పక్కనే నడిచి వచ్చిన మనిషికూ వున్నాడు. ఇప్పుడతను సిగరెట్టు కాలుస్తున్నాడు. అతను ప్రశాంత్ ఆ గ ముందునించే వెళ్ళటం చూడలేదు.

ఇంకా ముందుకు వెళ్ళాడు.

అక్కడే అతనికి కావలసిన మనుషులు వుంటారు.

వరసగా సిమెంటు బెంచీలన్నీ ఖాళీగా వున్నాయి.

రాత్రి ఒంటిగంటకి తూర్పు వైపుకు వెళ్ళేరైలు వుంది. ఆ రైల ఎక్కువమంది ప్రయాణీకులు వుండరు. ఆ ట్రెయిన్లో ఎక్కువగా దొంగ తిరుగుతూవుంటారు.

ప్రశాంత్ అన్వేషణ ఫలించింది.

చివరగా వున్న సిమెంటు బెంచీమీద ఆయన కూర్చుని వున్నా ఒక్కడే మనిషి.

ఆశ్చర్యపోయాడు ప్రశాంత్. ఎందుకంటే సాధువులు ఒక్కరి ప్రయాణం చెయ్యరు. వచ్చేపోయేరైళ్ళలో ముగ్గురో, నలుగురో స్టేషన్లో దిగుతూవుంటారు

ఆయన ఏదో ఆలోచనలో వున్నాడు.

ఏ రైల్లో దిగాడో... రాత్రి పదీ యాభై నిముషాలకు తూర్పునించే వచ్చే రైలు ఒకటి వుంది. అందులో దిగివుంటాడు.

ప్రశాంత్ బెంచీమీద చివరగా కూర్చున్నాడు.

ఆయన తల తిప్పాడు. అతన్ని చూశాడు.

నమస్కారం చేశాడు ప్రశాంత్.

ఆయన చెయ్యెత్తి దీవించాడు.

అరవై యేళ్ళు దాటిన వాడిలా వున్నాడు. బాగా పెరిగిన గడ్డం ఆయన మోకాళ్ళమీదకు పడుతోంది. జుట్టు పాము చుట్టలుగా పైకిలేచివుంది. గడ్డానికీ, మీసాలకీ మధ్య నోరు మూసుకుపోయివుంది

ఆయనతో సంభాషణ ఎలా మొదలు పెట్టాలో ప్రశాంత్కు అర్థం కాలేదు. తన మానసిక స్థితికి సరైన కారణాన్ని ఆయన చెప్పగలడా? అంతటి పరిజ్ఞానం ఆయనకు వుందా! అటువంటి మనుషులకు ఆ శక్తి వుంటుందనే తాను స్టేషన్కు వచ్చాడు

అసహనంగా కదిలాడు ప్రశాంత్.

గట్టిగా ఒక నిట్టూర్పు విడిచాడు.

ఆయన ప్రశాంత్ వైపు తిరిగి "సంశయించకు.. అడుగు" అన్నాడు.

"ఏమిటి?"

"నువ్వేదో అడగాలనుకుంటున్నావు కదూ?"

తల వూపాడు.

ఒక్క సెకండ్ తర్వాత "అవును. మీలాంటి మనిషి ఎదుట నా మానసిక స్థితి గురించి చెప్పాలని వచ్చాను. అందుకు కారణం ఏమిటో కూడా తెలుసుకోవాలనుకున్నాను" అన్నాడు.

ఆయన ఏదోగా నవ్వాడు. కాని ఆ నవ్వు బయటకు రాలేదు.

"ఏమవుతోంది?" అడిగాడాయన.

"చిత్రంగా వుంది. ఈ మధ్య కాలంలో—అంటే గత కొన్ని రోజు లగా ఏదైనా ఒక సంఘటన జరిగినప్పుడు లేక జరుగుతున్నప్పుడు అ

సంఘటన ఇంతకుముందే ఎప్పుడో జరిగిపోయినట్టుగా కళ్ళముందు కన బడుతోంది. కాని ఆ సంఘటన విజానికి ఇంతకుముందు ఎప్పుడూ జరగ లేదని నాకు గట్టిగా తెలుసు. అయినా అలా ఎందుకు అనిపిస్తోందో తెలీదు."

"ఇంతేనా?"

"కాదు. ఇంకా వుంది. సినిమా తెరమీద కదిలిపోయినట్టు నా మెదడులో ఏవో అస్పష్టమైన కొన్ని దృశ్యాలు అప్పుడప్పుడు పరుగులు పెడుతున్నాయి. అవేమిటో స్పష్టంగా తెలుసుకోలేకపోతున్నాను. వాటి గురించే ఆలోచిస్తున్నప్పుడు, ఆ దృశ్యాలు ఏమిటో తెలుసుకోవాలని ప్రయత్నం చేస్తున్నప్పుడు, నన్ను నేను మరచిపోతున్నాను."

"అంటే"

"నేను–నేను కాదని అనుకుంటున్నాను. అలా అనిపిస్తోంది."

ఈసారి ఆయన మామూలుగానే నవ్వాడు. ఒకసారి గడ్డాన్ని నిమురుకున్నాడు.

"ఇంకా నువ్వేదైనా చెప్పాలని అనుకుంటున్నావా?"

"అవును. నేను ఇక్కడకు ఈ సమయంలో ఇంత రాత్రివేళ రావటానికి కారణం ఒకకల. ఒకకల వచ్చింది. అందులో నాకు మీలాంటి ఒక సాధువు కనిపించాడు. బాగా దగ్గరగా వచ్చాడు. నాకు ఏదో చెప్పాడు. ఆయన నోరు కదిలింది. కాని–నాకేమీ వినపడలేదు. ఆయన చుట్టూ దివ్య మయిన వెలుతురు నిండివుంది. నాతో ఎంతో సన్నిహితంగా మాట్లాడాడు. కాని నేనేమీ అర్థం చేసుకోలేకపోయాను. ఈ కల వచ్చిన తర్వాత నా మానసిక స్థితి పూర్తిగా చెదిరిపోయింది. నా ఆలోచనలన్నీ ఏ వైపుకో పరుగులుతీస్తున్నాయి."

అప్పుడాయన "విచిత్రమైన స్వప్నం" అన్నాడు. అన్నాడు కాని వెంటనే ఏమీ చెప్పలేదు. ఏదో ఆలోచిస్తూ వుండిపోయాడు.

ముందుకు చూశాడు ప్రశాంత్. దూరంగా సిగ్నల్ స్తంభాలకు వున్న ఎర్రటి దీపాలు కనపడ్డాయి.

మళ్ళీ అడిగాడు "ఇంతకుముందు ఎప్పుడైనా ఇటువంటి స్వప్నం వచ్చిందా?"

"వచ్చింది. సరిగ్గా ఇదేకల. కొంచెంకూడా మార్పులేదు. అక్కడే మొదలయ్యి అక్కడే ముగిసిపోయింది. అప్పుడే నేను నిద్రనుంచి బయట పడ్డాను" అన్నాడు ప్రశాంత్.

ఎక్కడో రోడ్డుమీద ఏదో మోటారు వాహనం రివ్వున పరుగు తీస్తున్న చప్పుడు వినిపించింది.

ఆయన నోరు తెరిచాడు.

ఇలా చెప్పాడు–

"మానసిక శాస్త్రవేత్తల దృష్టిలో నీ మానసిక స్థితికి హేతు వేమిటో నాకు తెలీదు. కాని నేనంటాను ఇది పునర్జన్మలకు చెందిన మాన సిక స్థితి."

"పునర్జన్మ లున్నాయా?" వెంటనే అడిగాడు ప్రశాంత్.

"తప్పకుండా వున్నాయి."

ఇంతకుముందు ఇదే ప్రశ్నను అతను ఎంతోమంది సాధువులను అడిగాడు. అంతా పునర్జన్మలు వున్నాయనే చెప్పారు. ఒక్క మనిషికూడా లేవని చెప్పలేదు.

"అర్థమయ్యేట్టు చెప్పండి" అన్నాడు ప్రశాంత్...

"చావు–పుట్టుక అనేవి ఏ ప్రాణికైనా ఒక్కసారితో అంతమయ్యేవి కావు. ఒక్కో ప్రాణి ఎన్నోసార్లు పుడుతుంది. ఇంకెన్నోసార్లు అంతమవు తుంది. మనుషులుకూడా అంతే. కాని చిత్రమేమిటంటే కొంతమంది మనుషులకు గతజన్మకు సంబంధించిన జ్ఞానం లీలగావుంటుంది. ఇంకొంత మందికి ఎక్కువగానే వుండొచ్చు. ఏ మనిషికైనా సహజంగా అలవడే స్వభావంమీద పుట్టిపెరిగిన పరిస్థితులతోపాటు గతజన్మ ప్రభావంకూడా వుండే అవకాశం వుంటుంది."

"అంటే?"

"నీ మానసిక స్థితికీ, నీ కలకీకూడా నీ పూర్వజన్మ జ్ఞానమే కారణం. నీ మెదడులో అస్పష్టంగా కదిలే దృశ్యాలు గతజన్మలో జరిగిన సంఘటనలకు సంబంధించినవే. ఎప్పుడో ఒకసారి జరిగిపోయినట్టుగా భ్రమింపచేస్తున్న ఇప్పటి సంఘటనలుకూడా అటువంటివే. గతజన్మకు సంబంధించిన ఆలోచనలను తవ్వటానికి నీ మెదడు చేస్తున్న ప్రయత్నమే ఆందోళనకరమయిన నీ మనస్థితికి అసలైన కారణం. గతంలో నువ్వేమిటో నిన్ను నీవు తెలుసుకోవాలన్న నిరంతర తపనే నిన్ను నువ్వు మరచిపోవటం అంటే నీలో ఒక సంఘర్షణ జరుగుతోంది." చెప్పి ఇంకో సారి గడ్డాన్ని చేత్తో దువ్వుకున్నాడు సాధువు.

నమ్మలేకపోయాడు ప్రశాంత్. కాని నమ్మకుండా వుండలేకపోయాడు. పునర్జన్మలకు సంబంధించిన వార్తలు అతను ఎన్నోసార్లు చదివాడు.

ఐనా అడిగాడు.

"పునర్జన్మలో పూర్వజన్మలు గుర్తుండే అవకాశం మనుషులకు ఉంటుందంటారా?"

ఆయన విసుక్కోలేదు

నెమ్మదిగా చెప్పాడు "అందరికీ వుంటుందని చెప్పలేను. కొంత మందికి వుంటుంది. అటువంటి సంఘటనలు చాలా జరిగాయి."

"అవును. కొన్నిసార్లు పేపర్లలో నేనుకూడా చదివాను. కాని వాటిల్లో నిజం ఎంత ఉన్నదో అంచనా వేసుకోలేకపోయాను. ఇప్పుడు ఇంత స్పష్టంగా మీరు చెబుతుంటే నమ్ముతున్నాను. అతీంద్రియ శక్తుల గురించి మీ ఉద్దేశం ఏమిటి?" అడిగాడు ప్రశాంత్.

"అతీంద్రియ శక్తులు ఉన్నాయి. వాటిని పొందటం అందరికీ సాధ్యంకాదు. కొంతమంది మనుషులకే అది సాధ్యం."

"అతీంద్రియ శక్తులు ఉన్నాయనే నమ్మకం నాకూ వుంది. వాటి సాధించాలనే కోరికకూడా వుంది అందుకే అడుగుతున్నాను. మీరుఏవై అలాంటి శక్తులను సాధించారా?"

అడ్డంగా తలను వూపాడు ఆయన.

"సహజంగానే కొంతమంది మనుషుల్లో కొన్ని శక్తులుంటాయి. అటువంటి శక్తి నాలో ఏదైనా ఉంటే ఉండొచ్చు. దాన్ని నేను గొప్ప శక్తిగా అనుకోవటంలేదు. ప్రత్యేకించి నేను అటువంటి అతీంద్రియ శక్తులను సాధించలేదు."

ప్రశాంత్‌కు నిరుత్సాహం కలిగింది.

చిన్నతనంనించీ ప్రశాంత్‌కు సాధువులంటే ఇష్టంగా ఉండేది. వాళ్ళంటే అతనికి గౌరవం. అన్ని సుఖాలనూ వదులుకుని వాళ్ళు దేశాటన చేస్తూ వుంటారని ఎక్కువ ప్రదేశాలు తిరిగి ఎక్కువ లోక జ్ఞానాన్ని సంపాదించే మేధావులనీ అతని నమ్మకం.

ఏదైనా ఒక్క అతీంద్రియ శక్తినైనా పొందాలని అతని కోరిక.

"నా మనసులో ఒక కోరిక వుంది. కాని తీరటం లేదు. పూర్వ జన్మ జ్ఞానం నాలో ఇప్పుడు వుందని మీరు చెప్పిన తర్వాత ఆ కోరిక బాగా పెరిగిపోతున్నది" అన్నాడు ప్రశాంత్.

"ఏమిటి? ఏదైనా అద్భుత శక్తిని సాధించాలనా?" అడిగాడాయన చాలా మామూలుగా.

"అవును. ఇప్పుడు చెప్పండి! యేదైనా సరే. ఒక అద్భుతశక్తిని సాధించగలిగే మార్గం ఏమిటి?"

కొంచెంసేపటి వరకు ఆయన మాట్లాడలేదు. తర్వాత శూన్యంలోకి చూస్తూ ఇలా అన్నాడు.

"ఏ మార్గాన్నీ ఎవరూ నీకు చెప్పాల్సిన అవసరంలేదు. ఆమార్గమే నిన్ను వెతుక్కుంటూ వస్తుంది. దగ్గర్లోనే నీ జీవితంలో ఒక గొప్ప సంఘటన జరగబోతోంది. ఆ సంఘటన నీ జీవితాన్నే మార్చెయ్యగలదు"

"ఏమిటా సంఘటన? ఎప్పుడు జరగబోతున్నది? చెప్పండి" కుతూహలంగా అడిగాడు ప్రశాంత్.

చెప్పటం ఇష్టంలేనట్టు ఎందుకో చటుక్కున బెంచీమీద నించి లే వెళ్ళిపోయాడు సాధువు.

ఆయన ప్రవర్తన అంతుపట్టక అక్కడే వుండిపోయాడు అతను.

"ఒంటరిగా ఇక్కడే, ఇంకా కూర్చునివున్నారా?"

తలతిప్పాడు.

అతనే, స్టేషన్‌వరకూ కలిసివచ్చిన మనిషి.

"బాగా రాత్రయ్యింది. ఇంటికి వెళ్ళి పడుకోండి. గుడ్‌నైట్" అన్నాడతను.

విసురుగా లేచి నిలబడ్డాడు ప్రశాంత్.

సాధువు ఎక్కడా కనపడలేదు. దూరంనించి వస్తున్న రై వెలుతురును ఎత్తుగా పెరిగిన చెట్లకొమ్మలు వూగుతూ అడ్డుకుంటున్నా

కొంచెం సేపట్లో రైలు రావటానికి సూచనగా స్టేషన్లో గ మోగింది.

పేంట్ జేబుల్లో చేతులు పెట్టుకుని తలొంచుకుని ఆలోచిస్తూ క లాడు ప్రశాంత్.

ఏమిటీ సంఘటన?

* * * *

క్యూరియస్‌గా ఆమెను చూశాడు ప్రశాంత్.

ఆమె అందం అతన్ని పరవశుడ్ని చేసింది. అంత అందంగా వు ఆమెపేరు శమంత. అతడి ఎదురుగా కూర్చుంది. కొన్ని క్షణాల అన తరం ఆమె కొంచెంగా తలెత్తి అతడి కళ్ళలోకి చూసింది.

చలించిపోయాడు.

ఆమె కళ్ళు ఇంకా అందంగా వున్నాయి. ఎర్రటి ఆమె పెదవుల్ని చూసినప్పుడు అతడిలో ఏదో ఉత్తేజం కలిగింది.

అతడికి ఆమెమీద ప్రేమకంటే ఎక్కువ ఇష్టం కలిగింది అమాయకమైన ఆమె లేడికళ్ళు అతడికి మరపు రానివిగా అనిపించాయి

పెదవులు విచ్చుకోకుండానే కళ్ళతో నవ్వింది శమంత. ముగ్ధుడై వాడు అతను.

ఎన్ని యుగాలైనా ఆమె ఎదురుగా కూర్చుని ఆమె అందాన్ని చూస్తూ గడిపెయ్యవచ్చునని అనుకున్నాడు ప్రశాంత్. కాని అలా చూస్తూనే యుగాలు గడపటం కష్టమని కూడా అనిపించింది. ఎందుకంటే ఆమెకు దగ్గరగా వెళ్ళకుండా వూరికే కూర్చోపటం కష్టమని అతనికి తెలుసు.

అక్కడే ఆమె తనకు నచ్చిందని ప్రకటించాడు ప్రశాంత్ అతడికే కాదు—అతని తల్లికీ తండ్రికీ శమంత అందం ఇష్టమైనది. అందుకే వాళ్ళు ప్రశాంత్ ప్రకటన గురించి అంతగా ఆశ్చర్యపడలేదు. శమంత అందం అపురూపమైనదని వాళ్ళుకూడా అంగీకరించారు.

సరిగ్గా నెలా పన్నెండు రోజులకు ఫిక్సుచేశారు పెళ్ళి.

అంత దూరంలో ముహూర్తాన్ని నిర్ణయించినందుకు అతడికి గొప్ప ఆశాభంగం కలిగింది.

ఎర్రటి ఆమె పెదవులు పదే పదే అతడిని కవ్వించాయి. ఆమె చూపులు గుర్తుకువచ్చి అతడిని బాగా కలవర పరిచాయి. ఆరాత్రి అతను నిద్రకు దూరమైపోయాడు.

ఆ రాత్రే హటాత్తుగా అతనికి క్రితం రాత్రి సాధువుతో స్టేషన్లో జరిగిన సంభాషణ గుర్తుకువచ్చింది. అప్పుడు అతనికి ఒక ఆలోచన కలిగింది.

కేవలం తల్లి-తండ్రి తృప్తికోసం మొదట పెళ్ళిచూపులకు బయల్దేరాడు. ఉద్యోగం రాకముందు పెళ్ళి చేసుకోటం ఇష్టంలేదు ప్రశాంత్‌కి. కాని ఆ భయాన్ని శమంత తండ్రి గురుపాదం మొదటే తుడిచివేశాడు. తన ఇన్‌ఫ్లుయెన్స్‌తో ఒక బేంక్‌లో ఉద్యోగాన్ని సులభంగా సంపాదించగలనని చెప్పాడు.

శమంతను చూసిన తర్వాత తన నిర్ణయం మరునిముషంలోనే మారిపోయింది. ఆమె అందంతో తనని బంధించేసింది.

తన జీవితంలో జరగబోయే ఆ గొప్ప సంఘటన యేమిటో శమంతతో తన పెళ్ళనే అనుకున్నాడు ప్రశాంత్. కావొచ్చు. మొదటిసారి చూపులకే తను ఆమెకు లొంగిపోయాడు. ఈ లొంగిపోవటం అనేది తను ఇంతకు ముందు ఎప్పుడూ వూహించనిదే. అదే జరిగింది.

సాధువు చెప్పిన సంఘటన ఇదే కావచ్చు.

ఒకవేళ అదే ఐతే ఆమె తన జీవితంలో ప్రవేశించటం కారణంగా తన బతుకు ఏలాంటి మలుపు తిరగబోతున్నది?

ఏం జరగబోతున్నది?

ఎలాంటి మార్పు సంభవించబోతోంది?

ఎంతో ఆలోచించాడు ప్రశాంత్. కాని అతని వూహకు అందలేదు ఏమీ.

సరిగ్గా అప్పుడే అతని మెదడులో శమంతకు సంబంధించిన ఆలోచనలు చెదిరిపోయాయి. ఇంకేవో రూపాలు కనిపించటం మొదలు పెట్టాయి.

అంతా గజిబిజిగా వుంది.

కన్ఫ్యూజన్.

కేయాటిక్ స్టేట్....

మెదడు స్క్రీన్‌మీద తిరుగుతున్న ఆ దృశ్యాలను అగ్రహించటానికి అతను తీవ్రంగా ప్రయత్నించేశాడు.

కళ్ళు గట్టిగా మూసుకున్నాడు. తల విదిలించాడు.

అంతా అస్పష్టంగా వుంది.

ఒక్క ఆలోచనకూడా నిలవటంలేదు. ఒక్కరూపంకూడా మెదడు స్క్రీన్‌మీద నిలకడగా ఆగిపోవటం లేదు.

ఏమిటి?

ఏం జరుగుతోంది? మైగాడ్....మెదడు పగిలిపోతుందా? భయమేసింది ప్రశాంత్‌కి.

ఉలిక్కిపడి లేచికూర్చున్నాడు.

* * *

కబురొచ్చింది ఆరోజు పోస్టులో ప్రశాంత్‌కి. అందులో ఒక ఉత్తరముంది. దాన్ని రాసినతని పేరు కోసలరామ్ ఆడవాళ్ళ పెళ్ళి శుభలేఖకూడా వుంది. అతనిదే పెళ్ళి. అతను భువనేశ్వర్‌లో వుంటున్నాడు.

ఏడాదిక్రితం వరకు కోసలరామ్ ఆ వూళ్ళోనే వుండేవాడు. నాలుగు రోజులే వుంది పెళ్ళి.వెంటనే రమ్మని ప్రత్యేకంగా రాశాడు ఆ ఉత్తరంలో.

ఒక ప్రోగ్రాంని ఫిక్స్ చేసుకున్నాడుప్రశాంత్ ఆరోజు సాయంత్రానికి. తనకాబోయే భార్య శమంతను కలుసుకోవాలి.

సాయంత్రం ఐదుగంటలు—అతను డ్రెస్ చేసుకుని ఇంట్లోనించి బయటకు వచ్చాడు. అలా రావటానికిముందు ఆ ప్రోగ్రాం గురించి ఇంట్లో ఎవరికీ చెప్పలేదు.

ఆమె ఇంటి దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

ఎందుకో అతనికి తను తొందరపడుతున్నట్టుగా అనిపించింది. పెళ్ళికి ముందుగానే తను శమంతను కలుసుకోటానికి చేసే ప్రయత్నాలను ఆ యువతి ఎలా అర్థం చేసుకుంటుంది?

గర్వంగా ఫీలవుతుందా?

ఏమైనా కలుసుకోక తప్పదు.

ఎందుకంటే—తను భువనేశ్వర్ వెళుతున్నట్టుగా ఆమెకు చెప్పాలి.

కార్నర్‌లో నిలబడ్డాడు.

ఇంట్లోకి వెళ్ళటం అతనికి ఇష్టంలేదు. ఏదో ఒక క్షణంలో శమంత బయటకు వస్తుందని అతనికి అనిపించింది.

ఆ ఇంటివైపుకే చూస్తున్నాడు.

నిముషాలు గడుస్తున్నాయి. శమంత బయటకు రాలేదు. ఆమే కాదు. ఆ ఇంట్లోనించి ఒక్కరు కూడా బయటకు రాలేదు.

చాలా అసహనంగా వుంది.

ఇప్పుడేం చేయాలి?

సరిగ్గా ఇలా ఆలోచిస్తున్నప్పుడే ఆ రోడ్డు మీదకు పువ్వుల అమ్మే వాడు పెద్దగా అరుచుకుంటూ వచ్చాడు. వస్తూనే ఆ ఇంటిముందుకు వె పోయాడు.

అప్పుడు హఠాత్తుగా బయటకు వచ్చింది శమంత ఇంట్లోం పువ్వులు కొనటానికి. ఆ కార్నర్‌లో నిలబడిన ప్రశాంత్‌ని చూ ఆశ్చర్యపడింది.

ప్రశాంత్ ఆమె తన వైపు చూసిన ఆ సమయాన్ని వృధాచెయ లేదు. ఆమెను రమ్మని చేత్తో సైగ చేశాడు.

ఆమె రెస్పాన్స్‌గా ఆగమన్నట్టు చేత్తో చూపి పువ్వులు కొ లోపలకు వెళ్ళిపోయింది.

శమంత చురుగ్గా వున్నందుకు ప్రశాంత్‌కు సంతోషమయ్యిం ఆమె డేషింగ్ నేచర్ అతనికి నచ్చింది కూడా.

దాదాపుగా ఇరవై నిముషాల తర్వాత ఇంట్లోనించి బయట అతడిని కలుసుకుంది శమంత.

"అరగంటనించీ ఎదురుచూస్తున్నాను" అన్నాడు.

"ఇంట్లోకి రాకూడదా" అన్నది శమంత.

"ఏమయినా అనుకోరా?"

"మనిద్దరికీ పెళ్ళి సెటిలయిన విజాన్ని మీరు మరచిపోయి స న్నారు. ప్రస్తుతానికి మనం సగం భార్యాభర్తలం. ఇంకెవరు అ కుంటారు?"

"ఇంతకీ ఎక్కడికి ప్రయాణం?" అడిగాడు.

వెంటనే ఆమె మెత్తగా నవ్వింది. ఎర్రటి ఆమె పెదవు విచ్చుకున్నాయి.

"ఈ ప్రయాణం నాదికాదు. మీదే. మీరు రమ్మంటే బయటి కొచ్చాను. మనం ఎక్కడికో మీరే చెప్పాలి" అన్నది.

"నేను రేపే భువనేశ్వర్ వెళుతున్నాను"

"ఎందుకు?"

ఎందుకో చెప్పాడు ప్రశాంత్.

"ఎప్పుడొస్తారు తిరిగి?"

"వారం రోజుల్లో వస్తాను"

"త్వరగా రండి"

"తప్పకుండా... థాంక్ యూ....నాదో చిన్న కోరిక....తీర్చగలవు కదూ?"

ఉలిక్కిపడింది శమంత.

"ఏమిటి?" క్షణం ఆగి అడిగింది.

"సినిమాకు వెళదాం వస్తావా?"

"మైగాడ్....సేవ్‌చేశారు సినిమాకేనా? మీరు కోరిక అంటే భయపడ్డాను." నవ్వింది మనోహరంగా

"ఏమనుకున్నావు?"

"చెప్పమంటారా?"

"చెప్పు"

"ఏకాంతంగా గడపటానికి ఈ కాంతను ఎక్కడికో రమ్మంటారని భయపడ్డాను" చిన్నగా అన్నది.

"కోరికవున్నా మనసు అందుకు ఒప్పుకోటంలేదు శమంతా.... సినిమా చాలు"

"నా ఉద్దేశంకూడా అదే" అన్నది ఆమె. "నువ్వింట్లో చెప్పి రాలేదుకదూ? అడిగాడు ప్రశాంత్.

"అవును"

"ఆలస్యమైతే కంగారు పడరా?"

"పరవాలేదులెండి. ఎందుకంటే నేను బయటకు వచ్చి ఒకసా వెనక్కు చూశాను. మనిద్దరం కలిసి నడవటం మా చెల్లెలు చూసింది. దా కేదైనా విషయం తెలిసిందంటే రేడియోలో చెప్పించినట్టే"

నవ్వాడు ప్రశాంత్.

తనకు కాబోయే భార్య అంత చలాకీగా-యాక్టివ్‌గా వుండటం అతని బాగా ఇష్టమయ్యింది.

థియేటర్లోకి వెళ్ళారు.

లోపల చీకటిగా వుంది.

కొన్ని నిముషాలకు న్యూస్ రీల్స్ మొదలైనాయి.

ప్రశాంత్‌కి ఏదో హాయిగావుంది. ఆమె తల్లో పెట్టుకున్న పువ్వు పరిమళం అతడికి బాగా నచ్చింది.

అతడు శమంత వెనగ్గా చేతినిపోనిచ్చాడు. తర్వాత ఆమె భు మీద చేత్తో చిన్నగా మృదువుగా నొక్కుతూ ఇలా అన్నాడు-

"శమంతా త్వరలో నా జీవితంలో గొప్ప అనూహ్యమైన సంఘ జరగబోతున్నది. ఆ సంఘటన నా జీవితాన్నే మార్చేస్తుంది"

చటుక్కున అతడికళ్ళలోకి వింతగ చూసింది శమంత.

* * *

"గుడ్ న్యూస్" అన్నాడు కోనలరామ్.

అతడలా అనటానికి ముందు ప్రశాంత్ తన పెళ్ళిగురించి అతని చెప్పాడు. తర్వాత శమంత గురించీ, ఆమె అపురూపమైన అం గురించీ ఎంతో క్లియర్‌గా చెప్పాడు.

ముఖ్యంగా-ఆమె కళ్ళు ఆ చూపులు తనని అనుక్షణం వెంటా తున్నాయని కూడా చెప్పాడు.

"గుడ్ సెలెక్షన్" అన్నాడు కూడా కోనలరామ్.

ఎంతో దూరంనుంచి తన పెళ్ళికి ప్రశాంత్ ఎటెండయినందుకు త సంతోషాన్ని వ్యక్తపరిచాడు. ప్రశాంత్ పెళ్ళికి తప్పక ఎటెండవుతాన ప్రామిస్ చేశాడు.

ఆ రాత్రి పదకొండు గంటలకు ప్రశాంత్-కోనలరామ్ బాగా మాట్లాడుకునే అవకాశం దొరికింది. అప్పుడు ఇద్దరూ మేడమీద కుర్చీల్లో కూర్చుని వున్నారు.

వెన్నెల వెలుగు అంతటా పరుచుకుంది

వాతావరణం చల్లగా వుంది.

ఎదురుగా కూర్చున్న కోనలరామ్‌కు ప్రశాంత్ చెప్పాడు-కొన్ని రోజుల్లో తన జీవితంలో జరగబోయే గొప్ప సంఘటన గురించి.

"ఈజిట్!" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు అతను. పునర్జన్మలగురించి సాధువు తన మానసికస్థితి గురించి ఇచ్చిన విశ్లేషణ ఏమిటో కోనలరామ్‌కు చెప్పాడు ప్రశాంత్.

"వెరీ ఇంట్రెస్టింగ్...పునర్జన్మలు చాలా చిత్రమైనవి. నిజం చెప్పాలంటే ఈ సబ్జెక్టు గురించి నాకు కొంచెం కూడా నాలెడ్జిలేదు. కేవలం అందువల్లనే అనుకుంటాను-నాకు ఇలాంటి మిరకిల్స్‌మీద నమ్మకం లేదు. కాని ఇప్పుడు నమ్మక తప్పదనుకుంటాను. ఐనా ఆ సాధువు చెప్పిన సంఘటన ఏమిటో-ఎప్పుడో జరగాలికదా"

"తప్పక జరుగుతుందనే నమ్మకం నాకువుంది. ప్రత్యక్షంగా ఇటువంటి విషయాలగురించి నాకు తెలీకపోయినా కొన్ని సార్లు ఏవో మేగజైన్లలో పునర్జన్మల గురించి నేను కూడా చదివాను. ఐనా నేననుకుంటున్నాను ఏదో ఒకటిచెప్పి నన్ను నమ్మించవలసిన అవసరం ఆ సాధువుకు ఏమాత్రంలేదని, ఒప్పుకుంటావా కోనలరామ్"

"తప్పకుండా. నా అభిప్రాయంమీద గట్టి దెబ్బ తగిలినా నీ జీవితాన్ని మార్చివేసే సంఘటన నిజంగానే జరిగితే నా నిర్ణయాన్ని మార్చుకుంటాను."

మళ్ళీ నిరీక్షణ మొదలయ్యింది.

ఎప్పుడు ఆ క్షణం?ఆ నిముషం లేక ఆ సెకండ్ ఎదురయ్యేదిఎప్పుడు?

ఆ సంఘటన ఎప్పుడు జరుగుతుంది?

ఏమిటా సంఘటన?

ఎలా జరుగుతుంది?

సాయంత్రం ఆరుగంటలకు కోనలరామ్ ప్రశాంత్‌ను ట్రైన్... ఎక్కించాడు

రైలు బయలు దేరటానికి వున్న ఇరవై నిముషాల వ్యవధిలో మళ్ళీ వాళ్ళిద్దరి సంభాషణ పునర్జన్మల గురించీ, అతీంద్రియ శక్తు... గురించీ జరిగింది.

"డియర్ ఫ్రెండ్, మరచిపోవుకదా... ఆ సంఘటన జరిగిన మరో క్షణం నాకు తెలియబరుస్తావుకదా... నాకూ ఆత్రంగా వుంది. సస్పెన్స్‌గా కూడా వుంది"

రైలు కదిలింది.

వీడ్కోలు చెప్పాడు కోనలరామ్. అతనికి ప్రశాంత్‌కు దూ... చేస్తూ దూసుకువెళ్ళింది రైలు.

విండో పక్కగావున్న సీట్లో కూర్చున్నాడు ప్రశాంత్.

అతని ఎదురుగా వొక యువతి వొంటరిగా కూర్చునివుంది. అత... ఆమెను మొదటే చూశాడు. రైలు కదిలిన తర్వాతకూడా ఆమె పక్క... ఎవరూ వచ్చి కూర్చోలేదు.

ముప్పయేళ్ళలోపుగా వుంటాయామెకు. రైలు వెళుతు... కిటికీలోనుంచి బయటకు చూస్తూ కూర్చున్నది.

ప్రశాంత్ కూడా కొంచెంసేపు బయటకు చూశాడు బోర్‌గా అనిపి... బ్రీఫ్‌కేసులోనించి ఇంగ్లీషు నవలను బయటకు తీశాడు. అప్పుడే ఏ... గుర్తుకువచ్చినట్టు ఆమెకూడా బేగ్‌లోనించి ఏదో ఇంగ్లీషు వీక్లీ మేగ్‌జైన్... తీసి చదవటం మొదలుపెట్టింది.

అతని పక్కనే కూర్చున్న యాభై ఏళ్ళమనిషి అప్పుడే కళ్ళు మూసుకుని నిద్రలోకి జారిపోయాడు.

నవల చదవటం మొదలుపెట్టాడు ప్రశాంత్.

ఇంట్రస్టింగ్‌గా వుంది.

కాని ఆ నవలను ఎక్కువసేపు అతను చదవలేకపోయాడు. అప్పు... డప్పుడు నవల్లోనించి ఎదురుగావున్న యువతిని చూశాడు. ఆమెను చూస్తు...

...న్నప్పుడు శమంత గుర్తుకువచ్చింది. ఆమె అందం అతని కళ్ళముందు ...కదిలింది.

ఆమె అతనిని ఆహ్వానిస్తున్నట్టుగా అనిపించింది. అమాయకంగా వున్న ఆమె కళ్ళలో అతనికి ఏదో వింతకాంతి కనపడినట్టుగా అను...కున్నాడు.

నవలనుమూసి పక్కనపెట్టి ఆలోచనల్లోకి జారిపోయాడు.

శమంతను వెంటనే కలుసుకోవాలి.

ఇద్దరూ సినిమాకు వెళ్ళాలి.

ఆమెతో సంభాషణ జరపాలి.

"వొకసారి ఆ నవలను ఇస్తారా?" ఇంగ్లీషులో అడిగింది ఎదురుగా కూర్చున్న ఆమె

ఇచ్చాడు. ఆమె ఇంగ్లీషు మేగ్‌జైన్‌ను అతనికి ఇచ్చింది. ప్రశాంత్ దాన్ని అందుకున్నాడు కాని పేజీలు తెరిచి చూడలేదు. పక్కనే పడేశాడు.

తిరిగి రైల్లోంచి బయటకు చూస్తూ కూర్చున్నాడు. దాటిపోతున్న ఆ దృశ్యాలను చూస్తుంటే అతనికి ఏదో రిలీఫ్‌గా అనిపించింది. అలా చూస్తూనే శమంతతో తన ముందు జీవితాన్ని వూహించుకుంటున్నాడు.

రాత్రి తొమ్మిదిన్నరకు ఏదో స్టేషన్లో భోజనం వచ్చింది. అతను తీసుకున్నాడు. ఎదురుగా కూర్చున్న ఆమె తీసుకోలేదు.

ప్రశాంత్ ఆఫర్ చేసినప్పుడు ఆమె థాంక్స్ చెప్పింది.

ఇరవై నిముషాలకు తిరిగి రైలు బయల్దేరింది.

పరుగెడుతున్న రైల్లోకి విండోలోనించి చల్లనిగాలి దూసుకు వస్తోంది.

కళ్ళు మూసుకున్నాడు ప్రశాంత్.

ఆలోచనల మధ్య అతనికి నిద్ర పట్టింది.

రైలుపరుగు తీస్తున్నంతసేపూ అతను నిద్రపోతూనేవున్నాడు ఆ నిద్రలో అతని కళ్ళముందు ఏదో వెలుగు కనపడింది. దూరంగా మసగ్గా కనపడిన వెలుగు క్రమంగా గొప్పకాంతిగా మారిపోయి అతనిమీదకు వచ్చేసింది. నిముషాల్లో అతనిలో కలసిపోయింది.

ప్రశాంత్‌కు మెలకువ వచ్చేసింది. అప్పుడు అతను గమనించా రైలు ఆగిపోయి వుండటాన్ని. కిటికీలోంచి బయటకు చూశా మైదానంలావున్న ప్రదేశం కనపడింది కాని స్టేషన్ కనపడలేదు. స్టేష లేకుండా రైలు ఎందుకు ఆగిపోయిందో తెలీలేదు. ఎదురుగా కూర్చు యువతి లేదు మధ్యలోనే ఏదో స్టేషన్‌లో దిగివుండాలనుకున్నాడు.

ఇంతకీ రైలు ఎందుకు ఆగింది?

లేచి ఎంట్రన్స్‌డోర్ దగ్గరకు వచ్చాడు.

అక్కడ నిలబడిన మనిషి సిగరెట్టు కాల్చుకుంటున్నాడు

"రైలు ఆగిపోయిందేం? ఏదైనా ఏక్సిడెంటు జరిగిందా?" అడిగా ప్రశాంత్

"యాక్సిడెంటు కాదు. ఏదో రిపేర్ జరుగుతోంది. ఎప్పుడు మ అవుతుందో తెలీదు" చెప్పాడతను.

బయటకు చూశాడు

రైల్లో ప్రయాణీకులంతా మైదానంలావున్న ప్రదేశంలో కూర్చు కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. దూరంగా ఇంజన్ దగ్గర ఎక్కువమంది గు కూడి వున్నారు.

నవల బ్రీఫ్‌కేసులో పెట్టుకుని కిందికి దిగాడు. రైలు పెట్టె పక్కనే కొంచెం దూరం నడిచాడు.

మైదానంలోకి ప్రవేశించాడు.

అక్కడ దగ్గర్లో ఎవ్వరూ లేరు.

కనుచూపు మేరలో ఎక్కడా దీపాలుకాని వెలుగుకాని కనపడలే అంటే ఆ ప్రాంతంలో ఏ వూరు లేదనుకున్నాడు.

వెన్నెల వెలుగే అంతటా కమ్ముకునివుంది.

ఆకాశంలో మబ్బులు కదలక నిశ్చలంగా వున్నాయి.

ఎంతో ఆహ్లాదంగావుంది వాతావరణం.

ప్రశాంత్ కొంచెం దూరం నడిచి మైదానంలో కర్చీఫ్ పరచుకు కూర్చున్నాడు.

పొడుగ్గా సాగదీసిన రబ్బరుగొట్టంలాగా కనపడుతోంది రైలు

ఇంజను దగ్గర ఎవరో కాగడా పట్టుకుని నిలబడ్డారు. ఆ వెలుతుర్లో రిపేర్ జరుగుతోంది.

బాగా చల్లగా వుంది.

అతడు తలతిప్పి దూరంగా చూశాడు వొక పక్కకు. అవైపున కొంత దూరంలోనే మైదానం అంతమయిపోయింది. అక్కడి నించి చూపు ఆనినంతవరకు దట్టంగా ఎత్తుగా పెరిగిన చెట్లు వెన్నెల్లో కనపడ్డాయి.

అడవి అనుకున్నాడు ప్రశాంత్.

ప్రశాంతంగా వున్నదనుకున్నాడు అతను. కాని సరిగ్గా అప్పుడే అతన్లో ఏదో ఎగ్జయిట్‌మెంట్ మొదలయ్యింది.

సైక్లోన్‌ముందు వాతావరణంలా అతని మెదడులో ఏవో ప్రకంపనలు మొదలయినాయి. అతని మెదడుకు ఏవో సంకేతాలు లాంటివి అందటం స్టార్టయ్యింది.

అర్థంకాని ఆందోళన అతని అంతరంగంలో కలుగుతోంది.

ఏమిటిది?

ఈ కల్లోలం ఏమిటి?

ప్రశాంతంగావున్న ఆ వాతావరణంలో తనలో అలాంటి అలజడి ఎందుకు కలుగుతున్నదో అతని వూహకు అందలేదు.

మెదడు స్క్రీన్‌మీద తిరిగి అంతుపట్టని దృశ్యాలు ప్రత్యక్షమైనాయి. ఎవరో కనపడుతున్నారు.

మనోనేత్రం ముందు దివ్యమైన తేజస్సు తిరిగి కనపడుతోంది. కళ్ళు బాహ్యప్రపంచాన్నే చూస్తున్నాయి.కాని అంతరంగంలో ఆలోచనల్కీ, బాహ్య దర్శనానికీ పొంతనలేదు సామ్యం కుదరటం లేదు.

ప్రశాంత్‌కు ఆ క్షణంలో వొక్కటే అనిపించింది. కొన్ని క్షణాల్లో ఏదో జరగబోతున్నది.

ఏమిటి?

తెలీదు.

దృష్టిని సారించాడు.

దూరంగా—బాగా దూరంగా అడివిలా అగుపడుతున్న ఆ చెట్ల

వైపునించి ఎవరో, ఏదో ఆకారం పడిపడిగా నడిచివస్తున్నట్టుగా హఠాత్తుగా అతనికి కనపడింది.

ఆగిపోయింది ప్రశాంత్ దృష్టి అక్కడే.

నిజమేనా?

తను భ్రమపడుతున్నాడా?

కాదు—తెల్లనివెన్నెల వెలుగులో నల్లని ఆకారం కదులుతోంది. కదులుతూ ముందుకు వస్తోంది. తనకళ్ళు నిజమే చెబుతున్నాయి.

[illegible]దు ?

ఎ[illegible] మనిషి ?

ఇంత రాత్రివేళ ఆ అడవివైపు నించి ఎందుకు నడిచి వస్తున్నాడు! ఎక్కడికి ? దగ్గర్లో ఏవూరూ వున్నట్టుగా కనీసం దీపాల వెలుతురు కూడా కనపడటంలేదు.

మరి అతని ప్రయాణం ఎక్కడికి ?

ఐనా ఈ సమయంలోనా ?

వాచీకేసి చూసుకున్నాడు. రేడియం డయల్ పన్నెండూ ఐ[illegible] నిముషాలను సూచిస్తోంది.

ఆ వస్తున్న మనిషికీ తనకీ మధ్య వున్న దూరం ప్రతి సెకండ్‌కీ ఎంతో ఎక్కువ తగ్గిపోతున్నట్టు అతనికి అనిపించింది.

అంత వేగంగా నడవగలగటం సాధ్యమేనా ?

అప్పుడే ఆ మనిషి అంతదూరాన్ని వెనక్కి నెట్టి ముందుకు రాగలిగాడా ?

ఇంతకీ అతను ఎక్కడికి వెళతాడు ?

చూస్తున్నాడు

మైదానంలోకి ప్రవేశించాడు ఆ మనిషి.

దూరంనించి బాగా పొడుగ్గా కనపడ్డాడు. బాగానే పొడుగ్గా... ఆరడుగులు దాటి చాలా పొడుగు వున్నాడు.

ఆ మనిషి దిశ మారింది.

ప్రశాంత్ వైపుగా ఆయన నడిచివస్తున్నాడు. అప్పుడు అతని గుండె ఒక్కసారిగా వేగంగా కొట్టుకోవటం మొదలయ్యింది.

ఇంకొంచెం దగ్గర్లోకి వచ్చాడు.

ఆ మనిషి దగ్గరవు వస్తున్నకొద్దీ ప్రశాంత్ అంతరంగం మరింతగా మారిపోయింది.

ఆలోచనల్లో - భావనల్లో - ఏదోచిత్రమైన మార్పు జరుగుతున్నట్టూ ఏదో కలవరం జరుగుతున్నట్టూ గాఢంగా అనిపించింది.

చెప్పలేని ఏదో అనుభూతి.

ఇంకొంచెంసేపట్లో ఏంజరుగుతుందో తెలీక ఏదో ఒకటి జరుగుతుందని తెలిసినప్పుడు మనసుపడే చిత్రమైన ఆందోళన - వున్నట్టుండి ఒక్కసారిగా పెరిగి పోయాయి.

దూరంగా ఏదో చెట్టుమీద పక్షి వుండుండి కీచుమంటూ అరుస్తోంది.

లేచి నిల్చుందామనుకున్నాడు కాని లేవలేక పోయాడు. ఎవరో తనని ఆదేశించినట్టుగా అక్కడనించి కదల్లేకపోయాడు

మరీ దగ్గరైనాడు ఆ మనిషి

ఆ మనిషి ఆకృతి యేమిటో బోధపడిన మరుసెకండ్‌లో కెవ్వున భయంతో అరవబోయాడు. కాని నోరు పెగల్లేదు. అరుపు బయటకు రాలేదు

భయంతో వణుకు పుట్టింది. శరీరమంతా కదిలిపోయింది.

ఇది సాధ్యమేనా ?

ఆ మనిషి ఎవరోకాదు. ఆయనే. ఆ సాధువు కలలో కనపడిన ఆ సాధువే. ఇప్పుడు పూర్తిగా ఎదురుగా ఎంతో దగ్గరగా వచ్చేశాడు.

గుండె ఝల్లుమన్నది.

ఆగిపోయా డాయన. ఆగిపోయి "గురుదేవా" అంటూ ప్రశాంత్‌కి నమస్కారం చేశాడు.

అతను ఆశ్చర్య చకితుడైనాడు.

భయంనించీ, ఆ షాక్ నించీ ఇంకా పూర్తిగా బయట పడలేదు. ఆ సాధువును ఇంతకు ముందు కల్లోనే చూశాడు. ఇప్పుడు ప్రత్యక్షంగా

చూస్తున్నాడు. సాధువులను చూడటం - కలుసుకోటం తనకు కొత్త అవ పోయినా భయంగానే వుంది.

ఆయనకు బాగా పొడుగాటి గడ్డము వడుము వరకూ పెరి వున్నాయి. చేతులకు ఏవో కడియాలు వున్నాయి. ఎంత వయసు వుంటుంద అంచనా వెయ్యలేకపోయాడు. ఆయన మొహంలో ఏదో దివ్యమైన తేజస్సు ప్రకాశిస్తోంది.

వెంటనే మాట్లాడలేకపోయాడు ప్రశాంత్.

ఎగిరిపోయిన ధైర్యాన్ని కూడదీసుకున్నాడు.

అంతా కలగానే వుంది. నిజంగా ఏదీ అనిపించటం లేదు ఏదో సినిమా చూస్తున్నట్టుగా - లేకపోతే ఇంత రాత్రి సమయంలో ఈ మైదాన ప్రదేశంలో తనకు కలలో కనిపించిన సాధువు తనని కలు కోవటం ఏమిటి ?

ఎంతో అసహజమైన సంఘటన - కాని నిజంగా జరుగుతోన్నది ఐతే —

ఆ సాధువు చెప్పిన అద్భుత సంఘటన ఇదేనా ?

ఇప్పుడేమవుతుంది ?

తనని సాధువు గురుదేవా అంటున్నాడు.

ఇందులో మర్మం ఏమిటి ?

నోరు పెగుల్చుకుని ప్రశాంత్ అడిగాడు "ఎవరు మీరు నన్నెందుకు కలుసుకున్నారు ? "

వెంటనే మాట్లాడలేదు ఆయన.

తర్వాత ఇలా అన్నాడు - "ఎట్లా చెప్పేది ? నేను మీ శిష్యుడిని ఇట్లా చెబితే మీకు ఇప్పుడు అర్థంకాదు. కాని ఇది నిజం"

మతిపోతున్నట్టుగా ఫీలయ్యాడు ప్రశాంత్ ఆ మాటలు వినగానే

ఆ సాధువు తన శిష్యుడా ?

ఎలా సాధ్యం ?

ఇదెలా నిజం ?

"నాకు నిజంగానే అర్థంకావటంలేదు. వివరంగా చెప్పండి" అన్నాడు ప్రశాంత్.

"ఇరవై నాలుగేళ్ళ క్రితం సరిగ్గా ఇదే రోజున మీరు దైవంలో కలిసిపోయారు. అప్పటికి మీ వయసు నూరుదాటి యాభైనాలుగు. ఆ జన్మలో మీరు యోగీంద్రస్వామి. నేను మీ శిష్యుడిని నాకు మీరు ఎన్నో దివ్యమైన మంత్రాలను ఉపదేశించారు. తిరిగి జన్మనెత్తుతాననీ, సరిగ్గా ఇరవై నాలుగేళ్ళ తరువాత నాకు దర్శన మిస్తాననీ చెప్పారు. మీ కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాను రాత్రి కలలో కనపడి ఇక్కడ కలుసుకోమన్నారు. తమ ఆజ్ఞ ప్రకారం కలుసుకోటానికి వచ్చాను. ఇప్పటికి నా ఆనందం వర్ణనాతీతం గురుదేవా ? " అన్నాడాయన చేతులు జోడించి తన్మయంగా—

" ఇదంతా నిజమేనా ? "

" అవును గురుదేవా ? నమ్మటం కష్టమే ఐనా ఇదంతా నిజం. నిజమే కాకపోతే ఇంత రాత్రి సమయంలో మీరు ఇక్కడ వుంటారని నేనే విధంగా తెలుసుకోగలను ? అంతేకాదు మీ నమ్మకానికై మీ గురించిన వివరాలు చెబుతాను. ఈ జన్మలో మీరు ప్రశాంత్‌గా అవతరించారు"

అతని గురించిన వివరాలు అన్నింటినీ పూర్తిగా చెప్పాడు.

అప్పుడు నమ్మకుండా వుండలేక పోయాడు ప్రశాంత్.

గత జన్మలో తను యోగీంద్రస్వామి అనే నమ్మకం పూర్తిగా కలిగింది. రైలుస్టేషన్లో కలుసుకున్న ఆ సాధువు తన మానసికస్థితి గురించి ఇచ్చిన రీడింగ్ నూటికినూరు పాళ్ళు నిజమే అని అప్పుడు ప్రశాంత్ అనుకున్నాడు.

పునర్జన్మల నిజం ఇప్పటికి తనకి పూర్తిగా బోధపడింది.

నిజంగానే ఇది అద్భుతమయిన సంఘటన.

అనూహ్యమయిన సంఘటన - అపురూపమయిన ఘటన.

ఇప్పుడు ప్రశాంత్‌లో నూతన శక్తి ఏదో ప్రవేశించినట్టుగా అనిపించింది.

క్రమంగా అతడి మానసికస్థితిలో మార్పు వస్తున్నట్టుగా తోచింది.

ఏదో గుర్తుచేసుకోటానికి ప్రయత్నం చేశాడు కాని ఏమీ గుర్తు రాలేదు.

"ఎంత ప్రయత్నంచేసినా నాకేమీ గుర్తురావటంలేదు. గ స్మృతులను స్పష్టంగా పొందగలిగే అవకాశం నాకు లేదా?" అడిగాడు ప్రశాంత్.

నవ్వి ఆయన "లేదు" అన్నాడు.

"గతజన్మలోని అద్భుతశక్తులను నేను తిరిగిపొందే అవకాశం వుందా?"

"లేదు. అప్పటి మీజన్మవేరు. అప్పుడు మీరు చిన్నవయసులో విరాగులుగా మారిపోయారు. అద్భుత శక్తులసాధనకు ఎన్నో కఠోరని మాలను పాటించారు ఎంతో తపస్సు చేశారు. అతీంద్రియ శక్తులను సాధి చారు. ఈజన్మలో వాటన్నిటినీ తిరిగిపొందటం సాధ్యంగాదు."

నిరుత్సాహ పడ్డాడు ప్రశాంత్.

ఇది తనకు ఒక అపూర్వమైన అవకాశం. ఈ అవకాశాన్ని త వదులుకోగూడదు. గత జన్మలో యోగీంద్రస్వామిగా ఎన్నో అద్భు శక్తులను కలిగివున్న తను ఈ జన్మలో కనీసం ఒక్క శక్తినైనా కలి వుండాలి. తప్పదు.

మౌనంగా నిలబడి వున్నాడాయన.

ప్రశాంత్‌కు ఇప్పుడు మనసులో ఏభయంలేదు. ఎంతో ధైర్యంగా వుంది.

"నాలోయేదో తపనగావుంది. నన్నర్థం చేసుకోండి. ఆరాటంగా వుంది. ఈజన్మలో కూడా చిన్నతనంనుంచీ అద్భుత శక్తుల గురించి నా ఎంతో కుతూహలం వుంది. అందుకేనేమో ఆవయసునించే ఎంతో మం సాధువులను కలుసుకున్నాను. అద్భుత శక్తులగురించీ, పునర్జన్మలగురించీ ఎన్నో ప్రశ్నలు అడిగాను.

ఏదైనా ఒక అద్భుత శక్తి సాధనకోసం ఎంతో ప్రయత్నంచేశాను. కాని సాధ్యంకాలేదు ఏదో ఒక అద్భుతశక్తిని పొందాలని ఎందుకో నా అంతరాత్మ ఘోషపెడుతోంది. గతజన్మలో గురుదేవుడిగా ఈ జన్మలో

నేను ఈకోరిక కోరుతున్నాను. తీర్చండి. కనీసం ఒక అతీంద్రియ అద్భుత శక్తి నాకు కావాలి."

అతను మాట్లాడటం అవగానే ఆప్రదేశాన్నంతటిని ప్రశాంతత అలుముకున్నది.

ఆయన మౌనంగా వుండిపోయాడు ఏదో ఆలోచనలో మునిగిపోయి.

"మీ మనసును నేనర్థం చేసుకోగలను. గురువులు ఇంతగా అడిగిన మీదట కాదనలేక పోతున్నాను. ప్రేరణతో మీలో ఒక అద్భుత శక్తిని ప్రవేశపెడతాను"

"ఏమిటా శక్తి?" కుతూహలంగా-సంతోషంగా అడిగాడు ప్రశాంత్.

"చాలా గొప్ప శక్తి, కోరుకున్నంతనే ఒక మనిషిని చూడగానే అతడి గురించి అంతా కళ్ళకు కట్టినట్టుగాతెలిసిపోవటమనే శక్తి ఆ శక్తిని మీలో ప్రవేశపెడతాను. గురుదేవుని కోరిక కాదనలేను. పదండి"

యాంత్రికంగా అప్పటికి లేచి నిలబడ్డాడు ప్రశాంత్.

అంతా మాయగా—అనిపించింది అతనికి.

అప్పుడు అతను ఈలోకంలోకి వచ్చాడు

అంతా గుర్తుకొచ్చింది. ఇప్పుడు తను ఎక్కడవున్నాడు! రైల్లోనించి దిగాడు కదూ?

కాని రైలులేదు.

భూమ్మీద వాతలు తేలినట్టున్న రైలుపట్టాలు వెన్నెల వెలుగులో కొంతమేర మెరుస్తూ కనపడ్డాయి.

ఎప్పుడు వెళ్ళిపోయిందో ఆరైలు. గమనించనే లేదు. అక్కడ వాళ్ళిద్దరే మనుషులు-ఇక అంతా నిర్మానుష్యంగానే వుంది.

* * *

సాధువు ముందు నడుస్తున్నాడు.

మైదానం మధ్య దారిలోకి వచ్చారు రైలుపట్టాలను దాటి-మంత్రముగ్ధుడిలా ఆయన్ని అనుసరిస్తున్నాడు ప్రశాంత్.

నడుస్తున్నప్పుడు చిన్న చిన్న చెట్లు కాళ్ళకు తగులుతున్నా సన్నని దారి వుంది. అదార్లో మౌనంగా నడుస్తున్నారు ఒకరివెనక ఒక బొమ్మలా ముందునడుస్తున్నాడు ఆయన.

ఆయన నడక చాలా ప్రత్యేకంగా వుంది.

పాదాలు భూమ్మీద ఆనుతున్నాట్లుగా లేదు. ఆయన నడక వేగాన్ని అందుకునే ప్రయత్నంచేస్తున్నాడు ప్రశాంత్.

నిజంగానే ఈసంఘటనతో తన జీవితంలో గొప్పమార్పు సంభవిం బోతున్నది.

తను పొందబోతున్న అద్భుత శక్తిగురించి ఈప్రపంచానికి తెలి నప్పుడు ఎలావుంటుంది?

నమ్ముతారా?

ఆలోచిస్తూ నడుస్తున్నాడు.

మైదానంలో కూర్చుని తను చూసిన ప్రదేశాలను దాటుకుం వెళుతున్నారు. ఏదో ట్రాన్స్‌లో వున్నట్టు సాధువును అనుసరిస్తున్నా ప్రశాంత్.

నడవడం మొదలుపెట్టిన తర్వాత ఆయన ఒక్కమాటకూ మాట్లాడలేదు. తనవెనక ఇంకో మనిషి నడిచి వస్తున్నాడనే ఆలో ఆయనకు లేనట్టుగా నడుస్తున్నాడు.

ఎన్నో విషయాలగురించి అడగాలని అనుకున్నాడు ప్రశాం తన అంతరంగంలో పజిల్స్‌గా మారిపోయిన ఎన్నో ప్రశ్నలకు ఆయ దగ్గర సమాధానం తెలుసుకోవాలని అనుకున్నాడు. కాని అలా నడుచు పోతున్న ఆయన్ని మాట్లాడించే సాహసాన్ని ఎందుకో చెయ్యలే పోయాడు.

కొంచెంసేపటికి దట్టంగా పెరిగిన చెట్లు వచ్చాయి. దూరంనుం చూస్తే తెలీలేదు కాని బాగా పొడుగ్గావున్నాయి ఆచెట్లు. విశాలంగా కొమ్మ పరుచుకు వున్నాయి.

చెట్ల మధ్యనించి నడుస్తున్నారిద్దరూ—

వెన్నెల చెట్లలోనించి జల్లెడ పడుతున్నట్టుగా కిందకు పడుతోన్న

ప్రశాంతంగావున్న ఆచెట్లలో దూరంగా ఎక్కడో ఏదో జంతువు అరుపు వినబడింది. ఉలిక్కిపడ్డాడు ప్రశాంత్.

బాగా లోపలకు వెళ్ళారు.

ఉన్నట్టుండి ఆగిపోయాడు సాధువు.

అక్కడ చెట్లమధ్యగా నీటి మడుగువుంది. మరీ వెడల్పుగాలేదు అది. కొంచెం దిగుడుబావిలా వున్నది.

దుస్తులు విడిచి ఆమడుగులో స్నానంచేసి రమ్మన్నాడు సాధువు — ప్రశాంత్‌ని.

భయమేసింది.

ఇంత చలిలో మడుగులో స్నానం చెయ్యాలా?

బాగా చలిగా వుంది.

సాధువు భుజానికివున్న జోలెలోంచి యేదో వస్త్రాన్ని తీసిఇచ్చాడు.

పేంటు—షర్టు విప్పాడు ప్రశాంత్. ఈసమయంలో తన ఇష్టంతో ప్రమేయంలేదు. సాధువు చెప్పినట్టు వినక తప్పదు.

ఒక అద్భుత శక్తిని తను పొందబోతున్నాడు. ఆ ప్రయత్నంలో వన్ని తను సంతోషంగానే భరించగలడు.

సాధువు ఇచ్చిన వస్త్రాన్ని కట్టుకుని మడుగులోదిగాడు.

జివ్వుమన్నాయి నరాలు.

వణుకు పుట్టింది.

మంచుగడ్డల మధ్య వున్నట్టుగా అనిపించింది.

గాలికి కదులుతున్న చెట్లనీడలు మడుగులో కనపడ్డాయి వెన్నెల్లో.

స్నానంచేసి పైకి వచ్చాడు.

చెట్టుపక్కనే కూర్చోమన్నాడు సాధువు. నీళ్ళు కారుతున్న వంటితో చలిలో చెట్టును ఆనుకుని కూర్చున్నాడు ప్రశాంత్.

సాధువు అతని ఎదురుగా కూర్చున్నాడు.

ఇప్పుడు ఆయనమొహంలో ఏదో మార్పు కనబడుతోంది. చాలా

గంభీరంగా వున్నాడు. ఎందుకో మరీ అంత దగ్గరగా ఆయన్ని చూస్తుంటే మళ్ళీ భయం కలిగింది.

"నా కళ్ళలోకి సూటిగా చూడు" ఆజ్ఞాపించినట్టుగా వుంది ఇప్పుడాయన గొంతు.

ఆయన చెప్పినట్టుగానే సూటిగా చూశాడు అతను

అప్పుడాయన పెదవులు కదిలాయి. ఏవో మంత్రంలాంటి దాన్ని చదవటం మొదలుపెట్టాడు. ఏదో ఉత్తేజం—చైతన్యం కలగటంమొదలు పెట్టాయి ప్రశాంత్‌లో....

నిముషాలు వేగంగా గడుస్తున్నాయి.

చలి ఇప్పుడు అంతగా తెలీటంలేదు అతనికి.

దృష్టిఅంతా ఆయన మీదే వుంది.

మళ్ళీ మళ్ళీ ఆయన ఆ మంత్రాన్ని చదివాడు

అలా వింటున్నప్పుడు అతని! ఏదో నాగస్వరం వింటున్నట్టుగా అనిపించింది.

"నువ్వు కూడా దీన్ని చదువు"

ప్రశాంత్ యాంత్రికంగానే ఆ మంత్రాన్ని పఠించాడు. సెకన్లు గడిచేకొద్దీ అతనికి శరీరం తేలికయి పోయినట్టుగా అనిపించింది. ఏదో శక్తి తనలోకి ప్రవేశిస్తున్నట్టుగా భావన కలిగింది

ఏమవుతోంది తనకు?

కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

ఏదో భరించలేని వెలుగు తనవైపుకు వచ్చి తనలో ఐక్యమై అదృశ్యమైనట్టుగా అనిపించింది.

ఏదో అడగాలనుకున్నాడు ప్రశాంత్.

కానీ—అప్పటికే అతనికి స్పృహపోయింది.

తర్వాత ఎప్పటికో మెలకువ వచ్చింది ప్రశాంత్‌కి—అప్పుడతనికి ఎదురుగా సాధువు కనబడలేదు.

టైమెంతయ్యిందోనని బ్రీఫ్‌కేసులో నించి వాచీతీసి చూశాడు. మూడున్నర కావస్తోంది.

గబగబా దుస్తులు ధరించాడు.

సాధువు కనపడతాడనే నమ్మకం అతన్లో లేదు. కేవలం ఈ సంఘటనకోసమే ఆయన వచ్చాడు. పని అయిపోగానే వెళ్ళిపోయాడు.

ఎందుకనో ప్రశాంత్‌కి తనొక్కడే ఆ అడవిలో వున్నాడనే విషయం గుర్తుకొచ్చినా భయం కలగలేదు. అతడిలో ఏదో ధైర్యం కలిగింది ప్రత్యేకంగా.

అక్కడనించి కదిలాడు

మడుగులో నీళ్ళు నిశ్చలంగా వున్నాయి.

గుట్ల మధ్యనించి గాలి దూసుకుంటూ వీస్తున్నప్పుడు ఎవరో వికృతంగా నవ్వుతున్నట్టుగా శబ్దం వస్తోంది.

చెట్ల మధ్యనించి ఒంటరిగా నడుస్తున్నాడు ప్రశాంత్.

తనలో అద్భుత శక్తి ప్రవేశ పెట్టబడిందా?

దాని ప్రభావం ఎలావుంటుంది?

ఆలోచిస్తున్నాడు.

ఎక్కడో వున్నట్టుండి చెట్ల మీదనించి పక్షులన్నీ అరుస్తూ ఒక్కసారిగా పైకి లేచాయి.

కొన్ని నిముషాల్లో అతను అడవిదాటి మైదానంలోకి వచ్చాడు.

ఆకాశంలో చంద్రుడు ప్రకాశిస్తున్నాడు

వెన్నెలవెలుగు భూమ్మీదకు జారుతున్నట్టుగావుంది.

రైలుపట్టాల దగ్గరకు చేరుకున్నాడు. వాటిపక్కనే అంతగా వెడల్పుగాలేని దారివున్నది.

ప్రశాంత్ అంతరంగం ఇప్పుడు ప్రశాంతంగా వుంది. అతని మెదడులో ఎటువంటి ఆందోళనలూ లేవు. అలజడీలేదు.

అంతుపట్టని అస్పష్టమైన ఆలోచనల అసలు రూపం ఏమిటో ఇప్పుడు స్పష్టమయ్యింది.

కొంతదూరం నడిచాక దూరంగా ఏదో వూరున్నట్టుగా దీపాలు కనపడినాయి. గంటసేపు నడిచాడు.

రైలు స్టేషన్ కనపడింది ముందుగా—

అతను వెళ్ళిన సమయానికి ఆ స్టేషన్ అంతా నిద్రలో మునిగి పోయివుంది.

* * *

"మైగాడ్"

అతను నిల్చుని వున్నాడు అతని చేతిలో ఉత్తరం వుంది అందులో అతడి అక్కయ్య ఒక ముఖ్యమైన విషయం రాసింది. ఆ ఉత్తరాన్ని రాస్తున్నప్పుడు ఆమె ఏడ్చి వుండాలి. అక్కడక్కడ కొన్ని అక్షరాలు నీటి చుక్కలు పడి చెదిరిపోయాయి.

ప్రశాంత్ ఎదురుగా అతని తండ్రి వున్నాడు. తల్లి ఆయన పక్కనే వున్నది ఆమె మౌనంగ ఏడుస్తోన్నది. తండ్రి మగవాడు కాబట్టి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరక్కుండా వున్నాడు. కాని గుండెలో దాగివున్న విచారమంతా ఆయన మొహంలో స్పష్టంగా కనపడుతోంది. కొన్ని క్షణాలు ఆ ముగ్గురి మధ్య నిశ్శబ్దంగా దొర్లిపోయాయి.

"ఎప్పుడొచ్చింది ఉత్తరం?" ప్రశాంత్ అడిగాడు.

"రెండు గంటల క్రితం" చెప్పాడు తండ్రి

తల్లి మళ్ళీ యేడ్చింది.

ఆ యేడుపు వినలేక పోయాడు ప్రశాంత్. అతడి కళ్ళు ఎరుపు మారిపోయాయి. దారుణమైన సంఘటన అనుకున్నాడు.

కిటికీలోనించి లోపలకు వస్తున్న గాలికి అతని చేతిలోవున్న ఉత్తరం రెపరెపలాడుతున్నది. ఇంకోసారి అతను దాన్ని చదివాడు.

అందులో ఇలా వుంది:

వీళ్ళందరి దృష్టిలో నేను నేరస్థురాలిని. ఆ దొంగతనం నేను చేశానట. ఆయన చెల్లెలి నెక్లెస్ పోయింది. వీళ్ళంతా నన్ను మాటలతో చంపుతున్నారు. ఇక్కడ నాకు ప్రతిక్షణమూ నరకంలో గడుపుతున్నట్లుగా వుంది. వెంటనే రండి. ఈటెల్లాంటి మాటలతో హింసపెడుతున్న ఈ రాక్షసులనుండి నన్ను రక్షించండి—

"బాస్టర్డ్స్" కసిగా అన్నాడు ప్రశాంత్.

ఆవేశంతో అతని శరీరం వణికింది.

మనోరమ ఎటువంటి మనిషో వాళ్ళకు తెలియదా? తెలుసు. ప్రతి మనిషికీ తెలుసు. ఐనా ఎందుకిలా జరిగింది?

ఏదో జరిగింది? ఆ దొంగతనం ఇంకెవరో చేశారు. తన అక్కయ్య మనోరమ మీదకు నెట్టారు.

"మనోరమను వాళ్ళు బతకనివ్వరు" అన్నది తల్లి ఏడవటం ఆపి—

"అవును. చిన్న సమస్యలకు మనోరమ ఉత్తరం రాయదు. ఇంత ఉత్తరం రాసిందంటే అక్కడ నిజంగానే నరకం అనుభవిస్తూ వుండాలి" చక్రపాణి అన్నాడు ప్రశాంత్ ను చూస్తూ.

"వర్రీ అవకండి... నేను ఇప్పుడే వెళతాను" ప్రశాంత్ అన్నాడు.

"నేనూ వస్తాను" తల్లి అన్నది వెంటనే.

"ముగ్గురం వెళదాం" చక్రపాణి అన్నాడు.

"వద్దు. మీరెవ్వరూ వద్దు. నేనొక్కడినే వెళతాను"

"చిన్నవాడివి. నీ మాట వాళ్ళు వింటారా?"

"తప్పకుండా వింటారు"

"నాకు నమ్మకం లేదు. వాళ్ళంతా ఒకటి. వాళ్ళను నువ్వు ఎదుర్కోలేవు. అందుకే నేనూ వస్తాను"

"ఎదుర్కొంటాను. ఆ నమ్మకం నాకు వుంది. ధైర్యంగా వుండండి" అంటూ ఆ ఉత్తరాన్ని మడిచి జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

ప్రశాంత్ అంత ధైర్యంగా ఎలా మాట్లాడుతున్నాడో వాళ్ళకు అర్థంకాలేదు. కేవలం తమకు ధైర్యం చెప్పటానికే అలా మాట్లాడుతున్నాడా? అంతే అయివుండాలి. లేకపోతే ఆ దొంగతనం ఎవరు చేశారో ప్రశాంత్ ఎలా తేల్చగలడు? మనోరమ ఆ నేరం చెయ్యలేదని ఎలా రుజువుచేస్తాడు?

"వాళ్ళంతా మూర్ఖులు. అనవసరంగా గొడవ పడకు... మనోరమ వస్తానంటే తీసుకువచ్చెయ్యి. అవసరమైతే టెలిగ్రాం ఇవ్వు" బయటకు వచ్చిన తర్వాత తండ్రి చెప్పాడు.

తలవూపాడు ప్రశాంత్.

రోడ్డుమీద ఖాళీగా వెళుతున్న ఆటోరిక్షాను ఆపి ఎక్కికూర్చున్నాడు
ముందుకు దూకింది ఆటో. పక్కకు తిరిగి చూసినప్పుడు కన్నీళ్ళు తుడు
కుంటున్న తల్లి కిటికీలోనించి కనపడింది.

ప్రశాంత్ గుండెలో ఏదో జ్వాల రేగింది

ఒక్క విషయం అతడికి ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. తను ఇంట్లో
అడుగుపెట్టి కొన్ని నిముషాలే అయ్యింది అప్పుడే మళ్ళీ బయల్దేరాడు
అసలు ఆశ్చర్యం అందు గురించికాదు. తనలో ప్రవేశపెట్టబడిన అద్భుత
శక్తికి ఇది మొదటి పరీక్ష. మొదటిసారిగా తను అద్భుత శక్తిని ప్రయో
గించబోతున్నాడు.

ఈ శక్తి రిజల్టు ఎలా వుంటుంది?

చూడాలి

పది నిముషాలకు ఆటోరిక్షా రైలుస్టేషన్ ముందు ఆగింది. ఇంకో
ఐదు నిముషాలకు రైలువుంది.

ఫేర్ చెల్లించి లోపలకు పరుగుదీశాడు.

టిక్కెట్టు తీసుకువెళ్ళేసరికి రైలు బయల్దేరటానికి రెడీగా వుంది
ఎక్కి కూర్చున్నాడు ప్రశాంత్.

అతనికి ఒకవైపు విచారంగా వుంది మరోరకంగా యాంగ్జయిటీగా
వుంది.

నిజమైన నేరస్తులను తను పట్టుకోగలడా?

* * * *

రాత్రి యేడు గంటలు..

రిక్షాలోనించి దిగాడు.

బయట ఎవ్వరూ కనపడలేదు. లోపల్నించి చూసి వుండాలి
మనోరమ రివ్వున ఒక్క పరుగుతో బయటకు దూసుకువచ్చింది ప్రశాంత్‌ను
చూస్తూనే పెద్దగా ఏడ్చేసింది.

గుండెలో ముల్లు గుచ్చుకున్నట్టుగా అనిపించింది అతనికి. ఆమె
కళ్ళు వుబ్బి ఉన్నాయి. బాగా యేడ్చి వుంటుంది. రాక్షసులు ఘోరంగా
హింసించివుంటారు అనుకున్నాడు.

"భయపడకు నేనొచ్చానుగా" అన్నాడు.

ఐనా మనోరమ ఏడ్వటం ఆపలేదు

వరండాలో చీకటిగా వుంది. లోపలి గదిలో ఎక్కడో లైటు
వెలుగుతోంది.

"భయపడకుండా వుండలేను. వీళ్ళకంటే కసాయివాళ్ళు నయం.
నేనూ మనిషినే అన్న నిజం మరచిపోయారు" ఏడుస్తూనే అన్నది

"ఐతేనేం? అంతా మరచిపో. నువ్వు నిర్దోషివి. ఈ నిజం మా
అందరికీ తెలుసు. నువ్వు నిర్దోషివని రుజువుచేస్తాను"

"నిజంగానా!" ఆశ్చర్యంగా నమ్మలేనట్టుగా అడిగింది మనోరమ.

"అవును. నిజం యేమిటో తేలుస్తాను ఈ ఇంట్లోవున్న మనుషుల
కళ్ళు తెరిపిస్తాను"

"ఎవర్నువ్వు?"

చటుక్కున వరండాలో దీపం వెలిగింది.

చూశాడు ప్రశాంత్. స్విచ్‌బోర్డు దగ్గర మనోరమ అత్తగారు
నిలబడి వుంది.

"నువ్వా!" అన్నదామె ఆశ్చర్యంగా...

తల వూపాడు.

తమ్ముడికి కొంచెం దూరంగా జరిగింది మనోరమ.

అతను వస్తాడని ఆమె వూహించలేదు.

"ఏదైనా పనివుండి వచ్చావా?" అడిగిందామె. ఆమె అలా అడుగు
తున్నప్పుడే లోపల్నించి ఒకామె అక్కడకు వచ్చింది. ఆమె పేరు
సుమిత్ర నెక్లెస్ పోగొట్టుకున్న మనిషి ఆమే.

"అవును ఒక ముఖ్యమైన పనిమీద వచ్చాను"

"ఏమిటి?"

"ఎవరో మా అక్కయ్యమీదకు నెట్టిన నేరాన్ని తెలుసుకుందామని
వచ్చాను"

"నేరమా? ఐతే ఉత్తరం రాసిందా? మాతో చెప్పలేదేం?"
మనోరమను చూస్తూ అన్నదామె.

. మనోరమ మాట్లాడలేదు. కాని ప్రశాంత్ అన్నాడు.

"ఉత్తరం రాయటానికి మీతో చెప్పాల్సిన అవసరం లేదనుకుంటాను. అయినా అక్కయ్య మామూలు పరిస్థితుల్లో రాయలేదు. తనమీద మీరంతా పెట్టిన నేరం గురించి రాసింది. ఆ నేరాన్ని తను చెయ్యలేదని రాసింది."

"చెయ్యలేదు. అబద్ధం. నీ అక్కయ్యే ఆ నెక్లెసును కాజేసి ఎక్కడో దాచింది. మాకు బాగా తెలుసు."

అదోలా నవ్వాడు ప్రశాంత్.

"మీరు చూశారా?" అడిగాడు నవ్వటం ఆపి.

"చూళ్ళేదు. చూస్తే కేవలం అనుమాన పడటం ఎందుకు? అప్పుడే పట్టుకునేదాన్ని."

"మేమే చూసినట్టయితే మనోరమ మీ ఇంట్లోనే వుండేది" సుమిత్ర తల్లిపక్కకు జరుగుతూ.

"దయచేసి మీరు నోరుమూస్తారా?"

"ఏమిటి నువ్వనేది?" తీవ్రంగా అడిగిందామె అతనలా అనగానే.

"ఈ విషయమై దయచేసి ఎవ్వరూ మాట్లాడకండి. నిజం తెలీకుండా, నిజం తెలియనప్పుడు ఏ మనిషినీ కేవలం అనుమానంతో హింసించే హక్కు ఎవ్వరికీ లేదు. ఈ ఇంట్లో నెక్లెస్ దొంగతనం జరిగింది. మా అక్కయ్యే ఆ నేరం చేసిందని మీరంతా అంటున్నారు. ఆ నేరం చేసిన మనిషి మీ ఇంట్లోనే వుంది. ఈ ఇల్లు వదలి ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదు. అయినా నెక్లెస్ మీకు కనపడలేదు. చాలా బాగా అల్లారు కథ"

వాళ్ళంతా బొమ్మల్లా నిలబడిపోయారు. ఎవరికీ వెంటనే ఏం మాట్లాడాలో అర్థంకాలేదు. అతనంత ధైర్యంగా ఎలా మాట్లాడుతున్నాడో వూహకు అందలేదు.

మనోరమ కూడా సరిగ్గా అలాంటి స్థితిలోనేవుంది. తమ్ముడి మాటలు ఆమెను ఆశ్చర్యంలోకి నెట్టాయి. ఇంత గట్టిగా మాట్లాడగలడని కొంచెం కూడా అనుకోలేదు. ఉత్తరం చేరగానే తల్లి తండ్రి వస్తారని అనుకున్నది. ప్రశాంత్ వస్తాడని అనుకోలేదు. వాళ్ళిద్దరూ వచ్చివుంటే ఇంత గట్టిగా మాట్లాడగలిగివుండేవాళ్ళేనా? ఆలోచిస్తోంది

వాళ్ళంతా తన మాటల షాక్‌నించి తేరుకోకముందే మళ్ళీ అన్నాడు ప్రశాంత్—"మీరంతా నాటకమాడుతున్నారని నా ఉద్దేశం"

"నాటకమా!" అన్నది అత్తగారు.

"అవును. ఆ నెక్లెస్ నిజంగా పోలేదు. మీలో ఎవరో దాన్ని దాచి పెట్టించి ఆ నేరాన్ని అక్కయ్యమీదకు నెట్టారు."

"ఇష్టం వచ్చినట్లు మాట్లాడుతున్నావ్. మా వస్తువును మేమే ఎందుకు దొంగతనం చేస్తాం?" అన్నది సుమిత్ర.

"మా అక్కయ్యను దోషిగా చెయ్యటానికి"

"అబద్ధం...అంతా అబద్ధం" అరిచింది సుమిత్ర.

"నేనూ అదే అంటున్నాను. మా అక్కయ్య ఈ దొంగతనం చెయ్యలేదు. ఆమె మీద మీరు చేసిన ఈ ఆరోపణ పూర్తిగా అబద్ధమనే అంటాను".

"కాదు మనోరమ దొంగ. యింతకుముందు ఈ ఇంట్లో ఒక్క వస్తువుకూడా పోలేదు"

"నోర్ముయ్యండి" అరిచాడు ప్రశాంత్.

ఉలిక్కిపడ్డారు వాళ్ళు.

అప్పుడే గేటు నెట్టుకుని లోపలకు వచ్చాడు ఒక యువకుడు అతనికి ముప్పై యేళ్ళు దాటివుంటాయి. సన్నగా, ఒక మాదిరి పొడుగ్గా వున్నాడు. దుబురుగా మీసాలు వున్నాయి. కోడిగుడ్డులా వుంది మొహం-తెల్లగా. కళ్ళకు చలువ అద్దాలు. ఎడమచేతికి వాచీని పెట్టుకున్నాడు.

ప్రశాంత్ అరుపు అతనికి వినపడింది.

వస్తూనే "ఎవరితను?" అనడిగాడు సుమిత్రను.

"వాళ్ళ తమ్ముడు. మనమీద యుద్ధం చెయ్యటానికి వచ్చాడు నువ్వొచ్చావు. మాకు కొంచెం ధైర్యంగావుంది" అన్నదామె హేళనగా.

"ఏంపార్ నిజమేనా!" అతనుకూడ హేళనగానే అడిగాడు వళ్ళని

కనపడేట్టుగా నవ్వుతూ-అలానవ్వినప్పుడు అతడి పళ్ళుగారపట్టి అస…
కనపడ్డాయి.

అతని పేరు ఈశ్వర్, మనోరమ అత్తగారికి అక్కయ్య కొ…
పదిరోజుల క్రితం ఏవో పరీక్షలు వ్రాయటానికి ఆ ఇంటికి వచ్చాడు.

"నువ్వెవరు?" సీరియస్‌గా అడిగాడు ప్రశాంత్.

"నేనెవరో తర్వాత చెబుతాను. ముందు మీరెందుకు …
చెప్పండి" అన్నాడు. అతని పెదవులు ఎక్కువగా సిగరెట్లు కా…
నల్లగా పొగచూరి వున్నాయి.

"నెక్లెస్ దొంగను పట్టుకోడానికి" కటువుగా అన్నాడు ప్ర…

అతను నవ్వి "మీరు పోలీసు డిపార్టుమెంటులో పనిచేస్తు…

ప్రశాంత్ మాట్లాడలేదు. ఈశ్వర్ మొహంలోకి తీక్షణంగా చ…
వున్నట్టుండి అతడిలో యేదో మార్పు వచ్చింది. అతడిని …
మెదడు స్క్రీన్‌మీద జరిగినదంతా సినిమా చూస్తున్నట్టుగా కన…

అతని పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి.

మొహం కోపంతో జేవురించింది.

ఐతే అంత కోపంలోనూ ప్రశాంత్‌కు సంతోషం కలిగింది. …
నిజంగానే అద్భుతమైన శక్తి ప్రవేశపెట్టబడింది.

అతడికి హుషారు కలిగింది.

"మాట్లాడేరేం? మీరు పోలీసు మనిషా?"

"దొంగను పట్టుకోటానికి పోలీసు మనిషే అవసరంలేదనుకుం…
అన్నాడు ప్రశాంత్.

"ఐనా మీకంత శ్రమ అనవసరం. నెక్లెస్ దొంగతనం …
దొంగ ఎవరో మాకు తెలిసిపోయింది" ఈశ్వర్ అన్నాడు జేబు…
సిగరెట్టుపెట్టె బయటకు తీసి.

"ఎవరు? మా అక్కయ్యేనా?"

"ఎగ్జాక్ట్లీ, అవును. చాలా క్లియర్‌గా చెప్పాడు"

"ఎవరు?"

"శివయ్య బాబా"

"ఎక్కడ వుంటాడు?"

"ఇక్కడికి దగ్గర్లోనే వుంటాడు" సిగరెట్టు ముట్టించుకుంటూ
…ప్పాడు.

"ఆయన దేవుడా?" అంతా తెలిసిపోయినా ఏమీ తెలియనట్టుగా
…అడిగాడు ప్రశాంత్-కావాలనే ఆ మనిషెవరో వాణ్ని కలుసుకుని అంతు
…దాలి.

"దేవుడికంటే ఎక్కువైన మనిషి. ఇక్కడంతా ఆయనకు
…దివ్య దృష్టి వుందని చెప్పుకుంటారు. కళ్ళుమూసుకుని నిజాన్ని మన
…కళ్ళముందు వుంచుతాడు. ఆయన చెప్పేదంతా నిజం"

"ఒకసారి ఆ నిజాన్ని నేనుకూడా వింటాను. నన్ను శివయ్య బాబా
…దగ్గరకు తీసుకెళ్ళండి"

"ఆల్‌రైట్ శివయ్య బాబా శక్తి సామర్థ్యాలు ఏమిటో మీరే
తెలుసుకుంటారు" అన్నాడు ఈశ్వర్ సిగరెట్టు పొగ రాలుస్తూ-ఒక్క
అడుగు ముందుకు వేసి.

ఆ సంభాషణ జరుగుతున్నప్పుడు మనోరమ మొగుడు సుందరం
…చ్చాడు.

"ఎప్పుడొచ్చావు?" ప్రశాంత్‌ను అడిగాడు చెప్పాడతను.

"రమ ఈ దొంగతనం చేసిందంటే నమ్మలేకపోయాను. కాని
…శివయ్యబాబా లాంటి మనిషి చెప్పిన తర్వాత నమ్మకతప్పలేదు. ఆయన
…అంత స్పష్టంగా వర్ణించి చెప్పాడు. ఆయన వర్ణన రమకు పూర్తిగా సరి
…పోయింది. చివరకు పుట్టుమచ్చకూడా తప్పలేదు"

"పుట్టుమచ్చా!" ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు ప్రశాంత్.

"రమకు ఎడమకంటి కింద చిన్న పుట్టుమచ్చ వుంది. దాన్ని
…కూడా శివయ్యబాబా చెప్పాడు" అన్నాడు సుందరం.

"ఒకసారి శివయ్య బాబాను కలుసుకుంటాను"

మనోరమకూడా బయల్దేరింది.

"వద్దు, నువ్వు ఇక్కడే వుండు. భయంలేదు. నిజం తేల్చ...
చిన్నగా అన్నాడు ప్రశాంత్.

మనోరమ ఆగిపోయింది అక్కడే—అత్తగారుకూడా ఇంట్లోనే
మిగిలిన మనుషులు కదిలారు అక్కడనించి.

దార్లో ఎవరూ మాట్లాడుకోలేదు. ఎవరికి వారే ఆలోచిస్తు
న్నారు.

శివయ్య బాబా ఎవరితోనో మాట్లాడు తున్నాడు వెళ్ళేసరికి.

రాత్రి ఎనిమిదిగంటలకు ఐదు నిముషాలు తక్కువ. వా...
తున్నాడు ప్రశాంత్.

పెద్ద భవనం అది—ఇంటిముందు తోటకూడవుంది. తోటలో
వెలుగుతోంది

శివయ్య బాబా సంపాదనకు—స్టేటస్‌కు ఆ భవనం తెలియ...

ఎవరో వాళ్ళ—ఉంగరం పోయిందిట. తెలుసుకోటానికి
బాబా దగ్గరకు వచ్చారు. దాన్ని ఎవరు తీశారో కళ్ళుమూసుకొని
తున్నాడు.

కొంచెం సేపటికి వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు

బయటకు వచ్చాడు శివయ్య బాబా.

లావుగా—పొట్టిగా వున్నాడు. జుట్టు వెనక్కి వేల్లాడుతోంది
పెరిగి—గడ్డాలు లేవుకాని మీసాలు బాగా దట్టంగా వున్నాయి. కన...
రెండూ కలిసిపోయాయి. గుండెలమీద లావుగావున్న రుద్రాక్ష
వుంది.

ముందుగా సుందరం మాట్లాడాడు ఆయనతో.

"ఎందుకొచ్చారు మళ్ళీ?" ఆశ్చర్యాన్ని మొహంలోకి ...
వస్తూ అడిగాడు.

ప్రశాంత్‌ను ఆయనకు పరిచయం చేసిన తర్వాత "మీతో
డాలని వచ్చాడు" అన్నాడు సుందరం.

"చెప్పండి.ఏం మాట్లాడాలి? ఐదు నిముషాల కంటే ఎక్కువ

...ు. ఎందుకో లాయర్ విశ్వనాథంగారు రమ్మని ఫోన్‌చేశారు" అన్నాడు
...ాలు దువ్వుకుంటూ—

"ఒక్క నిముషం. నెక్లెస్ దొంగతనం గురించి మీరు ఒక స్త్రీని
...ించి చెప్పారట. ఆ వర్ణన మా అక్కయ్యకు సరిగ్గా సరిపోయిందని
...ంతా అంటున్నారు. నిజమేనంటారా?" ఎంతో సౌమ్యంగా అడిగాడు
ప్రశాంత్.

"నిజమా? తిరుగులేని నిజం. ఈ శివయ్య బాబా అబద్ధం చెప్ప
...టికి పోల్లేదు. అవును. ఆమే దొంగతనం చేసింది" చాలా తేలిగ్గా
...న్నాడు

అంతే—ఒక్క సెకండ్ కూడా ఆలస్యం జరగలేదు.

ఏం జరిగిందో తెలుసుకునే లోపల శివయ్యబాబా తూలి బోర్లా
...డ్డాడు. మొహం గోడకు కొట్టుకున్నది. రెండు పళ్ళు వూడి కింద
...డ్డాయి.

ఊహించని సంఘటనకు వాళ్ళు షాక్ తిన్నారు.

డర్టీడాగ్....చంపేస్తాను. నువ్వు నిజం చెప్పే మనిషివా....
...కేం తెలుసు? నిన్ను పోలీసులకు పట్టిస్తాను" కోపంగా వొంగి కిందపడిన
శివయ్యబాబా జుట్టుపట్టుకుని లేవదీశాడు.

బాధతో కీచుకుంటూ అరిచాడు శివయ్యబాబా.

"అప్పుడు తేరుకున్నాడు సుందరం—కంగారుగా ముందుకు దూకి
"ప్రశాంత్...ఏమిటిదంతా?" అన్నాడు అతన్ని వెనక్కి లాగుతూ...

ఆయన మాట్లాడే స్థితిలోలేడు. నోట్లోనించి నెత్తురు కారుతోంది.

"పెద్ద చీట్...మీలాంటి మనుషుల్ని ఘోరంగా చీట్ చేస్తున్నాడు.
నిజం యేమిటో నేను రుజువుచేస్తాను. నాతో రండి"

"ఎక్కడికి?" సుందరం అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా—

ఈశ్వర్ మొహం పాలిపోయింది. అతను ప్రశాంత్‌ను తక్కు
...వగా అంచనా వేసుకున్నాడు. కాని అతను నిజాన్ని తెలుసుకున్నాడు.

"నేను తీసుకెళ్ళేచోటుకు రండి."

"ఆ నెక్లెస్ ఎక్కడ వుందో నీకు తెలుసా?"

"తెలుసు"

"ఎట్లా తెలుసు?"

"చెప్పను. నిజం మీకు తెలియాలి. అంతే"

"సరే" అంటూ కదిలాడు సుందరం. "ఈ బాబాగార్ని కూడా తెళదాం....వీడిక్కూడా నిజం తెలియాలి" అన్నాడు ప్రశాంత్.....

బాధగా ఇంట్లోకి వెళ్ళాడు శివయ్యబాబా. "నాకు భయమంది. వెళతాను" అన్నాడు ఈశ్వర్.

"నువెళ్ళటానికి వీల్లేదు. నువ్వు రావాలి. మా అక్కడ దొంగ అన్న మనుషుల్లో నువ్వు కూడా వున్నావు."

"అవును నువ్వుకూడా వచ్చెయ్యి. ఏం జరుగుతుందో చూద్దువు" అన్నాడు సుందరం

సుమిత్రకు ఎందుకో భయం కలిగింది. ప్రశాంత్ గురించి చాలా తేలిగ్గా అనుకుంది. కాని అతని ప్రవర్తన, ఈ విషయంలో అతని పట్టుదల చూస్తుంటే అతనికేదో తెలిసినట్టుగా అనిపిస్తోంది.

ఐతే నెక్లెస్‌ను కాజేసింది వదినకాదా? ఎవరు?

అంతా నడుస్తున్నారు. సుందరానికి క్యూరియస్‌గా వుం ప్రశాంత్ బిహేవియర్ వింతగా వుంది

ఇతని ధైర్యం యేమిటి?

ముందుగానే ఈ దొంగతనం గురించి ఏదైనా ఎంక్వయిరీ చేసి ఆతర్వాతనే వచ్చాడా?

మెయిన్ రోడ్డు మీదకు వెళ్ళారు. ఆ రోడ్డును అనుకునేవుం చిన్న వీధి...ఆ వీధిలోకి తిరిగాడు ప్రశాంత్-వాళ్ళు అతన్ని అను రించారు ఈశ్వర్ అందరికంటే వెనగ్గా వున్నాడు. అతన్ని- అతని మొహంలో ప్రతి సెకండ్‌కి మారిపోతున్న భావాలను కనిపెడుతూ వున్నాడు ప్రశాంత్.

అక్కడ ఒక దుకాణంవుంది. దాని బయట- షా కిషోర్‌లాల్ అండ్ మోహన్‌లాల్-వెండి, బంగారునగలు తాకట్టు పెట్టుకొనబడును- అ బోర్డు రాసివుంది.

తెల్లటి మీసాలువున్న సేట్ పరుపుమీద కూర్చుని వున్నాడు డే-

"నాలుగురోజులక్రితం నీ దగ్గరకు ఒక మనిషి వచ్చాడు. అతను తీసుకొచ్చి నీ దగ్గర నాలుగు వందల అరవై రూపాయలకు పెట్టాడు అవునా?" ప్రశాంత్ అన్నాడు సేట్‌తో-

"ఎవరు?" అడిగాడు సేట్.

"ఇతను" అంటూ ఈశ్వర్‌ని చూపించాడు.

"నేనా?" అదుర్దాగా అన్నాడు ఈశ్వర్.

అతని భుజంమీద చెయ్యేసి గట్టిగా నొక్కుతూ "కాంచెంసేపు నోర్మూసుకుంటే నీకే మంచిది" అన్నాడు.

"ఎందుకు?" అన్నాడు సేట్ మళ్ళీ.

"ఆ నెక్లెసు దొంగిలించింది. పోలీసు కంప్లెయింట్ ఇచ్చాం. సేపట్లో పోలీసులు ఇక్కడికి వస్తారు."

అంతే-సేట్ విలవిల్లాడు. గబగబా లోపలకు వెళ్ళి రెండునిముషాల్లో సును తీసుకువచ్చాడు.

"అవును. ఇదే" అన్నది సుమిత్ర సంతోషంగా-

ఈశ్వర్ వంటినిండా చెమటలు కమ్ముకొచ్చాయి.

భయంతో కంపించిపోయాడు.

"ఎక్కడిదీ నెక్లెసు?" సుందరం సేట్‌ను అడిగాడు.

సేట్-ఈశ్వర్‌ని చూపించి "ఈ కుర్రాడు తాకట్టు పెట్టాడు. భార్య నెక్లెస్ అని నమ్మకంగా చెప్పాడు" అన్నాడు.

సేట్ చెప్పటం పూర్తి అవకుండానే ఈర్పి శక్తికొద్దీ ఈశ్వర్ మొహంమీద అరిచేత్తో కొట్టాడు సుందరం.

"ఇడియట్...శివయ్యబాబా దగ్గరకు మమ్మల్ని నువ్వే తీసుకెళ్లావు" న్నాడు కోపంగా-

ఈశ్వర్ తలొంచుకున్నాడు.

"ఒక్క నిముషంకూడా నువ్వు ఇక్కడ వుండటాన్ని సహించ , వెంటనే వెళ్ళిపో." నీ మొహం చూడాలంటే అసహ్యంగా వుంది."

వెళ్ళిపోయాడు ఈశ్వర్.

సుమిత్రకూడా తలవంచుకున్నది.

సేట్-ప్రశాంత్‌ను ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"మమ్మల్ని క్షమించు—నిన్ను చూడాలంటే నాకు సిగ్గుగా ఇప్పుడాలోచిస్తోంటే నా తల గిర్రున తిరుగుతోంది. ఈ నాలుగు రో నిజంగా మనోరమ హింసను అనుభవించింది. ఈడర్టీ ఇడియట్ మ వెధవల్ని చేశాడు" అన్నాడు సుందరం.

"జరిగింది మరచిపోదాం...." అన్నాడు ప్రశాంత్.

"ఇప్పుడు అడుగుతున్నాను. ఈశ్వర్ ఆ నెక్లెస్ దొంగతనం డని-ఇక్కడ దాకట్టు పెట్టాడని నీకెట్లా తెలుసు?" అడిగాడు సుం

"ఏమో! తెలీదు. ఈశ్వర్‌ని చూడగానే ఎందుకో నాకలా అ చింది అంతే...ఇంకేమీ తెలీదు."

"రియల్లీ ఫెంటాస్టిక్—నువ్వు అందరిలాంటి మనిషి నువ్వు చెప్పింది నిజమే ఐతే నీలో ఏదో అద్భుతమైన శక్తివని చే అన్నాడు సుందరం విస్మయంగా_

ప్రశాంత్ ఆ సంభాషణను పొడిగించలేదు పొడిగించటం అ ఇష్టంలేదుకూడా_

ఇంటికి వచ్చారు.

బయటనే నిలబడి వున్నది మనోరమ.

అందరికంటే ముందుగానడిచి భార్యను కలుసుకుని చిన్నగా షాలు చెప్పాడు సుందరం. ఆమె నమ్మలేదు.

ప్రశాంత్‌తో తర్వాత అన్నది_"నీకెలా కృతజ్ఞతలు తెలియ కోవాలో తెలీటం లేదు. నన్నొక గొప్ప అపనిందనుంచి రక్షించావు అసలు—ఇదంతా నీకెవరు చెప్పారు?" అనడిగింది.

ప్రశాంత్ చిన్నగా నవ్వాడు.

"చెప్పవేం?" అన్నది మనోరమ.

నవ్వుతూనే చేత్తో ఆకాశాన్ని చూపించాడు అతను.

వదల్లేదు ఆమె. "ఎవరు దేవుడా?" అన్నది.

"అవును" అన్నాడతను నవ్వటం ఆపి.

ప్రశాంత్ మనసులోనే తనలో వున్న అద్భుతశక్తికి థాంక్స్ చెప్పుకున్నాడు.

* * *

"ఇంకా ఐదు నిముషాలు వుంది."

"పర్వాలేదు రిక్షాలో వెళతాను ఐనా ఇది భారతదేశం. ఈ దేశంలో రైళ్ళన్నీ లేటుగానే కదులుతాయి" అన్నాడు ప్రశాంత్.

"ఆ నమ్మకం నాకూవుంది. మరోసారి నా క్షమాపణలు... నువ్వు నాకంటే చిన్నవాడివైనా ఇందుకు నేను సిగ్గుపడటంలేదు" సుందరం అన్నాడు.

"అంతా మరచిపోండి..." అన్నాడు ప్రశాంత్.

మనోరమ మొహంలో మార్పు చాలా స్పష్టంగా కనపడింది అతడికి. ఇప్పుడామెలో విచారంలేదు. ఎంతోకొంత సంతోషమే వుంది.

వాళ్ళతో చెప్పి బయల్దేరాడు ప్రశాంత్....

ఇప్పుడతనిలో టెన్షన్‌లేదు. మెంటల్ వర్రీలేదు. రిలీఫ్‌గా వుంది. ఒక ప్రాబ్లెమ్ సాల్వ్ అయ్యింది.

దార్లో రిక్షా ఎక్కాడు.

లేటయితే ట్రెయిన్ తప్పకుండా వుంటుంది.

అతనికి గుర్తుచేసుకుంటే అప్పుడుకూడా ఆశ్చర్యం కలిగింది సామాన్యంగా ఎంతో ఆర్డినరీగా కనపడే మనుషుల్లో అతీంద్రియ శక్తులు వుంటాయా?

నమ్మకం కలగదు. కాని ఇది నిజం_అనుకున్నాడు.

రిక్షా బ్రిడ్జిమీదనించి వెళుతోన్నది.

సాయంత్రం నాలుగు గంటలుదాటి ఇరవై అయిదు నిముషాలయ్యింది. ప్రశాంత్‌కు హటాత్తుగా శకుంతల గుర్తుకు వచ్చింది. వెంటనే గాల్లో ఎగురుతూవెళ్ళి ఆమె ఎదుట దిగిపోతే బావుండుననుకున్నాడు.

ఆమె అందమైన మొహం–అమాయకంగా ఉండే కళ్ళు అ...
ఏదో వూహాలోకంలోకి తీసుకువెళ్ళాయి.

స్టేషన్ ముందు రిక్షా ఆగింది.

గబగబా లోపలకు వెళ్ళాడు.

సరిగ్గా అప్పుడే అతడు ఎక్కవలసిన రైలు కదిలివెళ్ళిపోయి...

ఎయిత్ నంబర్ అనుకున్నాడు–

మళ్ళీ బయటకు వచ్చాడు.

అతను దిగిన రిక్షా బయటనే ఉంది.

మళ్ళీ ఎక్కలేదు.

బస్సులు ఎక్కువగానే ఉంటాయి. కొంచెంసేపు నడవాలని ...
కున్నాడు. తల్లీ–తండ్రి గుర్తుకు వచ్చారు నడుస్తున్నప్పుడు ఇంక...
త్వంగా ఈ సమస్యను పరిష్కరించగలదని వాళ్ళుకూడా వూహింప...
అనుకున్నాడు.

కోదండరామ్ కళ్ళముందు కదిలాడు.

ఇంటికి వెళ్ళగానే ముందుగా అతడికి ఓ ఉత్తరం రాయాలనుకున్నా...
తను పొందిన అద్భుతశక్తి గురించి ఇంకా ఎన్నో ఆలోచించాడు.

ఈ ఆలోచనలు అతన్లో కదులుతున్నప్పుడు ప్రశాంత్ ఒక రె...
రెంట్ ముందునించి వెళుతున్నాడు.

ఆగిపోయాడతను.

రెస్టారెంట్‌లో రికార్డు ప్లేయర్‌నించి అతనికిష్టమైన ముఖేష్ పా...
వినపడింది. ఆలోచిస్తూనే లోపలకు వెళ్ళాడు.

రద్దీగానే వుంది.

కార్నర్‌లో వున్న టేబిల్‌ముందు రెండు కుర్చీలు ఖాళీగావున్నా...
అక్కడ కూర్చున్నాడు.

ఒక్క నిముషానికి నలభై యేళ్ళు దాటుతున్న మనిషివచ్చి ప్రశాం...
ఎదురుగా ఖాళీగావున్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. జుట్టుపైకి దువ్వుకున్నా...
పొడుగ్గా వుంది అతని ముక్కు–సన్నని మీసాలు కత్తిరించుకున్నా...

...లాల్చీ పైజమా వేసుకున్నాడు చెవులు ఏనుగు చెవుల్లా వెడల్పుగా
వున్నాయి.

అతన్ని చూడగానే ప్రశాంత్‌కు మామూలుగా అనిపించలేదు.
అతన్లో ఏదో ప్రత్యేకత వున్నట్టుగా అనిపించింది.

అతను ప్రశాంత్‌ను గమనించలేదు.

వేడిగా వున్న కాఫీని వూదుకుంటూ తాగుతున్నాడు.

ఒక్కసారి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. తెరిచాడు.

అతన్లో అద్భుతశక్తి పనిచేయటం మొదలు పెట్టింది.

అతని మెదడు స్క్రీన్‌మీద ఎదురుగా కూచున్న మనిషి గురించిన
...దృశ్యాలు కదిలిపోవటం మొదలుపెట్టాయి.

కాఫీ తాగటం ముగించి అతను వెళ్ళిపోయాడు.

అతను వెళ్ళిన ఒక్క నిముషానికి జేబులో నించి కాగితం–పెన్ను
...బయటకు తీసి ఏదో రాసుకున్నాడు ప్రశాంత్. బయటకు వచ్చిన తర్వాత
...మనిషి కనపడలేదు.

* * * *

"ట్రీం"

గ్లాసులు చప్పుడు చేశాయి ఒకదాని కొకటి ఢీ కొట్టగానే–

నందస్వామి గ్లాసు పెదిమల దగ్గరకు వచ్చినప్పుడే ఫోన్ మోగింది.
అతను ఆపోయి భుజాలను తాకుతూ కూర్చున్న సెక్రటరీ సుశీలను
...రిసీవర్ తీసుకోమని చెప్పాడు.

సుశీల బద్ధంగా లేచివెళ్ళింది.

ఒక్క నిముషంలోనే "ఎవరో చెప్పటం లేదు. మీతోనే మాట్లాడా...
...లంటున్నాడు" అన్నది.

విసుగ్గా లేచాడు నందస్వామి.

సుశీల చేతిలోనించి రిసీవర్ లాక్కున్నాడు.

"నందస్వామి నువ్వేనా?"

"నేనే...నువ్వెవరు?"

"ఇవాళ సాయంత్రం ఆరున్నర గంటలకు పబ్లిక్ గ్రౌండ్స్ మీటింగ్‌కు నువ్వు ఎటెండవుతున్నావా?"

"ముందు నువ్వు ఎవరివో చెప్పు"

"నీకనవసరం. నువ్వు హాజరవుతున్నావా?"

"ఆ...వెళుతున్నాను"

"వద్దు. ప్రమాదం పొంచి వుంది"

"ఏమిటి నువ్వనేది?" తీవ్రంగా అడిగాడు నందస్వామి.

"నువ్వు ఇవాళ మీటింగ్‌కు వెళితే చస్తావ్....నిన్ను చంపటానికి ఒక పథకం తయారుచెయ్యబడింది."

పెద్దగా నవ్వాడు నందస్వామి...

"ఎందుకు నవ్వుతున్నావ్? చావంటే నీకు లెక్కలేదా?"

"కాదు అరగంట క్రితం నాకు ఇటువంటి ఫోన్‌కాల్ వచ్చింది"

"నిజంగానా?"

"అవును"

"ఎవరు చేశారు?"

"ఎవరో పేరు చెప్పలేదు ఇప్పుడు నీలాగానే. ఐనా ఆ మనిషి నాకు తెలుసు. నువ్వుకూడ నాకు తెలుసు" అన్నాడు నందస్వామి.

"నేను నీకు తెలుసా?"

"అవును. నీ పేరు భగవాన్లు. నువ్వు అవతల పార్టీ మనిషివి నాకు తెలుసు"

"నేను ఏ పార్టీ మనిషినికాదు, మామూలు మనిషిని"

"ఐతే నన్ను చంపటానికి కుట్ర జరుగుతున్నట్టు నీకెలా తెలుసు"

"చెప్పను. ఐనా నీకు అనవసరం. ఇవాళ సాయంత్రం ఇంట్లోనించి బయటకు రావొద్దు"

మళ్ళీ నవ్వి "నాకు తెలుసు. నన్ను మీటింగ్‌కు రానివ్వకుండా చేసి ప్రజల దృష్టిలో నన్ను వెధవను చెయ్యాలని మీరంతా ఎత్తువేశారు అవునా" అనడిగాడు.

"నిన్నెవరూ ప్రత్యేకంగా వెధవను చెయ్యవలసిన అవసరం లేదు. నువ్వు సహజంగా వెధవ్వే. ఇవాళ నీ చావును ప్రజల్లో ఒక్క మనిషి కూడా [illegible]రు"

"సరే...ఒప్పుకుంటాను. నన్ను చంపేది ఎవరు? ఇప్పుడు వాళ్ళెక్కడ వున్నారు?"

"చెప్పను ఆ వివరాలన్నీ నీకనవసరం. రేపు సూర్యుడొచ్చేవరకూ నువ్వు ఇంట్లోనించి బయటకు రావొద్దు..."

రిక్కనెత్తు చెయ్యబోయాడు నందస్వామి.

"ఆగు"

"ఏమిటి?"

"నీకు చావు తప్పదు" అవతల మనిషి ఫోన్ పెట్టేశాడు.

నందస్వామి అక్కడే నించొని ఒక నెంబర్ డయల్ చేశాడు. క్షణంలో కనెక్షన్ వచ్చింది.

"నందస్వామిని మాట్లాడుతున్నాను"

"సార్....చెప్పండి"

"ఎవరు డి.ఐ.జి. గారేనా? ఒక ముఖ్యమైన విషయం ఇప్పుడే ఒక ఫోన్‌కాల్ వచ్చింది ఈ సాయంత్రం పబ్లిక్ గ్రౌండ్స్‌లో జరగబోయే మీటింగ్‌కు నన్ను ఎటెండ్ కావద్దు అంటూ ఎవరో ఫోన్ చేశారు"

"ఎవరు? అవతల పార్టీ మనుషులేనా?"

"అవును. వాళ్ళే...మీటింగ్‌లో నన్ను చంపటానికి ఎవరో ప్రయత్నం చేస్తున్నారుట."

"డోంట్ వర్రీ" అన్నాడు డి.ఐ.జి.

"నేను వర్రీ అవటంలేదు. ఈ రాజకీయాల్లోకి అడుగుపెట్టిన తర్వాత ఇది నాకు పన్నెండువందల నాలుగో హెచ్చరిక ఫోన్ కాల్... ఐనా రొటీన్‌గా మీ సెక్యూరిటీ ఏర్పాట్లు గురించి తెలుసుకుందామని అడిగాను."

"ఎవ్రీథింగ్ ఆల్‌రైట్....ఒక్క అవాంఛనీయమైన సంఘటన కూడ జరగదని నేను గట్టిగా చెబుతాను. కట్టుదిట్టమైన కాపలా ఏర్పాటు చేయబడింది. సరి[illegible] క్రితం నేను పబ్లిక్‌గ్రౌండ్స్‌కు వెళ్ళొచ్చాను"

"అంతేకాదు. అనుమానంగా కనబడిన మనుషుల్ని వెంట లోకి తీసుకోమని ఆజ్ఞ జారీచెయ్యి....ఎందుకంటే రాజకీయ నా ప్రాణం అన్నింటికంటే విలువైనది. ఇంకా కొంతమంది నా హాజరవుతారు ఈ మీటింగ్‌కి...."

"మీరు చెప్పినట్టే చేస్తాను"

ఫోన్ పెట్టేశాడు నందస్వామి.

వెనక్కితిరిగి కుషన్ ఛెయిర్ దగ్గరకు వస్తుంటే "ఎవరు?" గాడు ఎవరో ఒకాయన.

చెప్పాడు నందస్వామి.

"మిమ్మల్ని మీటింగ్‌లో చంపటమా? సాధ్యంకాదు. డిపార్టుమెంటు అంతా మీ చేతుల్లోవుంది. ఇది తప్పకుండా అవత వాళ్ళ ప్లాను"

తలవూపాడు నందస్వామి.

"భయంగా వుందా?" అడిగింది సెక్రటరీ సుశీల అతని ప జరుగుతూ.

"భయమా?!" అంటూ నవ్వాడు నందస్వామి.

ఆయన ఒకప్పుడు మంత్రి పదవి పోగొట్టుకున్న మనిషి. ఇప్పుడా గొప్ప నాయకులందరికీ ముఖ్యమైన సలహాదారుడు. చాలామంది మం నందస్వామికి బాగా దగ్గరి మనుషులు.

ఇప్పుడు నందస్వామి పార్టీ సమావేశంలో వున్నాడు. రహస్య జరుగుతోన్నది ఆ సమావేశం. అక్కడికి వచ్చిన మనుషులంతా ప్ర కంగా ఆహ్వానించబడిన వాళ్ళు.

పబ్లిక్ గ్రవుండ్స్ మీటింగ్‌లో మాట్లాడబోయే అంశాల గు వాళ్ళు చర్చించుకుంటున్నారు.

సుశీల అన్నది...."ఒకవేళ ఇందులో నిజం వుంటే ఆ ఏమవుతుంది?"

నందస్వామి మళ్ళీ నవ్వి "నువ్వు అవతలిపార్టీ మనిషి అనే అనుమానం వస్తోంది. పోలీసులంతా మన మనుషులు. గ్రవుండ్

పోలీసులు వేటకుక్కల్లా తిరుగుతూ వుంటారు. ప్రధానమంత్రికి కూడా ఇవ్వని ప్రొటెక్షన్ నాకివ్వబడుతుంది. ఇకనన్ను హత్యచేసే సాహసం ఉండే మనిషి ఎవరు?" అన్నాడు.

"మీరు చెప్పింది నిజం. రాజకీయాల్లో ఇటువంటి బెదిరింపులు పెద్ద నాయకులందరికీ వస్తూ వుంటాయి. ఆ బెదిరింపుల్ని నిజమనుకుంటే ఏ నాయకుడూ ప్రజలకు మొహాన్ని చూపించలేడు. ఆ ఫోన్ కాల్ గురించి మరచిపోండి" అన్నాడు నందస్వామి స్నేహితుడు.

నందస్వామి ఆ బెదిరింపు టెలిఫోన్ కాల్‌కు ఇంపార్టెన్స్ ఇవ్వకుండా పార్టీ కలాపాలకు చెందిన వ్యూహాన్ని వివరించి చెప్పాడు.

మీటింగ్ పైనయ్యింది.

"ఇక బయల్దేరుదాం" అన్నారెవరో.

సుశీలకు నందస్వామి ఏదో చెప్పాడు. ఆమె వయ్యారంగా టెలిఫోన్ దగ్గరకునడిచి ఎరుపురంగులోవున్న రిసీవర్ తీసుకుని డి.ఐ.జి.కి ఫోన్ చేసింది. ఆయన లైన్లో దొరికాడు. నందస్వామికి ఏర్పాటుచేసిన ప్రొటెక్షన్ గురించి ఆమె ఆయన్ని అడిగింది.

"మేడమ్...ఇలా ప్రతిక్షణం ప్రొటెక్షన్ గురించి అడగటం మమ్మల్ని ఇబ్బంది పెడుతున్నట్టుగా భావించటానికి దారితీస్తుంది. ముఖ్యమంత్రికి కూడా ఇవ్వని ప్రొటెక్షన్ నందస్వామిగారికి స్వయంగా నేనే చేశాను. ఎందుకంటే నందస్వామిగారు లేకపోతే ఈ డి.ఐ.జి. విష్ణుమూర్తి లేడు సరేనా" అన్నాడు ఫోన్లో.

ఇంకేమీ మాట్లాడలేదు సుశీల. వెంటనే రిసీవర్ పెట్టేసి అక్కడి నుంచి పక్కనేవున్న గదిలోకి నడిచింది.

ఆ గదిలో వున్నాడు నందస్వామి. ఆయన ప్రయివేటు గది అది. ఆమె ప్రవేశించినప్పుడు నందస్వామి మొహానికి కోల్డ్‌క్రీమ్ రాసుకుంటున్నాడు.

డి.ఐ.జి. విష్ణుమూర్తి మాటల్ని ఆయనకు చెప్పింది సుశీల. ఆయన చిరునవ్వుతో ఇలా అన్నాడు—"నువ్వు కోరుకుంటే హత్యలు,

దోపిడీచేసే మనుష్యుల్ని పట్టుకునే డి. ఐ. జి. విష్ణుమూర్తిచేత … చేయిస్తాను"

"డి. ఐ. జి హత్య చెయ్యటమా!" అన్నది సుశీల.

"అవును. నేను చెయ్యమంటే తప్పకుండా చేస్తాడు. నా… విష్ణుమూర్తి కుక్కలాంటి మనిషి. యజమాని పట్ల ఒక కుక్కకు … విశ్వాసం అతనికి నేనంటే వుంది. అటువంటి మనిషి రక్ష… ప్రాణానికి ప్రమాదంలేదని ఒప్పుకుంటావా?" అన్నాడు ఆమెను ద… లాక్కుంటూ—

"ఒప్పుకుంటాను. కాని ఇప్పుడు మీరు చెయ్యాలనుకుం… పనికి నేను ఒప్పుకోను" అన్నది.

"ఏమిటా పని?" కొంటెగా అడిగాడు.

చెప్పలేదు సుశీల. కుడిచేతికివున్న ఫారెన్ వాచీలో ఇండియ… చూసి "మీటింగ్‌కు టైమవుతోంది. ప్రజలు మీకోసం ఎదురు… వుంటారు" అన్నది.

అప్పుడు నందస్వామి చిరాకుగానే ఆమె పెదవులమీద ము… కుని వదిలేశాడు. ఆయన నెత్తిమీద టోపీని సవరించుకుంటున్న… బయట పోలీసుజీపు వచ్చి ఆగింది.

కేవలం కొన్ని నిముషాలు గడిచాయి.

ఎంబాసిడర్ కార్లో ఎక్కాడు నందస్వామి. పక్కనే … కూర్చున్నది.

కార్లు పరుగెత్తాయి

"ఇవాళ మీటింగ్‌కు ఒక ప్రత్యేకత వుంది. చెప్పగలవా?" … గాడు నందస్వామి కార్లో వెళుతున్నప్పుడు సుశీలను.

"చెప్పలేను. ఏమిటి?" అన్నది.

"మంత్రిగా దిగిపోయిన తర్వాత పూర్తిగా నాకోసం ఏర్పా… చేసిన మొదటి మీటింగ్ ఇది" అన్నాడు.

సుశీల మనసులో ఎందుకో ఇలా అనుకుంది—హెచ్చరిక … పట్టుగానే హత్య జరిగితే ఇదే నీకు చివరి మీటింగ్‌కూడా అవకుంటుంది.

కార్లు ఆగినాయి

వేదికమీదకు ఎక్కాడు నందస్వామి — అలా ఎక్కటానికి ముందు డి. ఐ. జి. విష్ణుమూర్తితో మాట్లాడాడు

"నా గురించి—నా ప్రాణంకోసం నేను ఇలా అడగటంలేదు. నేను చచ్చిపోతే ఈ దేశం ఒక గొప్ప సేవకుడిని పోగొట్టుకుంటుంది. ఏమంటావ్?" అన్నాడు నందస్వామి.

"మీ ప్రాణాలకు నా ప్రాణం అనేమాట మామూలుదే ఐనా నేనదే అంటాను అంతకంటే ఎక్కువైన మాట ఇంకోటి లేదు. లక్షకళ్ళతో మీకు కావలా ఏర్పాటు చెయ్యబడింది డి. ఐ. జి గా నా శక్తికి ఇది గొప్ప పరీక్ష" అన్నాడు విష్ణుమూర్తి ధైర్యంగా—

"థాంక్ యూ" అన్నాడు.

పైనెక్కి సెక్యూరిటీ ఏర్పాట్లనుచూసి అంతులేని ధైర్యాన్ని తెచ్చుకున్నాడు.

ఐనా నందస్వామి మనసులో ఏదో వుంది. ఏదోగా వుంది. ఏమిటో తెలీదు. దిగులో, విచారమో—భయమో తెలుసుకోలేని విధంగా వుంది.

హఠాత్తుగా ఆయనకు పులి వచ్చిందని తండ్రికి అబద్ధాలు చెప్పే కాపరి కుర్రవాడి కథ గుర్తుకు వచ్చింది.

సాయంత్రం వచ్చిన తపాలు హెచ్చరికలో నిజం వుందా?

అది కేవలం బెదిరింపు కాదా?

ఆలోచనలు చెదిరిపోయాయి.

నిలబడ్డాడు. మాట్లాడటం మొదలుపెట్టాడు. అయినా ఉత్సాహంగా లేదు. ఆ జనంలో, ఆ ప్రజా ప్రవాహంలో ఎక్కడో ఏ కార్నర్‌లోనో మృత్యువు తనకోసం పొంచివున్నట్టుగా అనిపించిం .

అందుకే మాట్లాడుతూనే ఉలిక్కిపడుతున్నాడు.

అప్పుడప్పుడు ఆ ఉలికిపాటును గమనించి డి. ఐ. జీ. విష్ణుమూర్తి నవ్వుకున్నాడు.

ఒకసారి ఆయన నవ్వుతున్నప్పుడే కరెంటు ఫెయిలయ్యింది ఉన్న

ఒకే ఒక్క నిమిషం—అంతా చీకటి.

ఆ చీకట్లో నందస్వామి చావుకేక అందరికీ స్పష్టంగా వినబ... క్షణం తర్వాత లైట్లు వెలిగాయి.

బాణంలా పరిగెత్తాడు విష్ణుమూర్తి వేదికమీదకు.

నందస్వామి నెత్తురు మడుగులో వున్నాడు. ఆయన్ని ఎవరో ... దగ్గర్నుంచి సైలెన్సరు వున్న పిస్టోలుతో కాల్చారు పిస్తోలు గుండ్లు ... తల్లో, గుండెల్లో ప్రవేశించినప్పుడే ఆయన ప్రాణం ఎగిరిపో...

పత్రికా విలేఖర్లూ—పోలీసులూ వేదికను చుట్టుముట్టారు. కెమె... తళుక్కుమన్నాయి.

ఆ క్షణాల్లో—నందస్వామి చావును ముందుగానే చెప్పి... మనిషి గురించి ఆలోచించిన వాళ్ళలో వీళ్ళిద్దరూ కూడా వున్నారు.

నందస్వామి పర్సనల్ సెక్రటరీ సుశీల.

డి. ఐ. జీ విష్ణుమూర్తి.

వాళ్ళిద్దరి ఆలోచన్లూ ఆ విషయంలో ఒక్కలాగానే వున్నాయి

ఆ మనిషి ఎవరు? ఇప్పుడెక్కడున్నాడు?

* * * *

"రియల్లీ గ్రేట్" అన్నాడు చక్రపాణి

అరవై నిముషాల్క్రితం ప్రశాంత్ ఇంటికి వచ్చాడు. అప్ప... టైమ్ పదకొండూ నలభై నిముషాలయ్యింది—రాత్రి.

కూతురుమీద నెట్టబడిన దొంగతనం నేరాన్ని ప్రశాంత్ ఎ... పోగొట్టాడో తెలుసుకున్నప్పుడు వాళ్ళకు సంతోషం కలిగింది. అంతకం... ఎక్కువగా ఆశ్చర్యం కూడా కలిగింది.

మొదట్లో వాళ్ళు నమ్మలేదు. కాని తర్వాత నమ్మకుండా వుండ... పోయారు.

తప్పదు.

ప్రశాంత్ కు వాళ్ళ దృష్టిలో ఏదో కల్పించి చెప్పవలసిన అవస... లేదు కూడా—

"నువ్వు నువ్వేనా?" అన్నది తల్లి కొంచెం అనుమానంగానే.

అతను నవ్వి "నా పేరు ప్రశాంత్ నేను మీ కొడుకును" అన్నాడు.

"సరే ఆ నెక్లెసును అతను రాజేశ సేఫ్ దగ్గర పెట్టాడని నీకెల్లా తెలిసింది?" అడిగాడు తండ్రి.

ఎవరైనా ప్రశాంత్ కు ఒక్కటే. అతను తన అద్భుతశక్తి గురించిన నిజం చెప్పటానికి వీల్లేదు

ఏదో ఒక అబద్ధం చెప్పాలి.

ఎలా?

క్రియేషన్ తప్పదు.

"ఎందుకో నాకు మనసులో అనిపించింది" అన్నాడు.

"ఎలా?" తండ్రి మళ్ళీ అడిగాడు

"ఒకసారి చూసిన దృశ్యాన్ని తిరిగి గుర్తు చేసుకుంటున్నట్టుగా వుంది."

"అద్భుతం" అన్నాడాయన.

"నాకూ అలాగే వుంది" ప్రశాంత్ అన్నాడు

"ఇంతకుముందు ఎప్పుడూ నీకు ఇలా అనిపించలేదు కదూ?"

"ఊహూ....లేదు"

"నీలో ఇలాంటి శక్తి వున్నదని మొదటిసారి నువ్వు ఎప్పుడు తెలుసుకున్నావ్?"

"భువనేశ్వర్ నుంచి ట్రెయిన్లో వస్తున్నాను. ట్రైన్లో నా ఎదురుగా ఒకామె కూర్చుని ఉంది. ఆమె పేరు శకుంతల అనీ, ఆమె ఒక బేంక్ లో క్లర్కుగా పనిచేస్తున్నదనీ ఎందుకో నా కనిపించింది. ఆమెను అడగాలను కున్నాను. కాని అడగలేదు ఆమెను చూస్తున్నంత సేపూ నాకు ఇలాగే అనిపించింది చివరికి ఆమెను అడిగేశాను."

"ఏమన్నది?" కుతూహలంగా అడిగింది తల్లి

"ఆమె గొప్పగా షాకయ్యింది. "నా గురించి మీకెలా తెలుసు? నేను మీకు ఇంతకు ముందుగానే తెలుసా? అనడిగింది వెంటనే. నిజంగానే ఆమె పేరు శకుంతల. బేంక్ లో పనిచేస్తోంది క్లర్కుగా...అప్పుడు గ్రహించాను నాలో ఏదో శక్తి కలిగినట్టుగా."

ప్రశాంత్ చెప్పిన తర్వాత వాళ్ళిద్దరూ ఏవో రకరకాల ప్ర[illegible] అడిగారు. అన్నింటికీ సహనంతో జవాబులు చెప్పాడు ప్రశాంత్.

చివరకు వాళ్ళిద్దరితో ఇలా చెప్పాడు.

"ఈ విషయం గురించి ఎవ్వరికీ తెలియనివ్వకండి."

"ఎందుకు?" అన్నది తల్లి.

"చాలా ఇబ్బందులు ఉన్నాయి. నీకు తెలీదు"

"నాకర్థమయ్యింది. నేను చెబుతాను" అన్నాడు చక్రపాణి.

వాళ్ళు పక్కగా వున్న గదిలోకి వెళ్లారు.

బెడ్ మీద పడుకున్న తర్వాత ప్రశాంత్ కళ్ళముందు [illegible] పడింది. ఏదో ఆరాటం కలిగింది. పక్కనే వుంటే బావుండేదనుకు[illegible] ఇంకెన్నో రోజులు తను ఇలా విరహంతోనే గడపాలి.

హటాత్తుగా గుర్తుకొచ్చింది-థియేటర్లో కూర్చున్నప్పుడు [illegible] చెప్పాడు-కొన్ని రోజుల్లో తన జీవితంలో ఒక ముఖ్యమైన సం[illegible] జరగబోతున్నదని-

ఇప్పుడా సంఘటన గురించి చెప్పాలి.

అంటే-నిజం చెప్పకూడదు

క్రియేషనే....

తల్లికీ, తండ్రికీ చెప్పిన కథనే ఆమెక్కూడా చెబుతాడు. [illegible] కాదు. తను చెప్పదల్చుకున్న మనుషులందరికీ ఇదే కథను చెబు[illegible]

ఉదయమే ఆమెను కలుసుకోవాలనుకున్నాడు.

ఎప్పటికో అతనికి నిద్రపట్టింది. ఆ నిద్రలో అతను [illegible] ఎక్కడో ఇసుక తిన్నెలమీద విహారాలు చేశాడు. ఆమెను కౌగిలిలో[illegible] కున్నాడు. అమాయకంగా ఉండే ఆమె అందమైన కళ్ళమీద-ఎర్రటి[illegible] షతో ఆహ్వానిస్తున్నట్టుగా కనపడే ఆమె పెదవులమీద ముద్దుల [illegible] కున్నాడు.

కలలో అలికిడికి మెలకువ వచ్చింది.

కళ్ళు తెరిచిన తర్వాతకూడా ఆమె కళ్ళముందునించి వెళ్ళిపో[illegible] ఆ స్వప్నం చెదిరిపోలేదు.

"శమంతా....ఐ లైక్ యూ వెరీమచ్" అనుకున్నాడు మళ్ళీ కళ్లు మూసుకుంటూ.

అప్పుడు గుర్తుకు వచ్చాడు అతనికి హటాత్తుగా హోటల్లో తన ఎదురుగా కూర్చుని కాఫీతాగి వెళ్ళిపోయిన మనిషి?

ఇంతకీ ఏం జరిగింది? అనుకున్నాడు.

* * *

నందస్వామి హత్య గురించిన వార్తను ఉదయమే పేపర్లో చదివాడు ప్రశాంత్. అంతగా ఆ వార్త అతనికి ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించలేకపోయింది. అద్భుతశక్తి ఎటువంటిదో అతనికి తెలుసు.

కాల్-ఫోన్ చేసినప్పుడు నందస్వామి మూర్ఖుడిగా ప్రవర్తించాడు. చావును తానే ఆహ్వానించాడు ఆవేశంగా ప్రాణాలు పోగొట్టుకున్నాడు.

అయితే-అద్భుతశక్తితో ఒక మనిషి చావు గురించి తను ముందే తెలుసుకున్నా ఆ మనిషిని చావునుండి-మృత్యువు కోరలనించి తప్పించలేకపోయినందుకు అతడికి అత్యంత విచారం కలిగింది.

ఇప్పుడు నాకున్న ప్రయోజనం ఏమిటి?

ముందుగా హెచ్చరిక చేశాడు. ఐనా నందస్వామి దాన్ని అవతలి పార్టీ మనుషుల అనత్యవ్యూహంగా అనుకున్నాడు. సైలెన్సర్ అమర్చిన పిస్తోలు గుళ్ళకు బలైపోయాడు.

గాడ్ గిఫ్ట్-అద్భుతశక్తి తనకు దక్కింది. ఈ శక్తితో నాకు సాధ్యమయినంత మంచినే ఈ మనుషులందరికీ చెయ్యాలి. తనచుట్టూవున్న మనుషుల సుఖానికీ, సంతోషానికీ తను ఆ శక్తిని ఉపయోగించాలి...తన ధ్యేయం ఇదే-

నందస్వామి హత్య ప్రజల్లో ఇతర రాజకీయ వర్గాల్లో ఎంతో సంచలనాన్ని కలిగించింది. ఇంకో సంచలనం కలిగించిన వార్త ఏమిటంటే? ముందుగానే ఆ హత్య జరుగుతుందని ఒకమనిషి నందస్వామి హెచ్చరించటం-

ఇలా రాశారు:

—హత్యకుముందు అంటే కేవలం కొన్ని నిముషాలక్రితం ఒక

అజ్ఞాత వ్యక్తి నందస్వామికి హత్య జరుగుతుందనీ, మీటింగ్‌కు వెళ్ళకావద్దనీ ఫోన్లో హెచ్చరించాడు. కాని నందస్వామి 'ఆ హెచ్చరిక లక్ష్యపెట్టలేదు. ఫలితంగా ఆయన్ని ఎవరో సైలెన్సర్ వున్న పిస్తోలుతో కాల్చి చంపారు. పోలీసులు నందస్వామి హత్య గురించి ముందు తెలియజేసిన ఆ అజ్ఞాతమనిషి కోసం ప్రయత్నం చేస్తున్నారు.

నవ్వుకున్నాడు ప్రశాంత్ చివరి వాక్యాలు చదివి. ఆ మనిషి ఎవరో పోలీసులు ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా తెలుసుకోలేరు. వాళ్ళకు సాధ్యం కాదు.

అప్పుడే బయట పడటం ప్రశాంత్‌కు ఇష్టంలేదు. అందుకే మరో పని చెయ్యాలనుకున్నాడు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో

* * *

న్యూస్ పేపర్ని మడిచి జోగారావు మొహంమీదకు విసిరాడు భూషణం విసురుగా_

"నాన్సెన్స్...ఏమిటిదంతా?" అరిచాడు.

మత్తు వదిలిపోయింది జోగారావుకు. గబగబా నందస్వామి హత్య వార్తను చదివాడు. క్షణంలో అతని కళ్ళలో భయం చోటుచేసుకుంది. మృత్యువును చూసినవాడిలా వణికిపోయాడు

"చదివావా?"

భయంగానే భూషణాన్ని చూశాడు.

"నందస్వామిని హత్య చెయ్యటానికి కుట్ర పన్నిన మనవులం మనిద్దరమే. హత్యచేసింది నువ్వు. కాని నందస్వామిని హత్యచేయబోతున్నారని ముందుగానే ఎవరో ఫోనుచేసి చెప్పారు. ఎవరామనిషి?"

"తెలీదు."

"కాదు నీకు తెలుసు."

"నిజంగా నాకు తెలీదు."

"మనిద్దరికి తెలీకుండా మరో మనిషికి తెలిసే అవకాశం లేదు. నీకు తెలుసు."

"...ఆమె నేనెవ్వరికీ చెప్పలేదు. నన్ను నమ్ము."

"ఇక్కడ నమ్మకం ప్రసక్తి లేదు. ఆ మనిషి ఎవరో ముందు మనం తెలుసుకోవాలి. వాణ్ని పట్టుకోవాలి. వాడు నిజంగానే మన గురించి తెలిసినవాడు అంటే వాణ్నికూడా చంపెయ్యాలి. అర్థమయ్యిందా?"

తలవూపాడు జోగారావు.

అంతేకాదు. పోలీసులు ఎవర్ని అనుమానిస్తున్నారో మనకు తెలియాలి."

"మనమే అనవసరంగా భయపడుతున్నామేమో!"

"షటప్....నువ్వొక ఇడియట్‌వి....ప్రమాదం ముంచుకొస్తోంది. మనిద్దరికి తెలియకుండా నందస్వామి చావు గురించి ముందుగా ఒక మనిషి తెలుసుకున్నాడంటే వాడు మామూలు మనిషికాదు. ఆ మనిషే మన శత్రువు. వాణ్ని మనం అంతం చెయ్యాలి. మన చావు-బతుకు ఆ మనిషి మనకు దొరకటం మీద ఆధారపడివుంది"

"ఇప్పుడే వాడికోసం వెతుకుతాను" జోగారావు లేచి నిలబడ్డాడు.

"ఆగు" మళ్ళీ అరిచాడు భూషణం

"ఏమిటి?"

"మనకు నిజంగా మెదడులేదు. ఇప్పటికే ఆ మనిషి పోలీసులకు మన గురించి ఆచూకీ ఇచ్చివుంటే మనకోసం వేట మొదలయి వుంటుంది"

"ఐతే ఇప్పుడేం చేద్దాం?" కంగారుగా అడిగాడు జోగారావు.

"అజ్ఞాతవాసం" అన్నాడు భూషణం.

* * * *

కాగితంమీద ఒక మనిషి పేరు ఎడ్రసు రాశాడు ప్రశాంత్, దాని కింద "నందస్వామిని సైలెన్సర్ వున్న పిస్తోలుతో కాల్చి చంపిన హంతకుడు" అని రాశాడు.

ఆ కాగితాన్ని మడిచి కవర్లో పెట్టాడు. దాన్ని డి.ఐ.జి. పేరున పోస్ట్ చేశాడు. ఇంకోసారి అద్భుత శక్తికి థాంక్స్ చెప్పుకున్నాడు మనసులోనే.

* * * *

చీకటిపడటానికి కొంచెం ముందుగా ప్రశాంత్ ఆ ప్రదేశా కున్నాడు. కార్నర్‌లో నిలబడిపోయాడు. శమంతకోసం అతని చూపు మొదలయ్యింది. ఉదయమే శమంతను కలుసు కున్న కోరికను బలంగా అదిమిపట్టాడు. సాయంత్రం క ఒక్కవకాశం వుంది. అదే ఆమెతో సినిమాకు వెళ్ళటం-ఒక అనుభూతిని పొందటం-ఆ అనుభూతికోసమే సాయంత్రంవ వున్నాడు.

కొన్ని నిముషాలు చాలా కష్టంగా గడిచాయి అతనికి. దూరంలో కిళ్లీషాపు కనపడుతోంది. దాన్లో కూర్చున్న కుర్రాడు డిటెక్టివ్ నవల చదువుకుంటున్నాడు.

సిగరెట్టు కాల్చాలనిపించింది ప్రశాంత్‌కు ఆ కోరిక వెంటనే అతను అక్కడకు నడిచాడు. సిగరెట్టు కొని ముట్టించి కార్నర్‌లోకి వచ్చాడు.

ఆశ్చర్యం!

అతనొచ్చేసరికి శమంత చెల్లెలు బయట నిలబడి రో చూస్తోంది ఎవరికోసమో మరి. ప్రశాంత్‌ను చూసి సిగ్గుపడుతూ దగ్గిరకు వచ్చింది.

"శమంత వుందా?"

"లేదు. పావుగంట క్రితం వెళ్ళింది"

"ఎక్కడికి?"

సినిమాకు....ఒక ఫ్రెండ్‌తో కలిసి వెళ్ళింది"

"ఏ సినిమా?"

"వినోద్ థియేటర్లో ఆడుతున్న సినిమాకు"

"నువ్వెళ్ళు" వెనక్కు తిరిగాడు ప్రశాంత్...,

ఆ అమ్మాయి సిగరెట్టు కాలుస్తున్న అతణ్ణి ఆశ్చర్యంగా కుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

అతను ఇంటికి వెళ్ళిపోవాలనుకున్నాడు-శమంత ఒంటరిగా

సినిమాకు. ఒక ఫ్రెండ్‌తో కలిసి వెళ్ళింది. తను కోరుకున్న ఏకాంతం మె దగ్గర ఇప్పుడు తనకు దొరకదు.

కాని-అతను అనుకున్నట్టుగా చెయ్యలేకపోయాడు. శమంతను ాలనే కోరిక అతడిని ముందుకే నెట్టింది. వెనక్కు వెళ్ళనివ్వలేదు.....

శమంత తెలివైనదయితే ఆ ఫ్రెండ్‌ను కొంచెం దూరంగా ఎక్కడో ర్చోమని రిక్వెస్టుచేస్తుంది.

వినోద్ థియేటర్ అక్కడకు దగ్గర్లోనే వుంది.

వెళ్ళాడు.

బుక్కింగ్ తెరిచేవుంది. ఆ సినిమా రిలీజై ఎక్కువ రోజులై యిన ఎక్కువమంది జనంలేరు.

టిక్కెట్టు తీసుకుని లోపలకు వెళ్ళాడు. ఇంకా సినిమా మొదలు లేదు. మ్యూజిక్ రికార్డ్ రన్నవుతోంది.

అక్కడా అక్కడా కూర్చునివున్నారు జనం.

శమంతకోసం ఎక్కువగా వెతికే శ్రమ అతనికి కలగలేదు. ఎందు ంటే మధ్యరోలో చివరగా ఆమె ఫ్యానుకిందగా కుర్చీలో కూర్చుంది. క్కనే ఇంకో అమ్మాయివుంది.

కొంచెం కదిలాడు

ఎందుకో-వెనక్కు తిరిగి చూసింది శమంత.

కనపడ్డాడు ప్రశాంత్.

ఆమె కళ్ళనిండా ఆశ్చర్యం అలముకుంది. బహుశ ఆ క్షణంలో మేనల్లో తనక్కాబోయే భర్త, తను ఎంతగానో ఎదురుచూస్తున్న మనిషి నవస్తాడని కొంచెంకూడా వూహించివుండదు ఆ శమంత.

కాని-ప్రశాంత్ కనపడి ఆమెకు గొప్ప షాక్‌నే ఇచ్చాడు.

వెంటనే ఆమె సిగ్గుపడింది. చిరునవ్వుతో ఏదో అన్నది. ఆమె పెదవులు కదిలాయి కాని ఏమన్నదో ప్రశాంత్‌కు వినపడలేదు. రండి-అని ంటుందని అతను అనుకున్నాడు.

మరో అడుగు ముందుకువడి తక్కున ఆగిపోయింది. ఎవరో ఆపి

నట్టుగా ఆగిపోయాడు. ఇంతకీ అతడ్ని శమంత దగ్గరకు వెళ్ళనీయ
ఆపింది ఎవరో కాదు అతన్లోవున్న అద్భుతశక్తి.

అవును.

అద్భుతశక్తే అతన్ని ఆపింది.

శమంత మొహాన్ని అలాగే రెండు నిముషాలు చూసేసరికి
మనసులో ఆలోచన కదిలింది. అంతే_ఆగిపోయాడు.

ఈసారి షాక్ తిన్న మనిషి ప్రశాంతే. అద్భుతశక్తి అతని
షాక్ అటువంటిది. వెంటనే తేరుకోలేనిది కూడా.

అతని మెదడు స్క్రీన్ మీద శమంత గురించిన గతం దృశ్యా
మారిపోయి పరుగులు తీయడం మొదలుపెట్టింది. ఆపాలనుకోలేదు
ప్రయత్నం చెయ్యలేదు. కాని భరించటమే కష్టమయ్యింది. తను ఎం
అభిమానించిన మనిషి-ప్రేమించిన మనిషి-పెళ్ళి చేసుకుని జీవిత
స్వామినిగా చేసుకోవాలనుకున్న ఆమె ఇంతకుముందే తన
ఆనందంగా ఒక మగాడికి అప్పగించిందని తెలిసినప్పుడే అతను
లేకపోయాడు.

ఆమె పిలుస్తోంది.

అతని చూపులు తీక్షణంగా మారిపోయాయి. అతని పెదవు
చిరునవ్వు ఎగిరిపోయింది. కళ్ళలో-చూపుల్లో ఏదో క్రూరత్వం వచ్చి
కున్నది.

శమంత అతని మొహం కాంతిని కోల్పోవడం-అతన్లో
మారిపోవటాన్ని గ్రహించింది. కాని-ఆ మార్పు ఎందుకో వున్న
మార్పు ఎందుకు వచ్చిందో ఆమె వూహకు అందలేదు. అందదు
కారణం ప్రశాంత్‌లోవున్న అద్భుతశక్తి గురించి ఆమెకు తెలీదు.

చూస్తుండగానే ఒక్కసారి శమంతకేసి అసహ్యంగా చూసి
టకు విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు అతను.

అతను వెళ్ళిన రెండు నిముషాలకు ఆందోళన నిండిన మొహ
థియేటర్లోనించి బయటకు వచ్చింది శమంత. కాని ఆమెకు అ
ఎక్కడా కనబడలేదు.

* * * *

టెంపుల్ స్ట్రీట్‌లో నడుస్తున్నాడు అతను.

వీధిదీపాలు ప్రకాశవంతంగానే వెలుగుతున్నాయి. కాని అతడికి
తా చీకటిగానే అగుపడుతోన్నది.

గుండెల్లో అనుక్షణం ముల్లులా గుచ్చుకుంటున్న ఆ బాధను తట్టు
వటం అతనికి సాధ్యం కావటం లేదు

తనలో వున్న అద్భుతశక్తి గురించి సంతోషపడాలో—విచారిం
లో అతనికి అర్థం కాలేదు. ఆ శక్తే తనలో లేకుండా వున్నట్లయితే
మంత గురించి తనకేమీ తెలిసేది కాదు.

అప్పుడేమిటవుతుంది?

ఆమెతో తన జీవితం స్వర్గం అనుకుంటున్నప్పుడు ఎప్పుడో గుండె
ల్చివేసే నిజం తెలిసేది. తను ఆ నిజాన్ని భరించలేక ఆత్మహత్య చేసుకునే
వాడు.

ఆలోచనలను వెంటపెట్టుకుని ఒక్కో డోర్ నెంబరూ చూసుకుంటూ
నడుస్తున్నాడు. నడుస్తూనే ఆ బాధను అదిమి పట్టుకుంటున్నాడు.

నాలుకలు చాచుకుని వ్యాపిస్తున్న మంటల్లోకి విసిరివేసినా అంత
బాధ వుండదు... మాటువేసిన పులి మీదకు విరుచుకుపడి పంజాతో గుండెల్ని
చీల్చినా అంతబాధగా వుండదు. పొడుగాటి పదునైన కత్తితో
ముక్కలుగా నరికివేసినా అంతబాధ వుండదు. ఒకేసారిగా వంద విషసర్పా
కాట్లు వేయించినా అంతబాధ వుండదు.... కాని... అంతకంటే ఒక
నమ్మక ద్రోహానికి ఎన్నోరెట్లు ఎక్కువబాధ... గుండెకోత అతడ్ని
తున్నాయి.

పదిగంటవుతోంది. ఎక్కడో ఒక ఇంట్లోనించి పొగబయటకు వస్తోంది.
పక్కగా లైటుస్థంభం కింద నలుగురు పిల్లలు పరుగులు తీస్తూ ఆడు
కుంటున్నారు

అవేమీ అతనికి తెలీదు. అతని ఆలోచన ఒక్కటే— అద్భుత
శక్తి—శక్తి తనలో తెలుసు. కాని ఇంకా నిజాన్ని తెలుసుకోవాలంటే
ఇంకా క్లియర్ చేసుకోవాలి. అంతే.

అందుకే టెంపుల్ స్ట్రీట్‌లో నడుస్తున్నాడు.

పన్నెండో నెంబర్ ఇల్లు అతనికి కావాలి. ఆ ఇంట్లోవుం
షిని కలుసుకుని మాట్లాడాలి.

ఇంతకీ అతనే ఆ మగాడు.... శమంత శరీరాన్ని అప్పు
మగాడు. ఆమె అందాన్ని పువ్వును నలిపినట్టుగా నలిపినవాడు.
శమంత తనలోని అణువణువునూ ఆనందంగా అర్పించింది. ఆ
స్వర్గంలో విహరించింది. అమాయకంగా— అందంగా కనపడే
కళ్ళల్లో బుసలుకొట్టే కామవాంఛను రేకెత్తించింది.... అతన్ని
వరించింది.

ఆగిపోయాడు అతను ఆ ఇంటిముందు.

ఆ ఇంటి చెక్కగేటు మీద పన్నెండు అంకెవుంది. గేటుమీ
లోపలకు చూశాడు. కొంచెం దూరంనించి వినపడుతున్న వీధి దీపంవెలు
కిందవున్న ఇంటికి తాళంవేసినట్టు కనపడింది. పక్కనించి మె
వున్నాయి. పైన ఒకే ఒక్క గదివుంది. ఆ గదితలుపులు తెరిచే
ట్టుగా అందులోనించి ట్యూబ్‌లైటు వెలుతురు బయటకు వస్తోంది.

గేటునెట్టుకుని లోపలకు అడుగువేశాడు ప్రశాంత్.

ఆ గదిలో వుంటున్న యువకుడిపేరు సూర్యారావు. ఒక ప్ర
కంపెనీలో క్లర్కుగా పనిచేస్తున్నాడు.

మెట్లెక్కాడు.

చివరి మెట్టులెక్కుతున్నప్పుడే ఆ గదిలో కూర్చున్న సూ
కనిపించాడు.

అతను పువ్వులలుంగి కట్టుకున్నాడు.

షర్టు వేసుకునిలేదు. ఛాతీమీద వెంట్రుకలు దట్టంగా వున్నా

“ఎవరుకావాలి?” అడిగాడు. అతని పక్కనే టేబుల్‌మీ
సోనిక్ రికార్డర్‌లోనించి హిందీపాట వస్తోంది.

“సూర్యారావుగారు మీరేకదూ”

“అవును”

“మీకోసమే వచ్చాను”

కూర్చోమన్నాడు సూర్యారావు.

కూర్చుని అన్నాడు ప్రశాంత్... “ఒకనిజం తెలుసుకోటానికి మీ దగ్గరకు వచ్చాను”

“నిజమా!” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

“అవును నిజం”

“ఏ విషయం గురించి?” అతను కేసెట్ రికార్డర్‌ని ఆఫ్‌చేశాడు. పాట ఆగిపోయింది.

“ఒక మనిషి ప్రవర్తన గురించిన నిజం” అన్నాడు ప్రశాంత్.

“ఏ మనిషి?”

“శమంత”

“శమంతా!” ఈ సారి అతను ఉలిక్కిపడ్డాడు. అతడి కళ్ళలో ఆశ్చర్యంతో పాటు అనుమానం కూడా కనపడింది.

“మీరెవరు?”

“నా పేరు ప్రశాంత్.... శమంతకు నేనేమీ కాను. కాని శమంత నా ఫ్రెండ్ రంగారావుకు కాబోయే భార్య”

“అంటే...”

“క్లియర్‌గా చెబుతాను.... మీ దగ్గర సిగరెట్టు వుందా?”

“వుంది”

“ఒకటివ్వండి”

సిగరెట్టు పెట్టె— లైటర్ ఇచ్చాడు సూర్యారావు. ఒక సిగరెట్టు వెలిగించుకుని “థాంక్స్” అన్నాడు.

ప్రశాంత్ ప్రవర్తన సూర్యారావుకు వింతగా అనిపించింది.

“శమంతను రంగారావు అనే నా ఫ్రెండ్ పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకున్నాడు. పెళ్ళికూడా కుదిరింది. కాని... శమంతను గురించి నాకో నిజం తెలిసింది. ఆమె ఇంతకు ముందే ఒక మగాడితో తిరిగిందని... అన్ని కోర్కెలూ అతడితో తీర్చుకుందని... ఇప్పుడు చెప్పండి ఇదంతా నిజమే కదూ?”

వెంటనే అవుననో కాదనో చెప్పటానికి సూర్యారావు సంశయించాడు. ఎందుకు సంశయించాడో ప్రశాంత్‌కు తెలుసు. అసలు సూర్యారావును

మాటలంలోనే అద్భుత శక్తి తెలియజెప్పిన శమంత చరిత్ర అం
వని తెలిసిపోయింది. ...ని అది నిజమని అతడితోనే చెప్పించాలి.

అందుకే అడిగాడు

"చెప్పండి... ఈ నిజం ఇంకా రంగారావుకు తెలీదు. ఆ
అమ్మాయిని ప్రేమించలేదు. శమంతతో అతడి పెళ్ళి జరక్కపో
అతను బాధపడడు కాని పెళ్ళయిన తర్వాత ఆమె ప్రవర్తన పెళ్ళి
గానే మంచిది కాదని తెలిసినప్పుడు అతనేం చేసుకుంటాడో
వూహించలేను"

"నిజమే" అన్నాడు సూర్యారావు హటాత్తుగా.

"థాంక్ యూ మైఫ్రెండ్"

"మొదట్లో శమంత వ్యవహారంలో నా తప్పువుందని భయప
ఆమెతో పరిచయమైనప్పుడు ఆమెకళ్ళు నన్ను బాగా ఆకర్షించాయి.
అందంకూడా నాకు నచ్చింది. తర్వాత శమంతను ప్రేమించాను. ఆమె
అలాగే అన్నది. అంత అందాన్ని ఎదురుగా వుంచుకుని వూరికే వుం
పోయాను ఒకసారి బయటపడి అడిగాను. సంతోషంగా ఒప్పుకుంది.
తర్వాత ఆమె నన్ను చాలాసార్లు కోరింది తన కోరిక తీర్చమని. అ
ఆమెను పెళ్ళిచేసు... గూడదని గట్టిగా నిర్ణయించుకున్నాను. ఆమెతో
విషయం చెప్పటానికి బాధపడ్డాను. ఎందుకంటే ఆమెను తప్పక పెళ్ళి
కుంటానని ప్రామిస్ చేశాను. కాని... నేను తనని పెళ్ళిచేసుకోవటం
చెప్పినప్పుడు నేను వూహించిన రియాక్షన్... ఫీలింగ్స్ ఆమెలో కొం
కూడా కలగలేదు. 'నువ్వు నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటావని నేను అనుకో
మగవాళ్ళ మెంటాలిటీ నాకు తెలుసు.... అందుకే నేను బాధపడటం
ఇట్సాల్‌రైట్ అన్నది. నేనైతే అదిరిపోయాను. తెలిసికూడా నీ శరీరం
నాకెందుకు ఇచ్చావని అడిగాను. అప్పుడామె అన్నది–' ఆకోరిక తీర్చు
అనే తపన నాలో కూడా వుంది. అందుకే ఇచ్చాను. అందుకే మీ ఫ్రె
రంగారావుకు చెప్పండి— శమంతను మరచి పొమ్మని"

ఆదోలా నవ్వాడు ప్రశాంత్...

చివరివరకూ కాలిపోయిన సిగరెట్‌ను బయటకువిసిరి "రంగారావు ఎవరు?" అన్నాడు

సూర్యారావుకు మతిపోయింది

"రంగారావు మీఫ్రెండ్" అన్నాడు

"కాదు. నాఫ్రెండ్స్‌లో రంగారావు అనేవాడు ఎవడూ లేడు. క్షమించండి–మీతో అబద్ధం చెప్పాను. ఆ రంగారావును నేనే"

"మీరేనా?"

"అవును సూర్యారావుగారూ...ఆమె అందానికి, అమాయకంగా వుండే ఆమెకళ్ళకి లొంగిపోయి శమంతను పెళ్ళి చేసుకోవాలని అనుకున్న మనిషినినేనే. కాని అక్కడ ముందుగానే ఆమె అసలు రూపం తెలిసిపోయింది"

"ఎవరు చెప్పారు?" అడిగాడు సూర్యారావు కుతూహలంగా.

"అద్భుత శక్తి"

"అద్భుతశక్తా!" వింతగా అనిపించింది సూర్యారావుకు.

"అవును. ఒక మనిషికి నేను పెట్టిన పేరు. అతనొక ఇన్‌ఫార్మర్ రహస్యాలను ముందుగానే చెబుతూ వుంటాడు"

"ఎక్కడ వుంటాడు?"

"తెలీదు. గుడ్‌నైట్"

సూర్యారావుకు మాట్లాడే అవకాశం ఇవ్వకుండా మెట్లుదిగిపోయాడు ప్రశాంత్.

అతనొక చిత్రమైన మనిషిగా కనిపించాడు సూర్యారావుకు,

• • •

రాత్రి ఒంటిగంట.

ఎక్కడో ఒక ఇంట్లో గోడగడియారం ఒకే ఒక్క గంట కొట్టింది కాని ఆ గంట కొట్టిన చప్పుడు ప్రశాంత్‌కు వినపడలేదు. పక్కగదిలో పడుకుని వున్న అతని తల్లిదండ్రులు విన్నారు. వాళ్ళింకా నిద్రపోలేదు. తన కొడుకు భార్య అనుకున్న మనిషిగురించి తెలిసిన నిజాన్ని వాళ్ళింత సులభంగా మరచిపోలేక ఇంకా ఆలోచనల్లోనే వున్నారు.

ప్రశాంత్ పన్నెండు గంటల దాటి పదిహేను నిముషాలు గడి
ఆలోచనల్లోనే వున్నాడు. అతడు ఎంతగా ప్రయత్నం చేసి
గురించి ఆలోచించకుండా వుండలేనిస్థితిలో ఆ సైమువరకు
పోయాడు

ఆశ్చర్యాన్ని కలిగజేస్తూ అతడికి నిద్రలాంటి మత్తు ఆవహి
క్లోరోఫాం వాసనను పీల్చినట్టు-మార్ఫియా ఇంజెక్షన్ చేయించుకు
అనిపించింది.- గార్డినాల్ టాబ్లెట్లు వేసుకున్నట్టుగా అతడికళ్ళు మూ
పోయాయి.

అతనికి తెలుసు తనకు నిజంగా నిద్రరావటంలేదని-కనీసం
రెండు గంటల వరకైనా తనూ మెలకువగానే వుండి పోతానని
కున్నాడు. కాని-వూహించనట్టుగా అతడిని మత్తు నెమ్మదిగా
లాక్కున్నది.

అతడి ఆలోచనలు అతని కంట్రోలులో లేకుండాపో
పూర్తిగా నిద్రలోకి జారిపోయాడు.

రాత్రి ఒంటి గంట కావస్తున్నప్పుడు అతనికి ఒక కల రా
మొదలుపెట్టింది. ముందుగా కళ్ళముందు వెలుగులాంటిది
వచ్చింది. తర్వాత కొంచెం సేపటికి వెలుగు అంతరించిపోయింది.
పోయిన ప్రదేశంలో రాతిపలకలాంటిది వున్నది. దానిమీద ఎర్రటి
రాలు కనపడ్డాయి. ముందు ఆ అక్షరాలు అస్పష్టంగా వున్నా
క్లియర్‌గానే కనిపించాయి. వాటిని చదివాడు ప్రశాంత్.

అక్టోబరు 24

మళ్ళీ చదివాడు. మళ్ళీ మళ్ళీ చదివాడు. ఎన్ని సార్లు చది
అవే అక్షరాలు. అక్టోబరు-24 అలా చూస్తూనే వున్నాడు కొన్ని క్షణా
గడిచేవరకూ.

చూస్తూ వుండగానే ప్రశాంత్ కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో భయంతో
విగా మారిపోయాయి. ఉన్నట్టుండి అక్టోబర్ 24 అని రాసివున్న
పలక రెండుగా పగిలిపోయింది. అందులోనించి నీలిరంగు కాంతికిరణ

బయటకు వచ్చింది. కాంతికిరణం అస్పష్టమైన మనిషి ఆకారంగా మారి
పోయింది. ఆ మనిషి కళ్ళు స్పష్టంగా కనపడ్డాయి.

కళ్ళలోకే చూశాడు ప్రశాంత్. ఆ కళ్ళు తెల్లగా నిర్మలంగా వున్నాయి
క్రమంగా ఆ కళ్ళలో ఎర్రదనం వచ్చి చేరుతున్నది. ఎర్రటి అగ్ని
గోళాల్లా అవి కొంచెం సేపటికే మారిపోయాయి. ఆ మనిషి మొహం
భయంకరంగా కనపడింది. కళ్ళు తీక్షణంగా వున్నాయి,

ఒక్కసారి అతను ఎదురుగా వున్న ఎత్తయిన భవనాన్ని చూశాడు
అంతే.

పెద్ద పేలుడులాంటి చప్పుడు వినవచ్చింది. ఎత్తయిన ఆ భవనం
ఎవరో కదిలిస్తున్నట్టుగా అటూఇటూ వూగిపోయింది. క్షణంలో బొమ్మ
రిల్లులా కూలిపోయింది ఇప్పుడు అక్కడ ఎత్తయిన భవనంకాదు. గుట్ట
లుగా పడివున్నరాళ్ళు వున్నాయి.

ఆ మనిషి పెద్దగా నవ్వాడు.

క్రమంగా అతని కళ్ళలో ఎరుపుదనంపోయి మళ్ళీ తెల్లగా - నిర్మ
లంగా మారిపోయాయి. ఆ మనిషి ఆకారంకూడా మారిపోయింది. నీలి
రంగు కిరణంగా మారిపోయాడు.

మళ్ళీ అతడి కళ్ళముందు ఆ రాతి పలక కనపడింది.

దానిమీద ఎర్రటి అవే అక్షరాలు

అక్టోబర్ 24.

అప్పుడు ప్రశాంత్‌కు మెలకువ వచ్చింది.

టిక్ టిక్ మంటోంది టేబుల్‌మీదవున్న గడియారం. ఒంటిగంట
దాటి ఇరవై నిముషాలు చూపుతోన్నది.

కళ్ళు తెరుచుకుని కలను తిరిగి గుర్తుచేసుకున్నాడు. ఆ కలకు అర్థం
ఏమిటి?

అక్టోబర్ 24 న ఏం జరుగుతుంది? అసలు నిజంగా ఆ కలకు
అర్థం వున్నదా? ఎన్నో కలల్లాగే ఆ కలకూడా వచ్చిందా? ప్రత్యేకించి
కలకు అర్థం ఏదీ లేదా?

అలా అనుకోటానికి అతని మనసు అంగీకరించలేదు. ఏదో ఉంది. అందులో ఏదో అర్థం దాగివుంది.

ఆ నీలిరంగు కిరణం మనిషిగా ఎందుకు మారిపోయిం మనిషి తన చూపుతో ఎత్తయిన భవనాన్ని క్షణంలో కూల్చేశాడు. చేశాడు ఎందుకు?

అంటే ఏమిటి?

అక్టోబర్ 24 న ఏం జరుగబోతుంది?

సాధారణమైన కలగా అతను దాన్ని తేలిగ్గా తీసెయ్యలేకపో అతను అందరిలాంటి సాధారణమైన మనిషికాదు అతనిలో శక్తి దాగి ఉంది. అందుకే అతను ఆ కల గురించి ఆలోచిం ఉండలేక పోయాడు.

ఇంతకు ముందు అతనికల నిజమయ్యింది.

కలలో కనపడిన సాధువు అతనికి నిజంగానే కనిపించాడు. అద్భుత శక్తిని ప్రవేశపెట్టాడు మనుషులెవ్వరూ నమ్మలే ప్రత్యేక లక్షణాన్ని అతనికి కలిగించాడు.

ఒకసారి అతని కల నిజమయ్యింది. అందువల్లనే అతను కూడా నిజమైన కలగానే అనుకున్నాడు అందులో దాగివున్న మైన అర్థాన్ని బయటకు తియ్యటానికి ప్రయత్నంగా ఆలోచిం మొదలుపెట్టాడు.

తలుపులు తెరుచుకుని బయటకు వచ్చాడు.

ఆకాశం ప్రశాంతంగా వుంది. నక్షత్రాలు కాంతిని వెదజల్లు వున్నాయి. చల్లగావుంది

మెట్లెక్కాడు.

డాబామీదకు వెళ్ళాడు నిర్మానుష్యంగా వున్నాయి రోడ్లు. రైలుస్టేషన్‌లో వాటర్ టాంకులు కనపడుతున్నాయి. స్టేషన్లో రైల నట్టుంది. ఇంజన్ చప్పుడు నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకుంటూ వస్తోంది.

అతని మెదడు పొరలను ఛేదించుకుని అక్టోబరు 24కాలప

ఏమిటో అతనికి ఏదో స్ఫురిస్తోంది. ఏమిటో స్పష్టంగా తెలీటంలేదు తెలిసినట్టుగానే వుంటోంది కాని తెలీటంలేదు.

మరిచిపోయిన విషయాన్ని తిరిగి గుర్తుచేసుకుంటున్నట్టుగా వుంది. దారుణంగా వుంది.

తల విదిలించాడు.

అనుమానం అతన్లో ప్రవేశించింది. తను వృధాగా ఇంత శ్రమపడుతున్నాడా? ఇందులో ఏమీలేదా?

అంతరంగం ఒప్పుకోలేదు

తప్పక ఏదో వుందని అతన్లో అంతర్లీనంగా ఎవరో వుండి చెబుతున్నట్టుగా వుంది అతను. అందుకే గుండెను తొలిచివేసే ఆలోచనల మధ్య తనని ఎవరో హిప్నటైజ్ చేస్తున్నట్టుగా మత్తు ఆవరించింది. తను మత్తులోకి ఒరిగిపోతున్నాడని తెలుస్తూనే వుంది. అయినా తను నిద్రలాంటి మత్తులోకి జారిపోయాడు.

అప్పుడే వచ్చింది కల.

అంటే యేమిటి?

స్పష్టంగా—ఎంతో క్లియర్‌గా—ఎవరో ఎదురుగ వుండి వివరించి చెబుతున్నట్టుగా అర్థం కావటంలేదూ?

అక్టోబరు 24—

నీలిరంగు కిరణం—

రూపుదిద్దుకున్న మనిషి—అతని తీక్షణమైన చూపులు—నిలువుగా కూలిపోయిన భవనం—

ఇవన్నీ అబద్ధంకాదు. నిజమే.

వీటన్నింటి వెనుక ఏదో గొప్ప అర్థమేవుంది.

తనకు తెలీటంలేదు. కాని ఒక్కటి మాత్రం నిజం. నిలువునా ధ్వంసమైపోయిన ఆ భవనం సూచించేదేమిటి? ప్రమాదాన్ని. ఆ ప్రమాదాన్ని సృష్టిస్తున్న మనిషి ఎవరు? అతనే ఆ ఎర్రకళ్ళమనిషి.

అంటే ఆ కల సూచనయేమిటి?

అక్టోబర్ 24న విధ్వంసాన్ని సృష్టించే ఒక మనిషి ఆవిర్భ
బోతున్నాడా? అంతేనా?

ఎక్కడినించి ఆవిర్భవించబోతున్నాడు?

విధ్వంసాన్ని ఎక్కడ సృష్టిస్తాడు? అతనివల్ల ఎవ
ప్రమాదమా? ఐతే ఎవరికి?

ఈ రాష్ట్రానికా?

ఈ దేశానికా?

ఈ ప్రపంచానికా?

అసలు ఇదంతా నిజమేనా? ఏమో! అంతా తన వూహ...

ఈ వూహే నిజమైతే?

ప్రశాంత్‌కు భయమేసింది. ఒక్కసారిగా పీడన
అతడిని వణికించింది. ఎక్కడో శకునపు పిట్ట ఎగురుతూ అరుస్తూ
తోంది తెలియని ఆందోళన అతని మెదడులో కలిగింది. కళ్ళ
అక్టోబర్ 24 కదిలింది.

* * *

ఇంకా శకుంతల చూపులు ప్రశాంత్‌ను వెంటాడుతూనే వు
ఆమె కారెక్టర్ మంచిదికాదని అతనికి నిశ్చయింగా తెలిసినా అతని
మనసు ఆమె గురించే ఇంకా పరుగు పెడుతున్నట్లు అని
పించింది.

ఈ సృష్టిలో వున్న గొప్ప మేజిక్ అదే అనుకున్నాడు
గొప్పగా ద్వేషించవలసిన మనిషిని ప్రేమించాలని అనుకోవటం.
తెలిసినా సేవించటానికి ముందుకు దూసుకు వెళ్ళటం ఈ మను
వణకు సాక్ష్యాలు అవికూడా ప్రశాంత్ అనుకున్నాడు

ఇటువంటి ఆలోచనలను తోడుగా చేసుకుని ప్రశాంత్
పార్కులో ఎత్తుగా పెరిగిన పోక చెట్టుదగ్గర కూర్చుని వున్నాడు.
దృష్టి పూర్తిగా అతని ఆలోచనలమీదనే వుంది.

అప్పుడు చీకటి పడుతోంది. క్రమంగా పార్కులో
వెలుగుతున్నాయి. అక్కడా అక్కడా జనం కూర్చుని వున్నారు.

అతనికి కొంచెం దూరంలో విరిగిపోయిన సిమెంటు బెంచీ వుంది. విరిగి కూలివున్న సిమెంటు దిమ్మెలమధ్యనించి తుప్పుపట్టిన ఇనుప కడ్డీలు బయటకు అగుపడుతున్నాయి.

ఆ బెంచీ పక్కనే క్రోటన్ మొక్కలు దట్టంగా పెరిగివున్నాయి. ఆ క్రోటన్ మొక్కల పక్కనే ఒక యువతి కూర్చుంది.

ఆమె పేరు గౌరి. ఆమె వయసు ఇరవైయేళ్ళు దాటి వుండదు. విద్యాధికురాలు. ఉద్యోగం కోసం ఆమె ఎటువంటి ప్రయత్నాలూ చెయ్యటంలేదు. జీవితంలో పెళ్ళి చేసుకుని మొగుడితో సంసారంలో స్థిరపడాలని కోరుకుంటున్నది.

కుటుంబరావు అనే బేంక్‌లో పనిచేసే యువకుడితో ఆమె పెళ్ళి నాలుగురోజుల క్రితమే స్థిరపడిపోయింది

ఐనా ఆమె సంతోషంగా లేదు.

ఒంటరిగా పార్కులో కూర్చుని వుంటుంది యేడుస్తోంది.

మొదట్లో ప్రశాంత్ ఆమె యేడుస్తున్నదని తెలుసుకోలేదు. అక్కడే ఆ క్రోటన్ల పక్కగా ఓ అందమైన యువతి కూర్చున్నదని కూడా అతనికి తెలీదు. తర్వాత అటూ ఇటూ కదిలిన చూపుల్లో చూశాడు ఆమెను.

ఇప్పుడామె యేడుస్తోన్నది

ఆమె ఏడుపు అతన్లో స్వైరవిహారం చేస్తున్న ఆలోచన్లను పరుగు పెట్టించింది.

ఆశ్చర్యపడుతూ ఆమెను చూశాడు. కొంచెం దూరంలో వెలుగుతున్న నియాన్‌లైటు వెలుతుర్లో ఆమె మొహం గ్రహణం పట్టిన చంద్రుడిలా అగుపడుతోన్నది.

ఎవరు? ఎందుకేడుస్తున్నారు? అని అతను ఆమెను అడగలేదు ఎందుకంటే అతన్లో వున్న అద్భుతశక్తి ఆమె చరిత్రను అప్పటికే అతని మెదడు స్క్రీన్‌మీద ప్రొజెక్టు చెయ్యటం మొదలు పెట్టింది.

అతడి మనోనేత్రం తెరుచుకుంది. కలం కదుల్తోంది..ఒకటి.... రెండు....మూడు....నిముషాలు..

* * *

గౌరి వెళ్ళేసరికి పావనరావు గదిలోనే వున్నాడు. అప్పుడు సిగరెట్టును కాలుస్తూ ఇంగ్లీషునవలను చదువుకుంటున్నాడు కుర్చీ వెనక్కి వాలిపోయి.

"ఓ....నువ్వా!" అన్నాడు కొంచెం ఆశ్చర్యంగా—

మాట్లాడలేదు గౌరి.

ఒక్క నిమిషం అతన్ని పరిశీలనగా చూసింది. అతన్లో ఏమాత్రం ఛేంజ్ కనపడలేదు. అతన్లో వచ్చిన మార్పు అతని ప్రవర్తనలోనే.

పావనరావు మళ్ళీ అన్నాడు—"మాట్లాడవేం"

అప్పటికీ గౌరి తన మౌనాన్ని వదిలిపెట్టకుండా డోర్ దగ్గరే నిలబడి పోయింది—అతన్నే చూస్తూ

"కూర్చో" ఎదురుగావున్న గ్రెడెక్ కుర్చీని చూపిస్తూ అన్నాడు. అలా అన్న తర్వాత చేతిలో ఇంగ్లీషునవల్ని మూసి కొంచెం దూరంలో వున్న టేబిల్ మీదకు విసిరాడు

ఒళ్ళు విరుచుకున్నాడు.

నవ్వాడు.

"ఏమిటీ కూర్చోవు?" మళ్ళీ అన్నాడు.

"నీకు తెలుసు కూర్చోవటానికి నేను రాలేదని"

"పోనీ—పడుకుంటావా?" వెలిగానే అన్నాడు ఖచ్చితంగా.

అసహ్యంగా అతడిని చూసింది. చూసి వూరుకోకుండా "పోనీ—పడుకుంటాను నన్ను పెళ్ళిచేసుకో" అన్నది.

"చేసుకుంటాను. నీ కిష్టమేనా?"

"ఇష్టపడే నిన్ను ప్రేమించాను. పెళ్ళిచేసుకోవాలనే కోరుకున్నాను. కాని నువ్వేం చేశావ్?"

"నువ్వు నేను చెప్పినట్టు చెయ్యలేదు. తప్పునీదే"

"అవును. నాదే. నీలాంటి కాముకుణ్ణినమ్మి ప్రేమించటం—రంగుల కలలు కనటం నాతప్పే. ఒప్పుకుంటాను. అందుకే నాతప్పు తెలుసుకుని నీ నుంచి తప్పుకుంటున్నాను."

"తప్పుకో. మళ్ళీ ఈ గదిలోకి ఎందుకు పాదం పెట్టావ్? చివరి సారిగా పాపం చెయ్యటానికా?"

"ఎందుకో నీకు తెలీదా?"

"తెలుసు కాని నేనివ్వను నువ్వు నాకు దొరకనప్పుడు నిన్ను పొందటానికి నే మార్గం అ ఒక్కటే. ఆ ఒక్కమార్గాన్ని నేను మూసి వెయ్యలేను"

"పావనరావ్" భయంగా అన్నది గౌరి.

"అవును. నీ కోసమే నిన్ను ప్రేమించినట్టు నటించాను. నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోవాలని నేనెప్పుడూ అనుకోలేదు. పెళ్ళంటే నాకు గొప్ప భయం. పెళ్ళయితే గ్లామర్ పోతుంది. ఫ్రీగా సంచరించటానికి అవకాశం వుండదు. అందుకే పెళ్ళంటే నాకు అసహ్యం. నాకు ఆనందం కావాలి అనుభవం కావాలి. అందుకు అందమైన ఆడది కావాలి. నీలో అందం వుంది. అందుకే నీమీద వల విసిరాను. నిన్ను మోసం చేశాను."

అతడలా వచ్చిగా—వున్న నిజాన్ని గుండెకోసి చూపుతున్నట్టుగా చెబుతుంటే గౌరికి ఏడుపు నెట్టుకు వచ్చింది.

కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటున్నప్పుడు పావనరావు మళ్ళీ ఇలా కొనసాగించాడు తన మాటల్ని.

"నిన్నెందుకు మోసం చేశావని నువ్వు అడుగుతావు కదా. అవునా. అప్పుడు నేనంటాను—ఒళ్ళమ్ముకునే ఆడది తప్పించి పరువుగా బతికే ఆడదైనా మోసం చెయ్యకుండా కోరిక తీరుస్తుందా? అని—నువ్వే చెప్పు ఖచ్చితంగా ఒప్పుకుంటావా? ఒప్పుకోవు కదూ? అందుకే.... డియర్ గౌరీ...ఓ మేడమ్...అందుకే నిన్ను మోసం చేశాను...అండర్ స్టాండ్"

మళ్ళీ పెద్దగా మతిపోయిన మనిషిలా నవ్వేశాడు పావనరావు.

భయంగా అతడ్ని చూసింది.

మనిషేకాని అతన్లో మృగం లక్షణాలు పూర్తిగా కనపడ్డాయి.

ఇప్పుడేం చెయ్యాలి?

గౌరి మౌనాన్ని ఆసరాగా తీసుకుని మళ్ళీ నోరు తెరిచాడు....

"నువ్వెంత ఏడ్చినా నాగుండె కరగదు. గుండెలో నా
పెట్టుకున్న మనిషి దేనికీ లొంగిపోదు. కొన్ని క్షణాలు నిన్ను
మరచిపో....నా కోరిక తీర్చు...అప్పుడు నువ్వే విచారాన్ని—
జీవితం గురించి భయాన్నీ పొందవలసిన అవసరమే ఉండదు. ఏమ
గౌరీ"

"ఈ గదిలో కత్తి ఉందా?"

"ఎందుకు? నన్ను పొడిచి చంపుతావా?"

"కాదు నన్ను పొడిచి చంపమని అడగటానికి"

"ఆల్ రైట్...అలాగే....చివరికి నువ్వు చావాలని కో
న్నావు. చావబోయేముందు నాకోరిక తీర్చినందువల్ల నీకేమి
కదూ?"

"ఛీ...నువ్వు మనిషివి కాదు..."

"రాక్షసుడ్ని...అలాగే అనుకో....రాక్షసుడికి భయపడి
చెప్పినట్లు వింటుంది. నువ్వూ అంతేనా? నేను చెప్పినట్టు చేస్తా

"ప్లీజ్....చిత్రవధ చెయ్యకు పావనరావ్...ఆ ఉత్తరాలు
నేను ప్రేమించింది ఒక మనిషిని అని పొరపాటుతో నేను
ఉత్తరాలను ఇచ్చెయ్యి....నాకు పుట్టే కొడుక్కి నీ పేరు పెట్టు

గౌరి చాలా విస్మయంగా ఆ మాటలను అన్నది. పా
నిజంగా మనిషే అయితే ఆ మాటలకు జాలిపడేవాడు. రాక్షసుడే
కనీసం సానుభూతి చూపించేవాడు.

కాని—పావనరావు మగాడు.

అందుకే కర్కశంగా నవ్వుతూ "గుడ్ జోక్" అంటూ
కొట్టాడు.

ఏదైనా అదృశ్యశక్తి ఆ క్షణంలో అతని గొంతునొక్కి
దూరంగా విసిరితే బాగుండు ననుకుంది గౌరి...

అలా అనుకుంటున్నప్పుడు అతను మాట్లాడాడు.

"మనిద్దరి ఆలోచనలకి ఉన్న భేదం చాలా మైన్యూట్ గా
గమనించావా? నా వల్లనే నీకు కొడుకు పుట్టాలని నేను అనుక

వరికో పుట్టే కొడుక్కి నా పేరు పెట్టాలని నువ్వనుకుంటున్నావు....
అంతేనా?"

"ఛీ...." అన్నది గౌరి.

అయినా పావనరావు సిగ్గుపడలేదు.

కనీసం కోపంకూడా తెచ్చుకోలేదు బాధపడి—

కుర్చీలోనించి లేచి పక్కనేవున్న చిన్నగదిలోకి వెళ్ళాడు. ఐదు
నిముషాలకు బయటకు వచ్చాడు. ఇప్పుడతని చేతిలో ఒక కవరు ఉన్నది.

ఆ కవర్లోనించి అతను కొన్ని ఉత్తరాలను ఒక్కొక్కటీ బయటకు
తీస్తుంటే కళ్ళు తెరుచుకుని చూస్తుండిపోయింది గౌరి.

"ఇవన్నీ నువ్వురాసిన ప్రేమలేఖలు....లవ్ లెటర్స్...నీకు నామీద
ఉన్న ప్రేమకు—అభిమానానికి ప్రత్యక్ష, ఇంకా తిరుగులేని సాక్ష్యాలు...
అవునంటావా?"

"ప్లీజ్....నన్ను చంపకు పావనరావ్....ఇచ్చెయ్యి....అవన్నీ నా
ఉత్తరాలు"

"కాని—నాకు నువ్వు రాసినవి. కావాలంటే నేను నీకు రాసిన
ఉత్తరాలను నీదగ్గరే జాగ్రత్తగా ఉంచుకో....పెళ్ళయిన తర్వాత నీ
ప్రియమైన మొగుడు అలిసి నిద్రపోయాక ఆ ఉత్తరాలను చదువుకుని
తనివితీరా ఏడ్చుకో"

గౌరిమీద అతనికివున్న కసిని మాటలతో తీర్చుకుంటున్నాడు....
అతన్ని ఇంతకు ముందు రాక్షసుడు అనుకుంది గౌరి. కాని అంతకంటే
దుర్మార్గుడు అనుకుంది ఆమె.

"అంతే....ఈ ఉత్తరాలను నీకివ్వను....కాదు—ఇస్తాను....
ఎప్పుడో నీకు చెప్తాను. అందుకే నువ్వేం చెయ్యాలో చెప్తాను. అలా
నువ్వు చెయ్యని పక్షంలో నేనేంచేస్తానో చెబుతాను. ఏం చేస్తానని అను
కుంటున్నావు? ఆ ఉత్తరాలను చూపించి నీ పెళ్ళి చెడగొడతానని అను
కుంటున్నావా? నో...అలా చెయ్యను. అంత పాపాన్ని నేను తెచ్చుకోను.
భరించలేను. నీ పెళ్ళవుతుంది ఎంతో గ్రాండ్ గా. మొగుడితో నువ్వు కొత్త

కాపురం ఆనందాన్ని అనుభవిస్తూ ఉంటావు. అదే స్వర్గం అను అదిగో....సరిగ్గా అప్పుడే ఈ ఉత్తరాలతో రంగప్రవేశం చేస్తా ఉత్తరాలన్నింటినీ నీ మొగుడికి చూపిస్తాను. ఆయన చదువుతాడు. అప్పుడేం చేస్తాడు? వూహించుకో డియర్"

మళ్ళీ నవ్వాడు పావనరావు.

అతని కళ్ళు క్రూరంగా వున్నాయి.

ఈసారి పెద్దగానే యేడ్చేసింది గౌరి.

"వద్దు ....వద్దు....నన్ను చంపెయ్" అని అరిచింది ఆవేశ

"చంపను....నిన్ను చంపను....నీలాంటి బ్యూటీలం డాలి...ఎప్పటికైనా నువ్వు నాకు లొంగిపోతావనే నమ్మకం నా అందుకు నాకు ఈ ఉత్తరాలే ఆయుధాలు...నీ బతుకును నాశనం స్త్రాలు ఈ లవ్ లెటర్స్...."

ఏడుస్తోంది....

"ఇంతగా యేడ్చేదానివి ఒక్కసారి లొంగిపో....మనసు కొన్ని క్షణాలు నీ మనసుకు మార్నియా ఇవ్వు...విశ్రమించు, సుఖపెట్టు...రా....వచ్చెయ్యి...అందమైన జీవితాన్ని అనుభ కుంటావా?" అంటూ ఆమె దగ్గరకు వచ్చాడు పావనరావు

చటుక్కున ఆమె చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

షాక్ తిన్నది గౌరి

క్షణంలో బయటపడింది. అతన్ని విదిలించుకున్నది. రోడ్డు టకు పరిగెత్తింది....బయటకు వస్తున్నప్పుడు పావనరావు ఇలా అ

"వెళ్ళు—నీ వెళ్ళేయ్యే లోపల మళ్ళీ నువ్వే వస్తావు. నువ్వు ఊరికే తిరిగి వెళ్ళలేవు."

అప్పటికి గౌరి పరుగులాంటి నడకతో నడుస్తోన్నది రోడ్డు

* * *

"పావనరావు మిమ్మల్ని ఏమీ చెయ్యలేదు. భయ అన్నాడు ప్రశాంత్.

తుళ్ళిపడింది క్రోటన్ల పక్కన కూర్చున్న గౌరి. గబగబా కళ్ళు తుడుచుకున్నది.

"మీరు ఎవరితో మాట్లాడుతున్నారో చెబుతారా?" అనడిగింది ఆశ్చర్యంగా-అక్కడ ఇంకెవ్వరూ లేరు. అయినా కావాలనే తెలుసుకోటానికి అడిగింది ఆమె.

"మీపేరు గౌరి అయితే పావనరావు గురించి మీతోనే మాట్లాడానని మీరు తెలుసుకోగలరు."

ఈసారి ఆమె పూర్తిగా ఆశ్చర్యంలో దిగిపోయింది.

"నాపేరు మీకెలా తెలుసు? పావనరావు గురించికూడా మీకు తెలుసా?"

"తెలుసు"

"ఎవరు చెప్పారు?" కుతూహలంగా అడిగింది ఆమె. గౌరి భయం ఏమిటంటే పావనరావు-ఆ నీచుడు తన గురించి ఇంకే మనిషికైనా చెప్పాడా-అని

"చెప్పను. ఒక మార్గంలో నాకు తెలుసు. నాకు తెలిసినందువల్ల మీకు ప్రమాదంలేదు. కాని పావనరావు దగ్గర ఉన్న మీ ప్రేమలేఖల వల్లనే మీకు ప్రమాదం. అయినా మీరు ధైర్యంగా ఉండొచ్చు."

చటుక్కున ఆమె నిలబడింది. ప్రశాంత్‌కు దగ్గరగా వచ్చి కూర్చుని "నాకు అన్నయ్యలు లేరు." అన్నది వస్తున్న ఏడుపును బలవంతంగా ఆపుకుంటూ.

"అర్థమయ్యింది. నేను మీ అన్నయ్యలాంటి మనిషినంటారు. అంతేనా—అలాగే అనుకోండి. కాని నేను అన్నయ్యలాంటి మనిషిని అవకపోయినా మీకు సహాయపడతాను."

"నిజమా? ఎలా?" అన్నది.

ఆమెకు నమ్మకంగా లేదు. కాని అతనెవరో ఆమెకు తెలీదు. అయినా తనపేరు చెప్పాడు. పావనరావు గురించీ, ఉత్తరాల గురించీ చెప్పాడు. అతను తనకు సహాయం చెయ్యొచ్చు. ఈ వూబినుంచి బయట పడెయ్యవచ్చు.

"ఎలాగో చెప్పటం మీకు అనవసరం అనుకుంటాను. ఆ... రాలు పావనరావు దగ్గర్నించి బయటకు రావాలి....ఆ తర్వాత ... మిమ్మల్ని బెదిరించలేదు. మీ అందమైన భవిష్యత్తుకు అడ్డుగోడ... నీడగా ఉండలేదు...మీరు కోరుకునేది ఇదేకదూ?"

"అవును—పూర్తిగా అంతే....ఆ పని మీరు చెయ్యగల... పనిమీరు చెయ్యగలిగితే కృతజ్ఞతగా నా ప్రాణాన్నైనా ఇస్తాను" ... గారి ఆవేశంగా.

"నాకు ప్రాణం వద్దు—మీ సుఖం, సంతోషం నేనుకోరుకుం... మీరు ఇప్పుడు ఇంటికి వెళ్ళిపోండి. రేపు ఉదయం తొమ్మిది గం... పావనరావు గది దగ్గరకురండి. ఏం జరుగుతుందో మీరు చూడగల...

"ఏం జరుగుతుంది?"

నవ్వేడు ప్రశాంత్—.

"ప్రశ్నలు అడిగే వాళ్ళంటే నాకు ఇష్టం ఉండదు. ఎం... నేను జవాబులు చెప్పలేను. అది నా బలహీనత...అర్థమయిం... టాను." అంటూ లేచినిలబడుతూ "సరిగ్గా ఉదయం తొమ్మిది గం... అన్నాడు.

ఆమె తలవూపి...."పావనరావు గది ఎక్కడను..." అంటూ ... చెప్పబోయింది.

"అవసరం లేదు. నేను తెలుసుకోగలను" అంటూ చకచకా ... పోయాడు ప్రశాంత్....

"మనిషేనా? లేక తనని ఈ ఆపదనించి గట్టెక్కించటానికి ... ఏదైనా అపూర్వశక్తా?"....అనుకుంది గారి—వెళుతున్న ప్రశాం... చూస్తూ....

* * *

ఎవరో తట్టిలేపారు ప్రశాంత్‌ని.

ఎవరు?

కళ్ళు తెరిచాడు బెడ్‌దగ్గర చక్రపాణి ఆయన భార్య ఉన్నారు.

"పీడకల వచ్చిందా?" అడిగాడు చక్రపాణి.

"అవును. నిజమయ్యే పీడకల." అన్నాడు ప్రశాంత్ లేచి కూర్చున్న తర్వాత. కూర్చుంటూనే ఎదురుగా టేబిలుమీద ఉన్న గడియారాన్ని చూశాడు. ఒంటిగంటదాటి ఐదు నిముషాలు అవుతోంది.

"ఏమిటి నువ్వనేది?" అన్నాడు చక్రపాణి.

"మంచినీళ్ళు కావాలి?"

లోపలకు పరుగుతీసింది అతడి తల్లి.

"ప్రశాంత్...ఏమయ్యిందిరా?" కంగారును అణచుకుంటూ అడిగాడు చక్రపాణి.

నీళ్ళు తాగాడు. అతను తాగుతున్నప్పుడు తల్లి అన్నది...."నాకేదో భయంగా ఉన్నది."

"అందరం భయపడే రోజు వస్తోంది. ఈ దేశమే చలిజ్వరం వచ్చిన మనిషిలా వణికిపోయే రోజు దూసుకువస్తోంది" అన్నాడుప్రశాంత్ దాటిపోయిన కలను గుర్తుచేసుకుంటూ నీళ్ళు తాగి.

ఈసారి అతని తల్లికి ఏడుపు వచ్చింది. అతని మాటలు చక్రపాణిక్కూడా అంతుబట్టలేదు

"ప్లీజ్...వివరంగా చెప్పు...." అన్నాడాయన అతని భుజం నొక్కుతూ—

"అక్టోబర్ 24" అన్నాడు వెంటనే అతను.

"అక్టోబర్ ఇరవైనాలుగు ఏమిటి?"

"ఈ దేశంలో ప్రళయం మొదలవటానికి నాంది పలికే తొలిరోజు"

"ప్రళయమా? ఎప్పుడు వస్తుంది? అక్టోబర్ 24న వస్తుందా?"

"అవును. ఆరోజునే ప్రళయంమొదలవుతుంది. అందుకే అక్టోబర్ ఇరవై నాలుగు రాకముందే అతడ్ని చంపెయ్యాలి."

"ఎవరతను?"

"ఎవరో తెలీదు. ఎక్కడ ఉంటాడో తెలీదు. ఎట్లా ఉంటాడో తెలీదు. కాని అక్టోబర్ 24వ తారీకున అతనికి ఇరవై అయిదేళ్ళువస్తాయి ఆరోజు అతని పుట్టినరోజు. ఆరోజే ఈ దేశానికి వినాశకరమైనరోజు." ఏదో ట్రాన్స్‌లో ఉండి మాట్లాడుతున్నట్టు అన్నాడు.

"ఏలా జరుగుతుంది మన్వనే వినాశం?"

"ఆరోజున ఆ మనిషికి ఒక గొప్ప అమోహ్యమైన శక్తి వస్తుం
ఆ శక్తితో అతను విధ్వంసాన్ని సృష్టిస్తాడు."

"ఇదంతా నీకు వచ్చిన కలలో కనపడిందా?"

"అవును. రాత్రికూడా ఈ కలవచ్చింది. కాని అసంపూర్తిగా
అస్పష్టంగా వచ్చింది. ఏదో ప్రమాదం అక్టోబర్ 24 న జరుగబో
సూచన కనపడినా క్లియర్‌గాలేదు. ఇప్పుడు ఆ కల మళ్ళీ వచ్చింది. పూర్తి
మళ్ళీ అదే కల. ఐతే చాలా డిటెయిల్డ్‌గా వుంది."

"ఇదంతా కల అయితే మనం నిజంగా భయపడటం ఎందుకు
అన్నది తల్లి ప్రశాంత్ మామూలుగా మాట్లాడటం మొదలుపెట్టిన తర్వా
ఆమె కొంచెం ఆందోళనను తగ్గించుకున్నది.

"జరగబోయేదేమిటో నాకు ముందుగా కలగా వచ్చిందని నా
నమ్మకం" అన్నాడు ప్రశాంత్...

చక్రపాణి మాట్లాడలేదు.

ఆయన కుర్చీలాక్కుని కూర్చున్నాడు. భార్య ప్రశాంత్ పక్క
కూర్చుంది.

"తెల్లవారు జామున వచ్చే కలలు నిజమవుతాయి. కాని ఇప్పుడు
టైమ్ ఒకటిన్నరకావస్తోంది" అన్నది గడియారాన్ని చూస్తూ.

నవ్వొచ్చింది కాని ప్రశాంత్ నవ్వలేదు. ఇంతకుముందు కల
జమవటం గురించి తన ఎక్స్‌పీరియన్స్‌ని చెబితేవాళ్ళు నమ్మక తప్పది.
ని తను చెప్పలేదు. చెప్పకూడదు. ఐనా వాళ్ళను నమ్మించటం తన
శక్యంకాదు.

దేశం ఎదుర్కోబోతున్న ప్రమాదాన్ని తను ముందుగానే ఎదుర్కో
లగాలి సాధ్యమేనా?

ఉన్నట్టుండి చక్రపాణి అన్నాడు— "కొన్ని కలలు జరగ
న్నటుగానే అనిపిస్తాయనుకుంటాను. ఇది కూడా అటువంటిదే అని నా
నమ్మకం. కలలు నిజమవటం గురించి ఎప్పుడూ నేనుకూడా వినలేదు."

ఆశ్చర్యంగా తండ్రిమొహాన్ని చూశాడు ప్రశాంత్...

అంటే తన యొగ్యుటీ తండ్రిలో కలవట్ల కొంచెం కూడా నమ్మ
కాన్ని కలిగించపోయింది.

"నిజమే కావొచ్చు. కలలు నిజమైనట్టుగా ఎన్నో పుస్తకాల్లో
రాశారు" అన్నాడు ప్రశాంత్....

"అన్నీ నిజమే అంటావా?"

"ఒక్క నిమిషం....నువ్వు నాలో హటాత్తుగా కలిగిన ఒక శక్తి
గురించి మరిచిపోయినట్టున్నావు"

అప్పుడు గుర్తుకువచ్చింది చక్రపాణికి తను ఒక మామూలు
మనిషితో మాట్లాడటంలేదని....తాత్కాలికంగా కేవలం ఆక్షణాల్లోనే ఆయన
ప్రశాంత్‌కు వున్న అద్భుతశక్తిని గురించి మరచిపోయాడు.

"ఐతే ఆశక్తికీ ఈ కల నిజం అవుతుందని అంటున్న నీ నమ్మకా
నికీ సంబంధం ఏమిటి?"

వాళ్ళిద్దరి సంభాషణను ఆమె ఆసక్తిగా వింటోన్నది ఆమెకు ఒక
రకంగా ఇదంతా గొప్ప మిస్టరీగా కనపడుతోంది. ఎంతో మామూలుగా
పెరిగిన ఒక మనిషిలో హటాత్తుగా ఒక విచిత్రమైన శక్తి కలగటం ఏమిటి?
ఇంతకు ముందు ఎప్పుడూ ఇటువంటి శక్తులగురించీ, సంఘటనల గురించీ
ఆమె వినలేదు అందుకే ఆమెకు వూహకు అందనిదిగా కనపడుతోంది.

మళ్ళీ ఈకల....

అక్టోబర్ 24 న ఏదో ప్రమాదం ఈదేశానికి ముంచుకొస్తోందని
అంటున్నాడు ప్రశాంత్....కలలన్నీ నిజమవుతాయా?

"సంబంధం లేదు. ఏవిధంగా ఆలోచించినా ఎటువంటి రిలేషన్‌లేదు.
కాని ఈ కల నిజమవుతోందని ఎందుకో నా సిక్స్త్ సెన్స్ నొక్కిచెబుతోంది.
అంతేకాదు. క్రితం రాత్రికూడా సరిగ్గా ఇదేకల వచ్చింది"

"కావచ్చు. కలల గురించీ వాటి రిపిటీషన్ గురించి క్లేరిఫికేషన్
మనకు తెలీదు. నీది కేవలం ఫీలింగ్ ఎందుకు ఐవుండకూడదూ?"

"కాదు. ఇది ఫీలింగ్ కాదు. కాన్ఫిడెన్స్"

"ఆల్‌రైట్" చక్రపాణి చివరగా అన్నాడు" ఈ విషయం గురించి
మనం డిస్కస్ చేసుకున్నందువల్ల ఉపయోగం లేదనుకుంటాను. నా ఫ్రెండ్

డాక్టర్ జయరాజ్ వున్నాడు. ఆయన సైకియాట్రిస్టు. రేపు కలుద్దాం....ఈవెనింగ్ నాలుగ్గంటలనించీ ఆరు గంటల వరకూ వుంటాడు. మనం ఆయన్ని అక్కడే కలుద్దాం"

ఒప్పుకున్నాడు ప్రశాంత్...

తండ్రితో కలసి సైకియాట్రిస్టు జయరాజ్‌ను కలుసుకో బోతున్నాడు. ఆయన ఏం చెబుతాడు? ఏం చెబుతాడో ఈ కలగురించి ఏమంటాడో ప్రశాంత్‌కు ముందే తెలుసు.

కేవలం కల_అంతే_అంటాడు.

తన మానసిక స్థితిని అంచనా వెయ్యటానికి తనని కొన్ని ప్రశ్నలు అడుగుతాడు.

"ఒక కండిషన్" అన్నాడు తల్లి-తండ్రి వెళ్ళి పడుకోబోవటానికి సిద్ధమవుతున్నప్పుడు.

"కండిషనా?" అడిగాడు చక్రపాణి.

"ఏమీ లేదు. నాలో కొత్తగా ప్రవేశించిన ఈ అద్భుతశక్తి గురించి ఆయనతో చెప్పకూడదు."

"ఎందుకు?"

"నాకిష్టంలేదు ఇప్పట్నించే ఈ విషయం గురించి చెప్పటం"

"నీ యిష్టం"

"ఆ కలగురించే ఆలోచిస్తూ తెల్లవారేవరకూ కూర్చోకు..." అన్నది తల్లి.

అదోలా నవ్వాడు ప్రశాంత్....

వెళ్ళిపోయారు వాళ్ళు....

ఆ గదిలో అతనొక్కడు ఒంటరిగా మిగిలిపోయాడు. మళ్ళీ ఒక్క సారిగా అక్టోబర్ 24 ఆలోచనలు అతడిమీదకు దూసుకుని వచ్చాయి.

ఆ ఆలోచనల మధ్యలోనే ప్రశాంత్‌కు తెల్లవారితే ఉదయం తొమ్మిదిగంటలకు గౌరిని కలుసుకోవాలనే విషయం ఎందుకో గుర్తు వచ్చింది.

* * *

కార్నర్‌లో గౌరి నిలబడింది. కొంచెం దూరంనించి ప్రశాంత్ ఆమెను చూశాడు. దగ్గరగా వచ్చాడు. ఆమె అతన్ని కలుసుకుని "సరిగ్గా ఇప్పుడు తొమ్మిది గంటలు" అన్నది.

తలూపాడు అతను.

"ఏం జరుగుతుందని నిన్న మీరు అడిగారు"

"అవును. ఏం జరుగుతుంది?"

"నిన్న మిమ్మల్ని భయపెట్టిన పావనరావు ఇప్పుడు భయపడతాడు"

"ఎలా?"

"మీరే చూస్తారు...ఇదిగో దీన్ని చూడండి" అంటూ ప్రశాంత్ పేంట్ జేబులోనించి కత్తి బయటకు తీశాడు. బటన్ నొక్కగానే పదునైన కత్తి రివ్వున బయటకు వచ్చింది

"కత్తితో బెదిరిస్తారా?" ఆశ్చర్యపడుతూ అన్నది.

"అవసరమైతే" అంటూ దాన్ని మడిచి జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

ఒక ఇంటిముందు ఆగిపోయిగేటు తెరుస్తుంటే గౌరికి చిత్రంగా వుంది. పావనరావు వుండేగది ఆ ఇంట్లోనే వుందని ఎలా తెలుసు?

అతడి వెనుకే వెళ్ళింది.

వీళ్ళిద్దరూ లోపలకు వెళ్ళారు. అప్పటికే పావనరావు స్టాండుకు వున్న అద్దంలో చూసుకుంటూ తలదువ్వుకుంటున్నాడు_ ఈలవేస్తున్నాడు.

అద్దంలోనే ఆ ఇద్దరు మనుషుల్నీ చూసి "ఓ నువ్వా!" అన్నాడు వెనక్కు తిరుగుతూ_

"అవును. నేనే" అన్నది గౌరి.

ప్రశాంత్‌ను చూస్తూ "మీరెవరు?" అనడిగాడు అనుమానంగా_

"మా బ్రదర్"

"నీకెవ్వరూ బ్రదర్స్ లేరని నాకు తెలుసు" అంటూ అనవసరంగా నవ్వాడు

"ఆమె నా కజిన్" అన్నాడు ప్రశాంత్ మధ్యలోనే_

"కూర్చోండి" అన్నాడు పావనరావు కుర్చీ చూపిస్తూ.

"థాంక్ యూ మిస్టర్ పావనరావ్....ఇంటికి వచ్చిన మనుషుల్ని

కూర్చోమని చెప్పాలనే కర్టెసీ వున్న మనిషి బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తాడని నమ్మలేను" అన్నాడు ప్రశాంత్.

ఉలిక్కిపడ్డ పావనరావ్...."బ్లాక్ మెయిలా!" అన్నాడు

"ఆ....బ్లాక్ మెయిల్.... గౌరి రాసిన ఉత్తరాలు తిరిగి ఇవ్వకుంటే ఆమె ముందు బతుకును నాశనం చేస్తానని నువ్వు బెదిరిస్తున్నావు. అది

వెంటనే మాట్లాడలేకపోయాడు పావనరావు ఆమె మరో మగాడితో ఈ విషయాన్ని చెప్పి తన దగ్గరకు తీసుకువస్తుందనే ఆలోచనలో అతనికి ఏమాత్రం లేదు కాబట్టి....

"ఏం చెబుదామని ఆలోచిస్తున్నావని అనుకోవచ్చా"

"బ్లాక్ మెయిల్ అని గౌరి అనుకుంటోంది. కాని ఆమె నన్ను ఘోరంగా చీట్ చేసింది. అందుకే కోపంతో అలా బెదిరించాను అంతే"

"గౌరి ఏ విధంగా చీట్ చేసిందో చెప్పటానికి నీకు అభ్యంతరం ఉండదనుకుంటాను" ప్రశాంత్ ఎంతో నెమ్మదిగా కూల్‌గా అన్నాడు.

"నో అబ్జెక్షన్...ఆమె నన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటానని ప్రామిస్ చేసింది. కాని ఇప్పుడామె పెళ్ళి ఇంకో మగాడితో ఫిక్స్ అయ్యింది"

"అంతా అబద్ధం.... ఇడియట్... కొత్త కథ చెబుతున్నాడు" అరిచింది గౌరి...

"ప్లీజ్ వెయిట్" అన్నాడు ప్రశాంత్.

ఆమె ఆగిపోయింది

మళ్ళీ అన్నాడు "గుడ్.... ఐతే ఇప్పుడు నువ్వు గౌరిని పెళ్ళి చేసుకుంటావు. అవునా?"

"కాదు. నన్ను చీట్ చేసిన ఆడదాన్ని చేసుకోటానికి ఇప్పుడు నా మనసు ఒప్పుకోదు."

"అయితే ఏం చేస్తావ్?"

"నన్ను చీట్ చేసినందుకు నా కసితీర్చుకుంటాను."

"ఎలా?"

"నాదగ్గర గౌరి రాసిన లవ్‌లెటర్లున్నాయి. ఆ ఉత్తరాలను పెళ్ళి తర్వాత ఆమె భర్తకు ఇచ్చేస్తాను. మిగిలిన పన్కి ఆయనే పూర్తి చేస్తాడు."

నవ్వేడు ప్రశాంత్.

"నవ్వొస్తోందా? ఇది జోక్ కాదు."

"జోక్ కాదు....ఒప్పుకుంటాను. నిజంగా నీ దగ్గర గౌరి రాసిన ఉత్తరాలు ఉంటే అంతా నువ్వంగానే జరుగుతుంది."

ఇప్పుడు పావనరావు నవ్వి "మీ ప్లాను అర్థమయ్యింది" అన్నాడు.

"ప్లానా? ఏమిటి?"

"ఆ ఉత్తరాలు నాదగ్గర లేవంటే వాటిని నేను బయటకు తీసుకువస్తాను. నన్ను ఎదిరించి వాటిని మీరు తీసుకువెళ్లాలనే ప్లానుతో వచ్చారు"

"అంటే నువ్వు భయపడుతున్నావా?" అడిగాడు అతను.

"కాదు. నా జాగ్రత్తలో నేను ఉంటున్నాను."

"నీ ఆలోచన తప్పు... ఆ ఉత్తరాలు నువ్వు మాకు చూపించవలసిన అవసరంలేదు. అవి నిజంగా ఉన్నాయో-లేవో నువ్వు చూసుకో."

"ఎందుకు?"

"చెప్తాను"

అప్పుడు పావనరావుకు అనుమానం వచ్చింది. రివ్వున పక్కనే ఉన్న గదిలోకివెళ్ళి రెండో నిముషానికే "దారుణం...ఆ ఉత్తరాలునిజంగా ...మాయమైపోయాయి" అన్నాడు ఆందోళనగా వచ్చి.

"ఆ ఉత్తరాలు మాయమైపోలేదు__ఇటుచూడు ...బూడిదగా మారిపోయాయి" అంటూ ప్రశాంత్ జేబులోనించి ఒకచిన్న పాకెట్ తీసి దాన్ని చూపించాడు. అందులో కాయితాలు కాల్చివేసిన బూడిద ఉంది."

"మీరిద్దరూ దొంగలు....నేను లేనప్పుడు నాగదిలోకి వచ్చి ఉత్తరాలు తీసుకువెళ్ళారు." అన్నాడు కోపంగా.

నవ్వేడు ప్రశాంత్.

"ఇప్పుడు నువ్వు బ్లాక్ మెయిల్ చెయ్యలేవు" అన్నాడు.

"కానీ నీ అంతం చూస్తాను" అంటూ వేగంగా ప్రశాంత్ మీదకు వెళ్ళబోయాడు. కంగారు పడింది గౌరి.

“అక్కడే ఆగు” అన్నాడు ప్రశాంత్ కత్తితీసి బయట[...]

కత్తిని చూడగానే ఆగిపోయాడు పావనరావు.

“నిన్ను జైలుకు పంపించమంటావా?”

“జైలుకా?”

“అవును...జైలుకే....ఎందుకో తెలుసుకోవాలని ఉందా[...] సర్టిఫికేట్లతో ఉద్యోగం సంపాదించినందుకు...ఒక్క ఫోన్‌కాల్[...]తాన్ని పాతాళానికి తొక్కెయ్యగలను”

పావనరావు భయంతో వణికాడు.

కాళ్ళకు మేకులు కొట్టినట్టు కదల్లేకపోయాడు.

ఎదురుగా ఉన్న మనిషి ఎవరు? నకిలీ సర్టిఫికేట్ల గురి[...] ఎలా తెలుస్తుంది? ఎవరు చెప్పారు?

“చెప్పు పావనరావ్...జైలుకు వెళతావా?”

“వద్దు...ఐనా ఇవన్నీ మీకెట్లా తెలుసు!” కుతూహలం[...]కోలేక అడిగాడు పావనరావు....”

“ఇంతేకాదు. నీ హిస్టరీ అంతా తెలుసు. ఐనా ఎలా[...] నీకు చెప్పను కాని నువ్వు గౌరికి క్షమాపణలు చెప్పుకోవాలి.”

“క్షమాపణలా!” గౌరిని చూస్తూ అడిగాడు.

“అప్పుడే నువ్వు జైలుకు వెళ్ళకుండా బయట ఉంటావ్[...]”

ఇంకేమీ ఆలోచించలేదు పావనరావు—“నన్ను క్షమించు[...]” అన్నాడు.

ఒక్క క్షణం తర్వాత వాళ్ళిద్దరూ ఆ గదిలో లేరు.

రోడ్డుమీద వెళుతున్నారు.

“మీకు కృతజ్ఞతలు ఎలా చెప్పాలి?” అన్నది గౌరి...

“కృతజ్ఞత మనసులో ఉంచే చాలు. వెల్లడి చెయ్యాల[...]” అన్నాడతను.

“ఇప్పటికీ నాకు ఇదంతా మిస్టరీగా ఉంది. ఎన్నో ప్రశ్న[...]లు తెలుసుకోవాలని ఉంది. అడగమంటారా?” అన్నది.

“వద్దు...ఏ ప్రశ్నకూ నా దగ్గర జవాబు ఒక్కటే దొరుకుతుంది. [...]టంటే—నేను చెప్పను—అనే జవాబు. దానివల్ల మీకు ఉపయోగం [...]!” అన్నాడు.

“ఏమైనా మీ రుణం తీర్చుకోలేనిది....నా పెళ్ళికి మీరు తప్పకుండా [...]వాలి” అన్నది.

నడుస్తున్నవాడల్లా ఆగిపోయాడు ప్రశాంత్ ఆ కార్నర్‌లో....

“ఆగిపోయారేం?” అడిగింది గౌరి.

అతను ఆలోచిస్తూ అక్కడే నిలబడ్డాడు.

“ఏమిటీ ఆలోచిస్తున్నారు?” మళ్ళీ అడిగింది.

“ప్రమాదం ముంచుకొస్తోంది” అన్నాడు.

గౌరి ఆశ్చర్యంగా “ప్రమాదమా!” అన్నది.

తలవూపాడు....

“ఎవరికి? ఎప్పుడు?” అన్నది వెంటనే.

అతను ఏదో గొణిగాడు. ఆమెకు సరిగ్గా అర్థంకాలేదు. ఐతే ఆ [...]టల్లో అక్టోబరు 24 అనే మాట వినపడింది ఆమెకు.

* * *

క్లినిక్‌లో ఉన్నాడు డాక్టర్ జయరాజ్—సాయంత్రం నాలుగూ ఇరవై [...]మిషాలు—అప్పుడే చక్రపాణి—ప్రశాంత్ వెళ్ళారు.

ప్రశాంత్‌ను చక్రపాణి ఆ సైకియాట్రిస్టుకు పరిచయం చేశాడు.

“ఇద్దరూ కలిసి వచ్చారు.” అన్నాడు జయరాజ్ నవ్వుతూ—

“ప్రశాంత్‌ను నేను తీసుకువచ్చాను” చక్రపాణి అన్నాడు.

“ఐతే మీరు పనిఉండే వచ్చారు.”

“అవును.” తలవూపాడు చక్రపాణి.

“చెప్పండి” అన్నాడు జయరాజ్ సిగరెట్టు వెలిగించుకుంటూ. చక్రపాణికి ఆఫర్ చేశాడు. ఆయన తీసుకోలేదు. థాంక్స్ చెప్పాడు.

ఎక్కడమొదలుపెట్టి ఎలాచెప్పాలో చక్రపాణికితోచలేదు. అందుకే ప్రశాంత్‌ను చూశాడు అతడిని చెప్పమన్నట్టు—

"ఒకకల గురించిన క్లారిఫికేషన్‌కోసం మేమిద్దరం అన్నాడు ప్రశాంత్.

"కలగురించా.ఎవరికి వస్తున్నకల?" యాస్ట్రేలో అడిగాడు.

"నాకే....వివరంగా చెబుతాను-మీకు బాగా అర్థమ అంటూ అక్టోబర్ ఇరవైనాలుగు కలను డాక్టరుకు క్లియర్‌గా ప్రశాంత్.

జయరాజ్ చాలా ఇంట్రస్టుతో అతను చెప్పినదంతా రికి "దేర్ డ్రీమ్...ఇటువంటి విధ్వంసక కలలు ఎక్కువ అరుదుగా వస్తుంటాయి" అన్నాడు.

"అసలు విషయం అదికాదు డాక్టర్...ప్రశాంత్‌కు తప్పకుండా నిజమవుతుందని చెబుతున్నాడు."

నవ్వేడు జయరాజ్ ఒక్క సెకండ్‌కూడా ఆలస్యం లేకుం ఆపి "నిజమే. ఒక్కోసారి అలా అనిపించటం చాలాసహజం. ఆ డ్రీమ్ అంతగా మనల్ని నమ్మిస్తుంది. అలా నమ్మటాని ముందు మనలోవున్న కొన్ని నమ్మకాలు బాగా దోహద అన్నాడు.

"అయితే ఈకల నిజం కాదంటారా?" అడిగాడు శ్రీ

"నో. నెవ్వర్ ...ఐనా ఈకల నిజం అవుతుందని మీరెం కుంటున్నారు?

"నేను కాదు. ప్రశాంత్ చాలా గట్టిగా చెబుతున్నాడు. కూడా నమ్మకం లేదు.

"నువ్వు చెప్పు....నీ ఆలోచనకు ఏదైనా ఆధార ప్రశాంత్‌ను అడిగాడు జయరాజ్....

"ఆధారం అంటూ ఏదీలేదు. ఈకల నాకు వరసగా వచ్చింది. మొదటిరోజు వచ్చినప్పుడు అసంపూర్తిగా ఉంది. అంటే రాత్రి వచ్చినప్పుడు చాలా క్లియర్ గా ఉంది."

"కేవలం ఒకే విధమైన కల రిపీట్ కావటంతో ఇది జరుగుతుందని అనుకుంటున్నావా?" మళ్ళీ అడిగాడు.

"రిపీట్ కావటం కారణమని నేనుకూడా అనుకోను. కాని మొదటి రోజు ఈకల రావటానికి ముందు కొంత అసహజమైన పరిస్థితి నాలో ఏర్పడింది"

క్యూరియస్‌గా డాక్టరు ముందుకు వంగాడు ఆసక్తిని కళ్ళలో బయట పెడుతూ—

"ఆరాత్రి ఒంటిగంట కావటానికి ముందు నేనొక ముఖ్యమైన విషయం గురించి తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాను. కనీసం ఇంకో రెండుగంటల వరకూ నిద్రవచ్చే సూచనలు ఏవీ నాకు కనపడలేదు. కాని వున్నట్టుండి ఎవరో నాకు గాఢమైన మత్తు మందును ఇంజెక్టు చేసినట్టుగా ఏదో మత్తు నన్ను ఆవహించింది నాకు తెలుస్తూనే ఆ మత్తులాంటి నిద్రలోకి జారుకున్నాను. సరిగ్గా అప్పుడే వచ్చింది ఈకల"

"అందువల్లనే నువ్వు ఈకల నిజమవుతుందని ఊహిస్తున్నావా?"

"అవును అంతేకాదు. వీటన్నింటినీమించి ఎక్స్‌ప్లెయిన్‌చేసి చెప్పటానికి వీల్లేని సెన్సేదో ఈకల నిజమవుతుందని నన్ను హెచ్చరిస్తోంది"

జయరాజ్ ఎందుకో మౌనంగా ఉండిపోయాడు అతడు చెప్పిన విషయాల గురించి ఎలాంటి కామెంటూ చెయ్యలేదు.

శ్రీపాలి ఆయన ఏం చెబుతాడో వినాలనే ఆసక్తిలో ఉన్నాడు. డాక్టర్ జయరాజ్ తన మానసిక ప్రవృత్తి గురించి ఆలోచనలో పడిపోయాడో—తనని అడగదల్చుకున్న ప్రశ్నలను మనసులోనే ఊహించుకుంటున్నాడో ప్రశాంత్ అనుకున్నాడు.

కొన్ని నిముషాల మౌనం అనంతరం జయరాజ్—ప్రశాంత్‌ను అడిగాడు "ఈమధ్య మీరు ఏదైనా విషయం గురించి ఎక్కువగా ఆలోచించటం లేదా?"

"లేదు."

"మీరు ఎక్కువగా ఎటువంటి లిటరేచర్ చదువుతారు? హారర్, థ్రిల్లింగ్ ఎక్కువగా వుండే బుక్స్ చదువుతారా?"

"ఎక్కువగా చదవను. అన్నిరకాల పుస్తకాలూ చది... ఐతే ఏ పుస్తకం ప్రభావం నామీద ఎప్పుడూ ఉండదు. చదివిన వా... ఆలోచించే అలవాటు నాకు లేదు"

"కలలు నిజమయ్యే అవకాశం ఉందంటారా?" చక్రపాణి...

ఆయన నవ్వి "నాకుతెలిసి కాదు. అటువంటి అవకాశం ... కూడా నేనెప్పుడూ వినలేదు. ఒకవేళ ఎక్కడయినా కల్లోవచ్చిన ... నలు బయట జరిగినా కేవలం అది కోఇన్సిడెన్స్ అయి ఉంటుం... అన్నాడు.

ఆ మాటలువిని ప్రశాంత్ అంతగా ఆశ్చర్యపడలేదు. ఎవ... నిద్రలోవచ్చిన ఒక కల విజమవుతుందని ఎవరూ నమ్మరు. గ... నమ్ముతున్నాడు.

ఇది కేవలం తన నమ్మకమేనా?

కాదు, నిజమని అనిపిస్తోంది.

"నువ్వు ఈకల విజమవుతుందని నమ్మటంలో అర్థంలేదు. ... లాగా జరగటానికి ఏ మాత్రం పాజిబిలిటీ కాదు. ఎందుకంటే కే... ఒకశక్తి ఆధారంగా భీభత్సాన్ని—విధ్వంసాన్ని సృష్టించటానికి... యుగం. వొక బాంబ్‌తో భవనాన్ని పేల్చివేస్తే అది సహజం. ... భవనాన్ని విల్‌పవర్‌తో ఏదో అదృశ్యశక్తితో కూల్చెయ్యటం ... అన్నాడాయన ఇంకో సిగరెట్టు వెలిగించుకుంటూ—

"అయితే మనిషి మేధస్సుకు అందని కొన్ని అద్భు... అతీంద్రియశక్తులు మనుషుల్లో లేవని అంటారా?"

డాక్టర్ జయరాజ్ ఈ ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పటానికి ... ఇబ్బందిపడ్డాడు.

ఆయనలాంటి ఇబ్బందిలో ఇరుక్కుంటాడని ప్రశాంత్ ము... ఊహించాడు. అందుకే ఆయన జవాబు వింటానికి ఎలర్ట్‌గా కూర్చు...

"పూర్తిగాలేవని చెప్పలేననుకుంటాను. ఏమయినా సరయిన రీజ... [illegible]లేని విషయాలను మనం నమ్మలేము" అన్నాడు.

"నేనడిగిన ప్రశ్నకు ఇది పూర్తి జవాబు కాదనుకుంటాను. కొన్ని [illegible]ద్భుత అదృశ్యశక్తులు వున్నాయని మీరు ఒప్పుకుంటారా?" మళ్ళీ [illegible]డిగాడు ప్రశాంత్...

"ఒప్పుకుంటాను. కాని అవి నువ్వు చెప్పేంతటి పరిమాణంలో [illegible]భీభత్సాలు సృష్టించగలవని నేను నమ్మను"

ఈసారి ప్రశాంత్ నవ్వాడు. "ఏ పరిమాణంలో అద్భుతాలను సృష్టించగలిగినా వాటిని మానవాతీత శక్తులుగా మనం ఒప్పుకోక తప్ప[illegible]దనుకుంటాను. నాకు వచ్చిన కల నిజంగా జరుగుతుందా? లేదా? అనే [illegible]విషయాన్ని మనం కొంచెంసేపు మరచిపోదాం. ఇక ఈ శక్తుల విషయానికి [illegible] ...సిద్ధాంతి గురించి మీరు వినేవుంటారు. అది ఒక క్షుద్రశక్తి. ఆశక్తి [illegible]వున్న మనిషి మనం ఎంతో దూరంలోవుండి వొక కాయితంమీద రాసిన [illegible]మాటని కళ్ళుమూసుకుని చెప్పేస్తారు. ఇదెలా సాధ్యమంటారు? వొకవేళ [illegible] విషయాన్ని మీరు నమ్మేట్లయితే దీని వెనకవున్న రీజనింగ్ యేమిటి?"

"సారీ....చెప్పలేను...నాకుతెలీదు కూడా..." అన్నాడు వెంటనే.

"క్షమించండి...ఈ విషయంలో మిమ్మల్ని వొప్పించాలని నేను [illegible]లేదు. నిజానికి ఈ శక్తులను ఫాలో అయ్యే రీజనింగ్ ఏమిటో నాకు [illegible]లీదు. మనకు తెలియని రీజనింగ్ ఏదో ఉంటుందని నా నమ్మకం...ఆ [illegible]నమ్మకంతోనే నాకల నిజమవుతుందని నేను ఊహిస్తున్నాను. అయితే నిజం [illegible]కావొచ్చు. అవకపోవచ్చు...ఈకలనిజం కాకూడదనే నేను మనస్ఫూర్తిగా [illegible]కోరుకుంటున్నాను. దేశాన్ని ప్రేమించే మనుషుల్లో నేనొకడ్ని. ఈదేశంలో [illegible]భీభత్సాన్ని—విధ్వంసాన్ని నేను కోరుకోవటంలేదు"

ప్రశాంత్ మాటలు జయరాజ్‌కు ఆశ్చర్యంతోపాటు సంతోషాన్ని [illegible]కూడా కలిగించాయి ముఖ్యంగా అతను మాట్లాడేతీరు ఆయన్ని బాగా

8)

ఆకర్షించింది. వృత్తిపరమైన విషయాలవల్ల ఆసక్తిని తప్పించుక
విషయాల గురించీ ఆయన అంతగా తెలుసుకోవాలన్న ఆసక్తి
లేదు.

"అయామ్ హేపీ...నీతో మాట్లాడిన తర్వాత ఆ
గురించి పూర్తిగా తెలుసుకోవాలనే ఆసక్తి నాలో కూడా కలిగిం
వంటి అద్భుతశక్తుల గురించి నువ్వు తెలుసుకున్న విషయాలవ
తెలియజెయ్యాలని అడుగుతున్నాను అక్టోబర్ 24 వరకూ ఎవరికి
తప్పించి మనం చేయగలిగింది ఏమీ లేదనుకుంటాను" అన్నాడు

"అవును. ఇది చాలా చిత్రమైన సమస్య. ఇందులో నిజ
లేదో ఎవరికీ తెలీదు. ఈకల గురించి బయట ప్రచారా!
ఎవ్వరూ నమ్మలేరనుకుంటాను. ఒకవేళ ఇదే నిజమైతే ఎవరైనా
గలిగేది ఏమిటి? నిజం అని నమ్మినా ఈ ప్రళయం మొదలవకుండా
ఎవరికీ సాధ్యం కాదనుకుంటాను. ఎందుకంటే ఆ మనిషి ఎవరో
వుంటాడో ఎవరికీ తెలీదు. మనకు తెలిసింది ఒక్కటే. అక్టోబ
అన్నాడు ప్రశాంత్ లేచి నిలబడుతూ—

అప్పటివరకూ ఆ ఇద్దరిమధ్య కేవలం శ్రోతగానే
చక్రపాణిని డాక్టరు జయరాజ్ అభినందించారు—ప్రశాంత్‌ను
కుంటూ

* * * *

హైద్రాబాద్ వెళ్ళే ఎక్స్‌ప్రెస్‌బస్సు సరిగ్గా రాత్రి పదిగంట
నిముషాలకు బయల్దేరింది. ఆ బస్సులో ప్రశాంత్—సుధాకర్

ఊరును దాటిన తర్వాత లోపలి లైట్లను ఆర్పేశారు
మున్నగావున్న తారురోడ్డుమీద దూసుకు వెళుతోంది
బాణంలా—

"ఎలాగైనా ఈ వుద్యోగాన్ని మనం కొట్టెయ్యాలి"
సుధాకర్.

నవ్వేడు ప్రశాంత్. అతని పక్కనే కూర్చున్న సుధాకర్ అతనికి
కటిన్ అప్పాడు రెండేళ్ళక్రితం అతను నిరుద్యోగుల జాబితాలోకి చేరి
పోయాడు ఆరోజు ఐదుగంటలకు పూర్తిచేసి వచ్చాడు.

ఒక్కరోజు తర్వాత హైద్రాబాద్‌లో వున్న భారత్ ఇంజనీరింగ్
కంపెనీలో క్లర్కు ఉద్యోగానికి ఇంటర్‌వ్యూ జరుగుతుంది. ఇంటర్
వ్యూకు హాజరవటానికి వెళుతూ వచ్చాడు సుధాకర్.

"ఈ ఉద్యోగపర్వం చాలా దారుణమైనది బ్రదర్. ఎన్నో ఇంటర్
వ్యూలకు వెళ్ళాను. అన్నీ బోగస్ ఇంటర్‌వ్యూలే. అందుకే ముందుగా ఈ
ఇంటర్‌వ్యూ వ్యవహారం గురించి ఎంక్వయిరీ చేశాను. కంపెనీ మేనేజర్
బాగా డబ్బు తినే మనిషి. కాబట్టి డబ్బుతో మనం ఈ ఉద్యోగాన్ని
కొనెయ్యవచ్చు" అన్నాడు సుధాకర్ షర్టు జేబులోనించి సిగరెట్టు పెట్టె
బయటకు తీస్తూ—

"రేటు ఎంత?" అడిగాడు ప్రశాంత్.

"తెలీదు. పదివేలు వుంటుందని అనుకుంటున్నాను. అంతకంటే
ఎక్కువ వుంటే నువ్వు బేరం ఆడాలి"

"నేనా?"

"అవును. నువ్వే మాట్లాడాలి మేనేజర్‌తో అందుకే ఒకరోజు
ముందుగా మనం హైద్రాబాద్ వెళుతున్నాం. ఇటువంటి వ్యవహారాలు
నాకు తెలీదు. నీకూ తెలీకపోయినా నువ్వు మాట్లాడగలవనే నమ్మకం
నాకుంది. అందుకే నీ దగ్గరకు వచ్చాను"

"చూద్దాం" అన్నాడు ప్రశాంత్.

ఇద్దరూ సిగరెట్లు ముట్టించారు.

ఏదో ధ్యేయం పెట్టుకున్న వాడిలా సూటిగా రోడ్డుమీదకు చూస్తూ
బస్సును నడుపుతున్నాడు డ్రయివర్.

చూస్తున్నాడు ప్రశాంత్.

అతనికి కుడివైపున వున్న సీట్లలో చివరగ వున్న యువ
శమంతలా కనపడింది.

ఫవుంటెన్లో నీరు చిమ్మినట్టు ఒక్కసారిగా ఆమె గురించి
నలు అతన్లో పైకి లేచాయి. ఆమె కేరక్టర్ మంచిదయి వుంటే
అనుకున్నాడు. అప్పుడు కూడా ఆమెకు దూరమైనందుకు అత
కలిగింది. ఆమెతో తన పెళ్ళి జరగనట్టుగా వాళ్ళకు తెలియజేసే
అతని తండ్రి చక్రపాణి తీసుకున్నాడు.

పక్కన కూర్చున్న ఆమెకి ఇంకా పెళ్ళికాలేదు. పక్క
తల్లి కూర్చుంది.

చూపు మరల్చుకున్నాడు అతను.

సుధాకర్ బయట చీకట్లోకి చూస్తున్నాడు. ప్రశాం
పోతున్న సంఘటనలన్నింటినీ ఒక్కసారి గుర్తు చేసుకున్నాడు.

ఏ ప్రయోజనం కోరి తను ఒక అద్భుతశక్తిని తనలో
పెట్టమని సాధువును అడిగాడు?

తన ధ్యేయం ఏమిటి?

ఏమిటి? ధ్యేయం గురించే అతను ఎక్కువసేపు ఆలోచిస్తూ
పోయాడు. అతనికి హటాత్తుగా అక్టోబరు 24 గుర్తుకు వచ్చింది.
ఉలిక్కిపడ్డాడు.

తనకు ఇప్పుడు ఈ కల ఒక సమస్య. జరుగుతుందనే
వుంది. జరుగుతుందో? జరగదో తెలీదు. ఒకవేళ అక్టోబరు 2
నిజమే అయితే అప్పుడు తన అద్భుతశక్తికి ఒక ధ్యేయం వుంటు
శక్తితో తను ఆ విధ్వంసం, బీభత్సం సృష్టించే మనిషిని పట్టుకో

అతనెవరు?

ఎక్కడ వుంటాడు??

బస్సు ఎవరి ఆలోచనలతోనూ సంబంధం లేకుండా వెళుతోంది.

కొంచెం సేపటికి ముందుగా సుధాకర్ తర్వాత ప్రశాంత్ నిద్ర
పోయారు.

*　　*　　*

ఎత్తయిన మేడముందు ఆటోరిక్షా ఆగింది. వాళ్ళిద్దరూ దిగారు.
సుధాకర్ ఆటోఫేర్ చెల్లించాడు. చప్పుడు చేసుకుంటూ ఆటో రివ్వున
వెళ్ళిపోయింది.

డోర్ నెంబర్ చూసి "ఇదే ఇల్లు" అన్నాడు సుధాకర్....

అంతగా ఎత్తులేని గోడలు ఆ మేడ చుట్టూ వున్నాయి. గేట్లోనించి
అటు రెండువైపులావున్న పువ్వుల మొక్కలు కనపడుతున్నాయి.

బయట ఎవ్వరూ కనిపించలేదు. లోపల ఇంట్లోనించి రికార్డర్లో...
ఏదో మ్యూజిక్ బయటకు సన్నగా వినపడుతోంది.

"అంతా నువ్వే మాట్లాడు. పదివేలకు రేటు ఫిక్సు చెయ్యి..."
చెప్పాడు సుధాకర్ గేటు తెరిచి లోపలకు వెళ్ళబోయేముందు.

తలూపాడు ప్రశాంత్.

అతనికి నవ్వొచ్చింది సుధాకర్ మాటలు వింటున్నప్పుడు. మేనే
జర్ ఉద్యోగం ఇవ్వటానికి ఎంత డబ్బు తీసుకుంటాడో తను ఆయన్ని
అడక్కుండానే తెలుసుకుంటాడు. కాని సుధాకర్కు తెలీదు. మామూలుగా
మాట్లాడుతున్నాడు.

ఇద్దరూ పువ్వుమొక్కల మధ్యవున్న దార్లోనించి వరండాలోకి
వెళ్ళారు. అక్కడ నాలుగు కుర్చీలు వున్నాయి.

ఇప్పుడు మ్యూజిక్ పెద్దగానే వినపడింది.

"మేనేజర్ వయసు తెలుసా?" ప్రశాంత్ అడిగాడు.

"యాభైయేళ్ళకు దగ్గర్లో వుంటాడు."

కాలింగ్ బెల్ నొక్కాడు ప్రశాంత్.

రెండు నిముషాలకు మ్యూజిక్ వాల్యూమ్ తగ్గిపోయింది.

డోర్ వగం తెరుచుకుంది. అక్కడ నిలబడి వుంది [illegible]
యువతి. ఆమె చాలా అందంగా వుంది. మెక్సీ వేసుకున్నది. [illegible]
కున్నట్టు ఆమె పెదవులు గులాబీరంగులో వున్నాయి.

సుధాకర్‌కు ఆమెను చూడగానే మాటరాలేదు. ప్రశాంత్‌ [illegible]
ఆమె అందం బాగా ఆకర్షించింది. అందంగా, ఆరోగ్యంగా [illegible]
మేనేజర్ కూతురు అయివుంటుందని సుధాకర్ అనుకున్నాడు. [illegible]
కాదు. ఆమె మేనేజర్ భార్య, రెండో భార్య. మూడేళ్ళ క్రితం [illegible]
ప్రమాదంలో చనిపోయినప్పుడు మేనేజర్ ఆమెను పెళ్ళి చేసుకున్నా[illegible]

"ఎవరు కావాలి?" అడిగిందామె. ఆమె గొంతు వాళ్ళకు [illegible]
మృదువుగా వినపడింది.

"మేనేజర్ గార్ని కలుసుకోవాలి" అన్నాడు ప్రశాంత్.

"ఆయన లేరు. బొంబే వెళ్ళారు" అన్నది.

"రేపు భారత్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ ఉద్యోగాలకు ఇంటర్వ్[illegible]
వున్నాయి. మీకు తెలుసనుకుంటాను."

"అవును...ఆయన చెప్పారు"

"ఎప్పుడు వస్తారు? రేపు ఇంటర్వ్యూ జరుగుతుందా?"

"ఈ సాయంత్రానికి ఫ్లయిట్‌లో వస్తారు, ఇంటర్వ్యూ [illegible]
కాదు"

ప్రశాంత్ సుధాకర్‌ని చూశాడు.

సుధాకర్ ఆమెనే చూస్తున్నాడు. ఆమె అందం అతన్ని [illegible]
చించనివ్వలేదు. చూపును మరల్చుకోనివ్వలేదు.

"రేపు మార్నింగ్ ఆయన ఆఫీసుకు ఎన్ని గంటలకు వస్తారవుతా[illegible]

"ఎరవుండ్ టెన్. తొమ్మిదీ నలభైకి కారు వస్తుంది"

"థాంక్ యూ....రేపు మార్నింగ్ ఎయిట్‌కు ఆయన్ని కలుస్తా[illegible]
అన్నాడు ప్రశాంత్....

అప్పుడు అడిగింది ఆమె "ఎందుకు?" అని....

ప్రశాంత్ నవ్వి "నా ఫ్రెండ్ రేపు ఇంటర్వ్యూకు ఎటెండవుతాడు.
[illegible]ముందుగా మానేజర్‌గార్ని కలుసుకుని కొన్ని విషయాలు మాట్లాడాలని
[illegible]కున్నాం" అన్నాడు.

"ఆయన మీకు తెలుసా?"

"తెలీదు. తెలియకపోయినా ఫర్వాలేదు ముందుగా..."

"అర్థమయ్యింది. రేపు రండి" అన్నదామె చిరునవ్వుతో.

వెనక్కి తిరిగారు ఇద్దరూ. తలుపు మూసుకున్న చప్పుడు వాళ్ళకు
[illegible]నపడింది.

బయటకు వస్తున్నప్పుడు సుధాకర్ ఏదో అడిగాడు కాని ప్రశాంత్
[illegible]ట్లాడలేకపోయాడు. అతని మెదడులో ఆమె చరిత్ర అంతా సినిమా
[illegible]లా తిరిగిపోయింది. చాలా ఇంట్రస్టింగ్‌గా ఉంది ఆమె గతం. ఆ
గతాన్ని ఆధారంగాచేసుకుని సుధాకర్ ఉద్యోగానికి ప్రయత్నంచెయ్యొచ్చు.
[illegible]న్యాయమేనా? అనే ఒక ఆలోచన అతన్ని వేధిస్తోంది.

"ఆమె అందంగా వుందికదూ?" అడిగాడు సుధాకర్.

"అవును. మేనేజర్‌కు ఆమె ఎంతో ఇష్టమైనభార్య అనుకుంటాను
[illegible]నుకంటే వయసులో ఇద్దరికీ బాగా భేదంవుంది"

"నిజమే. రెండో పెళ్ళి అయివుంటుంది. మొదట ఆమెను చూసి
మేనేజర్ కూతురనుకున్నాను."

"ఈ స్ట్రీట్ కార్నర్‌లో రెస్టారెంటు వున్నదికదూ?" అడిగాడు
ప్రశాంత్....

"వున్నది....ఎందుకు? టీ తీసుకుందామా?"

"నువ్వు తీసుకో....రెస్టారెంటులో కూర్చుని ఉండు. పది నిముషాల్లో
వచ్చి నిన్ను కలుస్తాను"

ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు సుధాకర్ "నువ్వెక్కడికి వెళతావు?"

"మేనేజర్ భార్య దగ్గరకు"

ఈలవేశాడు సుధాకర్ ఉత్సాహంగా. "ఏమిటి క్లోజి ఏ... డైనా సిగ్నల్ ఇచ్చిందా?"

"కొన్ని పనులు మగాళ్ల దగ్గరకంటే ఆడవాళ్ల దగ్గిరే జరుగుతాయి. నీ జాబ్ గురించి ఆమెతో మాట్లాడతాను. ఆడవాళ్ల గురించిన ఆశ ఎక్కువే అయినా తక్కువ డబ్బుతోనే తొందరగా అవుతారు."

"నువ్వు చెబుతున్నది నిజమేనా! ఐనా ఆమె నీతో ఆ గురించి మాట్లాడటానికి ఇష్టపడుతుందా!"

"నాకు ఆ హోప్ ఉంది. ఒక ట్రయల్ వేద్దాం...ఎ ట్రయల్ నథింగ్."

"నేనూ వస్తాను. ఆమె అందం చూడాలనిఉంది"

"వద్దు....నేనొక్కడిని చాలు. నువ్వు రెస్టారెంటులో ఉండు. కంటే ఆమె ఫోటో అడిగి తీసుకువస్తాను"

శ్రీకాంత్ మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగాడు-సుధాకర్ జవాబుకోసం చూడకుండా.

ఆమె పక్కనేవున్న గదిలోనే ఉండి ఉంటుంది. అందుకే కాలింగ్ బెల్ నొక్కిన వెంటనే తలుపు తెరుచుకుంది. ఆమె చేతిలో మేగజైన్ వుంది.

ఆశ్చర్యంతో అతడ్ని చూస్తూ "మళ్ళీ వచ్చారేం?" అన్నది.

"మీతో మాట్లాడాలని వచ్చాను. నా ఫ్రెండ్ జాబు గురించి మాట్లాడతాను"

"సారీ... ఆ మేటర్స్ ఆయనే డీల్ చేస్తారు. ఆఫీసు మేటర్స్ నా తెలియవు. ఎప్పుడయినా కేజువల్‌గా ఆయన చెబుతూ ఉంటారు. అంతే" అన్నదామె.

"ప్లీజ్-ఒక పని చెయ్యండి. అతని జాబ్ గురించి ఆయనతో మీరు రికమండ్ చెయ్యండి"

ఈసారి అతడ్ని అనుమానంగా చూసింది. నిజంగా వీళ్ళు ఆయనతో మాట్లాడటానికి వచ్చారా? ఆయనలేడని తెలుసుకుని తనని ఇంటిని దోచటానికి వచ్చారా? అప్పుడు ఆమెకు హఠాత్తుగా భయం కలిగింది. వీళ్ళు అతనితో సంభాషణను పొడిగించకుండా పంపించాలనుకున్నది.

ఆమె ఆలోచనలను తెలుసుకుని "భయపడకండి. మీకెలాంటి ప్రమాదం ఉండదు" అన్నాడు శ్రీకాంత్...

ఆమె ఉలిక్కిపడింది తన మనసులో ఆలోచనలను అతను చదివినందుకు.

"నేనడిగిన దానికి మీరు చెప్పలేదు. నా ఫ్రెండ్ జాబ్‌కు మేనేజర్‌కి రికమండ్ చేస్తారా?" మళ్ళీ అడిగాడు.

"సారీ....నేనెవర్నీ రికమండ్ చెయ్యను. రేపు ఉదయం ఆయనతో మాట్లాడండి....ఇక మీరు వెళ్ళొచ్చు" అన్నదామె మొహంలో విసుగును కనిపించుకుని. డోర్ క్లోజ్ చేసే ప్రయత్నంకూడ చేస్తూ-

"ఆగండి... జస్టెమినిట్. మోహన్‌కుమార్ చెబితే రికమండ్ చేస్తారా!"

నగ్నంగా నిలబెట్టి ఛెళ్ళున కొరడాతో వీపుమీద కొట్టినట్టుగా అదిరిపడింది ఆమె. ఆమె శరీరం కంపించింది. బెదురుతున్న కళ్ళతో అతడ్ని చూస్తూ "ఎవరుమీరు?" అన్నది.

"జిన్ అనుకోండి"

"మోహన్‌కుమార్ మీకు తెలుసా?" హీనమైనగొంతుతో అడిగింది.

"తెలుసు. అతనితో ఐదేళ్ళుగా మీకు ఉన్న సంబంధం తెలుసు. వారానికొకసారైనా మీరిద్దరూ హోటల్ సరోవర్‌లో కలుసుకోవటంకూడా తెలుసు....ఇంకా చెప్పమంటారా?"

"వద్దు....వద్దు..." కంగారుగా అన్నది

"బ్లాక్‌మెయిల్ అంటే మీకు తెలుసా?"

ఆమె మాట్లాడలేదు ఇంకా షాక్‌నించి తేరుకోనట్టు అర్థ్ [illegible]

"తెలిసేఉంటుంది....ఇప్పుడు నేను మిమ్మల్ని బ్లాక్‌మెయ్ [illegible] న్నాను. రికమండ్ చేసి మీరు నా ఫ్రెండ్‌కు జాబ్ వచ్చేలా చెయ్య [illegible] చెయ్యటానికి మీరు ఒప్పుకోకపోతే మీ మనసుకు, శరీరానికి సంబ [illegible] ఒక ముఖ్యమైన రహస్యాన్ని ఆయనతో చెబుతాను, [illegible] అన్నాడు.

"ఒప్పుకుంటాను. మీ ఫ్రెండును తప్పకుండా రికమెండ్ [illegible] డీటెయిల్స్ ఇవ్వండి" అన్నది వెంటనే.

ప్రశాంత్ నవ్వాడు. స్లిప్‌మీద బాల్‌పెన్‌తో సుధాకర్ [illegible] వివరాలు రాసి ఆమెకిస్తూ "ఆయనతో మీరేం చెప్ప [illegible] నాకు అనవసరంలేదు. మా ఫ్రెండ్‌కు దాకత్ ఇంజనీరింగ్ [illegible] జాబ్ రావాలి...." అన్నాడు.

"తప్పకుండా వస్తుంది...మీరు మీ మాట మీద నిల [illegible] మోహన్‌కుమార్ గురించి ఆయనతో చెప్పరుకదా" అన్నది [illegible]

"నా ఫ్రెండ్‌కు జాబ్ వచ్చిందని తెలిసిన మరుక్షణంలో [illegible] స్యాన్ని నా గుండెల్లో సమాధిచేస్తాను. మీరు విశ్రాంతిగా ఉండొ [illegible] తర్వాత మీ రహస్యాన్ని కాపాడుకునే బాధ్యత మీదే...ఇక [illegible] థాంక్ యూ"

ఒక్క అడుగువేసి మళ్ళీ వెనక్కు తిరిగాడు ఆమె [illegible] చూస్తోంది. అతను ఎవరో వూహించే ప్రయత్నం చేస్తోంది.

"ఇప్పుడు నా ఫ్రెండ్‌కు జాబ్ రావటం అతనికంటే మీకే [illegible] అవసరం" అని బయటకు వచ్చేశాడు.

రెస్టారెంటులో సిగరెట్టుపొగలు వదులుతూ కూర్చున్నాడు [illegible]

"అప్పుడే వచ్చేశావేం?" అన్నాడు ప్రశాంత్‌ను చూడగానే.

"యు ఆర్ లక్కీ" అన్నాడు ప్రశాంత్....

"ఏమిటీ....ఆమెతోనే ఈ వ్యవహారాన్ని సెటిల్ చేశావా?"

"జరిగిందేమిటో చెప్పమంటావా! నువ్వు షాక్ తింటావ్"

"ఐతే తప్పకుండా చెప్పు.... ఏం చేశావు?"

"రెండు నిమిషాలు ఆమెతో మాట్లాడాను. ఆమె ఎవరో మాటల్లో [illegible] ది. వాక్లానుపేట్ ఇందిరాదేవికి అక్కయ్య. అందుకే ఆమెను చూసి [illegible] హృదయం వున్న మనిషిలా అనిపించింది. నేనెవరో తెలిసిన [illegible] ఆమె ఎంతో సంతోషంగా నిన్ను ఆ ఉద్యోగానికి మేనేజర్‌తో [illegible] డ్ చెయ్యటానికి ఒప్పుకుంది."

"ఇదంతా నిజమేనా? నన్ను ఇడియట్‌ని చెయ్యటానికి నువ్వు [illegible] చెబుతున్నావా?"

"ఇదంతా ఒక స్టోరీ అనుకుంటే నువ్వు నిజంగా ఇడియట్‌వి. [illegible] తప్పక నీకు ఉద్యోగం వచ్చేలా చూస్తానని ప్రామిస్ చేసింది. [illegible] నిజమని రేపు నువ్వు మేనేజర్ని ఇంటర్‌వ్యూలో కలుసుకున్నప్పుడు [illegible] సుకుంటావు"

"షుగర్....ఐతే మనం ఆఫర్ చెయ్యదల్చుకున్న పదివేలు...."

"సేవ్ అయినట్టే...."

"హుర్రే...ఐతే నీకు గ్రాండ్ పార్టీ ఇస్తాను....థాంక్‌యూ మై [illegible]" అంటూ సంతోషంతో అరిచాడు సుధాకర్....

ఆ రెస్టారెంటులో మనుషులు అంతా అతన్ని వింతగా చూశారు.

* * *

చీకట్లో ఇద్దరు మనుషులు నిలబడివున్నారు—నేల మాళిగలో వున్న [illegible] గదిలో ఇద్దర్లో ఒక మనిషి మారు వేషంలో వున్నాడు. అతనే [illegible] రాజకీయ నాయకుడు నందస్వామిని సైలెన్సర్ వున్న పిస్తో [illegible] తో కాల్చిచంపిన హంతకుడు.

రెండో మనిషి ఆ హత్యకు ప్లాన్ చేసిన భూషణం.

"డామిట్....మనం వూహించినట్టుగానే జరిగింది. వాడెవడో [illegible] రణమైన మనిషికాదు. పోలీసులకు నీగురించి ఆచూకీ అందించాడు. [illegible] పేరు ప్రకటించలేదుగానీ పోలీసులు నీకోసం వేట మొదలు [illegible] రు. అప్పడామనిషెవరో నువ్వు తెలుసుకున్నా ఉపయోగం ఏమిటి?" [illegible] న్నాడు భూషణం చీకట్లో కదులుతూ.

"అనుమానం వున్న ప్రతి మనిషినీ వెంటాడాను. కాని
తెలీలేదు. తెలిస్తే వాణ్ని నరికి చంపుతాను...." కసిగా అన్నాడు
రావు.

"వాడెవడో నీకు దొరకడు. వాణ్ని పట్టుకోవటం నీక
మవ్వెవరో తెలిసిన వాడు నీగురించి జాగ్రత్తగానే వుంటాడు.
ఇదంతా నీ నిర్లక్ష్యం వల్లనే జరిగింది"

అరిచాడు జోగారావు.

"బుద్ధిలేకుండా వాగకు...పట్టుబడితే పురిచాడు నా పెళ్ళాం
కుంటుంది. ఈ సంగతి తెలిసి నేను నిర్లక్ష్యంగా వుంటానా?
నీ మీదనే అనుమానంగా వుంది. నువ్వే ఎక్కడో మనవాళ్ళ
ఎవరి దగ్గరో నోరు జారివుంటావు" కోపంగా అన్నాడు జోగా

"నోర్ముయ్....ఇప్పుడు నీకోసం పోలీసులు ప్రతి అంగుళం
తున్నారు...ఏదో ఒక నిముషంలో నిన్ను వాళ్ళు పట్టుకుం
కుంటారు"

"భయపెడుతున్నావా?"

"కాదు. జరిగేదేమిటో చెబుతున్నాను. అప్పుడు నిన్ను
హింసలుపెట్టి నందస్వామి హత్యలో సంబంధం వున్న మనుషు
చెప్పుకుంటారు."

"ఇంతకీ నువ్వనేదేమిటి?" విసుగ్గా అడిగాడు జోగారావు

"నువ్వు చావాలి"

అంతే. జోగారావు కెవ్వున అరవబోయాడు. కాని అతని
బయటకు రాకుండా ఒక చేత్తో భూషణం అతని నోరు మూశాడు.
పిడివరకూ దిగిపోయిన కత్తిని బయటకు తీసి ఇంకోసారి పొడి
వదిలేశాడు.

బోర్లాపడిపోయాడు జోగారావు కట్టెలా. అతన్లో ఇప్పుడు
లేదు. కత్తికి అంటిన నెత్తురును జోగారావు బట్టలకు తుడి
వస్తుతుంటూ బయటకు వెళ్ళిపోయాడు భూషణం.

ఇక భయంలేదు. పోలీసులకు తన గురించి ఎవ్వరూ చెప్పలేరు
అనుకున్నాడు. కాని అతనికి తెలీదు ప్రశాంత్ డి.ఐ.జి కి రాసిన ఉత్త
రంలో అతని పేరుకూడ వుందని. ఇంకో రెండు గంటల్లో పోలీసులు
అతన్ని పట్టుకుంటారని.

* * *

రిజర్వేషన్ లేని కారణంగా ప్రశాంత్‌కు ఆ ఎక్స్‌ప్రెస్ ట్రెయిన్లో
సీటు దొరకలేదు. అతనొక్కడే ప్రయాణం చేస్తున్నాడు సుధాకర్ అక్కడ
నించి ఒక్కడే అతని వూరు వెళ్ళిపోయేడు.

మేనేజర్ భార్య తన ప్రామిస్‌ను నిలుపుకుంది. ఇంటర్వ్యూ
జరుగుతున్నప్పుడే మేనేజర్ సుధాకర్‌ని సెలక్టు చేస్తున్నట్టుగా చెప్పాడు.
మరోసారి అద్భుత శక్తికి థాంక్స్ చెప్పాడు ప్రశాంత్...

ఎక్కడా సీటు దొరకనందువల్ల ప్రశాంత్ ఒక్కో బోగీని సీటు
కోసం వెతుక్కుంటూ తిరుగుతున్నాడు. అలా తిరుగుతున్న అతను తక్కువ
ఆగిపోయాడు. అతని దృష్టి విండో పక్కనే కూర్చుని సిగరెట్టు కాల్చు
కుంటున్న ఒక మనిషిమీద ఆగిపోయింది. అతను లావుగా వున్నాడు.
తెల్లని ప్యాంటు-నీలంరంగు చుక్కలువున్న షర్టు వేసుకున్నాడు. చాలా
హుందాగా వున్నాడు. ఎడమచేతికి సీకో వాచీ వుంది.

సిగరెట్టులోనించి పొగను బయటకు వదులుతున్నాడు.

అతని సీటు కింద ఒక వెడల్పాటి తోలుపెట్టె వుంది. అది నల్లగా
మాసిపోయి అసహ్యంగా వుంది.

ప్రశాంత్ మెదడుకు ఏవో సంకేతాలు అందాయి. అతని మెదడు
స్క్రీన్ మీద ఆ మనిషి గురించి అంతా ప్రొజెక్టు కావటం మొదలయ్యింది.

"స్మగ్లర్! పదులక్షలు" అనుకున్నాడు.

అతను ప్రశాంత్‌ను చూడలేదు. చూసినా అతనికేమీ తెలీదు.
తనలో వున్న అద్భుత శక్తి గురించి ఎవరికి తెలుసు? రాబోతున్న
ప్రమాదం గురించి అతను తెలుసుకోలేక పోయాడు.

ఒక్క నిముషం తర్వాత అతను అక్కడనించి
మనిషినీ చూసుకుంటూ.

ఒక బోగీలోనించి మరో బోగీలోకి దారివుంది.

వేగంగా వెళుతోంది ఎక్స్‌ప్రెస్ ట్రెయిన్.

చిన్న చిన్న స్టేషన్లు ఎవరో బలవంతంగా నెరుతున్న
వెళ్ళుతున్నాయి.

ఆరవ బోగీలో మ్యాక్‌బైమ్ చదువుతున్న
శ్రీకాంత్ చూపు నిలిచిపోయింది.

చూస్తూనే ఆయన్ని గ్రహించాడు_పోలీసు ఇన్‌స్పె
దికి దగ్గర్లోనేవున్న ఒక పట్టణంలో ఆయన ఉద్యోగం
మఫ్టీలో వెళుతున్నాడు ఒక్కడే.

"ఎక్స్‌క్యూజ్‌మీ" అన్నాడు శ్రీకాంత్ ఆయనకు
నిలబడి.

తలెత్తి "ఏం కావాలి?" అన్నాడాయన సీరియస్‌గా..

"ఒక్కసారి ఎంట్రెన్స్ డోర్ దగ్గరకు వస్తారా!"

"ఎందుకు?"

"మీతో ఒక రహస్యం చెప్పాలి" చిన్నగా అన్నాడు

"రహస్యమా? ఎవరు నువ్వు" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు

"నేనెవరో కూడ చెబుతాను. మీరు పోలీసు ఇన్‌స్పె
మీపేరు చంద్రకాంత్ అనీ నాకు తెలుసు"

ఇంకేమీ మాట్లాడలేదు ఆయన. శ్రీకాంత్ వెనకే
డోర్ దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

అప్పుడాయనతో చెప్పాడు ఏడో పక్కనే కూర్చుని
కాల్చుకుంటున్న మనిషి గురించి_అతని సీటుకింద వున్న
గురించి.

"నువ్వు చెప్పింది నిజమేనా?" ఆయన నమ్మలేకపోతున్నట్టు

"నిజం. పన్నెండు రోజుల క్రితం హైదరాబాద్‌లో
కమ్మర్షియల్ బేంక్‌ను కొంతమంది మనుషులు దోచుకున్నా

రూపాయలు గల్లంతైనాయి. ఆ ముఠాలో ఒక మనిషి ఆ డబ్బును
పెట్టెలో పెట్టుకుని సాధారణ ప్రయాణీకుడిలా ఈ ట్రెయిన్‌లోనే
న్నాడు"

"అతను ఆ ముఠాలో ఒకడనీ, అతని సీటుకింద వున్న తోలు
పెట్టెలో ఐదులక్షలరూపాయలు వున్నాయనీ నీకెలాతెలుసు?" అడిగాడు
చంద్రకాంత్.

"ఎలా తెలుసంటే నేను చెప్పలేను. నాలో అటువంటి శక్తి ఉంది.
నామీద నమ్మకం కలగటానికి చిన్న పరీక్ష పెడతాను. ఇప్పుడు మీ
పర్సులో ఎన్ని డబ్బులున్నాయో మీరు చెప్పగలరా?"

"ఖచ్చితంగా చెప్పలేను. రఫ్‌గా చెప్పగలను. రెండొందల ఇరవై
రూపాయల ఎనభై పైసలుండొచ్చు" అన్నాడాయన.

"కాదు. నేను చెబుతాను. రెండొందల ఇరవై రెండు రూపాయల
పైసలుంటాయి. నేను సరిగ్గా చెప్పగలిగితే నా మాట నమ్మండి.
అవసరంలేదు."

చంద్రకాంత్ జేబులోనించి పర్సు బయటకు తీశాడు. నోట్లన్నీ
లెక్కపెట్టాడు. రెండొందల ఇరవై రెండురూపాయలున్నాయి. ఇరవై
పైసల చిల్లర ఉంది.

"యు ఆర్ రియల్లీ గ్రేట్—నీమాట నమ్ముతున్నాను. ఆ మనిషి
ఎక్కడ కూర్చున్నాడో క్లియర్‌గా చెప్పు. నువ్వు అతన్ని కనిపెడుతూ
ఉండు. అతన్ని పట్టుకునే యేర్పాటు నేను చేస్తాను" అని అక్కడనించే
కంపార్ట్‌మెంట్‌కేసి వెళ్లాడు చంద్రకాంత్.

శ్రీకాంత్‌కు సంతోషం కలిగింది.

ఒక పెద్ద బేంక్ దొంగను తను పోలీసులకు పట్టించబోతున్నాడు.

వెనక్కి వచ్చాడు. ఆ మనిషికి కొంచెం దూరంలో నిలబడ్డాడు. ఆ
కళ్ళుమూసుకుని కునికిపాట్లు పడుతున్నట్టు నటిస్తున్నాడు.

కొంచెంసేపటికి యేదో స్టేషన్లో ఆగింది ట్రెయిన్.

ఎక్స్‌ప్రెస్ రైళ్ళు ఆ స్టేషన్లో ఆగవు.

సిగ్నల్ ఇచ్చేవుంది. ఐనా ఆగింది రైలు.

ప్లాటుఫారంమీద పచ్చజెండా పట్టుకుని నిలబడిన స్టే[illegible] పిల్చి గార్డు మడతపెట్టిన కాయితాన్ని ఇచ్చి ఏం చెయ్యాలో [illegible]

జెండా వూపాడు గార్డు విజిల్ వూది.

ట్రెయిన్ తిరిగి కదిలి వేగాన్నందుకుంది.

ఇదేమీతెలీదు అతనికి. సిగ్నల్ ఇవ్వకపోతే ఆ స్టేషన్ [illegible] దనుకున్నాడు కాని తనని పట్టుకోటానికి వలలు విసురుతున్నా[illegible] కోలేకపోయాడు.

కళ్ళు తెరిచి ఇంకో సిగరెట్టు ముట్టించి కాళ్ళకింద [illegible] ఉన్న తోలుపెట్టెను చూసుకున్నాడు.

వచ్చే స్టేషన్లోనే అతను దిగి వెళ్ళాలి.

అతడి చర్యలన్నింటినీ ప్రశాంత్ గమనిస్తున్నాడు. [illegible] సహజంగా నటిస్తున్నాడు. మామూలు మనుషులెవ్వరూ అట్ల[illegible] లేరు. అతనికా ధైర్యం వుంది కాబట్టి అంతమంది ప్రయాణిస్తున్న రైల్లో ఐదులక్షల రూపాయలతో ప్రయాణం చేస్తున్నాడు.

ఇరవై నిముషాల్లో స్టేషన్ వచ్చింది చిన్న కుదు[illegible] ట్రెయిన్.

అతను లేచాడు. ముందుకు ఒంగి సీటుకింద ఉన్న [illegible] బయటకు లాగటానికి ప్రయత్నం చేశాడు. ప్రశాంత్ అప్ప[illegible] ఉన్నాడు.

అతను ఆ పెట్టెను లాగి పట్టుకుని నిలబడ్డాడు. ఎదురుగా [illegible] పోలీసులు ఒక సబ్ఇన్స్పెక్టరు మఫ్టీలో చంద్రకాంత్ ఉన్నా[illegible]

అతని మొహం పాలిపోయింది.

చంద్రకాంత్ అతని చేతిలో తోలుపెట్టెను విసురుగా [illegible] దాన్ని అక్కడే తెరిచాడు.

దాన్నిండా కొత్త రూపాయల కరెన్సీ కట్టలు పేర్చి [illegible]

"మైగాడ్" అన్నాడు చంద్రకాంత్.

పోలీసులు అతన్ని కిందకు లాక్కెళ్లారు.

వాళ్ళంతా రైలు దిగారు.

రైల్వేపోలీసు స్టేషన్కువెళ్ళారు. అప్పటికప్పుడు హైద్రాబాద్లోని [illegible]శ్వాశర్ల్స్ బేంక్ దోపిడీ దొంగ ఐదులక్షల రూపాయలతో దొరికి[illegible]నట్టు తెలియజేశాడు చంద్రకాంత్.

"నీలోవున్న అద్భుతమైన శక్తికి నా జోహార్లు" అన్నాడు చంద్ర[illegible] అతనితో.

సరిగ్గా అప్పుడే ముగ్గురు మనుషులు స్టేషన్లోకి ప్రవేశించారు. [illegible]లో ఒక మనిషి భుజానికి కెమెరా వేల్లాడుతోంది. వాళ్ళ తమని పరి[illegible] చేసుకున్నారు.

ముగ్గురూ ప్రెస్ రిపోర్టర్లు. జర్నలిస్టుల కాన్ఫరెన్స్కువెళుతున్నారు

"వాట్ హేపెండ్?" చంద్రకాంత్ను అడిగాడు ఒక రిపోర్టరు.

చంద్రకాంత్ అంతా చెప్పాడు.

"ఇట్స్ ఫెంటాస్టిక్" అన్నారు ముగ్గురూ ఆయన ప్రశాంత్ గురించి [illegible] చెప్పినతర్వాత. అతడితో కరచాలనం చేసి "ఉయ్ ఎప్రిసియేట్ [illegible] యు ఆర్ హీలింగ్" అన్నారు.

"థాంక్యూ" అన్నాడు ప్రశాంత్..

కాగితాల్లో వాళ్ళు ఆ మేటర్ని గబగబా రాసుకున్నారు. కెమెరా ఉన్న [illegible] ప్రశాంత్ ఫోటోని తీసుకున్నాడు. అతడి ఎడ్రస్ నోట్ చేసుకుని [illegible] ప్రత్యేకంగా ఇంటర్వ్యూ చేస్తాం—ఇప్పుడు టైమ్లేదు. [illegible]యా" అని వెళ్ళిపోయారు.

ప్రశాంత్కూడా నిల్చున్నాడు వెళ్ళటానికి.

"నీకువున్న శక్తిగురించి ఇప్పటికీ నేను ఆశ్చర్యంనించి బయట[illegible]లేకపోతున్నాను. పోలీసు డిపార్టుమెంటు నీకు ఎంతగానో రుణపడి [illegible]ది. గొప్ప విలువైన దొంగను మాకు పట్టిచ్చావు. నీ ఎడ్రసుఇవ్వు.. [illegible]స్థులను పట్టుకోవటంలో అవసరమైనప్పుడు నీసహాయం తీసుకుంటాం" [illegible]న్నాడు చంద్రకాంత్.

ఎడ్రసు చంద్రకాంత్కు ఇచ్చి ట్రెయిన్ దగ్గరకు వచ్చాడు

ప్రశాంత్....అప్పటికే రైల్లో ఒక దోపిడీదొంగను పట్టి
అక్కడంతా వ్యాపించివుంది.

ప్రెయిన్లో ఎక్కాడు.

అతను తనకు పబ్లిసిటీ వద్దనుకున్నాడు. కాని తను బయటపడక తప్పలేదు. మొదటిసారిగా తను వెలుగులోకి వచ్చే అవ
కాశం వచ్చిందని అతను అనుకున్నాడు.

కాని-ఆక్షణంలోనే ఒక ప్రమాదంకూడా అతని వెనకే వెంటాడుతోందని తెలుసుకోలేకపోయాడు.

*   *   *

ఉదయమే అన్ని పత్రికల్లోనూ ఆవార్త మొదటి పేజీలో ప్రచురించబడింది. అదే రైల్లో ప్రశాంత్ పట్టిచ్చిన దొంగను గురించిన వార్త. ఆ దొంగను కేవలం చూపులతోనే గుర్తించి పట్టించిన ప్రశాంత్ గురించి వాళ్ళు గొప్పగారాశారు. అతని ఫోటో అన్ని పత్రికల్లోనూ వచ్చింది.

అటువంటి అద్భుతమైనశక్తి చాలా అరుదైనదనీ అటువంటి శక్తి ఉన్న మనిషి దేశంలోవున్న నేరస్థులందరినీ పట్టుకోటానికి ఉప
యోగపడతాడనీ రాశారు.

ఆరోజు సాయంత్రం ప్రశాంత్‌ను రకరకాల పత్రికల వాళ్ళు కలుసుకున్నారు. అతన్లోవున్న అద్భుతశక్తిగురించి ఎన్నో ప్రశ్నలు అడిగారు.

ఐతే వాళ్ళందరికీ ప్రశాంత్ ఇలా చెప్పాడు:

"ఈ మధ్యనే ఈ శక్తి నాలో కలిగింది. కొంతమంది మనుషుల్ని చూసినప్పుడు వాళ్ళ గతం గురించి నాకు తెరపై చూసినట్లుగా తెలుస్తుంది. ఈ శక్తి నాలోకి ఎలా వచ్చిందో నాకు తెలీదు. ఎంతకాలం వుంటుందో తెలీదు."

మళ్ళీ అతని ఫోటోలు తీసుకుని వెళ్ళిపోయారు విలేకర్లు.

వాళ్ళంతా వెళ్ళిపోయాక "నాకెందుకో భయంగా వుంది" అంది ప్రశాంత్ తల్లి.

"భయమెందుకు?"

"ఏమో....ఒక ముఠాలోని దొంగను నువ్వు పోలీసులకు పట్టించావు. ఆముఠాలో మిగిలిన దొంగలు నీమీద కక్షకట్టకుండావుంటారనేనువ్వు అనుకుంటున్నావా?" అనడిగింది.

ఆమె వూహ ఎంతయినా నిజం. సరిగ్గా అదే సమయంలో అక్కడ ఒకచోట—

*   *   *

సన్నగా-పొడుగ్గా ఎండిపోయిన వాడిలావున్నాడతను. అలా వున్నా అతని శక్తి అమోఘం. అతడే అక్కడవున్న నేరస్థులందరికీ నాయకుడు. గొప్ప బేంక్ దోపిడీలకు అతడే తిరుగులేని పథకాలను తయారు చేస్తుంటాడు.

ఒక్కసారి అక్కడ సమావేశమైన సభ్యులందరినీ చూసి మాట్లాడటానికి గొంతు సవరించుకున్నాడు.—

ఇలా మొదలుపెట్టాడు: "మిమ్మల్నందరినీ ఇంత హటాత్తుగా ఇక్కడ కలుసుకోమని ఎందుకు చెప్పానో తెలుసుకుని వుంటారు. పేపర్లో వచ్చిన వార్త గురించీ— అందులో ప్రచురించిన మనిషిఫోటోను మీరు చూసేవుంటారు. వాడికి వున్న ఒక అద్భుతమైన శక్తిని గురించి కూడా రాశారు. అటువంటి మనిషి మనలాంటి నేరస్తులకు యముడు లాంటి వాడు."

"ఇటువంటి మనిషి ప్రపంచం మొత్తంలో కేవలం ఒక్కడే వున్నా చాలు ప్రపంచంలోని నేరస్తులందరినీ పట్టుకుని పోలీసులు జైళ్ళలో పెడతారు. నిజంగానే వీడు అద్భుతమైన మనిషి. మన వేషం చూసి తెలుసుకోలేడని అనుకుంటే ఎన్నోరకాల వేషాలు వేసుకుని తిరిగే అవకాశం వుండేది. కాని మనిషిని చూడగానే వాడిచరిత్ర అంతా తెలుసుకుంటాడు. అందువల్ల మనం చెయ్యగలిగింది ఏమీలేదు"

కొంచెంసేపు ఆగాడు అందర్నీ చూస్తూ—

"నిజమే బాస్... ఈ వార్త చదివిన తర్వాత బయటకు వెళ్ళాలంటే

మా అందరికీ భయంగావుంది" అన్నారు కొంతమంది ఎదురుగా మనుషుల్లో.

"భయపడితే మనం దోపిడీలు చెయ్యలేము. బిమలాక్షం లతో మన గోల్డెన్ వింగ్ సభ్యుడు గరుడాచలం ఆ యువతి పోలీసులకు దొరికి పోయాడనే వార్త నన్ను బాగా కుంగదీసింది. శక్తి వున్న మనిషి బతికి వున్నప్పుడు మనం కానీ, మనలాంటి కాని ఈ దేశంలో బతకలేరు. అందుకే వాడు చావాలి... ఆ ప్రశాం లోకంలో వుండకూడదు." అన్నాడతను ఆవేశంగా—

"అవును. వాడు ఈ లోకంలో వుండకూడదు. వెంటనే వాడి ప్రయాణానికి తగిన యేర్పాట్లు చెయ్యాలి" అన్నారు వాళ్ళంతా గొంతుతో—

"గుడ్.... నా ఉద్దేశాన్ని మీరంతా బాగా తెలుసుకున్నారు. వంక వేగంగా వాణ్ని అంతం చెయ్యాలి. ఆ ప్రశాంత్‌ను సభ్యుడికి గోల్డెన్ వింగ్ తరపున యాభై వేలు బహుమతి ప్ర న్నాను.... వెళ్ళండి. మీ అదృష్టాన్ని పరీక్షచేసుకోండి..." బాస్...

సభ్యులు సంతోషంతో క్లాప్స్‌కొట్టారు.

"ఆగండి... మీ సంతోషం అర్థంలేనిది. మీరు చంపవల మనిషి సాధారణమైన వ్యక్తి కాదు. మిమ్మల్ని చూడగానే వాడు తెలుసుకుంటాడు. క్షణంలో తప్పించుకుంటాడు. లేకపోతే పోలీసు యం అడుగుతాడు. అర్థమయ్యిందా?"

అంతా తలలు వూపారు.

"పొంచివుండి వాడికి కనపడకుండా మాటువేసి వాణ్ని చం మీ అందరికీ ఇంకో హెచ్చరిక.... వాడి ఫోటోలను పేపర్లో బాగా చూశారు. ఎప్పుడైనా ఎక్కడయినా వాడికి ఎదురుపడే పరిస్థి ఎదురైతే వెంటనే తప్పుకోండి... అంతే. వాడి ఎదురుగా వెళ్ళి దంలో ఇరుక్కోవద్దు"

"బాస్... పోలీసులకు బిమలాక్షంతో దొరికిపోయిన మన

చలం గురించి మీరేం చెయ్యాలను కుంటున్నారు?" ఒక సభ్యుడు డు.

"మీరేమను కుంటున్నారు?"

"గరుడాచలం మన గోల్డెన్ వింగ్ గురించీ మన ఆర్గనైజేషన్ కలాపాల గురించీ పోలీసులకు చెబుతాడేమో మీరు ఆలోచించారా?"

"పోలీసులకు గరుడాచలం పట్టుబడ్డాడని తెలిసినప్పుడే ముందుగా ఈ విషయం గురించే థింక్ చేశాను. పోలీసుల పట్టునుండి గరుడా న్ని బయటకు తీసుకు రావడం సాధ్యంకాదు. అందుకే గరుడాచలాన్ని కస్టడీలోనే అంతం చెయ్యటానికి కిల్లర్‌ని వెంటనే పంపించాను."

"వాట్! కిల్లర్ వెళ్ళాడా?"

"యస్... నేను మీకు బాస్‌ను...సభ్యులకు ఆర్గనైజేషన్‌కీ మారం రాకుండా వేగంగా నిర్ణయాలు తీసుకోవలసిన బాధ్యత నా మీద మన సంస్థలో సభ్యుణ్ణి మనమే అంతం చేయించటం మీ అందరికీ మును నొప్పించ వచ్చు. అయినా తప్పలేదు. అతని వల్ల మనందరికీ కలుగకూడదు. ఎంతో సేపు గరుడాచలం పోలీసుల హింసలను తట్టుకో అంతేకాదు పోలీసులు ఆ ప్రశాంత్‌ను పిల్చి వాడి మొహం చూపి మనందరి రహస్యాలను కూడా తెలుసుకోవచ్చు. ఆ ప్రమాద వరకూ రావటానికి ముందుగానే కిల్లర్‌ని రంగంలోకి దింపాను"

ఇలా చెప్పి ఒక్కసారి ఆ గదిలో వెలుగుతున్న ఎర్రలైటు వెలు లో సభ్యులందరినీ చూశాడు బాస్... అంతా మౌనంగా ఏదో ఆలో స్తున్నట్లుగా వుండిపోయారు.

"ఐతే ఆ ప్రశాంత్‌ను చంపటానిక్కూడా కిల్లర్‌నే నియమించండి స్" ఒక సభ్యుడు అన్నాడు.

నవ్వాడు బాస్.

"గోల్డెన్ వింగ్ సభ్యులందరికీ ఒక అవకాశం ఇవ్వాలనుకున్నాను. అందుకే వాణ్ని చంపిన వాడికి యాభై వేలు బహుమతి ప్రకటించాను. కి ఆ ప్రశాంత్‌ను కిల్లర్ చేత హత్యచేయించటం చాలా సులభమైన

టాస్క్... నభ్యుల్లో ఎవరూ వాడ్ని చంపకపోతే అనుకున్న ప్రకారం ఈ హత్యకు కిల్లర్ రంగంలోకి దిగుతాడు"

"ఆల్‌రైట్... యాభై వేల రూపాయల బహుమతి కోసం … మా నభ్యుల్లో ఒకడైన గరుడాచలాన్ని పోలీసులకు పట్టించి … హత్యకు కారణమైన ఆ ప్రశాంత్‌ను మేమే అంతం చేస్తాం... …ల్లోనే వాడి చావు వార్త అన్ని పేపర్లలో ప్రకటించబడుతుంది." అ… కొంత మంది నభ్యులు.

"ఐ విష్ ది సేమ్" అన్నాడు బాస్...

ఆ క్షణంనించే ప్రశాంత్ కోసం వేట మొదలయ్యింది.

* * *

ప్రశాంత్ గురించి ఆ రోజు ఉదయం పేపర్లో ప్రచురి… వార్త ఎంతోమంది గుండెల్లో అతను సృష్టించిన సస్పెన్స్‌ను … చేసింది. అప్పుడు వాళ్ళంతా గొప్పగా ఆశ్చర్యపోయారు.

సినిమా థియేటర్లోనించి ఆమెను అసహ్యంగా చూసి ప్ర… ఎందుకు వెళ్ళిపోయాడో శమంతకు అప్పుడు అర్థమయ్యింది.

అతడు నకిలీసర్టిఫికెట్లతో ఉద్యోగం సంపాదించినట్టుగా అత… తెలిసిందో పావనకు ఇప్పుడు బాగాతెలుసు

— ఆమె చెప్పకుండానే ఆమె కథను అతనెలా గ్రహి… గౌరికూడా తెలిసిపోయింది.

ఇంకా సుధాకర్‌కీ— మేనేజర్ భార్యకీ అందరికీ అసహ… తెర ఎగిరి పోయింది— పేపర్లో ఆ వార్త వచ్చిన వెంటనే...

మధ్యాహ్నం రెండు గంటలవేళ ఎండ బయట చుర్రుగ్గా… ప్రశాంత్ ఇంట్లోనే తన గదిలో కూర్చున ఒక ఇంగ్లీషునవల చదు…తున్నాడు. ఆ నవల్లో హిప్నాటిజం గురించి వుంది.

చక్రపాణి ఇంట్లోలేడు పది నిముషాల క్రితం ఆఫీసుకి … పోయాడు. తల్లివుంది.

స్లో అయి ఆ ఇంటి ముందు ఆగింది పోలీసు జీపు. ఏదో వె… వాహనం ఆగిన చప్పుడు విని తలెత్తి చూశాడు ప్రశాంత్....

లోపలకు వస్తూ ఇద్దరు పోలీసు ఆఫీసర్లు కనిపించారు. అతడు …బయటకు వచ్చి "కూర్చోండి" అన్నాడు వాళ్ళతో విష్ చేసిన …

…ర్ధగా నవ్వుతూ అతడితో కరచాలనం చేశారు. అతన్లో ఒక …చంద్రకాంత్... ట్రెయిన్లో మఫ్టీలో ప్రయాణం చేసిన పోలీసు …

అతని పక్కనేవున్న ఆఫీసర్ను ప్రశాంత్‌కు పరిచయం చెయ్య… …వాడల్లా ఆగి నవ్వుతూ "అవసరం లేదనుకుంటాను..... నీ …పేర్న తెలుసుకోగలను" అన్నాడు

ఆయన కూడ నవ్వి "ఐయామ్ డి.ఐ.జి. విష్ణుమూర్తి.... నంద …హత్య గురించి హంతకుల ఆచూకీ తెలుస్తూ మీరు రాసిన …న్ని నేనే అందుకున్నాను" అన్నాడు.

…ర్ధగా కూర్చున్నారు.

ఇంకో కుర్చీలో వాళ్ళెదురుగా ఆయన కూర్చున్నాడు.

కిటికీలోనించి ప్రశాంత్ తల్లి ఆ ఇద్దరు పోలీసు అధికారులను …చూసి. ఏం మాట్లాడుకుంటున్నారో వినటానికి అక్కడే నిలబడి …ంది. ఆమెకు ఎందుకో భయంగావుంది ఎక్కువగా— ప్రశాంత్‌లో …వున్న ఆ శక్తి కారణంగా అతను శత్రువులను పెంచుకుంటున్నా…ని ఆమె వూహించగలిగింది.

ట్రెయిన్లో ఒక బేంక్ దొంగను అతను పోలీసులకు పట్టించిన …ప్పటి ఆమెకు ఆ భయం ఎక్కువయ్యింది. ఆ విషయం గురించి …కాక ఇంకో కొత్త విషయాన్ని వాళ్ళు మాట్లాడుకోవటంతో అక్కడే …పోయింది.

"మీరేకదూ ఆ ఉత్తరాన్ని రాశారు?" అడిగాడు డి.ఐ.జి.

తలవూపాడు ప్రశాంత్ అవునంటూ—

"థాంక్‌యూ...చాలా ముఖ్యమైన ఇన్ఫర్మేషన్ ఇచ్చారు. కాని …దృష్టం....అసలు నందస్వామిని కాల్చిచంపిన హంతకుడు జోగారావు …హత్య చెయ్యబడ్డాడు" అన్నాడు డి.ఐ.జి.

ప్రశాంత్ ఆ వార్తవిని అంతగ ఆశ్చర్యపడలేదు. వహ...
పుండిపోయాడు. అతడి మొహంలోకి చూసి తిరిగి తన సంభాష...
సాగించాడు ఆయన-

"నందస్వామి హత్యకు ప్లాన్ వేసిన మనిషి భూషణం ...
జోగారావును చంపాడు. ముందుగానే భూషణాన్ని అరెస్టు చే...
వుంటే జోగారావు హత్య జరిగి వుండేదికాదు. "అంటూ ...
డి.ఐ.జి. ఒక కవరును బయటకు తీశాడు. అందు...
ఒక ఫోటోను తీశాడు. దాన్ని ప్రశాంత్‌కు చూపించి "బాగా ...
ఇతన్ని మీరు చూశారా?" అనడిగాడు.

ఆ ఫోటోని చూశాడు అతను. అందులో జోగారావు హత్య...
బడిన భంగిమలోనే వున్నాడు. అయినా ప్రశాంత్ అతన్ని ...
సులభంగానే గుర్తుపట్టాడు. వెంటనే అన్నాడు.

"అవును. నందస్వామిగారి మీటింగ్ రోజు సాయంత్రం ...
నా ఎదురుగా ఒక హోటల్లో కూర్చుని కాఫీతాగి వెళ్ళిపోయాడు. ...
అతను నందస్వామిగార్ని హత్య చెయ్యటానికి పూనుకున్నట్టుగా ...
కున్నాను! వెంటనేఆయన్ని ఆ మీటింగ్‌కు ఎటెండ్ వద్దని హెచ్చరి...
కానీఆయన వినిపించుకోలేదు" అన్నాడు ప్రశాంత్....

"నిజమే. ఆ తప్పు ఆయనది. ఒకరకంగా కాదనుకుంటాను...
కంటే రాజకీయాల్లో తిరిగే మనుషులకు ఎన్నోరకాల బెదిరింపు...
ఎప్పుడూ వస్తూవుంటాయి. అంతేకాదు. ఆ వూళ్ళో ఆయనకి...
అపోజిషన్ వుంది. అందుకే ఆయన మీ హెచ్చరికను పాటించలే...
ఏదో భయం మనసులో కదులుతూనే వుండాలి. వేదికమీదకు ...
ముందు నన్ను ప్రొటెక్షన్ గురించి అడిగాడు. భయంలేదనీ ఆయన...
కి నాప్రాణం ఇస్తాననీ ధైర్యం చెప్పాను. మాట నిలుపుకోలేకపో...
అన్నాడు డి.ఐ.జి.

చంద్రకాంత్ వాళ్ళిద్దరి మాటలను వింటున్నాడు.
డి.ఐ.జి చెబుతుంటే ప్రశాంత్ అంతా విన్నాడు.
ఉన్నట్టుండి డి.ఐ.జి.కి ఏదో గుర్తుకు వచ్చింది.

"నేనెందుకు వచ్చానో చెప్పలేదు. మీరు ఒక హెల్ప్ చెయ్యాలి" అన్నాడు ఆయన.

"క్షమించండి. మీరు కోరే హెల్ప్ చెయ్యలేను." అన్నాడు ప్రశాంత్ వెంటనే.

"మేము కోరే హెల్ప్ ఏమిటో మీరు ముందుగానే తెలుసుకున్నారా?"

"అవును. జోగారావును హత్యచేసిన భూషణం-నందస్వామిగారి హత్యతో తనకు ఎలాంటి సంబంధం లేదని చెబుతున్నాడు. అతడు తన నేరాన్ని ఒప్పుకోవటంలేదు. కాబట్టి జోగారావు-భూషణం కలిసి నందస్వామిగారి హత్యకు ప్లాను వేస్తున్నప్పుడు వాళ్ళను నేను చూశాననీ, వాళ్ళమాటలు విన్నాననీ కోర్టులో సాక్ష్యం చెప్పమని మీరునన్నడుగుతారు. మీరడిగిన హెల్ప్ ఇదే అనుకుంటాను"

"రియల్లీ సుపర్బ్..." సంతోషంతో అన్నాడు డి.ఐ.జి. మళ్ళీ ఆయనే అన్నారు-"ఇటువంటి శక్తులున్న మనుషులున్నారని ఎవరో చెప్పినప్పుడు విన్నాను. పేపర్లలో చదివాను. కాని ఇప్పుడు ఎదురుగా చూస్తున్నాను...ఎగ్రేట్ వండర్"

"చెప్పానుకదా....ఇటువంటి ఎక్స్‌పీరియన్స్‌ను నేనుకూడా ఫేస్ చేశాను. నిజంగా ఇది అపూర్వమైన శక్తి ఎవరో చెబితే నమ్మే వాళ్ళం...కాదేమో" అన్నాడు చంద్రకాంత్.

"ఆల్‌రైట్...భూషణంకోసం కోర్టులో సాక్ష్యం చెప్పమని మిమ్మల్ని నేను ప్రెస్ చెయ్యను. థర్డ్ డిగ్రీతో భూషణంతో నేరాన్ని ఎలా ఒప్పించాలో నాకు బాగా తెలుసు. ఈ కేసులో నా ఇంట్రస్టు బాగా వుంది. నందస్వామి నాకు గురువులాంటి మనిషి. అటువంటి మనిషి హత్యకు పునాదివేసిన వాడ్ని ఉరికంబం ఎక్కించిన తర్వాతనే నిద్రపోను" అన్నాడాయన కొంచెం ఆవేశంగా.

"ఇక వెళతాం...ఈ పనిమీదనే మిమ్ము కలవటానికి వచ్చాం...." అన్నారు చంద్రకాంత్ నిలబడుతూ-

"మా డిపార్టుమెంటుకు నీ అవసరం ఎంతో వుంది అటువంటి

మిమ్మల్ని అనుక్షణం రక్షించుకునే బాధ్యతకూడా మా డిపార్టుమెంట్‌కి వుంది. మీలాంటి మనుషులు నేరస్థులకు శత్రువులు. ఇకపైన ప్రతి నిముషం ప్రమాదం మీకు ఎదురవుతూ వుంటుంది. అందుకే అవసరం అనుకుంటే ఏ మాత్రం అనుమానం వచ్చినా మీరు ఆక్షణంలో వెంటనే పోలీసుల సహాయం తీసుకోండి. మీరు ఎప్పుడు కోరినా మీకు సహాయం అందించమని మేము మా మనుషులకు ముందుగానే చెప్పి వుంచాం... థాంక్ యూ...అవసరమైనప్పుడు మళ్ళీ కలుస్తాం" అని ప్రశాంత్‌తో కరచాలనంచేసి టకటక బూట్లు చప్పుడు చేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయారు శ్రీకాంత్‌తో కలిసి.

వాళ్ళు వెళ్ళగానే బయటకు వచ్చి "నేనెందుకు భయపడుతున్నానో నువ్వు ఇప్పుడయినా తెలుసుకుంటావా?" అన్నది అతని తల్లి.

"నువ్విక్కడే వున్నావా?"

ఆమె తలవూపి "అంతా విన్నాను. నిజంగానే నువ్వు ప్రమాదంలో వున్నావు ఎందుకో నా మనసు నాకు హెచ్చరిక చేస్తున్నట్టుగా వుంది" అన్నది భయంగా.

"భయపడకు....నన్ను నేను రక్షించుకోగలను అనే నమ్మకం నాకుంది. అలా రక్షించుకోలేనప్పుడు తప్పకుండా పోలీసుల రక్షణ కోరతాను" అన్నాడతను.

వాళ్ళిద్దరూ మాట్లాడుకుంటున్నప్పుడు ఆ ఇంటి బయట ఒక స్కూటర్ ఆగింది. దానిమీదనించి సైకియాట్రిస్టు డాక్టర్ జయరాజ్ దిగారు.

ఆయన ఎందుకు వస్తున్నాడో తెలుసుకున్నాడు ప్రశాంత్... నవ్వుతూ ఆయన్ని విష్ చేశాడు.

ఆయనకూడ నవ్వి "మొత్తానికి నువ్వు నన్ను గొప్ప ఫూల్ని చేశావు" అన్నాడు.

"నేనా!"

"నువ్వే నమ్మలేకపోయాను. నీలో ఒక గొప్ప పవర్ [illegible] దాచుకుని దాని గురించి నాతో చెప్పలేదు నువ్వు"

"క్షమించండి డాక్టర్—ఈ శక్తి గురించి పబ్లిసిటీ అవటం

నాకు అంత థ్రిల్లింగ్‌గా అనిపించలేదు. అందుకే చెప్పలేదు. కాని విషయం దృష్టిలోనించి బయట పడక తప్పలేదు."

"పేపర్లో ఈ న్యూస్ చదివి షాకైపోయాను...అన్నట్టుండి ఒక మనిషికి ఇటువంటి శక్తి రావటం నిజంగా అద్భుతమే. ఈ అణుయుగం... లాంటి సంఘటనలు వినటానికి నమ్మశక్యంగా లేకపోయినా ఇవన్నీ నిజం...ఇప్పుడు నాకు ఎందుకో అనిపిస్తోంది. నువ్వు చెప్పిన అక్టోబర్‌లో ఏదో నిజమవుతుందేమోనని. ఎందుకంటే ఒక సాధారణమైన మనిషి కంటే ఒక అద్భుత శక్తిని కలిగిన మనిషికి వచ్చే కలలకి మధ్యలో భేదం వుంటుందనుకుంటున్నాను....ఇప్పుడు నీ ప్రతి స్పందనకి-భావానికి-ఆలోచనకి ఒక ప్రత్యేకత వుంది. ప్రాముఖ్యతకూడా వుంది."

ఆయన చెప్పటం ఆపి ప్రశాంత్‌ను చూశాడు.

అప్పుడు గుర్తుకువచ్చింది ప్రశాంత్‌కు అక్టోబర్ 24 గురించి. ఇన్నాళ్ళూ తను ఆ విషయాన్ని మరిచిపోయాడు అనుకున్నాడు.

ఆరోజు తారీకు సెప్టెంబర్ 30

* * *

అక్టోబర్-5

డియర్ ఫ్రెండ్—

ఈ ప్రపంచంలోనే ఒక అద్భుతం పేపర్లో నువ్వు సాధించిన విజయం గురించి చదివి నిజంగా షాకైనాను. నా మేరేజ్‌కు నువ్వు వచ్చినప్పటి మన సంభాషణ ఒక్కసారిగా గుర్తుకువచ్చింది. ఆరాత్రి నువ్వు ఒక అనూహ్యమైన సంఘటన జరుగుతుందని చెప్పావు కదా. కాని నేను నమ్మలేకపోయాను. నాస్తిక వాదానికి విలువనిచ్చే మనిషిని కాబట్టి నమ్మలేదు. కాని ఇప్పుడు నా నమ్మకాన్ని నువ్వు కాల్చేశావు. వైజ్ఞానికంగా మనం ఎంత ముందుకు పోతున్నా మనకు తెలియని అద్భుతాలు ఎన్నో మనమధ్య జరుగుతూనే వుంటాయి. వాటికి కారణం మనకు తెలీకపోయినా వాటి ఎఫెక్ట్‌ను మనం అనుభవిస్తాం" నిన్ను కలుసుకోవాలనివుంది.....కాని ఇక్కడి నా పరిస్థితులు

అడ్డుగా వున్నాయి. నువ్వు నా ఫ్రెండువి కావటం నా అదృష్టమనుకుంటా
ది విష్ యూ బ్రైట్ ఫ్యూచర్....బై—

ఆ ఉత్తరాన్ని చదివి నవ్వుకున్నాడు ప్రశాంత్... ఎందుకో
నవ్వొచ్చింది. ఆ ఉత్తరం భువనేశ్వర్‌లో వున్న అతని స్నేహితుని
దగ్గర్నించి వచ్చింది.

—ఈ మనుషులంతా ఇంతే. ఏదైనా ఒక ఇన్సిడెంట్
ఏ విషయాన్ని నమ్మలేరు. మనుషుల్లో వాస్తవిక దృక్పథం ప్రతి
పెరిగిపోతోంది. ఒక విషయాన్ని నమ్మటానికి ఆధారంకోసం
తున్నాడు మనిషి—అనుకున్నాడు ప్రశాంత్....

ఇప్పుడతనికి తన ఫ్యూచర్ ఏమిటో స్పష్టంగా కాదు—అస్ప
కూడా అంతుపట్టలేదు. ఉద్యోగం ఒకటి సంపాదించుకోవాలనుకున్నా
తనకున్న శక్తితో ఒక ఉద్యోగాన్ని సంపాదించడం కష్టంకాదేమో
ఎందుకనో ఉద్యోగం చేయాలని అనిపించటంలేదు. తనకు వున్న అతీత
శక్తితో దేశంలో వున్న కుళ్ళును కడిగెయ్యాలని వుంది. దేశాన్ని
వ్యాధిలా పీడిస్తున్న నేరస్తులందరినీ ఏరివేయాలని అనిపిస్తోంది

నిజానికి ఇలాంటి ఆలోచనలన్నింటినీ నిజం చేయ్యాలను
తీసుకోటానికి సిద్ధపడినట్టే—

అక్టోబర్ 20 రాత్రి ప్రశాంత్ ఒక సినిమాకు వెళ్ళాడు.
సినిమా. ఎన్నోరోజులనించీ అతను ఆ సినిమాను చూడాలని అను
న్నాడు.

సినిమా చూడటం మొదలు పెట్టిన తర్వాత అతని
ఇంట్రెస్టింగ్‌గా వున్నట్టుగా అనిపించింది. ఒక మనిషి చనిపోతాడు. అత
దహనం చేస్తారు కాని అతని ఆత్మ ఆ పరిసరాల్లోనే తిరుగుతూ వుంటుం
తనకు శత్రువులు అనుకున్న మనుషులను ఎన్నో ఇబ్బందులు చేస్తూ
పెడుతూవుంటుంది.

ఇదీ ఆ సినిమా కథ ఇతివృత్తం.

సినిమా అయిపోయింది. బయటకు వచ్చాడు. ఆనందంగా
నడుస్తున్నాడు. అతని కళ్ళ ముందు అక్టోబర్ 24 కనపడుతోంది.

లక్షితం పోలీసుల కస్టడీలో వున్న బేంక్ దొంగ గరుడాచలాన్ని
హత్య చేసిన పేపర్లో వచ్చిన వార్త కూడా అతనికి గుర్తువచ్చింది
—

ఆ వార్త చదివిన తర్వాత ప్రశాంత్ అనుకున్నాడు....ఎంతో
జాగ్రత్తగా వుండాలని....అమితాలో మనుషులు తనని కూడా అంతంచేసే
ప్రయత్నంలో వుంటారని....అప్పుడు అనుకున్నాడు కాని ఇప్పుడతన్లో
ఆ ఆలోచనే లేదు.

అందుకే సినిమాకు వెళ్ళిన దగ్గర్నించీ తనని ఒక మనిషి నీడలా
వెంబడిస్తున్నాడని తెలుసుకోలేక పోయాడు.

ఆ మనిషి గోల్డెన్ వింగ్ సభ్యుడు.

ప్రశాంత్ వెనకనే థియేటర్లోకి వెళ్ళాడు. అతనికి ఒక వరస వెనగ్గా
కూర్చున్నాడు. ప్రశాంత్ వెనకనే బయటకు వచ్చాడు. అతని దృష్టి తన
మీద పడకుండా జాగ్రత్తపడుతూ వెంటాడుతున్నాడు.

సినిమా జనం ఎవరి దారిన వాళ్ళు వెళుతున్నారు. ప్రశాంత్ రిక్షలో
వెళ్ళాడు. అతను రిక్షా ఎక్కలేదు. అక్కడే నాలుగైదు ఆటోరిక్షాలు ఆగి
వున్నాయి. ఆరోడ్డు చివరివరకూ పక్కనే మరో రోడ్డులేదని అతనికి
తెలుసు. అందుకే ధైర్యంగా అక్కడే నిలబడి సిగరెట్టుముట్టించాడు. పొగ
వదులుతూ చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు.

గురితప్పదు. పొడుగాటి కత్తి వాడి గుండెల్లో పిడి వరకూ దిగబడు
తుంది. వాడి ప్రాణం ఎగిరిపోతుంది. బాస్ తనకు యాభై వేల రూపాయలు
ఇస్తాడు. అదృష్టం అంటే తనదే.

అప్పటికే రిక్షా చాలా దూరం వెళ్ళింది.

రాత్రి పది గంటలకు ఐదు నిముషాలు తక్కువ. ఆటోరిక్షా స్టాండు
దగ్గరకు వెళ్ళాడు అతను. సన్నగా —పొడుగ్గా వున్నాడు. శారీరకంగా
ఏమంత బలవంతుడు కాదు. కొంచెం బలంగా వున్న మనిషి గట్టిగా పట్టు
కుంటే విడిపించుకోలేడు. కాని అతన్లో తెగింపు వుంది. తను ఒక నేరస్థుల
ముఠాలో పని చేస్తున్నాననే ధైర్యంవుంది. అంతే.

ఆటోరిక్షాలో ఎక్కి మాటిగా పోనివ్వమన్నాడు డ్రయివర్‌తో....

లావుగా, పొట్టిగా వున్న డ్రైయివర్ ఒకసారి అతన్ని చూసి
ముందుకు దూకించాడు.

రోడ్డు దీపాలు వెలగటంలేదు. ఆరోడ్డు ఎప్పుడూ రాత్రిళ్ళు
వుంటుంది. కావాలనే ఆరోడ్డుమీద వున్న లైట్లను ఎవరో పగలగొ
వుంటారు. వెలుతురులో కలుసుకోలేని ఆడ-మగ మనుషులు రాత్రి
రోడ్డు మీద కలుసుకుని మాట్లాడుకుంటూ వుంటారు. ఆరోడ్డులోనే
నెల్లక్రితం ఒక వయసులో వున్న ఆడదాని హత్య జరిగింది.

వెనుకనుంచి ఆటోరిక్షా రావటం చప్పుడు విని తెలుసు
ప్రశాంత్....లైటువెలుతురు రోడ్డుమీద డిమ్‌గా పడుతోంది. రోడ్డు
వున్నందున రిక్షానెమ్మదిగా పోతోంది.

దగ్గరగా వచ్చిన ఆటోరిక్షా హఠాత్తుగా ఆగిపోయింది
అందులోనించి అతను ఎగిరి బయటకు దూకాడు. ప్రశాంత్ వున్న
దగ్గరకు పరుగుదీస్తూనే జేబులోనించి పొడుగాటి కత్తిని బయటకు

ఒక్క సెకండ్....

హఠాత్తుగా అతన్ని చూడగానే ప్రమాదాన్ని గుర్తించాడు ప్రశాం
అంతే. రిక్షాలోనించి మెరుపు వేగంతో రెండో వైపుకు దూకాడు. అ
అతను కత్తి వున్న చెయ్యిని రిక్షాలోకి విసిరాడు. ప్రశాంత్
ఆకత్తి పోటు అతనికి తగల్లేదు. రిక్షా ఆగిపోయింది ఇద్దరికీ మ
రిక్షావుంది. రిక్షావాడు ముందు కంగారు పడ్డాడు. తర్వాత అక్కడ
తున్నదేమిటో వేగంగా గ్రహించాడు.

వాడు పిరికివాడు కాదు. ఒక అన్యాయాన్ని ప్రతిఘటించే ధైర్య
వుంది వాడిలో. ఐతే ఆ మనిషి దగ్గర కత్తి వుంది.

అతను కత్తి పట్టుకుని రిక్షాప్రక్కనించి ప్రశాంత్ దగ్గరకు
దీశాడు పట్టుదలతో. ప్రశాంత్ తప్పించుకోగూడదు. నేరస్థుం
చెయ్యిజారిపోకూడదు. గుండెల్లో కత్తి దిగగానే వాడి ఆర్త
ఆప్రదేశంలో ప్రతిధ్వనించాలి.

ఏవైపుకు పరిగెత్తితే తనకు రక్షణ దొరుకుతుందో నిర్ణయించు
ఆ వైపుకు పరుగు దీసే లోపలే అతను ప్రశాంత్‌కు దగ్గరయినాడు.

పైకి లేచింది కత్తి.

అడుగుముందుకు వేశాడు ప్రశాంత్....

కత్తి కిందికి దిగటం జరిగినట్లయితే సరిగ్గా ప్రశాంత్ వీపులో దిగ
బడేది. కాని దిగలేదు. దిగకుండా అతన్ని పొట్టిగా, లావుగా వున్న మనిషి
వెనకనించి పట్టుకున్నాడు. అతనే ఆటో రిక్షా డ్రైయివర్. ఉడుము పట్టులా
వుంది అతనికి....

గింజుకున్నాడు.

వెనక్కుతిరిగి ప్రశాంత్ అతని చేతిలో వున్న కత్తిని విసురుగా
లాక్కున్నాడు. తప్పించుకు పోవటానికి గోల్డెన్ వింగ్ పక్షుడు ప్రయత్నం
చేశాడు. అప్పటికే రిక్షావాడు కూడా ఇంకోవైపు అతడ్ని మరింత గట్టిగా
పట్టుకున్నాడు.

"ఆచివరే పబ్లిక్ టెలిఫోన్ బూత్ వుంది. వెళ్ళి పోలీసులకు ఫోన్
చెయ్యండి....వీడ్ని మేం పట్టుకుని వుంటాం" అన్నాడు ఆటో డ్రైయివర్.

కొంచెం దూరంలో వెలుతురు కనపడుతోంది. అక్కడ ఏదో షాపు
ఇంకా తెరిచే వుంది. ఆషాపులో వెలుగుతున్న దీపం వెలుతురే అక్కడకు
పడుతోన్నది.

రెండడుగులు వేశాడు ప్రశాంత్ ...

ఐతే అతను టెలిఫోన్ బూత్ వరకు వెళ్ళకుండానే డ్రైయివర్
కంగారుగా ప్రశాంత్‌ను వెనక్కుపిలిచాడు.

చూసేసరికి అతను తలవాల్చేశాడు.

అతన్లో ప్రాణంలేదు.

పోలీసులకు పట్టుబడితే బాస్ కిల్లర్‌తో హత్య చేయిస్తాడని అతనికి
తెలుసు. అందుకే తన ప్రయత్నం ఎదురుతిరిగి తను దొరికిపోతే ఏం
చెయ్యాలో అతను ముందుగానే నిర్ణయించుకున్నాడు.

అతని పళ్ళమధ్య సైనేడ్ కాప్సూల్ వుంది. దానితోనే అతను
చావును ఆహ్వానించాడు.

"సందేహం లేదు వచ్చిపోయాడు. పోలీసులకు తెలియ చెప్పా[illegible]" అంటూ మళ్ళీ పబ్లిక్ టెలిఫోన్ బూత్ కేసి నడిచాడు ప్రశాంత్.

* * * *

చక్రపాణి భయపడ్డాడు.

ప్రశాంత్ ఒక అద్భుతశక్తితో అసాధారణమైన వ్యక్తిగా [illegible] పోయినందుకు మొదట్లో ఆయన సంతోషపడ్డాడు. కాని ఇప్పుడు [illegible] హత్యా ప్రయత్నం జరిగింది. అందుకే చక్రపాణికి భయంగా[illegible] కొడుకు మామూలు మనిషిగానే వుండిపోతే బావుండేది అనుకున్నా[illegible]

ఆయన భార్యకూడా భయంతోనే వణికిపోయింది. [illegible] మృత్యువునించి తప్పించుకున్నందుకు ఆనందపడినా మృత్యువు పెం[illegible] వాని దూరానికి వెళ్ళినందుకు ఆమె ఏడ్చింది.

"నీకు ఏ శక్తులూ వద్దు...నేను భయపడినట్టుగానే జరిగింది. [illegible] మామూలు మనిషిగానే మారిపో" అన్నది ప్రశాంత్‌తో.

"ఎలా? సాధ్యంకాదు...." అన్నాడు అతను.

"ఐతే....నువ్వు ఇంట్లోనే ఉండాలి. బయటకు వెళ్ళకూడ[illegible]"

"ఎన్నిరోజులు? ఒకరోజు ఉంటాను—నెలరోజులు ఉంటాను [illegible] నెలలు వుంటాను. కాని కొన్నేళ్ళపాటు ఇంట్లోనే కూర్చోవటం [illegible]తుందంటావా?" అనడిగాడు ప్రశాంత్...

"నిజమే. వీలుకాదు. అందుకే ఈ సమస్యకు ఏదైనా పరిష్కా[illegible] ఆలోచించాలి." అన్నాడు చక్రపాణి.

"పరిష్కారమా?"

"అవును...నాకో ఆలోచన వచ్చింది....ఇంతకంటే ఇంకో [illegible]ష్కారం వుండదనుకుంటాను"

"ఏమిటి?" కుతూహలంగా ప్రశాంత్ అడిగాడు.

"నీలోవున్న అద్భుతశక్తి పోయిందనీ ఇప్పుడు నువ్వు మామూ[illegible] మనిషివేనని వెంటనే ప్రకటించాలి"

"అంటే"

"పత్రికల వాళ్ళకి తెలియజెయ్యాలి."

"అందువల్ల ఉపయోగం ఏమిటి?" అడిగాడతను.

"ఇంకోసారి నీమీద హత్యా ప్రయత్నం జరగదనుకుంటాను. [illegible] నువ్వు స్వేచ్ఛగా భయంలేకుండా తిరిగే అవకాశం ఉంటుంది. [illegible] ఇక నీలో వున్న అతీంద్రియశక్తి గురించి పూర్తిగా మరచిపోవాలి. [illegible] గురించి నీకు తెలిసినా నువ్వు పట్టించుకోగూడదు. అంటే నీలో [illegible] ఆ శక్తివున్నా లేనట్టే. నువ్వూ మామూలు మనిషివే"

"సారీ...నేనొప్పుకోను" అన్నాడు వెంటనే అతను.

"ఎందుకు ఒప్పుకోవు? నీకు నష్టం ఏమిటి?"

"ఏదో ఒక ప్రయోజనాన్ని సాధించటం కోసమే ఆశక్తి నాలో [illegible] నేను నమ్ముతున్నాను. ఈ సొసైటీలో ఏ మనిషిలో ఏ [illegible]కతవున్నా ఆ ప్రత్యేకత ధ్యేయం అందరికీ ఉపయోగపడటమే. [illegible] ఒక గాయకుడు [illegible]మందిలో పాడుతున్నాడు. ఒక రచయిత [illegible] రచనల్ని పత్రికల్లో ప్రచురితం చేయిస్తున్నారు. నటులు నటిస్తున్నారు. [illegible]కి వున్న ప్రత్యేకతను ఈ సొసైటీలో వున్న మనుషుల సుఖం [illegible] సంతోషంకోసం ఎలా ఉపయోగిస్తున్నారో నేనూ నాలోవున్న [illegible]శక్తిని ఈ సొసైటీ ప్రయోజనం కోసమే ఉపయోగిస్తాను"

నవ్వాడు ఆ మాటలకు చక్రపాణి.

వాళ్ళిద్దరి సంభాషణను ప్రశాంత్ తల్లి వింటున్నది. ఆమె ఆ సంభా[illegible] జోక్యం చేసుకోటానికి వాళ్ళిద్దరూ అవకాశం ఇవ్వలేదు.

"దోపిడీలు చెయ్యటం దొంగలోవుండే ప్రత్యేకత. హత్యలు [illegible]చెయ్యటం హంతకుడిలో ప్రత్యేకత. వాళ్ళంతా తమలోవున్న ప్రత్యేకత [illegible]కోసం అనుకుని దోపిడీలు—హత్యలూ చేస్తూవుంటే ఎలా వుంటుం[illegible]?"

వెంటనే సౌమ్యంగా అన్నాడు ప్రశాంత్ "దోపిడీలు, హత్యలూ [illegible]కి ప్రయోజనాన్ని కలిగించేవి కాదని నీకు తెలుసు"

"అయితే ఇంతకీ నువ్వనేదేమిటి?" కొడుకు తనమాట వినలేదనే [illegible]కో కొంచెం విసుగ్గా అడిగాడు.

"నాలోవున్న అద్భుతశక్తితో ఈ సొసైటీలో [illegible] ఎన్నో నిజాలను వెలుగులోకి తీసుకువస్తాను. నేరస్థుల [illegible] పోకుండా చూస్తాను. నిర్దోషులు ఉరికంబం ఎక్కకుండా [illegible]

"నీ ఆశయాన్ని-ధ్యేయాన్ని నేను అభినందిస్తాను. [illegible] మీద వొక హత్యా ప్రయత్నం జరిగింది. నీ ధ్యేయం [illegible] ప్రయత్నంలో నీకు శత్రువులు పెరిగిపోతారు. వాళ్ళంతా నిన్ను [illegible] గించుకోటానికి అనుక్షణం నిన్ను వెంటాడుతూనే వుంటారు. [illegible] ప్రాణాలకు ప్రతినిముషం ప్రమాదమే" అన్నాడాయన.

"నా జాగ్రత్తలో నేను వుంటాను. నన్ను నేను రక్షించు[illegible] నమ్మకం నాకుంది" అన్నాడు ప్రశాంత్...

"ఆ ధైర్యం మాకులేదు. నువ్వు నీవైపునించే ఆలో[illegible] తల్లిదండ్రులుగా కొడుకు ప్రాణం పట్ల మాకు ఉండే భయ[illegible] ఆందోళన గురించీ నువ్వు మరచిపోతున్నావు. అందుకే నేను [illegible] చెయ్యి. పత్రికలవాళ్ళకు కబురు చేస్తాను. నీలో ఇప్పుడు [illegible] ప్రకటన చెయ్యి" అన్నాడు చక్రపాణి.

"నా నిర్ణయానికి తిరుగులేదు" అన్నాడు ప్రశాంత్ [illegible]

సరిగ్గా అప్పుడే ఆ ఇంటిముందు ఎంబాసిడర్ కారు [illegible]

కార్లోనించి యాభైయేళ్ళుదాటిన మనిషితోపాటు [illegible] యువతి కిందకు దిగింది. ఆయనకు పిలుగడ్డం ఉంది. చిన్న [illegible] ఉంది.

ఆయన లోపలకు వస్తూనే ప్రశాంత్‌ను గుర్తించి చెయ్యి[illegible] పెట్టి కరచాలనం చేస్తూ "హలో మై ఫ్రెండ్....ఐయామ్ ప్రొ[illegible] బలదేవ్...నీకోసమే వచ్చాను" అన్నాడు.

ఆయన పక్కనేవున్న యువతి అతడివైపు చూసి [illegible] నవ్వింది...

* * * *

హోటల్ అదిత్య - మూడువందల నాలుగోనెంబరు గది[illegible] సోఫాల్లో కూర్చున్నారు.

ప్రొఫెసర్ బలదేవ పక్కనే ఆయన కూతురు సోఫీ కూర్చుంది. [illegible] ప్రశాంత్ ఉన్నాడు. అతడు సోఫీని చూస్తుంటే ఆమె నవ్వుతూ [illegible]

"మీరు నన్ను చూస్తుంటే భయంగా ఉంది. నా సీక్రెట్లన్నీ మీరు [illegible]తున్నారనుకుంటాను"

అతను నవ్వి "తెలుసుకున్నా అవి నాలోనే వుంటాయి. ఐనా మీ [illegible] తెలుసుకోవాలనే ఇంటెన్షన్‌తో చూసినప్పుడే అన్నీ నేను తెలుసు[illegible]" అన్నాడు.

"ఆ ఇంటెన్షన్ మీకు ఉందో లేదో నాకెలా తెలుస్తుంది?"

"[illegible]...ఈ విషయంలో నాకు పూర్తి స్వేచ్ఛ-ఇష్టం ఉన్నాయి" [illegible]

ప్రొఫెసర్ నవ్వి అప్పటివరకూ తను మాట్లాడుతున్న టాపిక్‌మీద [illegible] సంభాషణ మొదలుపెట్టాడు.

"[illegible] మై ఫ్రెండ్...నన్నుచూసి కావలంటే నేను చెప్పబోయే [illegible] నువ్వు తెలుసుకోవచ్చు అనుకుంటాను. కాని-నేనుగా [illegible] ఇంకొంచెం క్లియర్‌గా ఉంటుందని నా నమ్మకం. మన [illegible] కాదు అమెరికాలోకూడా పునర్జన్మలు-అతీంద్రియశక్తులు ఉన్నా[illegible] నమ్మలేని మనుషులు వున్నారు. పునర్జన్మల గురించి నేను కొన్ని [illegible] జరుపుతున్నానని తెలిసి కాలిఫోర్నియాలో కొంతమంది [illegible] కలుసుకున్నారు. వాళ్ళంతా పునర్జన్మలు లేవని వాదించే మనుషులు. [illegible] నేను ముందుగా ఆత్మ సిద్ధాంతం గురించి చెప్పాను"

"ఆత్మ సిద్ధాంతమా?" అడిగింది సోఫీ

ఆయన తలవూపి "ఆత్మ సిద్ధాంతం మనదే. అంటే హిందూ [illegible] దాని ప్రకారం ఒక మనిషి మరణించినప్పుడు కేవలం అతని [illegible] మట్టిలో కలిసిపోతుంది లేక బూడిదగా మారిపోతుంది. కాని [illegible]లో వుండే ఆత్మకు మరణం వుండదు. ఆ ఆత్మ ఒక శరీరాన్ని [illegible] మరో శరీరంలోకి దూరబడుతుంది అంటే శరీరాలు మారుతూ [illegible] కాని ఆత్మ ఒకటే. అటువంటి ఆత్మకు గత జన్మకు సంబంధిం[illegible] సంబంధం ఉండే అవకాశం ఉంటుంది. జ్ఞాపకాల గురించి

ఎప్పుడైనా ఆ ఆత్మకు సంబంధించిన మనిషిద్వారా మన వ్య...
ఆశ్చర్యపడటం. ఆ జ్ఞాపకాలు కాని–అవి సూచించే విధ్వ...
మని రుజువయినప్పుడు ఆ మనిషి పునర్జన్మ పొందాడని అంటా...

ఆసక్తిగా వింటోన్నది సోనీ. ప్రశాంత్ కూడా శ్రద్ధగా విం...
ఎంతో క్లియర్‌గా, బాగా అర్థమయ్యేలా చెబుతున్నాడు ప్రొఫెస...

ఆయన సిగరెట్టు వెలిగించి ప్రశాంత్ కు ఆఫర్ చేశాడు ...
కొంచెం మొహమాటపడ్డాడు. ప్రొఫెసర్ బలవంతంమీద ...
సిగరెట్టు కాల్చాడు.

"ఇక్కడే మనం పూర్వజన్మ సుకృతం అనేమాట గురించి ...
కొంచెం ఆలోచించాలి. నిజానికి ఈ మాట ఒక మనిషి శరీరా...
ధించినదికాదు. పూర్తిగా ఆత్మకు సంబంధించినదే. ...
సంబంధంగా ఈ జన్మలో ఏ మనిషైనా కలిగి ఉండే ...
అంటే క్రితం జన్మకు సంబంధించిన పాపపుణ్యాలు ...
అంటుకు వుంటాయని వాటినమసరించే ఈ జన్మలో ...
కష్టాలనో, సుఖాన్నో అనుభవించటం జరుగుతుందని ఈ ...
సుకృతం అనేమాట తెలియజేస్తుంది. అంటే మనిషి మరణించి...
అంటిపెట్టుకుని కొన్ని ఉంటాయనే విషయం మనకు ఇక్కడ ...
తుంది. అలా అంటిపెట్టుకుని ఉండే వాటిల్లో కొన్ని అద్భుతమై...
కూడా ఉండొచ్చు. వాటినే మనం అతీంద్రియశక్తులు అని అం...
ఇప్పుడు నువ్వు అటువంటి అద్భుతశక్తినే కలిగివున్నావు."

ప్రశాంత్ అర్థమవుతున్నట్టుగా తల ఊపాడు.

ఇంతకుముందు సోనీకి ఈ సబ్జెక్టు గురించి అంతగా ఇంట్రె...
ఇప్పుడామెకు బాగా ఆసక్తిగా ఉండి కదలకుండా కూర్చునివింటోం...

"ఐతే అతీంద్రియ శక్తులు లేవనే మనుషులుకూడా ...
కాని అవి ఉన్నాయి. పూర్వకాలంలో మునులు–దేవతలు దివ్యశ...
ఉన్నారని మనం విన్నాం. ఇప్పుడు మనకు తెలిసిన టెలిపతిని దివ్య...
భావించుకోవచ్చు. దాన్నే కొంతమంది కర్ణపిశాచి అంటున్నారు. ...

...టిక్‌గా కంటికి కనపడని శక్తియేదో ఒక వస్తువులేదా వొక
...కి సంబంధించిన ఇన్ఫర్మేషన్‌ని మనకు తెలియజేస్తుంది."

"ఒక్కోసారి ఆత్మ ఎటువంటి ప్రేరణా లేకుండా సహజంగానే
...జన్మకు సంబంధించిన సంఘటనలను లేక కొన్ని విషయాలను గుర్తు
...చేయొచ్చు. కాని మరికొంతమంది విషయంలో ఆత్మ ఏదో ఒక ప్రేరణ
...జన్మ సంఘటనలనులేక అప్పుడు సాధించిన అతీంద్రియఅద్భుత
...తిరిగి పొందే అవకాశముంది. ఆ ప్రేరణ ఏ రూపంలో అనా
...లోనే అనా ఉండొచ్చు. ఇందుకు ఉదాహరణగా మీరు హిప్నా
...తీసుకోవచ్చు."

"హిప్నటిజంకు పునర్జన్మలకు సంబంధం ఉందంటారా?" సోనీ
...ంది ఎందుకంటే హిప్నటిజం గురించి ఆమెకు బాగానే తెలుసు.

"సామీప్యం గురించి చెబుతున్నాను. ప్రేరణ కలిగించిన విష
...న్ని రాబట్టటంలో రెండూ ఒకటే. హిప్నటిజంలోకూడా ఒకమనిషిని
...స్లీప్‌లోకి పంపించి అతని మనసును కావలసిన వయసుకు మళ్ళిస్తారు.
...రిగ్రెస్ చేస్తారు. కావలసిన విషయాన్ని రాబట్టుకుంటారు. ఇక్కడ
...నే సమం మనసు అనుకోవచ్చు. ఇలాగే ఏదో ఒక విధమయిన
...తో ఆత్మకూడా గతజన్మకు సంబంధించిన విషయాలను, శక్తులను
...పొందే అవకాశం ఉంది."

"అమెరికాలోనే జరిగిన ఒక సంఘటన గురించి చెబుతాను. ఒక
...ని ట్రాన్స్‌లోకి పంపించి మనసును రిగ్రెస్‌చేసి మాట్లాడించారు. ఆ
...కొన్ని వింత విషయాల గురించి చెప్పాడు.

వాటి గురించి తర్వాత కొంత పరిశోధన జరిపి తెలుసుకుంటే
...న్నీ అతని గతజన్మ గురించినవని రుజువయ్యింది. ఇటువంటి విషయాల
...చే అమెరికాకు చెందిన బ్రిన్‌స్టీన్ ఆయన రాసిన "ది కేస్ ఆఫ్
...మర్ఫీ" అనే బుక్‌లో డిస్కస్ చేశాడు. ఒక్క అమెరికాలోనే
...ప్రపంచంలోని ఎన్నో దేశాల్లో పునర్జన్మలున్నాయనే సిద్ధాంతాన్ని
...మంది ఒప్పుకున్నారు ఇందుకు సంబంధించిన సంఘటనలు
...జరుగుతున్నాయి....ఇప్పుడు నువ్వు పొందిన అద్భుతశక్తికూడా పునర్జ

వ్మకు సంబంధించినదే...ఇప్పుడు మీకు బాగా అర్థమయింది
అన్నాడాయన చిరునవ్వుతో చెప్పటం ఆపి.

"థాంక్ యూ ప్రొఫెసర్...ఎంతో క్లియర్‌గా అర్థమయ్యే
మంది సాధువులను–బైరాగులను కలుసుకుని ఈ పునర్జన్మ
డిస్కస్ చేశాను. కాని ఎవరూ సరయిన రీజనింగ్ ఇవ్వలేకపోయా
"థాంక్ యూ వెరీమచ్" అన్నాడు ప్రశాంత్ సంతోషంగా.

"నేను మీకు థాంక్స్ చెప్పాలి. మీ గురించి నేను
రాకుండా వున్నట్లయితే దాడీ ఈ విషయాల గురించి ఇంత
నాకు ఎక్స్‌ప్లెయిన్ చేసి చెప్పేవారుకాదు" అన్నది సోనీ
అతన్ని చూస్తూ.

ప్రొఫెసర్ బలదేవ్ ఇంకో సిగరెట్టు వెలిగించాడు. సిగరెట్
ప్రశాంత్ ముందుకు నెట్టాడు. కాని– అతను దాన్ని తీసుకోలేదు.

అప్పుడు చెప్పాడు ఆయనకు తనకు వచ్చిన అక్టోబర్
గురించి డిటెయిల్డ్‌గా–

ఆయన సిగరెట్టును సగంలోనే యాష్‌ట్రేలో నొక్కి...."అంటే
ఈ డ్రీమ్ రిపీట్ అయిందా?!" అనడిగాడు కంగారుగా.

"అవును" రెండుసార్లు ఇదేకల వచ్చింది"

"అంటే ఈ దేశం ప్రమాదంలో వున్నట్టే...."

"అంటే కలలు నిజమవుతాయంటారా?" అడిగింది సోనీ ఆశ్చర్యం

"వై నాట్? అంతే అన్ని కలలు అందరికి వచ్చే కలలు నిజం
కాని కొన్ని ప్రత్యేకతలు కలిగివున్న మనుషులకువచ్చే కలలు నిజమ
అవకాశంవుంది. కొంతమందికి భవిష్యత్తులో జరగబోయేకొన్ని ముఖ్య
సంఘటనలను ముందుగానే గ్రహించగలిగే శక్తి ఉంటుంది. ఆ సంఘ
వాళ్ళకు కలరూపంలోనే దృశ్యంగా కనపడుతుంది. సరిగ్గా దీనికి
ఉన్న సంఘటన దక్షిణ కొరియాలో ఒకటి జరిగింది కొన్నేళ్ళక్రిత
ఆగాడాయన.

"ఇలాంటి సంఘటనా?" సోనీ అడిగింది.

"అవును. కొండప్రాంతంలో నివసించే మనుషుల్లో చాలామంది

నమ్ముతున్నారు వాళ్ళకి ఒక రాత్రి కలవచ్చింది–ఒకరోజు అక్కడికి
దగ్గర్లో వున్న కొండచరియ విరిగి పడబోతున్నట్టుగా తెల్లారి వాడు ఈ విష
యాన్ని అక్కడి మనుషులందరికీ చెప్పాడు. కాని ఒక్కరు కూడా వాడి
మాటని పట్టించుకోలేదు. కాని ఒకరోజు ఒక టైములో ఆ కొండ చరియ
విరిగిపడింది. వందలమంది ప్రాణాలు పోగొట్టుకున్నారు. ఆ రోజు–ఆ టైము
ఆ కుర్రాడు ముందుగా చెప్పినవే..."

"అక్టోబర్ 24 కల నిజమవుతుందనుకుంటే ఆ విధ్వంసాన్ని
ఆపడానికి మనమేం చేయాలి?" అడిగాడు ప్రశాంత్....

"ఏం చెయ్యాలనే నిర్ణయం మనిద్దరిమీదా ఆధారపడిలేదు. ఇంకొంత
మంది సహాయాన్ని–సలహాలను గూడ మనం తీసుకోవాలి. ఈరోజే నువ్వు
నాతో హైదరాబాద్ వస్తున్నావు" అన్నాడు ప్రొఫెసర్ బలదేవ్ మళ్ళీ
సిగరెట్టు వెలిగించుకుంటూ.

"విత్‌ప్లెజర్" అన్నాడు ప్రశాంత్ నవ్వుతూ సోనీవైపు చూసి.

* * *

"చెప్పండి నన్నేం చెయ్యమంటారు?" అన్నాడు కమీషనర్ ఆఫ్
పోలీస్ అంతా విని.

ప్రొఫెసర్ బలదేవ్‌కాని ప్రశాంత్ కాని ఆయనేం చెయ్యాలో
వెంటనే చెప్పలేకపోయారు.

మళ్ళీ ఆయనే అన్నాడు–"ఇదో టిపికల్ ప్రాబ్లెమ్. చిత్రమైన
సమస్య ఇందులో నా నమ్మకంతో సంబంధంలేదనుకుంటాను. అఫ్‌కోర్స్
నేను నమ్ముతాను. ఎందుకంటే ఒక అద్భుతశక్తి కలిగిఉన్న మనిషి
మన మధ్యనే వున్నాడు. అయితే అక్టోబర్ 24 లోపలే మనమేం చెయ్య
గలమని అనుకుంటున్నాము".

ఆయన అభిప్రాయంతో ఆ గదిలోనే వున్న ఇంకో ముగ్గురు పోలీసు
అధికారులు ఏకీభవించారు.

"అవును. ఎందుకంటే అక్టోబర్ 24వ తారీకున ఇరవై అయిదో
సమయంలో ప్రవేశించి ఒక వింత శక్తితో దేశంలో విధ్వంసం సృష్టించే ఆ
మనిషి ఎక్కడ ఉన్నాడో తెలీదు. ఎలా ఉంటాడో తెలీదు. అతని గురించి

ఏ ఒక్క- ఆధారం తెలీకుండా మనం చెయ్యగలిగింది [illegible]
"అన్నారు వాళ్ళు."

"చెప్పండి ప్రొఫెసర్...ఈ విషయంలో మీ ఉద్దేశం [illegible]
అన్నాడు కమీషనర్_బలదేవ్‌ని...

"ఆ విషయాన్నే ఆలోచిస్తున్నాను. నా మెదడును [illegible]
తొలిచివేస్తోంది. ఏం చెయ్యాలో అర్థంకావటంలేదు" అన్నారాయన.

"నీకేదైనా ఆలోచన వుందా?" ప్రశాంత్‌ను అడిగారాయన.

"లేదు" అన్నాడతను వెంటనే.

కొంచెంసేపు ఆ గదిలో నిశ్శబ్దం చిలిచిపోయింది. ఆ [illegible]
చెదరగొడుతూ కమీషనర్ అన్నాడు_"సూచనగా అతను ఏ ప్రాం[illegible]
వుంటాడో తెలిసినా మనం కొంత శ్రమపడి ఆ మనిషిని తెలుసుకో[illegible]
కాశం వుండేదనుకుంటాను"

"నో...కాదు. ఏ ప్రాంతమో తెలిసినా ఉపయోగం [illegible]
కుంటాను. ఏ ప్రాంతంలో అయినా అక్టోబర్ 24వ తారీఖున [illegible]
అయిదోయేడులో ప్రవేశించే యువకులు ఎంతమంది ఉంటారో [illegible]
తెలుస్తుంది? ఎంతమంది పుట్టిన తేదీలను మనం తెలుసుకోగలం? [illegible]
మంది మనుషులు వాళ్ళ పుట్టినరోజును గుర్తుంచుకుంటారు? [illegible]
సమస్యలే.....సాధ్యంకాదు....." అన్నాడు ప్రొఫెసర్....

ఒక పోలీసు అధికారి అన్నాడు_ "ఏమైనా ఇప్పుడు మనం [illegible]
చెయ్యలేం...ఈ దేశంలో మనం ఊహిస్తున్నట్టుగా అలజడిని, [illegible]
సృష్టించే ఆ మనిషి బయటపడాలి. అప్పుడే మనం ఏంచెయ్యాలో [illegible]
యించుకోగలం. అప్పటిదాకా మనం చేతులు కట్టుకుని కూర్చోక [illegible]

"అవును. అంతే ప్రొఫెసర్. మనకు తెలియని ఆ శ్రు[illegible]
బయటపడనీయండి. నిజంగా ఈ కల నిజమే అయితే మనకు [illegible]
తెలిసిపోతుందనుకుంటాను. అప్పుడే అతన్ని పట్టుకోవడం చాలా [illegible]
మనుకుంటాను" అన్నాడు కమీషనర్.

ప్రొఫెసర్ గొప్ప సందిగ్ధంలో పడిపోయాడు. ఆ విశ్వ[illegible]
మొదలవకముందే ఏదో చెయ్యాలని వుంది. ఎలాగైనా ముందుగానే [illegible]

[illegible] రాకుండా ఆపాలనే యాంగ్జయిటీ ఉంది. కాని ఏం చెయ్యాలో
[illegible]. ఎలా ఆపాలో తెలీడంలేదు.

దాదాపుగా ప్రశాంత్ పరిస్థితికూడా అలాగే ఉంది. ఎలాగైనా కలలో
[illegible] అస్పష్టంగా రూపుదిద్దుకున్న ఆ మనిషిని తెలుసుకోవాలి. అక్టోబర్
[illegible] రాకముందే అతడు ఆ శక్తిని పొందకుండా చెయ్యగలగాలి. తన
[illegible]లన్నీ పూర్తిగా అర్థంలేనివనీ, సాధ్యంలేనివనీ అతనికి తెలుసు.
[illegible] ఆ మనిషి ఎవరో ఎక్కడ వుంటాడో తెలుసుకోవడం
[illegible]. ఒకవేళ తెలిసినా అతను ఆ శక్తిని పొందకుండా వుండాలంటే
[illegible]చెయ్యాలో ఎవరికీ తెలీదు. అటువంటప్పుడు ఎవరైనా ఇటువంటి క్లిష్ట
[illegible] మెదలూ, చివర తెలియని సమస్యకు పరిష్కారం చెప్పటం ఎలా
[illegible]?

ఇంతలోనే అతడి మనసులోకి మరో కొత్త ఆలోచన వచ్చింది.
[illegible] తన నమ్మకం మీదనే ఈ సమస్య గురించి ఇంతమంది ఆలోచిస్తు
[illegible] తనలో ఒక అద్భుతశక్తి వున్న కారణంగా తనుచెప్పే మాటకు_
[illegible] నమ్మకానికి విలువ ఇస్తున్నారు. అక్టోబర్ 24 కల నిజం అవకపోతే
[illegible]? ఎలా వుంటుంది? ఇంతమంది గొప్ప మనుషులందర్నీ తను
[illegible] చేసినట్టే అవుతుంది.

ఎవరి ఆలోచనల్లో వాళ్ళున్నారు. వాళ్ళ ఆలోచనలకు అంత
[illegible] కలిగిస్తూ "నిజమే...ఇదంతా ఒక సస్పెన్స్. మనకే కాదు. అక్టో
[illegible] 24 ఇరవై అయిదో యేడులోకి ప్రవేశిస్తూ మనం అనుకుంటు
[illegible] ఒక గొప్ప వినాశక శక్తిని పొందే మనిషికూడా అతన్లో
[illegible] శక్తి ప్రవేశించే క్షణం వరకూ తెలీదు. ఈ పరిస్థితుల్లో ఆ మనిషి
[illegible] మనం ఏమాత్రం తెలుసుకోలేము. సూచనప్రాయంగా కూడా
[illegible] ఆధారాలు కల్లోకనపడలేదు. అందుకే ఆ మనిషి ఎవరో
[illegible] పడేవరకు మనం ఈ సస్పెన్స్‌ను భరించకతప్పదు. ఐతే ఈ
[illegible] అయి ఆ మనిషి బయటపడటానికి ముందు ప్రజలందరికీ ఆసక్తి
[illegible]మైన ఈ విషయం గురించి తెలియజేయటం బావుంటుందని అనుకుంటు
[illegible]" అన్నాడు ప్రొఫెసర్ బలదేవ్.

"అందువల్ల ఏదైనా ప్రయోజనం వుంటుందంటారా?"

"తప్పకపోవచ్చు. ఆ వార్తతోపాటు మనం ఒక హెచ్చరిక కూడా చెయ్యాలి"

"హెచ్చరికా."

"అవును సరిగ్గా అక్టోబర్ 24న ఇరవై అయిదో ఏట అడుగుపెట్టే యువకులందర్నీ వాళ్ళ చర్యలను కనిపెట్టి వుండమని హెచ్చరించాలి. ఒకవేళ ఏ యువకుడి ప్రవర్తన అనా విపరీతంగా లేక ... ఆశ్చర్యంగా కనపడితే వెంటనే వాళ్ళకు దగ్గర్లో వున్న పోలీసుస్టేషన్ కు ... యువకుడి గురించిన వివరాలు అందజేయమని ప్రజలకు మనం ... చెయ్యాలి"

"గుడ్....ఈ ఆలోచన బావుంది. అయితే ముందుగా మీరు ... విషయాన్ని ఖచ్చితంగా చెప్పండి. విధ్వంసాన్ని సృష్టించే ఆ మని... మన ఆంధ్రదేశంలోనే వున్నాడని మీరు నమ్ముతున్నారా?" ప్రశాం... చూపిస్తూ "మేమిద్దరం అలాగనే అనుకుంటున్నాం...ప్రస్తుతానికి ... దేశములోనే ఆ మనిషి వున్నాడని అనుకుని మన ప్రయత్నాలు ... అక్టోబర్ 24 వరకే మనకీ సస్పెన్స్. ఆ తర్వాత ఆ మని... ప్రాంతంలో వున్నాడో మనకు తెలిసిపోతుంది." అన్నాడు బలదేవ్.

"ఆల్ రైట్....మీరు చెప్పినట్టుగానే చేద్దాం. అలా చేసినందు... ఆ మనిషిని మనం కొంచెం ఎర్లీగా పట్టుకునే అవకాశం కూడా వుంటు... కానీ- ఒక వేళ ఈ కల నిజం కాలేదనుకోండి దాని పర్యవసానం ఏమి..." కమీషనర్ అడిగాడు సిగరెట్టు వెలిగించటానికి ముందు.

"మనం మాటికిమాటుపాళ్ళు ఈ కల నిజమవుతుందని ప్రజ... తెలియజెయ్యటం. కేవలం ఇది వూహ మాత్రమే అని వాళ్ళకు చెబు... ఒకవేళ ఇలా జరగ్గపోయినా ఆశ్చర్యపడాల్సిన అవసరం లేదని ... చెబుదాం. అందువల్ల జరగపోయినా అంతగా ఇబ్బంది ఏదీ వుండద... కుంటాను...ప్రజలకు ప్రత్యేకముఖంగానే క్షమాపణలు తెలియజేసు... కుంటాం"

"అయితే ఈ వార్తకు సంబంధించిన రెస్పాన్స్ బిలిటీ పూర్తిగా మీరే తీసుకుంటారా?" పోక పోలీసు అధికారి అడిగాడు.

"మేమిద్దరం తీసుకుంటాం" అన్నాడు బలదేవ్-ప్రశాంత్ ను చూస్తూ-

"ఈ కల నిజం కాని పక్షంలో ప్రజలకు క్షమాపణలు చెప్పుకోటానికి సిద్ధంగా వున్నాను" ప్రశాంత్ అన్నాడు.

కమీషనర్ మాట్లాడలేదు.

బల్లమీదవున్న టెలిఫోన్ ను ముందుకు లాక్కుని రిసీవర్ తీసుకున్నాడు. శీఘ్రంమీద ప్రెస్ మీట్ ను ఏర్పాటు చెయ్యవలసిందిగా ఆర్డరు జారీచేశాడు

ఆ రోజు తారీకు అక్టోబర్ ఇరవై రెండు.

*　　　*　　　*

"మే ఐ కమిన్"

ఏదో ఆలోచిస్తున్న ప్రశాంత్ తలెత్తాడు డోర్ దగ్గర నిలబడి వున్నకోంది సోఫీ. ఆమె లేత పెదవులు విచ్చుకున్నాయి.

"రండి" అన్నాడు చిరునవ్వును తెచ్చిపెట్టుకుంటూ-

"ఏమిటీ ఆలోచిస్తున్నారు?" లోపలకు వస్తూ అడిగింది.

"ఏమీలేదు" ఇంకేముంటుంది? ఇదే ప్రాబ్లెమ్"

ఆమె అతని ఎదురుగా కూర్చున్నది కుషన్ ఛెయిర్లో.

"ఇంతకీ ప్రెస్ మీట్ లో రిపోర్టర్లతో ఏం మాట్లాడారు?" చెప్పాడు.

"వాళ్ళు మీ అక్టోబర్ 24 డ్రీమ్ గురించి ఏమన్నారు?

"వ్యక్తిగతంగా ఎటువంటి ఉద్దేశాలనీ బయట పెట్టలేదు. అందుకు వాళ్ళ ధైర్యం చెయ్యలేక పోయారను కుంటాను."

ఆమె నవ్వింది.

"ఎందుకంటారు?"

"వెరీ సింపుల్" ఈ అక్టోబర్ 24 కల గురించి వాళ్ళకు చెప్పటానికి ముందుగానే ప్రొఫెసర్ గారు వాళ్ళకు కొన్ని కలలు నిజమయ్యే

అవకాశం గురించి_అందుకు సంబంధించిన ఎన్నో దేశాల్లో జరిగిన వాస్తవ సంఘటనల గురించి క్లియర్‌గా చెప్పారు."

"అందువల్లనే అంటారా?" మళ్ళీ అడిగింది సోఫీ.

"ఇంకో కారణం కూడా వుంది. నాలో ప్రస్తుతం వున్న అద్భుత ఒక అతీంద్రియ శక్తి గురించి వాళ్ళకుతెలుసు. ఆ శక్తి పాటు విషయాలగురించి కూడా వాళ్ళేమ్యాగ్జిన్ రాశారు. అందువల్ల అనుకుంటున్నా"

ఒక్క-క్షణం ఆమె మౌనంగా అతన్నే చూస్తుండిపోయింది. అతను కూడా ఆమెను చూశాడు రెప్పలను కదల్చకుండా.

ట్యూబులైటు వెలుతుర్లో ఆమె వంటిరంగు మెరుస్తున్నట్టుగావుంది. ఆమె కళ్ళు మిలమిలలాడుతున్నాయి. ఆ కళ్ళలో ఆకర్షణ అతని ఆలోచనలను చెదరగొడుతోంది.

"ఏమిటలా చూస్తున్నారు? నా గురించి తెలుసుకుంటున్నారా?" అడిగింది సోఫీ"

"తెలుసుకోవద్దంటారా?"

"వద్దనే అంటాను. మీరు ఆ ప్రయత్నం చేస్తున్నారని ఏమాత్రం అనుమానించినా నేను మీకు కనపడను"

ఎందుకో సోఫీ ఆ మాటలను సిన్సియర్‌గానే అన్నదనుకున్నాడు అతను.

"మీకు అలాంటి భయం అవసరంలేదు. ఈ విషయంలో మీకు నామీద నమ్మకం వుంచవచ్చు" అన్నాడు వెంటనే.

"థాంక్ యూ..."

నవ్వాడు ప్రశాంత్...

"ఎందుకు నవ్వుతున్నారు?" ఆమె ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"ఈ అద్భుత శక్తి నన్ను ఎటు వైపుకు లాక్కెళుతుందో అర్థం కావటంలేదు సోఫీగారూ....ఈ కల రాకుండా వున్నా బావుండేదని ఇప్పుడు అనుకుంటున్నాను. ఈటెన్షన్ భరించలేకుండా వున్నాను."

"టెన్షనా!"

"అవును. మెంటల్ టెన్షన్....రిలీఫెడ్‌గా వచ్చిన ఈకల తప్పక నిజం అవుతుందనే కాన్ఫిడెన్స్ నాలో బలంగా నాటుకుపోయింది నా నమ్మకాని! మరింత ఘాపిరి పోశారు బలదేవ్. ఇప్పుడు ప్రెస్‌మీట్ ఏర్పాటుచేసి కలల గురించి రిపోర్టర్లందరికీ తెలియజేశాం...ఇంత ఇంపార్టెన్స్ ఇచ్చి కమీషనర్ అఫ్ పోలీస్ చేత ప్రెస్‌మీట్ ఎరేంజ్ చేయించి ప్రకటన చేసిన ఈ ఇన్ఫర్ మేషని పాల్సు అతే ఎలా వుంటుందో ఎస్టిమేట్ చేసుకుంటారా?"

సోఫీ అన్నది "ఈ డ్రీమ్ గురించి నాకూ బాగా యాంగ్జయిటీగా వుంది. మిమ్మల్ని చూస్తుంటే ఆశ్చర్యంగా వుంది."

"ఎందుకు?"

"జడలు కట్టిన జుట్టు_పొడుగ్గా పెరిగిన గడ్డాలతో కాషాయ బట్టలు ధరించి తిరిగే సాధువుల దగ్గర బైరాగుల దగ్గర ఏవో కొన్నిశక్తులు వున్నాయంటే నమ్మే అవకాశం వుంటుంది కాని పాతికేళ్ళ ఒక యువకుడిలో ఇటువంటి అద్భుత శక్తి వుందంటే ఆశ్చర్యం కాదంటారా?"

నవ్వాడు....అంతే...ప్రశాంత్ ఎటువంటి కామెంట్ చెయ్యలేదు.

"ఇంతకు ముందు ఎప్పుడైనా మీకు కల్లో వచ్చిన సంఘటన ఏదైనా నిజంగా జీవితంలో జరిగిందా?" సోఫీ అడిగింది. పైన తిరుగుతున్న ఫ్యానుగాలికి ఆమె తల వెంట్రుకలు కదులుతున్నాయి.

ఆమె నుదుటిమీది ఎర్రటిబొట్టు అతడిలో ఏవో ఆలోచనలను కలిగిస్తోంది.

"అవును" అన్నాడతను వెంటనే.

"ఏమిటీ? నిజంగానే?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

అప్పుడు తెలుసుకున్నాడు తన పొరపాటును. అతడి మనసులో కల్లో కనపడిన సాధువు సంఘటన కదిలింది.

"నిజంగానే జరిగింది" అన్నాడు మామూలుగా_

"ఆ సంఘటన ఏమిటో చెబుతారా?"

"గొప్ప సంఘటన కాదు. చాలా సాధారణమైనది. నాలుగేళ్ళ క్రితం నన్ను విడిచి చదువుకోసం ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయిన ఒక ఫ్రెండ్

మా ఇంటికి వచ్చి నన్ను కలుసుకున్నట్టు కల వచ్చింది. కల వచ్చిన ఒక్కరోజు తర్వాత నిజంగానే ఆ ఫ్రెండ్ మా ఇంటికి వచ్చాడు"

"అప్పుడు మీ కల నిజమైనందుకు ఎలా ఫీలైనారు?"

"ఏమీ ఫీలుకాలేదు. కేవలం కో ఇన్సిడెన్స్ అనుకున్నాను..."

"ఆ అనుభవాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని ఇప్పుడు ఈ అక్టోబర్ 24కల గూడా జరుగుతుందని అనుకుంటున్నారా?" మళ్ళీ అడిగింది అతడి కళ్ళలోకి చూస్తూ.

"అవును" అంతేకాదు. నాలో వున్న ఏదో చెప్పి నన్ను హెచ్చరిస్తున్నట్టుగా కూడా ఉంది"

"అకలే నిజమైతే ఏం జరుగుతుందని అనుకుంటున్నారు?"

"గొప్ప వినాశనం జరుగుతుంది. ఆ మనిషి ఒక ప్రళయాన్ని సృష్టిస్తాడు. కట్టడాలను కూల్చేయువచ్చు. సూపర్‌మేన్‌లా ఎటువంటి అద్భుతమైన పనులనైనా సులభంగా కేవలం మనోభీష్టం ప్రకారం చెయ్యొచ్చు"

"మైగాడ్....వూహించటానికే భయంగా ఉంది. మీ కల నిజం అవకూడదని కోరుకుంటున్నాను" అన్నది సోనీ–అలా అని కొన్ని నిముషాలకు ఆమె ఆ గదిలోనించి వెళ్ళిపోయింది.

ఆమె వెళ్ళిపోయినా ఆమె అందం అతడి కళ్ళముందునించి వెళ్ళిపోలేదు. కొన్ని క్షణాలకే అతని ఆలోచనలు మళ్ళీ అక్టోబర్ 24కల వచ్చేశాయి.

తెల్లవారి న్యూస్‌పేపర్లలో వచ్చే ఈ అక్టోబర్ 24కల గురించి చదివిన మనుషులు ఎలా ఫీలవుతారు? నమ్ముతారా? రూమర్ అనుకుంటారా? ఎంతమంది ఇరవై అయిదో ఏడులో అడుగుపెట్టే యువకులు వాళ్ళ చర్యల్ని కనిపెడతారు?

ఇదంతా సాధ్యమవుతుందా? ప్రొఫెసర్ బలదేవ్ అనుకున్నట్టు జరుగుతుందా?

ఇంతకీ అక్టోబర్ 24న ఏం జరగబోతోంది?

* * *

ఉదయం–అక్టోబర్ 23.

ఎన్నో లక్షల న్యూస్‌పేపర్లు అమ్ముడయ్యాయి. ఇంకెన్నో లక్షల మంది ఆ పేపర్లలో ఉన్న న్యూస్‌ను చదివారు. అందర్నీ ఆ రోజు పేపర్లలో బాగా ఆకర్షించిన అంశం ఒక్కటే వుంది.

ప్రశాంత్ అక్టోబర్ 24 కల.

ప్రజల్లో వూహించిన దానికంటే ఎక్కువగా సంచలనాన్ని కలిగించింది అక్టోబర్ 24కల.

అక్టోబర్ 24న ఇరవై అయిదో ఏడులోకి అడుగుపెట్టే యువకుల లోకం మరింతగా ఆశ్చర్యపరిచింది. ఆ యువకుల తల్లిదండ్రులను బాగా కలవరపరిచింది.

ఇదంతా నిజమేనా?

ఆ వార్త అక్టోబర్ 24వ తారీకు మీద అంతులేని ప్రాముఖ్యతను సంపాదించింది. ఆరోజు వేగంగా గడిచిపోతే బావుంటుందనుకున్నారు. ప్రొఫెసర్ బలదేవ్ ఆ కలను సపోర్టు చేశాడు కాబట్టి ఎక్కువమంది ఆ వార్త పట్ల బాగా క్యూరియాసిటీ చూపించారు.

న్యూస్‌పేపర్లు రిలీజయిన కొన్ని నిముషాలకే ప్రొఫెసర్ బలదేవ్ ఇంట్లో టెలిఫోన్ విరామం లేకుండా మోగటం మొదలుపెట్టింది. కొన్ని కాల్స్‌కి బలదేవ్ రెస్పాన్స్ ఇచ్చాడు. ఇంకొన్ని కాల్స్‌కు ప్రశాంత్ మాట్లాడాడు.

ప్రశాంత్–బలదేవ్ టిఫిన్ తీసుకునే విరామంకూడా ఆ టైములో దొరకలేదు

వాళ్ళ ఇబ్బందిని గమనించి సోనీ నవ్వుతూ ఇలా అన్నది—

"సోనీ–మీరు చెప్పదల్చుకున్న దేమిటో నేనే చెబుతాను. చెప్పమంటారా?"

"ఏం చెప్పాలో నీకు తెలుసా?" బలదేవ్ అడిగాడు.

"మీరేం చెబుతున్నారో వింటున్నాను. నేను విన్న దేమిటో అదే చెబతాను"

"జాగ్రత్తగా మాట్లాడు...పదినిముషాల్లో వచ్చేస్తాం"

డైనింగ్‌రూంలోకి వెళ్ళిపోయారు వాళ్ళు....

టెలిఫోన్ దగ్గర సోనీ కూర్చుంది. ఐదు నిముషాల చెయ్యకుండా వుండిపోయింది ఫోన్.

అక్కడినించి వెళ్ళిపోవాలనుకుంది ఆమె. సరిగ్గా అప్పుడే రింగయింది.

చటుక్కున రిసీవర్ ఎత్తి "ఎవరు మీరు?" అనడిగింది.

"ప్రొఫెసర్ బలదేవ్ కావాలి?"

"మీరెవరో చెబుతారా?"

"నిద్రలేవగానే న్యూస్ పేపరు చదివే బలహీనత ఉన్న మనిషిని"

"బలదేవ్‌గారితో మీపనేమిటి?"

"ఈ ప్రశ్నలతో మీకు పనేమిటి? ఆయన్ని పిలవండి అన్నాడతను.

సోనీ నవ్వుతుంటూ "మీరెందుకు ఫోన్ చేశారో నాకు తెలుస్తా అక్టోబర్ 21 కల గురించి అడగాలని—అంతేకదా" అన్నది.

"అవును....మీకెలా తెలుసు?"

"ఆకల గురించే ఇప్పటికి అరవై తొమ్మిదిమంది ఫోన్లు చేశా

"అందుకే నేనూ ఫోన్ చేశాను. ఆయన్ని పిలవండి"

"అవసరంలేదు. మీ డవుట్ ఏమిటో అడగండి. నేను చెబుతా

"మీరెవరు?"

"బలదేవ్‌గారి అమ్మాయిని. నా పేరు సోనీ"

"మీరా!" ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు అతను.

"నేను మీకు తెలుసా?" అడిగింది సోనీ.

"తెలీదు. ఎందుకలా అడిగారు?" అతను అడిగాడు.

"మీరా—అన్నారు కదా తెలిసినట్టుగా"

"ఓ....సారీ....మీరు నాకు తెలీదు. ఐతే నేనెందుకు ఫోన్ చే చెబుతాను. పేపర్లో ప్రకటించినట్టుగా దేశంలో ప్రళయాన్ని సృష్టించే మనిషి దొరికితే ఏం చేస్తారు? చంపేస్తారా?"

"చంపటమా? ఎందుకు?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"చంపెయ్యకపోతే ఏం చేస్తారు? అతను బతికి ఉండటం దేశానికే కదూ!"

"ఏమో నాకు తెలీదు" అన్నది సోనీ వెంటనే.

"అందుకే బలదేవ్‌గారితో మాట్లాడతానన్నాను....అర్థమయిందా?"

"సారీ, ఇంకో పదినిముషాలవరకు ఆయనతో మీరు ఫోన్లో డలేరు." అన్నది.

"ఆల్‌రైట్....పదినిముషాల తర్వాత మళ్ళీ ఫోన్ చేస్తాను" ఫోన్ పెట్టేశాడు అతను.

సోనీ ఫోన్ దగ్గరే నిలబడిపోయింది. ఆ మనిషి అడిగిన ప్రశ్న ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. అతను అటువంటి ప్రశ్నను అడుగు ఆమె వూహించలేదు.

—'ఆ విధ్వంసాన్ని సృష్టించే మనిషి ఎవరో తెలిస్తే అతన్ని పేస్తారా?'....

ఎందుకలా అడిగాడు? ఈ ఆలోచన గురించి తన తండ్రి—ప్రశాంత్ గారికూడా డిస్కస్ చేసుకోలేదు. అసలు వాళ్ళకు ఈ ఆలోచనవచ్చి గా లేదు.

ఆమె అటువంటి ఆలోచనల్లో వున్నప్పుడు బలదేవ్—ప్రశాంత్ ఆ లోకి వచ్చారు.

సోనీని అడిగాడు బలదేవ్ "ఎవరైనా ఫోన్ చేశారా?"

"ఒక మనిషి చేశాడు. కాని అతని ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పలేక ను."

"ఏమని అడిగాడు?" కుతూహలంగా అడిగాడు బలదేవ్.

"మీరనుకుంటున్నట్టుగా దేశంలో విధ్వంసాన్ని సృష్టించే ఆ షి దొరికితే ఏం చేస్తారు? చంపేస్తారా? అనడిగాడు."

ఉలిక్కిపడ్డాడు బలదేవ్—సోనీ అలా చెప్పగానే...

"చంపేస్తారా? అనడిగాడా?" మళ్ళీ అడిగాడు.

"అవును. సరిగ్గా ఇదే ప్రశ్న అడిగాడు. ఎందుకు అన్నాను.

చంపెయ్యకపోతే ఎలా? అతను బతికి ఉంటే దేశానికి ప్రమా...
అన్నాడు."

"మైగాడ్....హి ఈజ్ ఇంటెలిజెంట్...ఇంతవరకు ...
విషయం గురించి థింక్ చెయ్యలేదు" అన్నాడు బలదేవ్.

"నిజమే మనం అనుకుంటున్నట్టు అతని నిజమైన ...
ఎవరో ముందుగా తెలుసుకోవాలని అనుకున్నాం...కాని ...
కితే అతన్నేం చెయ్యాలనే ఆలోచన మనకు రాలేదు. ఈ విషయం ...
కూడా మనం ఆలోచించాలి" అన్నాడు ప్రశాంత్.

సోనీ అన్నది-"పది నిముషాలకు మళ్ళీ ఫోన్‌చేస్తానని చెప్పాడు"

"వెయిట్ చేద్దాం...అతన్తో మాట్లాడటంవల్ల కొంత ...
ఉండొచ్చు" బలదేవ్ అన్నాడు.

సోనీకూడా మళ్ళీ కూర్చుందివాళ్ళ ఎదురుగా.

"ఈ ఒక్కరోజు గడవాలి"అన్నాడు ప్రశాంత్...బలదేవ్ ...
లేదు మవునంగా ఉండిపోయాడు ఆయన ఆలోచనలు ప్రశాంత్ ...
స్తూనే ఉన్నాయి.

ఉన్నట్టుండి ఆయన అన్నాడు-"తప్పదు. ఆ మనిషి ...
అతన్ని చంపెయ్యక తప్పదు.

ఉలిక్కిపడింది సోనీ.

"సాధ్యంకాదనుకుంటాను."

"సాధ్యంకాదు. నిజమే...ఐనా తప్పదు. అంతకంటే మరో ...
ఉండదు."

"అవును....అక్టోబర్ 24 తర్వాత మనం ఈ విషయం ...
తీవ్రంగా ఆలోచించాల్సిన అవసరం రావచ్చు." అన్నాడు ప్రశాంత్.

సోనీ వాళ్ళమాటలు వింటోన్నది

"కమీషనర్‌కుకూడా ఈ సందేహం రాలేదు. ఆ మనిషి ...
అతనిమీద మనం దిజావు చేయగలిగే ఆలోచన ఏమిటి? లేదు. అతనె...
తెలిసినా మనం ఏమీచెయ్యలేమా?" బలదేవ్ అన్నాడు ఫోన్‌పైన ...

"స్మగ్లర్లను ముందుగా కస్టడీలోకి తీసుకోవచ్చు. గూండా...

...లను కస్టడీలోకి తీసుకోవచ్చు. దేశభద్రతకు ముప్పుకలిగించేమనిషిని
...చెయ్యొచ్చు. కాని ఏదో ఒకశక్తితో దేశంలో కల్లోలం సృష్టిస్తా
...మనిషిని బంధించే అవకాశం లేదనుకుంటాను"
... ప్రశాంత్.

"అవును. అటువంటి అవకాశం మన చట్టం కల్పించలేదు. ఏమైనా
...కం నిజంగా జరగాలి. కొన్ని సంఘటనలుకూడా జరగాలి.
...మనం సరైన దార్లో ఆలోచించి ఏదోవొక నిర్ణయంతీసుకోగలం"

...నీ ఏదో మాట్లాడబోయింది-కాని సరిగ్గా అప్పుడే టెలిఫోన్

...సీవర్ తీసుకున్నాడు బలదేవ్. "ప్రొఫెసర్ని మాట్లాడుతున్నాను"

"గుడ్‌మార్నింగ్ ప్రొఫెసర్" రిసీవర్ ప్రశాంత్‌కు ఇస్తారా?"
...అతను ఎంతో సౌమ్యంగా-

...సీవర్ని ప్రశాంత్‌కు అందించాడు ప్రొఫెసర్ అతనిమొహంలోకి

"హలో....ప్రశాంత్‌ను మాట్లాడుతున్నాను."

...న్నని నవ్వు వినిపించింది. "చావు తప్పదు" అన్నాడతను
...అని.

"ఎవరునువ్వు?"

చెప్పలేదు అతను. ఫోను పెట్టేశాడు. క్లిక్‌మన్న చప్పుడు వినిపిం...

...త్రంగా అతన్ని చూశారు బలదేవ్-సోనీ.

పాలిపోయింది ప్రశాంత్ మొహం.

* * *

"ఆత్మహత్య చేసుకుంటాను" అన్నాడు పాంచజన్య టాంక్‌బండ్
...ంది.

"అటువిరుగు" అన్నది రోహిణి.

"చస్తుంటావా!" అనడిగాడతను ఆమెను చూస్తూ.

"నువ్వు పిరికివాడివా?" అడిగింది.

"తెలీదు. పిరికివాణ్ని కాదు అనుకుంటే అతన్నల్లో లైట్లలో చేరిపోతాను."

"జోక్ చేస్తున్నావా?"

అతను నవ్వలేదు ఆమె కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ "నా కళ్ళ చూడు. ఏం కనిపిస్తుందో చెప్పు" అన్నాడు.

వాళ్ళిద్దరికీ దూరంగా ఎవరో పాకాతను బెంచీమీద కూర్చున్నా అంతే. దగ్గర్లో ఎవ్వరూలేరు.

"నామీద ప్రేమ" అన్నది వెంటనే.

"కాదు. నువ్వు అబద్ధం చెబుతున్నావు. నాకళ్ళలో విరక్తి ఉంది. ఈ సమాజంమీద, మనుషులమీద పగ-కసి ఉన్నాయి"

"ఇవాళ నీకేమయ్యింది జన్యా—ఎందుకిలా మాట్లాడుతున్నావ్? పొద్దుటినించీ భోజనం చెయ్యలేదా?"

పాంచజన్య మాట్లాడలేదు. టాంక్ బండ్ మీద రివ్వున వాహనాలను చూశాడు. దూరంగా రెయిలింగ్ను ఆనుకుని నవ్వు మాట్లాడుకుంటున్న మనుషులను చూశాడు.

గుండెల్లో ఏదో మంటమండుతున్నట్టుగా ఉంది అతనికి. ఎం కుంటున్నా ఆ సంఘటన అతనికి క్షణం క్షణం గుర్తుకువస్తోంది.

"నీలాంటి నిరుద్యోగులు ఈ భాగ్యనగరంలో వేలమంది ఉన్నా వాళ్ళంతా నీలాగే ఈ సమాజంమీద-మనుషులమీద కసితో, పగ పె కుంటే ఏమీ మిగలదు." అన్నది రోహిణి.

"అవును. ఏమీ మిగలకూడదు. నాశనంకావాలి. నేను పాప ననీ, ఈ సమాజంలో బతికేందుకు నాకూ పాకదారి చూపించాలనే యాన్ని మరచిపోయిన ఈ సమాజం బతికి ఉండకూడదు." అన్నాడతను ఆవేశంగా.

"ఐస్క్రీం తింటావా?" రోహిణి అడిగింది.

"ఆత్మహత్య చేసుకునేవాడి ఆఖరికోరిక తీరుస్తావా?"

"కాదు. నువ్వు వేడిగావున్నావు. చల్లపడాలంటే ఐస్క్రీం అవ" అన్నది నవ్వి.

"రోహిణీ...నేను జోక్ చెయ్యటంలేదు ఈరోజు ఒంటిగంటకు త్య చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాను."

"ఎప్పుడు రాత్రి ఒంటిగంటకా?"

"కాదు. మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటయినప్పుడు ఈ నిర్ణయాన్ని న్నాను."

"ఒంటిగంటకు నీకేమయ్యింది?"

"చెప్పను."

"నువ్వు మొండివాడివి" అన్నది రోహిణి.

అతన్నిచూసి ఆమె జాలిపడింది.

"అంతా చీకటికాదు. పోనీ-నన్ను పెళ్ళిచేసుకో—నీకు ఉద్యోగం దాకా నిన్ను నేను పోషిస్తాను." అన్నది.

పాంచజన్యకు కోపం వచ్చింది. బలవంతాన నిగ్రహించుకున్నాడు. ప్రయత్నం చెయ్యటం ఆమెకు స్పష్టంగా తెలిసిపోయింది.

"నువ్వు కూడా నన్ను హింసపెడుతున్నావు. నా గురించి సీ నువ్విలా అడుగుతున్నావు అంటే నా దురదృష్టాన్ని-షాన్ని హేళనచేస్తున్నావా?" అనడిగాడు బాధగా.

"కాదు.నిన్ను నేను ప్రేమించాను పెళ్ళితో మనిద్దరం ఒకటవుతాం. నువ్వు-నేను అనే భేదం వుండదు"

"వద్దు....ఇంకేమీ నేను కోరుకోవటంలేదు. కేవలం చావునే ఆహ్వా స్తున్నాను. నిరుద్యోగిగా బతకలేను."

"జన్యా...తొందరపడకు.....నువ్వు లేకుండా నేను బతకలేను" ది రోహిణి అతనికి దగ్గరగా జరిగి.

అదోలా నవ్వాడు పాంచజన్య "ఇవన్నీ కబుర్లు...ఎవరు వున్నా కపోయినా అలా బతుకుతారు....బతా బతకడం చేతకాని నిరుద్యోగితో ప్రేమేమిటి? అసలు నీతో నాకు పరిచయం అయినందుకు బాధ తున్నాను."

“కాని–నేను బాధపడటంలేదు. నీకు ఉద్యోగం వస్తుంది. పెళ్ళి చేసుకుంటాం....మనకు అందమైన భవిష్యత్తుంది. నాకు వుంది ” అన్నదామె ఆశగా అతన్ని చూస్తూ.

“అయితే నన్ను బ్రతకనంటావా?”

“అవును...ఆత్మహత్య గురించి నువ్వు మరిచిపో...నువ్వు కాలి... నా కోసం బ్రతకాలి అన్నది ఆవేశంగా–అతను నిజంగా హత్య గురించి ఆలోచిస్తున్నాడని ఆమె గ్రహించింది.

“బ్రతుకుతాను....కాని ఒక మనిషిని హత్యచేస్తాను”

“హత్య చేస్తావా? ఏమిటి నువ్వనేది” అన్నదామె కంగారుగా

“ఒక మనిషిని చంపుతాను”

“ఎవరామనిషి?”

“ఈశ్వరరావు”

“ఆయన ఎవరు? ఎందుకు నువ్వు ఆయన్ని హత్య చెయ్యాలి

“చెప్పను” అన్నాడు పాంచజన్య

“సస్పెన్స్‌లో పెడుతున్నావా?” సీరియస్‌గా అడిగింది రోహిణి

“అవును. ఆ సంఘటనగురించీ–ఆ మనిషి గురించీ ఎవరికీ చెప్ప దల్చుకోలేదు. అందుకే చెప్పను”

“నీ యిష్టం...నాకు చెప్పమని అడగను కాని నువ్వు హత్యచెయ్యకూడదు నాకు మాటివ్వు”

“సారీ రోహిణీ...నేను బ్రతకాలనుకుంటే ఆ మనిషి తప్పదు. లేకపోతే ఆత్మహత్య చేసుకుంటాను”

“నీ మొండితనాన్ని భరించలేను. ఒక మనిషిని హత్యచేసి తప్పించుకోగలనని అనుకుంటున్నావా? పట్టుబడితే శిక్ష పడొచ్చు.”

“చావు గురించి నేను భయపడటంలేదు. ఆత్మహత్యకు తున్న మనిషిని. అంటే చావు గురించి భయంలేనివాడిని...శిక్ష బయపెట్టలేదు. కాని–నేను ఆత్మహత్య చేసుకోటానికి నిర్ణయించు కాబట్టి ఆ మనిషిని వదిలిపెట్టాలనుకున్నాను ”

“నీ మాటలు నాకు అర్థంకావటంలేదు. నేను నిన్ను కోరు

కే...నువ్వు ఆత్మహత్య చేసుకోకూడదు. ఎవర్నీ హత్య చెయ్య ను. అంతే”

పాంచజన్య మాట్లాడలేదు. తను చెయ్యదల్చుకున్నదేమిటో అదే టి. తన నిర్ణయానికి రోహిణి అడ్డురాకూడదు. ఆమె కారణంగా తన ము జారిపోకూడదు.

“నువ్వు నన్ను నిజంగా ప్రేమిస్తున్నావా?” అడిగాడు ఆమెను...

“నీకెందుకా అనుమానం వచ్చింది? నువ్వు నన్ను నమ్మటంలేదా?”

“నమ్ముతున్నాను రోహిణీ...అందుకే నువ్వు చెప్పినట్లు వింటాను. ం బ్రతికుంటాను.”

“థాంక్ యూ జన్యా....” అన్నదామె సంతోషంగా.

“ఎవర్నీ హత్యచెయ్యవు కదూ?”

“చెయ్యను. ఆవేశాన్ని అణచుకుంటాను. జీవితంలో వెలుతురు ం ఎదురుచూస్తాను”

ఆమె కళ్ళు మెరిశాయి.

ఐస్‌క్రీం అమ్మే కుర్రాడు బండి నెట్టుకుంటూ వచ్చాడు. రెండు లు తీసుకుంది రోహిణి. అతనికి ఒకటిచ్చింది. ఇద్దరూ మౌనంగా టోయారు.

టాంక్ బండ్ మీద జనం పెరిగిపోయారు. దూరంగా మోటారు నాలు ఆగుతున్నాయి వరుసగా.

దీపాలు వెలుగుతున్నాయి.

వాళ్ళకు కొంచెం దూరంగావున్న మనిషి నీళ్ళలోకి రాళ్ళు విసురు న్నాడు.

ఖాళీ అయిన ఐస్‌క్రీం కప్పును నీళ్ళలోకి వదిలింది రోహిణి...

అతను దూరంగా విసిరాడు.

ఆమె ఒక్కసారిగా కుడిచేతికివున్న వాచీని చూసుకుని “ఇక వెళ దామా?” అన్నది.

“నువ్వెళ్ళు....నాకు ఇప్పుడే వెళ్ళాలనిలేదు. ఒంటరిగా చీకటి కుహ

లాంటి ఆ గదిలో ఉండటానికి విసుగ్గా ఉంది. కొంచెంసేపు ఇక్కడే ఉండి వెళతాను!" అన్నాడు....

"ఇచ్చిన మాటనిలబెట్టుకుంటావుకదూ?"

"తప్పకుండా....నువ్వు ధైర్యంగా వెళ్ళొచ్చు"

బస్టాపు దగ్గరకు వెళ్ళబోతూ ఆగి "డబ్బులు కావాలా!" అడిగింది.

అతను నవ్వి "నేను వద్దని చెప్పటం మొదటిసారి కాదు" అన్నాడు.

రోహిణి ఏదో గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

అతనొక్కడే రెయిలింగ్ దగ్గర నీళ్ళలోకి చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

కొన్ని నిముషాలకు అతను బస్టాపుకేసి చూశాడు. అక్కడ రోహిణి లేదు. దూరంగా వెళుతున్న బస్సు కనపడింది.

పాంచజన్యకు మళ్ళీ ఆ సంఘటన గుర్తుకు వచ్చింది. అతని గుండెల్లో మంటలు రేగాయి. అతని పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి.

అవును ఇంత అవమానం జరిగిన తర్వాత తను బతకగూడదు. అతన్ని హత్యచెయ్యాలని అనుకున్నాడు కాని తనకు సాధ్యం కాదే. అందుకే తను ఆత్మహత్య చేసుకోవాలి....

ఈ ఒంటరితనంనించీ_బతకటం ఎలా అనే సమస్యనించీ శాశ్వతంగా బయటపడాలి.

అతన్లో తెగింపు వచ్చింది.

మొండిధైర్యం వచ్చింది.

క్రమంగా టాంక్ బండ్ ఖాళీ అయ్యింది. రెండుసార్లు ఆ చివర్నుంచి ఈ చివరకూ తిరిగాడు.

రాత్రి పదిగంటలవరకూ అక్కడే నిలబడ్డాడు.

మోటారు వాహనాల జోరుకూడా తగ్గిపోయింది. అయినా అయిదు నిముషాలకు ఒక వాహనం వస్తూనేవుంది.

దూరంనించి ఏదో కారు వస్తూ కనపడింది. అతను పేవ్‌మెంట్ మీదనించి కిందికి దిగాడు....కారు దగ్గరగా వచ్చింది. కొంచెం రోడ్డు క్రాస్ చేసేవాడిలా సరిగ్గా కారు ఎదురుగా వచ్చేశాడు అతను. అతని మీదకు దూసుకువచ్చింది కారు.

కారును డ్రయివ్ చేసే మనిషి కంగారుపడ్డాడు. పాంచజన్య రోడ్డును వేగంగా క్రాస్ చేసి వెళతాడను కున్నాడు. కాని ఎదురుగా వచ్చాడు కావాలనే.

ఒక్క క్షణం. అంతే_భయంతో గట్టిగా బ్రేకుమీద బూటుకాలితో తొక్కి స్టీరింగ్‌ను కుడివైపుకు గిర్రున తిప్పేశాడు.

కీచుమన్న చప్పుడయింది. పేవ్‌మెంటుకు ఆనుకుని ఆగిపోయింది కారు.

కిందపడ్డాడు పాంచజన్య కారు బంపర్ తగిలి తనమీదగా కారు వెళ్ళిపోయిందనే అనుకున్నాడు.

కాని_ఏమీ జరగలేదు.

తను అనుకున్నట్టు కారుచక్రాలు తన శరీరాన్ని నలిపేస్తూ వెళ్ళిపోలేదు. తను చచ్చిపోలేదు. బతికే వున్నాడు.

లేచినిలబడ్డాడు. దెబ్బలు తగల్లేదు. ఎడమ చేతిమీది చర్మం చిన్నగా కొట్టుకుపోయింది. అంతే.

కార్లోనించి నలభై యేళ్ళున్న మనిషిదిగాడు పాంచజన్యకు దగ్గరగా వచ్చి "చావాలనుకున్నారా?" అనడిగాడు.

"కాదు" రోడ్డుక్రాస్ చెయ్యాలనుకున్నాను...ఏదో ఆలోచన్లోవుండి గమనించలేకపోయాను. సారీ తప్పునాదే...ఎక్స్‌ట్రీమ్లీసారీ" అన్నాడు ఎంతో మర్యాదగా పాంచజన్య....

అతను ఇంకేమీ అనలేకపోయాడు పాంచజన్యను.

అందుకే "యు ఆర్ లక్కీ....కొంచెంలో చావునించి తప్పించుకున్నారు" అన్నాడతను వెళ్ళిపోతూ—

నవ్వుకున్నాడు పాంచజన్య "ఐయామ్ మోస్టు అన్ లక్కీ....అందుకే కొంచెంలో చావును తప్పించుకున్నాను" అనుకున్నాడు.

కారు వెళ్ళిపోయింది.

* * * *

అక్టోబర్ 24.

ఉదయం ఏడుగంటల ఇరవై నిమిషాలయ్యింది.

ఫోనదగ్గర నిలబడి ఉన్నారు వాళ్ళు ముగ్గురు. టెలిఫోన్ డైరెక్టరీలో

కమీషనర్ ఆఫ్ పోలీసు రెసిడెన్స్ ఫోన్ నెంబర్‌ను వెతికాడు వెంటనే దొరికింది.

డయల్ చేశాడు.

క్షణం తర్వాత కనెక్షన్ వచ్చింది. ఎవరో ఎత్తారు. కమీషనర్ కాదు. "కమీషనర్ కావాలి" అన్నాడు బలదేవ్.

సోనీ మౌనంగా ప్రశాంత్‌ను చూస్తోంది.

రెండు నిముషాలకు లైన్లోకి వచ్చాడు కమీషనర్....

"హల్లో...కమీషనర్ స్పీకింగ్" అన్నాడు.

"గుడ్ మార్నింగ్ కమీషనర్....బలదేవను మాట్లాడుతున్నా"

"నమస్తే ప్రొఫెసర్....ఏమిటీ విశేషం? అక్టోబరు 24 ఈ రోజే కదా?" అన్నాడు కమీషనర్.

"అవును. మీతో ఒక ముఖ్యమైన విషయం చెప్పటానికి ఫోన్ చేశాను. ప్రశాంత్‌కు రాత్రి ఒంటిగంటకు మళ్ళీ ఆ కల వచ్చింది."

"ఈజిట్!"

"ఆ...మళ్ళీ వచ్చింది. సరిగ్గా అదే కల. కొంచెంకూడా తేడా లేదని చెప్పాడు. అందుకే ఆ కల తప్పకుండా నిజమయి తీరుతుందని గట్టిగా డిసైడ్ చేసుకున్నాం"

"ఆ మనిషిని తెలుసుకునే సూచన ఏదైనా కలలో కనపడిందా?" అడిగాడు కమీషనర్....

"లేదు కనపడలేదుట..."

"ఈ కల నిజమయితే ఈరోజుకు ఒక ప్రాముఖ్యత వుంటుందను కుంటాను. పేపర్లో మనం విడుదల చేసిన ఈ వార్తను చదివిన మనుషులలో ఈరోజున జరగబోయే సంఘటనలను ఎంతో ఆసక్తితో ఎదురుచూస్తారు. అటువంటి సంఘటనలు ఎక్కడైనా ఏ మారు మూల ప్రాంతంలో జరిగినా వెంటనే మనకు తెలిసిపోయే యేర్పాట్లు చేయిం చావా!" మళ్ళీ అన్నాడు ప్రొఫెసర్.

"రాత్రే అన్ని ఏర్పాట్లూచేశాను. కొంచెం ప్రత్యేకంగా వున్నట్లుగా కనపడే ఎటువంటి సంఘటన ఎక్కడ జరిగినా కంట్రోలురూమ్‌కు తెలియ

జేయటానికి ఏర్పాట్లు జరిగి పోయాయి. పోలీసుస్టేషన్లన్నింటికీ వైర్‌లెస్‌లో ఈ విషయాన్ని తెలియపరిచాం."

"థాంక్‌యూ కమీషనర్....మీకు మేం బాగా శ్రమ ఇస్తున్నాం—ఆ సంఘటన నిజంగా జరుగుతుందో లేదో ఖచ్చితంగా తెలీకపోయినా....మా నమ్మకానికి విల్యూ ఇచ్చి ఇన్ని ఏర్పాట్లు చేసినందుకు కృతజ్ఞతలు" అన్నాడు బలదేవ్.

"నో థాంక్స్...మేమే మీకు థాంక్స్ చెప్పాలి ప్రొఫెసర్... కేవలం ఒక కల ఆధారంగా దేశానికి రాబోయే ప్రమాదాన్ని గురించి ఇంత శ్రమపడుతున్నందుకు ఈదేశప్రజలు మీకు థాంక్స్ చెప్పుకోవాలి" అన్నారాయన.

"ప్రశాంత్-నేను ఫోన్ దగ్గరే వుంటాం...ఎక్కడ ఏ సంఘటన గురించి మీకు సమాచారం అందినా మాకు ఫోన్లో చెప్పండి. నిముషాల్లో అక్కడ వుంటాం" అన్నాడు బలదేవ

"ఆల్ రైట్....మళ్ళీ మీకు ఫోన్‌చేస్తాను" అని ఫోన్‌పెట్టేశాడు కమీషనర్.

బలదేవ్ రిసీవర్ రెస్టుమీద వుంచి "ఈ రోజంతా మనం ఇక్కడే కూర్చోవాలి" అన్నాడు కుషన్ ఛెయిర్లో కూర్చుంటూ...

"అవును. కమీషనర్ దగ్గర్నించి వచ్చే ఫోన్‌కాల్ కోసం మనం కాచుకుని వుండాలి"

"ఏ సంఘటన జరుగుతుందని మీరు వూహిస్తున్నారు?" సోనీ అడిగింది ఇద్దరినీ ఉద్దేశించి

"తెలీదు కొంచెం ప్రత్యేకంగా అనిపించే సంఘటన ఏదైనా జరుగుతుందేమో ఎదురు చూడాలి. అసలు ఈ సమస్య చిత్రమైనది. కల నిజం అవకపోవచ్చు. ఏ సంఘటనా జరక్కపోవచ్చు. ఒకవేళ అలా జరిగినా మనం ఆశ్చర్యపడాల్సిన అవసరంలేదు. కాని ఈ అద్భుత శక్తిని గురించి మనకు వున్న నమ్మకం ఆధారంగా ముందుజాగ్రత్త చర్యలుగా మనం ఈ ఏర్పాట్లన్నీ చేయించాం అంతే" అన్నాడు ప్రశాంత్-సోనీతో

"థ్రిల్లింగ్‌గావుంది. ఈ రోజు ఒక వినాశన శక్తిని పొందే ఆ

మనిషికయినా అతన్లో ఆ శక్తి ప్రవేశించినట్టుగా ఎలా తెలుస్తుంది! నప్పుడు అతను ఎటువంటి సంఘటననూ సృష్టించే అవకాశం వుం కాబట్టి ఈరోజు ఏమీ జరక్కపోవచ్చు. తనలో ఆశక్తి ప్రవేశించి ఆ మనిషి తెలుసుకున్న మరుక్షణం ఏ సంఘటనైనా జరుగుతుందేమో బలదేవ్ పునర్జన్మల గురించిన ఒక పుస్తకాన్ని తెరుస్తూ అన్నారు

"చెప్పదలుచుకుంటాను ప్రొఫెసర్. ఈ రోజున్నే ఎలాగో ఆ శక్తి గురించి తెలుసుకోగూడదు: ఏమీలేదు. అవునంటారా?" అన్నా ప్రశాంత్...

"అవును. ఎలాగైనా జరిగే అవకాశం వుంది. అసలు ఏ జరక్కుండ వుండే అవకాశం కూడా వుంది" అన్నాడాయన.

"ఒకవేళ ఏమీ జరగలేదనుకోండి అప్పుడు ప్రజలకు మీరేం చెప్పు కుంటారు?" అన్నది సోనీ.

"క్షమాపణలు" నవ్వుతూ చెప్పాడు ప్రశాంత్. సోనీకూ నవ్వుతూ ఏదో మాట్లాడబోయింది కాని అప్పుడే ఫోన్ మోగింది. ఆ దాన్ని అందుకున్నాడు ప్రొఫెసర్ బలదేవ్.

"ప్రొఫెసర్ బలదేవ్ స్పీకింగ్" అన్నాడు.

సోనీ-ప్రశాంత్ కుతూహలంగా చూశారు.

"నమస్తే ప్రొఫెసర్....నా పేరు వినాయక్...నిన్నటి ప్యా పేపర్ని ఇప్పుడే చూశాను. అందులో అక్టోబర్ 24 గురించిన వార్త చదివాను. మీ అభిప్రాయాలు హెచ్చరిక నాకు ఆశ్చర్యంగా కనపడ్డాయి" అన్నాడు.

"ఎందుకు?"

"ఎందుకంటే ఇవాళ నా పుట్టినరోజు. ఈరోజు నేను ఇరవై అయిదో యేడులోకి అడుగుపెట్టాను మీరు రాసినట్టుగా మీరనుకునే నాశక శక్తి నాలోకూడా ప్రవేశించే అవకాశం వుంది కదూ?"

"అవును. వుందిలేదుకూడా..." అన్నాడు బలదేవ్. అతని మాటలు కుతూహలాన్ని కలిగించాయి. వినాయక్ ఎందుకివన్నీ అడుగుతున్నాడు! అతనికి ఏమైనా తనలో మార్పు కనబడుతోందా మెంటల్గా—

"ప్రవేశించే అవకాశం లేనట్లే అదే అవకాశం వున్నదికదా...." మళ్ళీ అడిగాడు.

"అందనే అనుకోండి. ఇంతకీ మీరు ఎందుకు ఫోన్ చేశారు? అసలు మీ అనుమానం ఏమిటి?"

"ఆశక్తి నాలోనే ప్రవేశించిందనుకోండి. అప్పుడు నన్నేం చేస్తారు?"

ఉలిక్కిపడ్డాడు బలదేవ్. అతనికి ఏమని చెప్పాలో అర్థంకాలేదు. సరిగ్గా ఏవిషయం గురించి ప్రశాంత్ - తను డిస్కస్ చేసుకున్నారో అదే ప్రశ్న....

ప్రొఫెసర్ మౌనాన్ని గమనించి వినాయక్ అడిగాడు "చెప్పండి ప్రొఫెసర్...నేనే ఆ మనిషిని అనుకోండి. అప్పుడు నన్నేం చేస్తారు! అరెస్టుచేస్తారా? జైల్లో వుంచుతారా? ఉరికంబం ఎక్కిస్తారా? అయితే ఏ నేరాన్ని రుజువు చేసి ఇవన్నీ చేస్తారు? ఒక శక్తితో విధ్వంసాన్ని సృష్టించే మనిషి నేరాన్ని ఎలా ప్రూవ్ చేస్తారు?"

"ఒక్కసారి మీరు ఇక్కడకు వస్తారా వినాయక్...మనం ఈ విషయం గురించి క్షుణ్ణంగా డిస్కస్ చేసుకోవచ్చు"అన్నాడు ప్రొఫెసర్....

ఆ సంభాషణ సోనీకి-అంతుపట్టకుండా వుంది.

"అవసరం లేదు. చెప్పండి...కేవలం నా అనుమానాలను బయట పెడుతున్నాను. ఆ మనిషిని నేనే అయితే నన్నేం చేస్తారు?"

బలదేవ్కు సులభంగానే అర్థమయిపోయింది ఆ ప్రశ్నలకు వెంటనే జవాబుచెప్పటం సాధ్యం కాదని...

అందుకే అన్నాడు "సారీ వినాయక్....మీరడిగిన ప్రశ్నలకు జవాబులు నా దగ్గర సిద్ధంగాలేవు. అంతదూరం నిజంగానే ఆలోచించలేదు. ఈ సంఘటన జరుగుతుందో-జరగదో తెలియదు. జరుగుతుందని మీవూహ మాత్రమే. అందుకే ఆ మనిషిని ఏం చెయ్యాలో ఇంకా ఆలోచించ లేదు"

"మీరు ఆ మనిషి ఆ శక్తితో విధ్వంసక చర్యలను చేస్తాడని పేపర్లో ప్రచురించకుండా వుంచే బావుండేది. ఎందుకంటే ఆ మనిషి ఇప్పుడు తన ఉనికి బయటపడకుండా జాగ్రత్త పడతాడు. అతన్ని పట్టు

కోవటం సాధ్యం అవకపోవచ్చు" అని చెప్తుండగానే ఫోన్ పెట్టేశాడు వినాయక్‌గా ఫోన్లో మాట్లాడిన ఆ వ్యక్తి.

అతడి చర్యకు బలదేవ్ ఆశ్చర్యపోయాడు.

వినాయక్ ఎవరు? ఇంతదూరం అతను ఎందుకు ఆలోచించాడు? అతన్లో ఏదయినా ఛేంజ్ వస్తోన్నదా? లేక వచ్చిందా? ఎందుకిన్ని అడిగాడు? అతని ఇంట్రెస్టు ఏమిటి? సహజమైన కుతూహలం వల్లనే అడిగాడా? ప్రత్యేకించి కారణంవుందా? ఇంతకీ ఆ మనిషి అతనేనా?

రిసీవర్ పెట్టేసి మాట్లాడకుండా వుండిపోయిన ప్రొఫెసర్‌ని అడిగింది సోనీ "ఎవరుడాడీ ఫోన్లో మాట్లాడింది? వినాయక్ ఎవరు?"

అంతా చెప్పాడు బలదేవ్.

"వినాయక్ ఎడ్రసు వివరాలు అడిగితే బావుండేది?" అన్నది సోనీ.

"అనవసరం అనుకుంటాను. ఒకవేళ మనం ఎదురు చూసే మనిషి అతనే అయితే తన ఉనికి మనకు తెలిసేలా ప్రవర్తించడు. ఇలాగ ఫోన్ చేసిన మనిషి అతనే అయినా తన పేరు ఎడ్రస్ చెప్పడు." అన్నాడు ప్రశాంత్.

"ఏదిఏమైనా...అసలు మనిషి ఎక్కడ వున్నాడో మనకు తెలీదు. మనకు ఫోన్ చేసే వాళ్ళంతా నకిలీ మనుషులే" అన్నది సోనీ నవ్వి...

"అసలు మనిషి ఎక్కడ వున్నా ఈ కల నిజమయ్యే సమయంలో అతను బయటపడక తప్పదు" అన్నాడు ప్రశాంత్....

"కమీషనర్‌కు ఒకసారి ఫోన్ చేస్తాను" అన్నాడు బలదేవ్ రిసీవర్ అందుకుంటూ.

* * *

బూట్లు వేసుకుని లేసులు ముడిపెట్టుకుంటున్నాడు సుధీర్. అతను కొత్త దుస్తులు ధరించాడు. ఆ రోజు అతని బర్త్‌డే ఇరవైఅయిదో యేడులోకి వచ్చేశాడు.

"త్వరగా వచ్చెయ్యి" అన్నది తల్లి.

తలవూపాడు సుధీర్.

పక్కగదిలోవున్న రమణమూర్తి భార్యను పిల్చాడు. ఆమె వచ్చింది.

"నిన్న న్యూస్ పేపర్లో నువ్వేం చదివావో గుర్తుందా?" అడిగాడు.

"గుర్తుంది. ఆ విషయాన్ని నేను నమ్మను. తెల్లవారు జామున వచ్చిన కలలు నిజమవుతాయని మా అమ్మ చెప్పింది. అయినా ఇటువంటి కలలు నిజంకావు." అన్నదామె.

"నువ్వు నమ్మకంతో పనిలేదు. జరిగేది ఎలాగైనా జరుగుతుంది. ఈ నవ్వు వారి ప్రవర్తనను గమనిస్తూ వుండు. ఒక ప్రొఫెసర్ మరో అద్భుతశక్తిని కలిగివున్న మనిషి ఆ వార్తను ప్రకటించారంటే దాన్ని అంత సాధారణంగా తీసుకోగూడదు. ఎవరికి వెళుతున్నాడో కనుక్కో" అన్నాడు ఆయన.

ఆమె ఆ గదిలోనుంచి బయటకు వచ్చేసరికి సుధీర్ గేటు దగ్గరకు వెళ్తూ బూట్లు టకటక లాడించుకుంటూ...

"ఎవరింటికి?" అడిగిందామె.

"ఫ్రెండ్ దగ్గరకు...ఒక గంటలో వస్తాను" అన్నాడు అతను వెనక్కు తిరక్కుండా....

క్రితంరోజు న్యూస్‌పేపర్లో వార్తను అతనుకూడా చదివాడు. నడుస్తు కూడా అతను ఆ వార్తలోవున్న నిజం గురించే ఆలోచిస్తున్నాడు. సుధీర్‌కు అద్భుతశక్తులమీద నమ్మకంవుంది అందుకు సంబంధించిన పుస్తకాలు దొరికితే అతను ఎంతో ఆసక్తితో చదువుతాడు.

తనకీ ఇరవై అయిదో యేడు వచ్చింది. తనలోకూడా వాళ్ళు చెప్పిన వినాశకశక్తి యేదో ప్రవేశించే అవకాశం వుంది.

ప్రవేశిస్తుందా?

అద్భుతశక్తివున్న ప్రశాంత్ గురించి కొన్ని పత్రికల్లో వచ్చిన వ్యాసాలను చదివాడు. అతనికి చిన్నతనంనుంచీ అతీంద్రియశక్తులంటే బాగా ఆసక్తివున్నట్టుగా రాశారు. తనకి వాటిపట్ల ఆసక్తివుంది. ఎందుకు వుంది? ఒకవేళ ఆ శక్తి తనలో ప్రవేశిస్తే ఏం చెయ్యాలి? ఏం జరుగుతుంది?

అతను ఆ ఇంట్లోకి వెళ్ళేసరికి వాళ్ళంతా అతనికోసమే ఎదురు

చూస్తున్నారు. ఆ ఇంట్లో ఇంకెవ్వరూ లేరు. వాళ్ళేవున్నారు. సుధీర్ కాకుండా ఐదుమంది.

అతను ఖాళీగావున్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. మధ్యలో బల్ల. దానిచుట్టూ వాళ్ళంతా కుర్చీల్లో కూర్చున్నారు. బల్లమీద పేకముక్కలు ఉన్నాయి.

కలిపాడు సుధీర్.

కట్ చేశాడు. ముక్కలు పంచాడు అతను. సుధీర్ ఎదురుగా కిటికీ ఉంది. దాన్లోనుంచి ఎదురుగావున్న పెంకుటిల్లు కనపడుతోంది. పాత ఇల్లు ఒకవైపుకు ఒరిగిపోయివుంది. దాన్ని చూశాడు అతను.

"హేపీబర్త్ డే టూయూ" అన్నాడు వాళ్ళలో ఒకడు సుధీర్‌తో. వాళ్ళంతా దాదాపుగా ఒకటే వయసుల్లో ఉన్నారు. ముప్పయ్యేళ్ళలోపల...

"థాంక్ యూ" అన్నాడు సుధీర్.

"బర్త్‌డే పార్టీ ఎప్పుడు?" ఒకడు అడిగాడు.

"సాయంత్రం ఏడుగంటలకు" చెప్పాడు సుధీర్ పేకముక్కలు సర్దుకుంటూ.

"నిన్న పేపర్ చదివారా అంతా" వాళ్ళలో కొంచెంలావుగావున్న మనిషి అడిగాడు....

"చదివాం...ఆ వార్త గురించేనా? అదంతా ట్రాష్....వట్టి ట్రాష్" అన్నారు ఎవరో...

"నేను నమ్ముతాను" అన్నాడు సుధీర్....

"నేనుకూడా" ఇంకెవరో అన్నారు.

"ఇవాళ నీ బర్త్‌డే కదా....పాతికేళ్ళు వచ్చాయని చెప్పావు... ఐతే ఆశక్తి యేదో నీలోకి వస్తుందంటావా?" అడిగాడు.

"ఏమో...తెలీదు. ఇవాళ ఇరవై అయిదోయేడులోకి వచ్చినవాళ్ళు ఎంతోమంది ఉంటారు. వాళ్ళలో నేనొకడ్ని....ఆశక్తి నాలోకి రావాలని ఏమీలేదు" అన్నాడు సుధీర్...

"సరే...ఒప్పుకుంటాన్నాను...ఒకవేళ ఆశక్తి నీకే వచ్చిందనుకో....అప్పుడు నువ్వు ముందుగా ఏం నాశనం చేస్తావు నీశక్తితో?" అడిగాడు అతని పక్కనే ఉన్నతను.

"ఇటు చూడండి" అంటూ అతను కిటికీలోనుంచి ఎదురుగా కనబడుతున్న పెంకుటిల్లును వాళ్ళకు చూపించి "రోజూ ఆఇల్లు కూలిపోతుందనే అనుకుంటున్నాను. కాని కూలటం లేదు. నాకే ఆ శక్తి వస్తే ముందుగా ఆ పెంకుటిల్లును కూల్చేస్తాను" అన్నాడు.

వాళ్ళంతా పెద్దగా నవ్వారు అతను జోక్ చేశాడని.

తర్వాత పేకాటలో నిమగ్నమైపోయారు.

ఉన్నట్టుండి ఏదో పెద్ద చప్పుడు వినిపించింది.

చటుక్కున తలలుతిప్పి కిటికీలోనుంచి చూశారు. వాళ్ళకు ఎంతో ఆశ్చర్యాన్ని కలగజేస్తూ ఇంతకు ముందు వాళ్ళకు కనిపించిన పెంకుటిల్లు అక్కడలేదు. పూర్తిగా కూలిపోయింది.

అంతా ఆశ్చర్యంగానే సుధీర్‌ని చూశారు.

"అలా చూడకండి....నాలో ఏశక్తిలేదు. దీన్ని కో ఇన్సిడెంట్ అంటారు. అంతే దాని టైమువచ్చి అది కూలిపోయింది" అన్నాడు.

వాళ్ళంతా బయటకు వచ్చారు.

ఇల్లుకూలిపోయి పెంకులు పూర్తిగా జారిపోయాయి. అప్పటికే అక్కడ కొంతమంది మనుషులున్నారు.

ఆ ఇంట్లో ఎవరూ లేరు.

ఖాళీగావుంది ఆ ఇల్లు...

ఐదు నిముషాలకు "నేను వెడతాను" అని ఇంటికి బయల్దేరాడు సుధీర్. అతని స్నేహితులుకూడా అక్కడినుంచి కదిలారు.

వాళ్ళలో ఒక స్నేహితుడు నేరుగా ఇంటికి వెళ్ళలేదు. పబ్లిక్ టెలిఫోన్ బూత్‌లోకి వెళ్ళాడు. పోలీసు కంట్రోలురూమ్‌కు ఫోన్‌చేసి కొంచెంసేపు ఏదో మాట్లాడాడు.

కొంచెంసేపటి తర్వాత బయటకువచ్చి రోడ్డుమీద [illegible] మొదలుపెట్టాడు.

* * * *

బలదేవ్ రిసీవర్‌ను అందుకుంటున్నప్పుడే ఫోన్ మోగింది.

"హల్లో" అన్నాడాయన.

"కమీషనర్‌ని మాట్లాడుతున్నాను...వెంటనే బయల్దేరి నేను చెప్పిన స్పాట్‌కు రండి."

"ఎందుకు? ఏదైనా సంఘటన జరిగిందా?" ఆత్రంగా అడిగాడు ప్రొఫెసర్...

"అవును. ఇప్పుడే ఒక ఫోన్‌కాల్ వచ్చింది. ఈ రోజునే ఒక్క అయిదోఏడులోకి వచ్చిన ఒక యువకుడు ఒక పెంకుటిల్లును కూల్చి వేస్తానని చెప్పాడుట. కొన్ని నిముషాలంకే అది కూలిపోయిందని చెప్పా... మాకు ఫోన్ చేసిన మనిషి...."

"మైగాడ్...సందేహంలేదు. అక్టోబరు 24 కల నిజమయ్యింది... అతనే ఆ మనిషి...కమీషనర్ అతని అడ్రసు చెప్పండి. వెంటనే బయల్దేరి వచ్చేస్తాం" అన్నాడాయన....

చెప్పాడు కమీషనర్....

ఫోన్ పెట్టేస్తూ "నిజంగా అద్భుతం....మనం ఊహించినట్లుగా నీకల నిజమయ్యింది" అన్నాడు బలదేవ్....

"నిజమా?! ఇప్పుడేం జరిగింది?" అడిగింది సోనీ విస్మయంగా.

"థాంక్‌గాడ్....నాకల నిజమైనందుకు సంతోషంగావున్నా అం... వంటి మనిషి ఈ దేశానికి శత్రువుగా మారినందుకు విచారంగా వుంది... పదండి వెంటనే వెళదాం" అన్నాడు ప్రశాంత్...

ఎడ్రసును ఒకసారి గుర్తుచేసుకున్నాడు బలదేవ్.

"నేనుకూడా వస్తాను. నాకు చాలా థ్రిల్‌గావుంది" అన్నది సోనీ.

"వద్దు....మేమిద్దరం వెళతాం...ఆ మనిషి మాకు దొరికితే అతని గురించి ప్రశాంత్ క్షణాల్లో చెప్పేస్తాడు. ఇంత సులభంగా అతను బయట

నాకు కొంత అనుమానాన్ని కలిగిస్తోంది. ఏమైనా మేం తెలుసుకున్న తర్వాత ఫోన్ చేస్తాం. అప్పుడు నువ్వు రావచ్చు" అన్నాడాయన.

నిరుత్సాహపడింది సోనీ—అయిష్టంగానే ఇంట్లో వుండిపోవటానికి ఒప్పుకుంది.

రెండు నిముషాల్లో కార్లో బయల్దేరారు వాళ్ళిద్దరూ. కార్లో ప్రయాణం చేసిన పది నిముషాలు ప్రశాంత్ మాట్లాడలేదు. ప్రొఫెసర్ ఆ కల గురించిన తన అనుమానాలను అతనికి చెప్పాడు.

కారు ఆ వీధిలోకి తిరిగేసరికి అక్కడ పోలీసు కారు ఆగి వుంది. కమీషనర్ సిబ్బంది వున్నారు. ఎదురుగా కూలిపోయిన పెంకుటిల్లువుంది.

"ఎక్కడున్నాడు ఆ మనిషి?" అడిగాడు బలదేవ్—కమీషనర్‌ని.

"ఇప్పుడే ఇక్కడకు వచ్చాం....రండి. అతని ఇంటికి వెళదాం.... పదండి" అన్నాడు కారు దగ్గరకు నడుస్తూ....

"చాలా పాతఇల్లు....ఎప్పుడైనా పడిపోయేదే" అన్నాడు బలదేవ్—ప్రొఫెసర్‌తో...

"అవును...అయినా అది ముందుగా పడిపోలేదు. అతను కూల్చివేస్తానని అన్న తర్వాతనే కూలిపోయింది. అందుకే మనం ఇక్కడికి వచ్చాం..." అన్నాడు కమీషనర్....

రెండు కార్లూ బయల్దేరి ఐదు నిముషాలుకూడా అవకముందే వాళ్ళ ముందు ఆగాయి

ఆ సమయానికి రమణమూర్తి—సుధీర్ వరండాలో కూర్చుని [illegible] గురించి మాట్లాడుకుంటున్నారు.

కార్లోనించి దిగిన కమీషనర్‌ని పోలీసు అధికారులను చూడగానే రమణమూర్తి కంగారుపడ్డాడు. ఆత్రంగా ఎదురువెళ్ళాడు...

"సుధీర్ వున్నాడా?" ఒక పోలీసు అధికారి అడిగాడు"

రమణమూర్తికి వణుకు పుట్టింది కాళ్ళలోనించి.

"వున్నాడు....పిలుస్తాను" అంటూ వెనక్కి తిరిగి కొడుకును చేత్తో సైగ చేశాడు.

సుధీర్ కూడా భయపడుతూనే వచ్చాడు. అంతమంది పోలీసు... కోసం ఎందుకు వచ్చారో అర్థంకాలేదు.

"ఇవాళ నీ బర్త్‌డే కదూ...., ఇరవై అయిదేళ్ళ ... అన్నాడా అధికారి...

తలవూపాడతను

"ఇక్కడికి దగ్గర్లోనే వున్న ఒక పెంకుటిల్లును కూల్చ... ఫ్రెండ్స్‌తో చెప్పి కూల్చేసింది నువ్వేనా?"

సుధీర్‌కు భయం మరింతగా పెరిగింది. అప్పుడే ఆ విషయం ... వరకూ ఎలా వెళ్ళిందో తెలీదు. తన గురించి ఎవరు చెప్పి ... ఫ్రెండ్స్ గుర్తుకు వచ్చారు.

బలవంతంగా నోరును పెగుల్చుకుని "జోక్‌గా అన్నాను ... స్తానని... అంతే... ఆ ఇల్లు ఎట్లా కూలిపోయిందో నాకు తెలీదు. ... పాడుబడిన పాతఇల్లు. కేవలం అప్పుడే కూలిపోవటం యాదృచ్ఛికంగా జరిగింది అంతే" అన్నాడు. అప్పటికే అతని శరీరమంతా చెమటలు ...యి.

"నిజమే చెబుతున్నావా?" ఇంకో అధికారి అడిగాడు.

రమణమూర్తి కల్పించుకుని "ఇంటికి వచ్చి నాక్కూడా ... చెప్పాడు. కేవలం కో ఇన్సిడెన్స్. అంతే" అన్నాడు....

అప్పటికే ప్రశాంత్....సుధీర్ గురించి పూర్తిగా తెలుసుకున్నా...

"అతను నిజమే చెబుతున్నాడు. ఆ ఇల్లు కూలిపోవటం ... కో ఇన్సిడెన్స్... అంతే. అవన్నో ఎటువంటి శక్తిలేదు" అన్నా... వాళ్ళతో.

వాళ్ళు ఆశ్చర్యంగా అతన్ని చూశారు. అప్పుడు గుర్తు... సుధీర్....ప్రశాంత్‌ను. అతని మొహంలో భయంపోయింది.

* * *

సోనీకి నవ్వు ఆగలేదు. తెరలుగా వచ్చింది...వాళ్ళు చెప్పింది విన్న తర్వాత.

"గొప్ప ఇన్సిడెంట్....ఎంతో ఆత్రంగా వెళ్ళారు బేడ్‌లక్" ...చెప్పటం ఆపి.

"కాదు గుడ్‌లక్....ఎటువంటి అవాంఛనీయమైన సంఘటనా జర...లేదంటే, నాకలి విలువ అవకపోయినా ఇబ్బందిలేదు. ఆకలిలో నేను... ప్రళయాన్ని సృష్టించగలిగే శక్తి ఏ మనిషిలోనూ చొరబడకూడదు" ...ప్రశాంత్ ఆమెతో....

వాళ్ళ మళ్ళీ ఆ గదిలోనే కూర్చున్నారు—టెలిఫోన్ దగ్గర...

ప్రొఫెసర్ అన్నాడు...."నా ఒపీనియన్ కూడా అదే....నేనుకూడా ...కోరుకుంటున్నాను. కానీ దక్షిణ కొరియాలో కొండ చరియ విరిగి... సంఘటన ఇప్పుడు నాకు బాగా గుర్తుకు వస్తోంది."

"కమీషనర్ కూడా ఈ ఇన్సిడెంటుతో బాగా డిసప్పాయింట్ అయాడు. ...ల్ రాగానే ఈ కలవిజయమయ్యిందనీ...మనం ఎదురు చూస్తున్న ... ఆచూకీ సులభంగా దొరికిపోయిందనీ అనుకున్నారట. కానీ జరిగింది ...రోజు... ఇటువంటి డమ్మీ సంఘటనలు రెండు జరిగాయంటే, ఇంకో ...నిజమైన సంఘటన జరిగినా ఆయన పట్టించుకోక పోవచ్చు." అన్నాడు ...

"అంతేకాదు. కమిషనర్ హోదాలో ఇటువంటి సంఘటనలు జరిగిన ...ప్రదేశాలకు రావటానికి ఆయన అంతగా ఇంట్రెస్టు చూపడేమో" అన్నాడు ... ఆయన ఉద్దేశాన్ని బలపరుస్తూ—

"ఈ సారి వచ్చే ఫోన్‌కాల్‌ను నేను రిసీవ్ చేసుకుంటాను" సోనీ...

"ఇంకో ఫోన్‌కాల్ వస్తుందంటారా?" ప్రశాంత్ ఆమె కళ్ళలోకి ...స్తూ అడిగాడు.

"ఏమో.... ఎవరికి తెలుసు?" అన్నదామె నవ్వి.

* * *

రాత్రి పదు గంటల సమయంలో మరీ ఎక్కువగా ట్రాఫిక్‌లేని

రోడ్డు మీద నడుస్తున్నాడు పాంచజన్య. ఆ రోజు అతను రోహి
కోలేదు. ఏ కారణంగానో ఆమె అతన్ని కలుసుకోలేక పోయిం

సాయంత్రం ఆఫీసు వదిలిన తర్వాత అప్పుడప్పుడు ఆమె
జన్యను టాంక్ బండ్ మీదనే కలుసుకుంటుంది అతను నిరుద్యో
తీరికగానే వుంటాడు కాబట్టి సాయంత్రం వేళల్లో అక్కడే
చేస్తూ వుంటాడు. గంటల తరబడి మార్పులేని జీవితం గురించి
వుంటాడు.

అప్పుడు కూడా అతను ఆత్మహత్య చేసుకోటానికి మరో
ముహూర్తం గురించి ఆలోచిస్తూ నడుస్తున్నాడు.

ఆ రోడ్డుమీద అక్కడక్కడ గుంటలు వున్నాయి. ఆ గు
నీళ్ళునిల్చి వున్నాయి. అతను ఇవేమీ పట్టించుకోలేదు. నడుస్తున్నా
అంతే.

రోడ్డు పక్కనే వున్న దుకాణాల్లో జనం నిండుగా వు
దీపాలు ప్రకాశవంతంగానే వెలుగుతున్నాయి.

ఉన్నట్టుండి అతని వెనకనించి రివ్వున వేగంగా దూ
మోటారు సైకిలు అతడి పక్కనించి వెళ్ళి పోయింది. గుంటల్లో
లేస్తూ— గుంటల్లోవున్న నీళ్ళు చింది ఎగిరి పాంచజన్య ప్యాంటు
పడ్డాయి.

మోటారు సైకిలు మీద వెళుతున్న మనిషిని తిట్టుకున్నాడు గో
అప్పుడు అతని చేతిలో పిస్తోలు వున్నట్టయితే ఆ మనిషిని కాల్చి
లను కున్నాడు. కాని— పిస్తోలు లేదు.

అందుకే— అంత వేగంగా వెళ్ళే మోటారు సైకిలు
డెంటయి అతను చచ్చిపోవాలను కున్నాడు.

అంతే—

ఆ ఆలోచన పాంచజన్య మనసులోకి వచ్చిన ఒక్క సెకండ్
ముందు దూసుకు వెళుతున్న మోటారుసైకిలు హటాత్తుగా పక్కకు తి
పోయింది ఎవరో బలవంతాన లాగినట్టు—

రివ్వున అరిచాడు దానిమీద వున్న మనిషి ప్రాణభయంతో. అతని
అంతం అనుకమందే పక్కకు తిరిగిన మోటారుసైకిలు ఎత్తుగా
కట్టిన చర్చిగోడకు గుద్దుకుని పడి పోయింది పెద్ద చప్పుడుతో.
ఆ మనిషి ఎత్తుగా ఎగిరి రోడ్డుమీద పడి పోయాడు. పడటంతోనే
తల పగిలిపోయి మెదడు బయటకు వచ్చింది తెల్లగా—

కొన్ని క్షణాల్లో జరిగిపోయిన ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తూనే స్తన్నుయి
డాడు పాంచజన్య. అతని తల తిరిగి పోయింది అతని ఆశ్చర్యానికి
కుండా పోయింది. జరిగింది నిజమో కలో అతనికి అంతుపట్ట
తన మనసులో అనుకున్నది. నిజంగానే కేవలం ఒక్క సెకండు
లో ఎలా జరిగిందో అతనికి అర్థం కాలేదు.

తనకేమయ్యింది? తన ఆలోచనకు అంతటి శక్తి ఎలా వచ్చింది?
టునే ఆగిపోయాడు.

అప్పటికే జనం పెద్దగా అరుచుకుంటూ తల పగిలిపోయి ప్రాణాలు
గొట్టుకున్న ఆ మనిషి చుట్టూ చేరి పోయారు. కొంచెం దూరంలో వున్న
ద్దరు ట్రాఫిక్ పోలీసులు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చారు. ఆ ఇద్దరిలో ఒక
సు ఆ యాక్సిడెంటు జరుగు తున్నప్పుడే దూరంనించి చూశాడు. ఆ
ఘోరం అతనికి చిత్రంగా, అర్థం లేనిదిగా కనపడింది.

కమీషనర్ ఆఫ్ పోలీసు జారీచేసిన ఆజ్ఞకూడా అతనికి గుర్తుకు
వచ్చింది. అందుకే ఒక్క క్షణం కూడా ఆలస్యం చెయ్యలేదు. ఒక షాపులో
వున్న టెలిఫోన్ దగ్గరకు నడిచాడు.

అంతా చూస్తూనే వున్నాడు పాంచజన్య.

టెలిఫోన్లో మాట్లాడుతున్న ట్రాఫిక్ పోలీసును చూసినప్పుడు
అతను షాకింది బయట పడ్డాడు. క్రితం రోజు దిన పత్రికలో చదివిన
క్టోబర్ 24 వార్త అతనికి గుర్తుకు వచ్చింది.

ఉలిక్కి పడ్డాడు అతను.

ఇదే తనకి ఇరవై అయిదో యేడు వచ్చిందా? అందే ఆ వినాశక
శక్తి తనలో ప్రవేశించిందా?

అప్పుడు అతనికి జ్ఞాపకం వచ్చింది— తను పుట్టినరోజు ఆ రోజే అని. ఆత్మహత్య ఆలోచనలో వుండి పుట్టిన రోజు గురించి మర్చి పోయాడు.

ట్రాఫిక్ పోలీసు ఫోన్లో మాట్లాడి షాపులోనించి ప్రమాదం జరిగిన స్పాట్‌కు వచ్చాడు.

ఇంకొక్క క్షణం కూడా ఆలస్యం చెయ్యలేదు పాండవ్య. ప త్రికలో అక్టోబర్ 24 గురించి చదివినదంతా అతనికి గుర్తొచ్చింది. అతని మనసు ప్రమాదాన్ని సూచించింది. అంతే— అక్కడికి దగ్గర్లో వున్న చీకటి సందులోకి వెళ్ళి చీకట్లో కలిసి పోయాడు.

అతను వెళ్ళిపోయి పది నిముషాలు కూడా అవకముందే అక్కడకు రెండుకార్లు వచ్చి ఆగాయి. వాటి వెనుకనే పోలీసు జీపు కూడా వచ్చి ఆగింది— అంబులెన్స్‌తోపాటు.

ఒక కార్లోనించి ప్రొఫెసర్ బలదేవ్.... ప్రశాంత్... పోలీ దిగారు. రెండో కార్లోనించి పోలీసు కమీషనర్ దిగాడు.

పోలీసులను చూడగానే గుంపుగా వున్న మనుషులు తప్పుకున్నారు.

"మైగాడ్.... టెర్రిబుల్ యాక్సిడెంట్" అన్నాడు కమీషనర్ మొదట బయటకు వచ్చిన ఆ మనిషిని చూస్తూ...

సోనీకి భయమేసింది. ఆ దృశ్యాన్ని చూడగానే. ఒక్కసారి భయంతో కళ్ళు మూసుకుంది. ఇంతకు ముందు ఎప్పుడూ ఆమె యాక్సిడెంటులో చని పోయిన మనుషులను చూడలేదు.

"దారుణమైన ప్రమాదం." అన్నాడు బలదేవ్.

ప్రశాంత్ ఎటువంటి కామెంట్ చెయ్యలేదు. అతను ఆ యాక్సి డెంటుకు కారణం కోసం వెతుకుతున్నాడు.

యాక్సిడెంటు ఎలా జరిగింది? ఫోన్ చేసిన కానిస్టేబుల్ ఎవరు!" కమీషనర్ అడిగాడు.

ట్రాఫిక్ పోలీసు ముందుకు వచ్చాడు.

"నేనే చూశాను. యాక్సిడెంటు జరుగుతున్నప్పుడు కొంచెం

దూరంలో వుండి చూశాను. వేగంగా వస్తున్నాడు అతను మోటారుసైకిలు ఇక్కడకు వచ్చిన వెంటనే వున్నట్టుండి వెహికిల్ ఎందుకో హటా పక్కకు తిరిగి పోయింది. దాని మీద వున్న ఈ మనిషి పెద్దగా కేక రు భయంతో. అప్పటికే వెహికిల్ చర్చి గోడకు డాష్ ఇచ్చింది. మనిషిగాల్లో విసురుగా ఎత్తుగా సైకిలేచి కిందపడ్డాడు. అంతే— తల పోయింది. వెంటనే ఫోన్ చేశాను"

వివరంగా చెప్పాడా పోలీసు.

"సడన్‌గా మోటారుబైకు పక్కకు ఎందుకు తిరిగి పోయింది?" గాడాయన—

"పదండి చూద్దాం" అన్నాడు బలదేవ్.

వాళ్ళంతా చర్చి గోడదగ్గర పడివున్న ఎరుపురంగు మోటారుసైకిలు దకు వెళ్ళారు. దానిముందు చక్రం పూర్తిగా వంగి పోయింది. ముందు గం అంతా నజ్జయ్యింది. కొత్త వెహికిల్...

ఇద్దరు ట్రాఫిక్ఇన్‌స్పెక్టర్లు ఆ వెహికిల్‌ను ఐదు నిముషాలు పరిశ "వెహికిల్‌లో డిఫెక్ట్‌లేదు. సడన్‌గ వెహికిల్ పక్కకు తిరిగిపోయే అవ లేదు. ఏదైనా పెద్దగోతిలో పడినప్పుడు హేండిల్ పక్కకు తిరిగి వచ్చు. కాని ఇక్కడ రోడ్డుమీద గొయ్యిలేదు" అన్నారు.

"అయితే ఏమైవుంటుంది?" బలదేవ్ అడిగాడు.

"తెలీటంలేదు. చచ్చిపోయిన ఆ మనిషికే తెలియాలి!"

"ఆశ్చర్యంగావుంది" అన్నాడు కమీషనర్...

"ఇక్కడ ఒక విషయాన్ని గమనించాలి. హటాత్తుగా వెహికిల్ పక్కకు తిరిగి పోవటమే ఆశ్చర్యం అనుకుంటే అలా తిరిగినప్పుడు అత ఎందుకు బ్రేకులు వేసి వాహనాన్ని ఆపలేదు? అలా చెయ్యటానికి బదు గా ప్రాణభయంతో ఎందుకు అరిచాడు?" అన్నాడు ప్రశాంత్....

"బ్రేకులు పనిచేయకపోయి ఉండొచ్చు" అన్నారెవరో.

"అట్లా జరిగివుండదు. హటాత్తుగా బ్రేకులు పనిచెయ్యకుండా ఎందుకు పోతాయి? అదే నిజమైతే అతను వేగంగా రోడ్డుమీద వెహికిల్‌ను

తరిగెత్తించాడు. బ్రేకులు పనిచెయ్యకుండా వేగంగా నడిపితే ప్రమాదం అని ఆ మనిషికి తెలీదా?" అన్నాడతను.

"మీ అర్గ్యుమెంటు నిజమే...బ్రేకుల్ని చూశాము. ఫ్రంట్ బ్రేక్ ముందుభాగం గోడకు డాష్ ఇవ్వటంవల్ల చెడిపోయింది. కాని వెనక బ్రేక్ కండిషన్‌లో వుంది" అన్నాడు వెహికల్‌ను పరీక్షచేసిన ట్రాఫిక్ ఇన్‌స్పెక్టర్.

జనాన్ని శవం దగ్గర్నించి వెనక్కి నెడుతున్నారు పోలీసులు. కాని-జనం దూరంగా వెళ్ళకుండా అక్కడే కదులుతున్నారు ముందుకీ వెనక్కీ. ఆ యాక్సిడెంటు ఎలా జరిగిందో తెలుసుకోవాలనే క్యూరియాసిటీ వాళ్ళందరిలో బాగావుంది. అక్కడేవున్న జనంలో కొంతమంది ఆ యాక్సిడెంటు జరగటాన్ని చూశారు. వాళ్ళుకూడా భయంగా అరిచారు.

"నీ ఉద్దేశం ఏమిటి?" ప్రశాంత్‌నుచూసి అడిగాడు కమీషనర్.

"ఫ్రాంక్‌గా చెప్పాలంటే నా దృష్టిలో ఈ ప్రమాదం యాక్సిడెంటల్‌గా జరిగిందికాదు అంటే వెహికిల్‌లోవున్న లోపం వల్లకాని. దాన్ని నడిపే మనిషిలోవున్న లోపంవల్లకాని జరిగింది కాదు."

"అర్థమయ్యింది. అంటే మనం ఎదురుచూస్తున్న సంఘటన ఇదే నంటావా?" ఆయన మళ్ళీ అడిగాడు.

"అవును. తప్పకుండా ఇదే అయివుండాలి."

అయితే ఈ సంఘటన ఇక్కడ జరగటానికి ఏదైనా రీజ వుండొద్దూ."

"ఉండాలి...ఉండే వుంటుంది. మనం ఎంక్వయిరీ చెయ్యాలి."

"ప్రొఫెసర్....మీరేమనుకుంటున్నారు?" బలదేవను అడిగాడు కమీషనర్.

"ప్రశాంత్ చెప్పింది నిజం. ఈ ఏక్సిడెంటు సాధారణ పరిస్థితుల్లో జరిగిందని నాకు అనిపించటంలేదు. దీనికితగిన రీజన్ ఏదోవుండివుంటుంది" అన్నాడాయన.

సోనీకికూడా అలాగే అనిపించింది.

"రైట్....కనుక్కుందాం...." అంటూ చుట్టూవున్న జనాన్ని

చూస్తూ "ఈ ఏక్సిడెంటు జరగటానికి ముందు ప్రమాదానికి గురైన మనిషిని ఎవరైనా చూశారా?" అనడిగాడు.

జనం మధ్యలోనించి ఒకాయన మనుషుల్ని నెట్టుకుంటూ కమీషనర్ ముందుకువచ్చి నమస్కారం చేశాడు.

"చెప్పండి. మీరు చూశారా?" అడిగాడు ఆయన.

"అవును. అప్పుడు నేను కొంచెం దూరంలోవున్న షోరూంముందు నిలబడివున్నాను. షోరూం ముందు రోడ్డుమీద గుంటలు వున్నాయి. ఆ గుంటల్లో నీళ్ళున్నాయి. మోటార్‌బైకుమీదస్పీడుగా వచ్చేమనిషి గుంటల్ని చూసికూడా వేగం తగ్గించలేదు. అంతస్పీడుగాగుంటల్లోనించి వెళ్ళిపోయాడు. అప్పుడు గుంటలో నీళ్ళు ఎగిరి రోడ్డుపక్కనే వెళుతున్న వొక మనిషిమీద పడ్డాయి. అప్పుడతను బైకుమీద వెళుతున్న మనిషిని బాగాతిట్టాడు. అతనికి దగ్గర్లో ఉండివిన్నాను" చెప్పాడతను జరిగింది గుర్తుచేసుకుంటూ....

"అప్పుడే ఈ యాక్సిడెంటు జరిగిందికదూ?" అడిగాడు ప్రశాంత్ వెంటనే.

తలవూపాడాయన. "వెంటనే జరిగింది. ఎక్కువ ఆలస్యంకూడా జరగలేదు. అక్కడినించి బైకు ఇక్కడకు వచ్చేసరికే ఈ యాక్సిడెంటు జరిగింది." అన్నాడు.

"ఆ మనిషి ఎట్లావున్నాడు-అతనే. నీళ్ళుమీదపడిన మనిషి" అడిగాడు బలదేవ.

"ఎంతవయసు ఉంటుంది?" కమీషనర్ అడిగాడు.

"పాతికేళ్ళుండవచ్చు—కొంచెం సన్నగా ఉన్నాడు. పొడుగూకాదు పొట్టికూడాకాదు; సాధారణమయిన మనిషిలాగాఉన్నాడు. అంతే. అతన్నంతగా గుర్తుపెట్టుకోలేదు" అన్నాడాయన.

"సందేహంలేదు. అతనే ఆ మనిషి. అతనే ఈ ప్రమాదాన్ని సృష్టించాడు." అన్నాడు బలదేవ.

"ఈజిట్!" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు కమీషనర్.

"ఇందులో అనుమానించటానికి ఏమీలేదు. ఆ సంఘటన జరిగినచోట
ఈ ప్రమాదం జరిగినతీరు   ఆ మనిషి వయసునుబట్టి చూస్తే మీకేమని
స్తోంది? సులభంగా అర్థమవటంలేదా?" అన్నాడు ప్రశాంత్.

"కమీషనర్...ఎవరు నమ్మిన నమ్మక పోయినా ప్రశాంత్ చెప్పిన
క్టోబరు 24 కల నిజమయ్యిందనీ–ఆ వినాశకశక్తి ఈ నగరంలోనే ఉన్న
క మనిషిలో ప్రవేశించిందనీ నేను నమ్ముతాను. మనం ఏదైతే ఊహిం
మో, ఉపద్రవమాదం గురించి భయపడ్డామో ఆ ప్రమాదం ఇప్పుడు మన
ధ్యనే ఉ ది. అసలేం జరిగి ఉంటుందో నేను చెబుతాను. రోడ్డువక్కనే
డుస్తున్న అతనిమీద మోటార్ సైకిలు గుంటలోపడినప్పుడు నీళ్ళుచింది
నాయి. అతనికి కోపం వచ్చింది. ఆ క్షణంలో ఆమనిషి బాధతో మోటార్
కిలుమీద   వెళ్ళే మనిషికి యాక్సిడెంటు కావాలని అనుకుని ఉంటాడు.
టనే ఈ ప్రమాదం జరిగివుంటుంది. ఐతే అప్పటివరకూ తనలో ఆ
క్తి ప్రవేశించిందని అతనికూడా తెలిసిఉండదు. తెలిసినట్లయితే ఇంతకు
ందుగానే ఇటువంటి సంఘటన ఏదోజరిగివుండేది. తర్వాత జరగబోయే
శక సంఘటనలకు ఇది ఆరంభం" అన్నాడు బలదేవ్

కమీషనర్ మాట్లాడలేదుకాని ఆయనకి ఆ ప్రమాదం చూస్తున్న
డు బలదేవ మాటలు నిజంగానే అనిపించాయి. అలాకాదని అనుకున్నా
యాక్సిడెంటుకు తగిన ఆధారం దొరకలేదు.

"మైగాడ్....అసలు విషయం మరచిపోయాం. ఆ మనిషి ఎటు
పు వెళ్ళాడో మనం తెలుసుకోలేదు" అన్నాడు కమీషనర్.

ప్రొఫెసర్ ఎదురుగానేవున్న ఆయన అడిగాడు.

"మాళ్ళేదు. యాక్సిడెంటు చూడగానే పరిగెత్తుకు   వచ్చేశాను"
డాయన.

"వెళ్ళండి....వెళ్ళి వెతకండి. ఈ మనిషి చెప్పిన పోలికలున్న
ళ్ళ యువకుడిని తీసుకురండి...ఇక్కడే ఎక్కడో ఉండివుంటాడు
రూ గుర్తుపట్టలేరనే ధైర్యంతో" అంటూ అరిచాడు కమీషనర్.

పోలీసులు అన్ని వైపులకూ పరుగుదీశారు.

"అనవసరం అనుకుంటాను. నిన్నటి దినపత్రికను అతను చదివి
ఉంటే అతను మనకు దొరకడు. ఎప్పుడో ఈ ప్రాంతానికి దూరంగా వెళ్ళి
పోయి ఉంటాడు." అన్నాడు ప్రశాంత్.

అప్పటికే అక్కడకు చేరిన మనుషుల్లో ఆ సంఘటన సంచలనాన్ని
రేపేసింది. వాళ్ళంతా దినపత్రికలో అక్టోబర్ 24 గురించి చదివినవాళ్ళు..
వాళ్ళు ఆ వార్త గురించే మాట్లాడుకుంటున్నారు.

కమీషనర్ మనసులో గొప్ప ఆశ్చర్యంలో ఉన్నాడు. పైకి గంభీ
రంగా-సీరియస్‌గా కనపడుతున్నా....

కొంచెంసేపటికే పోలీసులు పాతికేళ్ళ వయసువున్న   నలుగురు
యువకులను తీసుకొచ్చారు. కమీషనర్ ఎదురుగా నిలబడిన ఆయనవాళ్ళని
చూసి "వీళ్ళుకాదు. ఆ మనిషి ఈ నలుగురిలోలేడు" అన్నాడు.

"అతన్ని పట్టుకోవటం ఎలా?" అన్నాడు కమీషనర్ ఆలోచిస్తూ-

ఎవ్వరూ మాట్లాడలేదు.

ఎవరికివాళ్ళు ఆలోచనల్లో వుండిపోయారు.

రేపటి పేపర్లో సంచలన వార్త అదే. మరోసారి ప్రశాంత్ కీర్తి
పతాకాన్ని ఎంతో ఎత్తుకు ఎగరవేసే ఈ వెంట్ అక్టోబర్ 24న జరిగింది.

కాని–అంతకంటే ఎక్కువగా దేశాన్ని గొప్ప ప్రమాదం చుట్టు
కుంది కొండచిలువలా.

* * *

"మీశక్తి అమోఘం" అన్నది సోనీ అతన్ని మెచ్చుకుంటూ....

"ఇందులో నా గ్రేట్‌నెస్ ఏమీలేదు" అన్నాడు ప్రశాంత్..

"ఈ క్రెడిట్ అంతానీదే....ఈదేశం నీకెంతో ఋణపడి   వుంది.
సరిగా నువ్వు చెప్పినట్టుగానే జరిగింది. ఇంకోసారి ఈ అణుయుగంలో
మరో శక్తి గురించి తెలియజేసి నువ్వు విజయం సాధించావు. మరోసారి
సంచలనాన్ని సృష్టించావు" అన్నాడు ప్రొఫెసర్ బలదేవ్.

నవ్వాడు ప్రశాంత్....

"ఇదంతా తల్చుకుంటే నాకు వండర్‌గా వుంది.   కలగా కూడా

వుంది నాకల నిజమయినందుకు ఇన్ని కోట్లమంది మనుషుల దృష్టిలో
రాల్ని అవనందుకు సంతోషంగా వుంది. కాని నిజంగానే ఒక వినాశకర
మైన శక్తి ఒక యువకుడిలో ప్రవేశించినందుకు ఆందోళనగా వుంది—
చారంగా వుంది" అన్నాడతను తర్వాత....

"మనవంతు బాధ్యతను మనం నిర్వర్తించాం. మన మధ్యవున్న
శత్రువు గురించి సూచించాం....ఇక అతన్ని పట్టుకోవటం పోలీసులమీద
ప్రభుత్వంమీద ఆధారపడివుంది. అందుకు మనం సహాయకుల
బాధ్యత పూర్తిగా వాళ్ళదే...." అన్నాడు బలదేవ్

"అవును ప్రశాంత్ గారూ....డాడీ చెప్పినట్టే ఇక మిగిలిన బాధ్యత
ప్రభుత్వానిది—పోలీసు డిపార్టుమెంటుకు సంబంధించినది" అన్నది సోనీ

వాళ్ళు ముగ్గురూ హాల్లో కూర్చుని వున్నారు. పైన సీలింగ్‌ఫ్యాన్
ంగా తిరుగుతోంది.

అప్పుడు టైమ్ రాత్రి పదకొండు గంటలయ్యింది.

కొన్ని నిముషాలు అంతా మౌనంగా ఉండిపోయారు.

ప్రశాంత్ మనసుకు ఏదో అసంతృప్తిగా ఉంది. ఆ సంఘటన
వంక తృప్తిగానే వున్నా అందుకు కారణమైన ఆ మనిషి దొరక
కు బాధగా ఉంది. ప్రొఫెసర్–కమీషనర్ ఆఫీసుకు వెళ్ళి తిరిగి వచ్చే
డు అతన్ని పొగిడాడు. ఈ అనుభవాలను దృష్టిలో వుంచుకుని
త శక్తులమీద ఒక గొప్ప గ్రంథాన్ని రాస్తానని అన్నాడు.
ంత్‌తోపాటు అతన్ని సపోర్టు చేస్తూ ఈ అక్టోబర్ 24కలను వెలుగు
తీసుకు వచ్చినందుకు తనకు కూడా ఎంతో కీర్తి, గౌరవం దక్కి
ఆయన పొంగిపోయాడు సంతోషంతో. పునర్జన్మలు అతీంద్రియ
లేవని వాదించే మనుషులందరికీ ఈ సంఘటనలు ఒక ఛాలెంజ్
వని అన్నాడాయన ఆవేశంగా.

సోనీకూడా అతన్ని బాగానే పొగిడింది.

ముఖ్యంగా సోనీ అతన్ని ప్రయిజ్ చేస్తున్నప్పుడు అతనికి

తోషం కలిగింది. ఆమె మనసును తను ఆకర్షించినందుకు కొంచెం
ర్వంగాకూడా ఫీలయ్యాడు.

ఆమె అందం అతన్ని ఉత్తేజితుణ్ని చేస్తోంది. అతడిలో కొత్త
కోరిక లేవదీస్తోన్నది. అందానికి నిర్వచనం ఐన సోనీ తనని పొగుడు
తు—అనుకున్నాడు.

ప్రశాంత్‌కు తల్లి తండ్రి గుర్తుకు వచ్చారు. ఒకసారి ఇంటికివెళ్ళి
లనుకున్నాడు. కాని ప్రొఫెసర్ ఒప్పుకుంటాడా? అడగాలనుకున్నాడు

"ప్రొఫెసర్....ఒకసారి నేను మా ఇంటికి వెళ్ళి వస్తాదు"
న్నాడు.

ఆయన నవ్వి "వెళ్ళొద్దు—అనే అధికారం నాకు లేదనుకుంటాను.
ఈ పరిస్థితుల్లో నువ్వు ఇక్కణ్ణుంచి వెళ్ళటం అంతగా బావుండదని
ఉద్దేశం. కమీషనర్ కూడా ఒప్పుకోకపోవచ్చు. ఎందుకంటే ఎప్పుడు ఏ
ఇన్సిడెంట్ జరుగుతుందో తెలీదు. ఆ మనిషిని చూసి గుర్తించగలిగిన
శక్తి ఒక్కడికే వుంది. ఆలోచించు" అన్నాడు...

ఒక్క నిముషం మౌనం తర్వాత "మీఇష్టం–వెళ్ళను. లెటర్
రాస్తాను" అన్నాడు ప్రశాంత్...

"గుడ్....ఆ పని చెయ్యండి. ఇక్కడి నీ అవసరాన్ని రేపటి
పేపర్లో న్యూస్‌చూసి మీ ఫాదర్ తెలుసుకుంటాడనుకుంటాను. ఐనా
నువ్వు ఇక్కడ ఎంత అవసరమో క్లియర్‌గాఆయనకు తెలియజెయ్యి. ఏ
మాత్రం అవకాశం వున్నా ఒకసారి అక్కడకు వస్తానని రాసెయ్యి"
అన్నాడాయన.

* * *

తలవూపాడు ప్రశాంత్....

సోనీ అన్నది—"రేపటి పేపర్లో న్యూస్ చదివి మీ పేరెంట్స్
సంతోషంతో ఉక్కిరి బిక్కిరవుతారనుకుంటాను."

"మీరు ఈ విషయంలో పొరపాటు పడ్డారని చెప్పటానికి విచారిస్తు

న్నాను సోనీగారూ....మీ ఆలోచన నిజంకాదు. నా ఈ కల నిజమైనందుకు నాకు ఇంతగా పబ్లిసిటీ వచ్చినందుకు వాళ్ళు చాలా బాధపడతారు"

"మీరు చాలా తమాషాగా,వింతగా మాట్లాడుతున్నారు ప్రశాంత్... ఎందుకు వాళ్ళు బాధపడతారు?" అన్నది సోనీ అతనిమాటలు అర్థంకాక...

అతను నవ్వి "నాకున్న శత్రువులకు తోడుగా మరో శత్రువు పెరిగాడని వాళ్ళు బాధపడతారు. అంతేకాదు. ఈ శత్రువు అసామాన్యమైన మనిషి...వినాశకళ స్త్రీని తోడుచేసుకున్న మనిషి....అర్థమైందనుకుంటాను" అన్నాడు.

"అవును. మరచిపోయాను. ఒకసారి మీమీద హత్యా ప్రయత్నం జరిగింది కదూ? నిజమే....వాళ్ళు భయపడతారు....అంతేకాదు.... నిన్న ఫోన్లో ఎవరో ఒకమనిషి మిమ్మల్ని చావుతప్పదని బెదిరించాడు కదూ" అన్నదామె.

ప్రొఫెసర్ వాళ్ళ సంభాషణలో కల్పించుకుని ఇలా అన్నాడు "తప్పదు. నేరస్తులకీ-ఘోరాలు చేసే మనుషులకీ వ్యతిరేకంగా పనిచేసే మనుషులందరినీ ఎప్పుడూ ప్రమాదం నీడలాగా వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. ఇటువంటి మనుషులంతా నేరస్థులకు శత్రువులు. అందుకే ప్రతి నిముషం వెయ్యికళ్ళతో సంచరించాలి"

"రిస్కీ జాబ్..." అన్నది సోనీ అదోలా....

చేతినున్న వాచీని చూసుకుని "అప్పుడే పన్నెండు గంటలు దాటింది ఇక వెళ్ళి పడుకుందాం....బాగా అలసిపోయాం గుడ్‌నైట్" అన్నాడు బలదేవ్.

"గుడ్‌నైట్" అన్నాడు ప్రశాంత్ లేచి తనకు ప్రత్యేకించిన గది వైపు వెళ్తోతూ_

అతని పక్కగా నడుస్తూ "స్వీట్ డ్రీమ్స్" అన్నది చిన్నగా సోనీ.

"థాంక్ యూ" అన్నాడతను నవ్వుతూ"

"ఐ విష్ యు నో డ్రీమ్స్—మీకు కలలు రావడం ప్రమాదం" అన్నది తన గదిలోకి వెళుతూ సోనీ నవ్వి.

సోనీ అందాన్ని కళ్ళముందు ఉంచుకుని గదిలోకివెళ్ళాడు ప్రశాంత్. బట్టలు మార్చి బోల్టువేసి బెడ్‌మీద పడుకున్నాడు.

జీరోవాట్లు లైటు పసుపుపచ్చని కాంతిని గదినంతటికీ చిమ్ముతోంది. చాలాసేపే సోనీ గురించే ఆలోచిస్తూండిపోయాడు. క్రమంగా నిద్రలోకి జారిపోయాడు.

అతను నిద్రపోవడం కోసం ఒక మనిషి కాచుకుని వున్నాడని ప్రశాంత్‌కు తెలీదు. తెలిసినట్లయితే-కాదు-ఏ మాత్రం వూహించినా అతను నిద్రపోయేవాడు కాదు.

ఆ కాచుకుని ఉన్న మనిషి కిల్లర్. గోల్డెన్‌వింగ్ ఆర్గనైజేషన్‌లో ప్రత్యేక స్థానం వహించిన హంతకుడు. ఎన్నో హత్యలను అతను అవలీలగా చేశాడు. అతనికి అప్పగించిన చావుపని ఎప్పుడూ ఫెయిల్ కాలేదు.

గ్లాసువిండో మూసివుంది. గోడదూకి లోపలకు వచ్చిన కిల్లర్ ఎంతో సేపటినుంచి ప్రశాంత్‌కోసం ఎదురుచూస్తూ గోడపక్కనే నిలబడి ఉన్నాడు. అతను ఆ వెయిటింగ్ పనిలో ఉన్నప్పుడు ప్రశాంత్- బలదేవ్-సోనీలతో కబుర్లు చెప్తున్నాడు. బోర్ కొట్టినా ఓపికగా అక్కడే కాచుకున్నాడు. ప్రశాంత్ గదిలోకి వచ్చి బెడ్ మీద పడుకున్న తర్వాతకూడా అతను నిద్రపోయే వరకూ కాచుకుని ఉన్నాడు.

చేత్తో చిన్నగా నెట్టాడు గ్లాసడోర్‌ని. బోల్టు వెయ్యకపోవటంతో అది కొంచెంగా తెరుచుకున్నది. అంతకుమించి ఆ తలుపు తెరుచుకోదు. కేవలం గాలి, వెలుతురు కోసమే ప్రొఫెసర్ అలాంటి విండోలను పెట్టించాడు ఆ ఇంటికి.

కొంచెంగా ఏర్పడిన ఆ ఖాళీలోనించి గదిలోకి ఒడుపుగా పట్టుకుని పామును విసిరాడు కిల్లర్. కింద పడుతూనే కోపంతో బుసలు కొట్టింది నల్లగాఉన్న తాచుపాము. కిల్లర్ తిరిగి విండో తలుపును దగ్గరగా లాగాడు.

రెండు నిముషాలు అక్కడే నిల్చున్నాడు.

లోపల్నించి అతనికి పాము బుస వినపడుతూనే ఉంది. ప్రశాంత్ చావునించి తప్పించుకోలేడని అనుకున్నాడు కిల్లర్. యాక్సిడెంట్... మతిని ప్రకటించినా గోల్డెన్‌వింగ్‌లో సాధారణ పద్ధతుల ప్రశాంత్‌ని చంపటం సాధ్యంకాదని బాస్ అనుకున్నాడు. అందుకే కిల్లర్‌ని పిలు... చాడు. ఒక మనిషిని చంపటానికి కిల్లర్ ఎన్నో విధాలుగా ప్రయత్న... చేస్తాడు. చివరకు ఆ మనిషికి చావుతప్పదు.

ప్రశాంత్ నిద్రలోనే ఉన్నాడు. పాము బుసకొడుతూనే పరుపు... ...కొక మీద నిలబడి అటూఇటూ చూసింది. ముందుకు కదిలింది.

సిగరెట్టుపెట్టెలో ఉన్న ఆఖరి సిగరెట్టునుకూడా కాల్చేసి గోడ... వెళ్ళిపోయాడు కిల్లర్. బుసలుకొడ్తే ఆ నల్లత్రాచు అతన్ని చావునుం... తప్పించలేదని కిల్లర్‌కి నమ్మకం వుంది.

ఆ నమ్మకమే కిల్లర్‌ని దెబ్బతీసింది.

ప్రశాంత్ నిద్రపోతూనే ఉన్నాడు. పాము కొంచెం కొంచెం ముందుకు కదలటం మొదలుపెట్టింది.

* * * *

సోనీ డోర్‌మీద చప్పుడుచేసింది. రెండుసార్లు మునివేళ్ళతో చప్పుడు చేసినా అతను లేవలేదు. అప్పటికే ఆమె నాలుగురకాల దినపత్రికలు పట్టుకుని అతడికోసం పది నిముషాలు ఎదురు చూసింది.

ఆ పత్రికలనిండా ప్రశాంత్ గురించే ఎక్కువగా రాశారు. రాత్రి జరిగిన మోటార్‌సైకిలు ప్రమాదం గురించీ, ఆ ప్రమాదానికి ప్రశాంత్ బయటపెట్టిన కౌంటాన్ని రాశారు.

ప్రశాంత్‌ను ఆకాశానికి ఎత్తేశారు పత్రికలవాళ్ళు.

ఈ విషయం గురించి ప్రత్యేక వ్యాసాలు ప్రచురిస్తామని కూడా ...ళ్ళు రాశారు. వాటన్నిటినీ చదివినప్పుడు సోనీకి సంతోషం ఆగలేదు.

ఎంతోమంది దృష్టిని ఆకర్షించాడు ప్రశాంత్....ఆరోజు పత్రికా పోర్టర్ల దాడి తప్పదని అనుకుంది ఆమె. దినపత్రికలతో డోర్ దగ్గర ...సోనీ. కళ్ళు తెరిచాడు ప్రశాంత్. తలుపుమీద చప్పుడవుతోంది. ...సోనీ పిలుస్తోంది.

హఠాత్తుగా అతనికి ఆ విషయం గుర్తుకువచ్చి చటుక్కున ...ఉన్న టేబిల్‌వైపు చూశాడు. అక్కడి దృశ్యాన్నిచూసి చిన్నగా ...న్నాడు.

తలుపు తెరిచాడు.

ఎదురుగా సోనీ నవ్వుతూ కనపడింది.

"గుడ్‌మార్నింగ్" అన్నది నవ్వుతూ.

"వెరీ గుడ్‌మార్నింగ్...రండి" అన్నాడు సోనీ చేతిలోని దినపత్రిక ...స్తూ.

లోపలకు వచ్చిందామె. టేబిల్ దగ్గరకు నడిచింది అక్కడే కుర్చీలో కూర్చోవాలని. కుర్చీ దగ్గరకు వస్తూనే కెవ్వున భయంతో ...ది.

అతను నవ్వి "భయపడకండి! ప్రమాదంలేదు" అన్నాడు.

సోనీ ఆశ్చర్యంగా అతడ్ని చూస్తూ "ఏమిటి? ఇక్కడికి ఎలా ...?" అన్నది భయంనించి బయటపడి.

అతను చెప్పాడు. "చావు తప్పదు-అంటూ ఫోన్లో నన్ను బెదిరిం...వాడి హత్యా ప్రయత్నం ఇది"

"అంటే?"

"నన్ను చంపటానికి వాడు ఈ పామును గదిలోకివదిలివుంటాడు."

"మైగాడ్ ఎంత ప్రమాదంనించి తప్పించుకున్నారు!" అన్నది ...

టేబిల్‌మీద ఉన్న బ్రీఫ్‌కేసులో సగంనించి బయటకు కనపడు...తోంది. తలనించి సగంవరకు బ్రీఫ్‌కేసులోవుంది. ఇంకా అది ...తూనేవుంది చిన్నగా-

"...న్నెలా బంధించారు!"

"ఆ అవకాశాన్ని అదేఇచ్చింది నాకు. ఎందుకో మెలకువవచ్చింది. ...పాము బుస వినిపించే అయివుంటుంది. కళ్ళు తెరిచేసరికి టేబిల్

మీదకు పాకుతోంది. కదలకుండా చూశాను. టేబిల్‌మీద వా ప్రక్క వగంపరకు తెరిచివుంది. దాన్లోకి వగంవాకావెళ్లి లోపల ఏదో పత్రాలు ఆ అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకున్నాను చక్కగా దప్పుడపుటా బ్రీఫ్‌కేసు మక్లోజు చేశాను దొరికి పోయింది."

"మీ ధైర్యానికి మెచ్చుకోవాలి. నేనైతే గుండె ఆగిపోయి ఆ కరవకముందే చచ్చిపోయి వుండేదాన్ని."

సోనీ అతడికి దినపత్రికలను చూపించింది. అతడి అక్లోక కల దేశంలో ఎటువంటి సంచలనాన్ని లేవదీసిందో అతడికి చెప్పింది ప్రశాంత్ ఆ పత్రికల్లో రాసినదంతా చదివాడు. అతడేమీ కామెంట్ చెయ్య లేదు. సోనీ అతడి పేరు ప్రఖ్యాతుల గురించి ఉత్సాహంగా చెప్తు తున్నప్పుడు అతని ఆలోచనలు మరో విధంగా ఉన్నాయి.

తర్వాత జరిగే సంఘటన ఏమిటి?

ఎటువంటిది? తనలో ఒక గొప్ప విధ్వంసకశక్తి వుందనే గ్రహించిన ఆ మనిషి ఎలా ప్రవర్తిస్తాడు? ఏం చేస్తాడు?? కలలో కనిపించిన మనిషి కొన్ని భవనాలను కూల్చేశాడు. అంటే జరగబోయే విధ్వంసానికి అదే సూచనా? అదే నిజమైతే ఆ విధ్వంసాన్ని ఆపటం ఎలా?

ఎదురుచూడాలి. అటువంటి సంఘటన ఒకటి జరిగేవరకూ ఏమీ చెయ్యటానికి అవకాశం లేదు.

ప్రశాంత్‌మీద జరిగిన హత్యాప్రయత్నం తెలిసినప్పుడు ప్రొఫెసర్ బలదేవ నిర్ఘాంతపోయాడు. మృత్యువునించి తెలివిగా తప్పించుకున్నందుకు అతడ్ని అభినందించాడు.

"చావునించి తప్పించుకోటం ఇదిరెండోసారి. ఇంకా ఎన్నిసార్లు ఇలా తప్పుకోగలనో తెలీదు" అన్నాడు ప్రశాంత్.

"నిన్ను చంపటానికి ప్రయత్నాలు చేస్తున్న ఆ శత్రువునో సూచనగా చెప్పగలవా?" బలదేవ అడిగాడు.

"తెలీదు. దొంగల గ్యాంగ్‌లో మనిషి అయివుండొచ్చు."

ప్రశాంత్‌మీద హత్యాప్రయత్నానికి ఎవిడెన్స్‌గా ఆగది వెనకవైపు పారేసిన సిగరెట్టు ముక్కలు కనిపించాయి.

"మీకు ప్రొటెక్షన్ ఏర్పాటు చెయ్యమని కమిషనర్‌కి చెబుతాను" అన్నాడు బలదేవ్.

"అవును. ఇప్పుడు మీ ప్రాణం చాలా విలువైంది. ఒక అజ్ఞాత శక్తిని గుర్తించగలిగినశక్తి మీకేవుంది" అన్నది సోనీ.

... టెలిఫోన్ వుండి-ఉద యం ఎనిమిది గంటలనించే నగరంలో టెలిఫోన్ వుండి-ఉద ... చదివినవాళ్ళు చాలామంది ఇంకొన్ని వివరాలు తెలుసుకోటానికి ... ని అభినందించటానికి ఫోన్లుచేశారు.

... గంటయ్యేసరికి రకరకాల పత్రికల రిపోర్టర్లు ప్రశాంత్‌తో ... ఇంటర్వ్యూ తీసుకోటానికి వచ్చారు.

ఇప్పుడు నగరంలో అతనొక ప్రముఖవ్యక్తి-ముఖ్యమైన మనిషి. రిపోర్టర్ల దృష్టిలో అతడికి గొప్ప విలువ ఉంది. పత్రికలు ఎప్పుడూ ... కరమైన సమాచారాన్ని ప్రజలకు అందించటానికి తహతహలాడుతూ ... ఆ సమాచారానికి మూలకారణమైన వ్యక్తిమీద వాళ్ళకు గౌరవం ... క్షణంలో ఆశ్చర్యం వుండదు.

ఒక అద్భుతశక్తితో దేశంలో సంచలనం లేవదీశాడు. ఇంకో విధ ... శక్తి గురించి దేశానికి తెలియజేశాడు ఇప్పుడు ఆ శక్తి సృష్టించబోయే ... ంనించి ఈదేశాన్ని కాపాడే బాధ్యతకూడా అతనిదే. అది వాళ్ళ ... కాబట్టి అటువంటి ప్రత్యేకమైన వ్యక్తితో ప్రత్యేక ఇంటర్వ్యూ ... వాళ్ళు వచ్చి హాల్లో సమావేశమయ్యారు.

జర్నలిస్టులందరి రిప్రజెంటేటివ్‌గా మాట్లాడదల్చుకున్న మనిషి ... అందరికంటే ముందు కూర్చున్నాడు. అతనిపేరు విశ్వం.

వాళ్ళ దురుగా బలదేవ ఆయనకు పక్కనే ప్రశాంత్ కూర్చు ... సోనీ హాల్లోనే వాళ్ళకు కొంచెం దూరంలో కూర్చునివుంది. ఆమె ... రిపోర్టర్ల సమావేశాలూ, ఇంటర్వ్యూలు ఇంతకుముందు ఎప్పుడూ ... చూడలేదు.

పరిచయంగాముందు వాళ్ళందర్నీ ఉద్దేశించి ఒక్కనిముషం మా
దాడు. తర్వాత ఇంటర్వ్యూ మొదలుపెట్టమని చెప్పాడు.

విశ్వం గొంతు సవరించుకుని మొదటి ప్రశ్నను అడిగాడు
అక్టోబర్ 24న మీకు ఇంతకుముందు వచ్చిన కల నిజమవు
ఎలా అనుకున్నారు? అందుకు బలమైన కారణం ఏదైనా ఉందా?"

ప్రశాంత్ ఆ ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పటానికి తడుముకో
ఒక్క సెకండ్‌కూడా ఆలస్యం లేకుండా చెప్పాడు.

"బలమైన కారణం ఒక్కటేవుంది. అది హఠాత్తుగా ఓ అ
ద్రియ అద్భుతశక్తి నాలో కలగటం. అటువంటిశక్తి ఊహించ
నాలోకలగటం సాధ్యమయినప్పుడు రిపీటెడ్‌గా వచ్చిన ఒకకలకూ
మయ్యే అవకాశం వుందని అనిపించింది. అంతేకాదు_నమ్మ
సిక్త్‌సెన్స్‌కూడా నన్ను హెచ్చరించింది. అందుకే గట్టిగా
మవుతుందనుకున్నాను."

విశ్వం ఈసారి అదే ప్రశ్నను బలదేవనుఅడిగాడు: "ప్రొఫె
అక్టోబర్ 24 కల నిజమవటం గురించి మీరెలా నమ్మారు? మీకున్న
ఏమిటో చెప్పండి" అని.

"నా అనుభవం....ప్రపంచ చరిత్రలో అతీంద్రియశక్తుల
యంలో కలలు నిజమైన ఎన్నో సంఘటనలు వున్నాయి.
శక్తుల విషయంలో ఎన్నో అద్భుతాలు జరుగుతూ వుంటాయి.
ఆశ్చర్య చకితుల్ని చేస్తాయి. అందుకే ఒక మేధావి అన్నాడు_ప్రపంచంలో
ఏ సంఘటన జరిగినామనం ఆశ్చర్యపడాల్సిన అవసరంలేదని. ఎందుకంటే
వెనుకవున్న రీజనింగ్ తెలీకనే మనం ఆశ్చర్యపడుతున్నామని, అంతే
ఒక అద్భుతశక్తిని కలిగివుండిన మనిషి రిపీటెడ్‌గా ఒక కలగురించి
చెప్పినప్పుడు అతని ఉద్దేశానికి విలువ ఇవ్వాను. నా పరిశోధనలు, నేను
చదివిన గ్రంథాల అనుభవాన్ని దృష్టిలోవుంచుకుని నేనుకూడా నమ్మాను"
అన్నాడాయన.

వెంటనే అడిగాడు విశ్వం "ఐతే ఇలా నమ్మటానికి ముందు కేస్
పాజిబిలిటీ గురించి ఆలోచించలేదా?"

ఆయన నవ్వాడు "అవసరంలేదనిపించింది. ఎందుకంటే ఈ కలకు
గ్గా పోలికలున్న దక్షిణకొరియా సంఘటన గురించి మీ అందరికీ
తెలుసుకుంటాను. వొక విచిత్రరోజున వొక టైమ్‌లో కొండచరియవిరిగి
పోతున్నట్టు తనకు కల వచ్చిందని వొక కుర్రాడు చెప్పినప్పుడు
వ్వరూ నమ్మలేదు. కాని నిజంగానే ఆ కుర్రాడు చెప్పినరోజు అదే
మున కొండచరియ విరిగిపడింది. ఐతే ఉపయోగం ఏమిటి? అప్పటికే
న్నో వందలమంది ప్రాణాలు కోల్పోయారు. మరి ఈ ఇన్సిడెంట్‌లోకే
సాపాజిబిలిటీ ఏముంది? అన్నాడు బలదేవ్.

రిపోర్టర్లు తలలు వంచుకుని గబగబా రాసుకుంటున్నారు. సోనీ
ప్పగించి అలా చూస్తూకూర్చున్నది ప్రశాంత్ కారణంగా తనతండ్రికి
మంచిపేరు, కీర్తి కలుగుతున్నందుకు ఆమె సంతోషపడింది.

"ఇంకో ప్రశ్న....మీకు కలలో కనపడినట్టుగానే గొప్ప విధ్వంసక
క్తిని కలిగివున్న మనిషి ఈ నగరంలో ఉన్నట్టు రుజువుచేసుకున్నారు
వసించినల్ల దేశానికి ప్రమాదం అంటున్నారు మీరు. దేశానికి_అనటంలో
ఉద్దేశం ఏమిటి? ఆ మనిషి దేశం మొత్తంలో అలజడిని విధ్వంసాన్ని
స్తాడా?" విశ్వం అడిగాడు_ప్రశాంత్‌ను.

"దేశానికి ప్రమాదం_అనటంలో ప్రత్యేకించి ఏటువంటి ఉద్దేశం
దు. మనది ఆంధ్రదేశం. ఈ ఉద్దేశంతోకూడా అట్లా అనుకోవచ్చు.
అంతేకాదు. ఆ మనిషి ఈ స్టేట్‌లోనే అలజడిని సృష్టించాలనే నియమం
లేదు. తనకువున్న వొక విచిత్రమైన శక్తితో మొత్తం దేశంలోనే కల్లో
లాన్ని_వినాశనాన్ని సృష్టించాలని అనుకుంటే ఇక్కడ్నించి ఇతరరాష్ట్రా
లకుకూడా వెళ్ళొచ్చు. విధ్వంసాన్ని జరపవచ్చు. అప్పుడు ఈ దేశానికే
ప్రమాదం కదా...."

"ఇప్పుడు ఈ నగరంలోనే వున్న ఆ అజ్ఞాత శత్రువును ఎ
పట్టుకుంటారు? అసలు అతన్ని పట్టుకోవటం సాధ్యమేనంటారా! ఒక
అతను పట్టుబడినా అతని నేరాన్ని కోర్టులో ఎలా రుజువు చేస్తా
ఎటువంటి శిక్ష విధిస్తారు? ఈ ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్పగలరా!"

సోనీకి తెలుసు ఆ ప్రశ్నలకు తన తండ్రి ఏం జవాబు చెబుతా
ఎందుకంటే ఆ ప్రశ్నలన్నీ ఫోన్లో వినాయక్ ఇంతకు ముందు అడిగా

సరిగ్గా బలదేవ్ ఆమె అనుకున్నట్టుగానే చెప్పాడు—"సా...
ఈ ప్రశ్నలకు ఇప్పుడే ఎటువంటి జవాబూ చెప్పలేము. ఎందుకంటే
వీటన్నిటి గురించి ఇంకా ఆలోచించలేదు. ఆ మనిషిని పట్టుకోవటం అనే
మావల్ల సాధ్యం అయ్యే వ్యవహారం కాదు. ఈ బాధ్యత ప్రభుత్వాని.
పోలీసు డిపార్టుమెంటుది. కమీషనర్ తో సంప్రదించిన తర్వాత మీరడి
ప్రశ్నలకు జవాబులు ఇవ్వగలను"

నవ్వుకుంది సోనీ.

విశ్వం జర్నలిస్టుల తరఫున ఇంకాకొన్ని ముఖ్యమైన ప్రశ్నల
అడిగాడు బలదేవ్, ప్రశాంత్ వాళ్ళ అనుమానాలు క్లియర్ చేశా.
ఇంకో ఇరవై నిముషాల తర్వాత వాళ్ళంతా థాంక్స్ చెప్పి వెళ్ళిపోయార
వాళ్ళు వెళ్ళబోయే ముందు బలదేవ్ వాళ్ళకు ప్రశాంత్ మీద రెండోసా
జరిగిన హత్యా ప్రయత్నం గురించి చెప్పాడు

* * * *

డ్రామా డ్రెస్సు కంపెనీ ముందు ఆగాడు పాంచజన్య. ఒకసా
అటూఇటూ చూసి గబుక్కున లోపలకు వెళ్ళాడు.

వరండాలోనే కొయ్య స్టాండులమీద పౌరాణిక నాటకం వేషం
డ్రస్సులు ఆరేసి ఉన్నాయి. లోపలవున్న అరలలో రకరకాల కిరీటాలు,
దలు ఇతర ఆయుధాలు అతనికి కనపడినాయి.

వరండాలోనే ఒక మూలగా వున్న బల్లఎదురుగా కుర్చీలో ఒక
నిషి కనిపించాడు. అతను సన్నగా ఉన్నాడు గాలికి ఎగిరిపోయేవాడిలా.

"ఎవరు కావాలి?" అనడిగాడు పాంచజన్యను అతను దిక్కులు
డటం గమనించి...

"కొంత సరంజామా కావాలి" అన్నాడు పాంచజన్య అతని దగ్గ
గా వెళ్ళి...

"సరంజామానా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు అతను చేతిలోవున్న
క్లీ పత్రికాన్ని బల్లమీద ఉంచుతూ—

"అవును. అందే మేకప్ సరంజామా కావాలి."

"ఏం కావాలి? పౌరాణికమా? సాంఘికమా?" కుర్చీలో సర్దుకుని
ర్చుంటూ అడిగాడు.

"సాంఘికమే....తండ్రి కేరక్టరు. నలభైయేళ్ళ మనిషి మీసాలు,
గా పెరిగిన గడ్డం కావాలి...అన్నీ అక్కడక్కడ నెరిసుండాలి. అర్థ
మైందా!"

అతను తలవూపి "ఇంతకీ నాటకం పేరేమిటి?" అనడిగాడు.

"ఇదే మొదలు"

"ఏమిటీ నాటకాలు వెయ్యటమా?"

"కాదు నాటకం పేరు?"

"ఎప్పుడూ వినలేదు. రచయిత ఎవరు?" కుర్చీలోనించి లేస్తూ
డిగాడు.

"నేనే" అన్నాడు పాంచజన్య.

"అందుకే నాకు తెలీలేదు. మార్కెట్లో ఏ కొత్త నాటకం
స్తకం వచ్చినా నాకు తెలీకుండా వుండదు. ఎందుకంటే నేనుకూడా
నాటకాల రాయుడినే"

"నువ్వు నాటకాలు వేస్తావా?"

"సాంఘిక నాటకాలు కాదు. పౌరాణిక నాటకాల్లో వేస్తాను"

"భీముడి వేషమా?" పాంచజన్య అడిగాడు

అతను పెద్దగా నవ్వి "మీరు జోకులు బాగావేస్తారు. ఇంతకీ

నాటకంలో మీకి కమెడియన్ వేషమా!" అనడిగాడు లోపలకు వెళ్ళబోతూ ఆగిపోయి.

"నాకు అర్జంటు పనులున్నాయి. నేనడిగినవి ఇవ్వు" అన్నాడు సీరియస్‌గా అతను.

లోపలకు వెళ్ళి అతను మీసాలు-నెరిసిన, పెరిగినగడ్డం పట్టుకొని వచ్చాడు.

"వైట్ హేర్ క్రీమ్....గమ్ కావాలి. ఐబ్రో పెన్సిల్‌కూడా" అన్నాడు.

అతను మళ్ళీ లోపలకు వెళ్ళి ఐదు నిముషాల్లో తిరిగివచ్చి వాటి ప్యాక్ చెయ్యబోతూ" ఇంకా ఏమైనా అవసరమా?" అనడిగాడు.

"లేదు. అంతవరకు ప్యాక్ చెయ్యి చాలు."

"అడ్వాన్సు ఇవ్వాలి" అన్నాడతను

"ఎంత?"

"వందరూపాయలివ్వండి"

"చాలా ఎక్కువే" అన్నాడు పాంచజన్య.

"మీకు తెలీదు. చాలా తక్కువ. కొత్తవాళ్ళకు అడ్వాన్స్ ఇవ్వక సామాగ్రి ఇవ్వం....కాని నేనిచ్చాను." అన్నాడతను.

"ఈ డ్రామా డ్రెస్ కంపెనీకి ప్రొప్రయిటర్ నువ్వేనా?"

"కాదు. కాబోయే ప్రొపయిటర్ని"

"అంటే...."

"ప్రొప్రయిటర్ గారి అమ్మాయి నన్ను ప్రేమించింది. తొందర్లోనే మేమిద్దరం పెళ్ళి చేసుకుంటాం" అన్నాడతను కొంచెం సిగ్గుపడుతూ.

"కంగ్రాచ్యులేషన్స్. మీ ప్రేమ వర్ధిల్లాలి" అన్నాడు పాంచజన్య బయటకు వస్తూ.

"చాలా థాంక్స్" అన్నాడతను వెనకనించి.

అప్పటికే పాంచజన్య రోడ్డుమీద ఉన్నాడు. ఆరోజు దినపత్రికల్లో వచ్చినరాత్రి సంఘటన గురించి గుర్తుచేసుకుంటూ నడుస్తున్నాడు.

ఆ సంఘటనకు కారణం ఏమిటో వాళ్ళు తెలుసుకున్నారు. పాతికేళ్ళ యువకుడి కోసం వెతికారు. పాతికేళ్ళ వయసు తనని పట్టివ్వకూడదు తన ఉనికిని తెలియ పరచకూడదు.

అందుకే పాంచజన్య మేకప్ సామాగ్రి సంపాదించాడు.

తన పథకంలో కొంత భాగాన్ని అతను పూర్తి చేశాడు.

ఈ సమాజంమీద-కొంతమంది మనుషులమీద అతను పెంచుకున్న పగ-కసి బయటకు వస్తున్నాయి.

గబగబా నడుస్తున్న పాంచజన్యకు ఆ సంఘటన మళ్ళీ గుర్తుకు వచ్చింది. అతనికళ్ళు ఆవేశంతో-కోపంతో ఎర్రగా మారిపోయాయి.

* * *

"ఈరోజు గడిచింది" అన్నది సోనీ

'ఇంకా గడవలేదు. రాత్రి పన్నెండు గంటలకు డేటు మారుతుంది ఇప్పుడు పదీ నలభై అయ్యింది. ఇంకా టైముంది" అన్నాడు ప్రశాంత్...

ప్రొఫెసర్ బలదేవ్ ఆయన గదిలో కూర్చుని ఏదో రాసుకుంటున్నాడు. వరండాలో కూర్చున్నారు వాళ్ళిద్దరూ-

తన గురించి ఆమెతో మాట్లాడాలని ప్రశాంత్ మనసులో గాఢంగా వుంది. ఆమెకు తనంటే ఇష్టముందని అతనికి తెలిసిపోయింది. కాని ఆమె గురించి తను పగటికలలు కంటున్నట్టుగా ఆమెకు తెలియజేయాలి. అంతే-

"మనం ఇలా కొంచెం ఓపెన్‌గా కూర్చుని మాట్లాడుకోవటం అంత మంచిదికాదేమో. మళ్ళీ మీమీద ఏదైనా హత్యా ప్రయత్నం జరగొచ్చు" అన్నది సోనీ.

ప్రశాంత్ నవ్వి "నిజమే. హంతకుడు టెలిస్కోపిక్ గన్‌తో ఏ బిల్డింగ్‌మీదనించయినా నన్ను కాల్చి చంపవచ్చు అవునుకదూ" అన్నాడు.

"జోక్ చేస్తున్నారా?" అన్నది సోనీ అతని మాటల్లో అర్థం సరిగా తెలీకనే.

"జోక్ కాదు. హంతకుడికి సాహసం—పట్టుదల ఎక్కువని రాత్రి సంఘటనతో ఋజువు చేసుకున్నాడు. అందుకే ఉదయం కమీషనర్ నా మీద హత్యాప్రయత్నం గురించి చెప్పినప్పుడు ఆయన ప్రొటెక్షన్ ఏర్పాటు చేయిస్తానన్నాడు. నేనే వద్దన్నాను. ఎందుకంటే ఒంటరిగా నేనెక్కడి కెళ్ళదల్చుకోలేదు"

వాళ్ళలా బయటకూర్చుని మాట్లాడుకుంటున్నప్పుడు ఫోన్ చప్పుడు చేసింది.

బలదేవ్ లేచి రిసీవర్ తీసుకున్నాడు.

"హలో.... బలదేవ్ హియర్"

"కమీషనర్‌ని మాట్లాడుతున్నాను. ఈ రోజు ఎటువంటి సంఘటన జరిగినట్టు సమాచారం చేరలేదు" అన్నాడు ఆయన.

"అవును. రాత్రి సంఘటన గురించి దర్యాప్తు జరిపించారా?"

"పూర్తయ్యింది. రిపోర్టు కూడా వచ్చింది. ఆ యాక్సిడెంటు అలా జరిగే అవకాశంలేదట. తగిన కారణం ఏకీ కనిపించటంలేదని రిపోర్టులో రాసివుంది"

"అంటే మన వూహ తప్పుకాదు."

"నిజమే ప్రొఫెసర్...కాని ఈరోజు ఒక్క సంఘటన కూడా జరగలేదు. అందుకే కొంచెం డవుట్‌గా వుంది. మనడెసిషన్ గురించి..."

ఆయన పూర్తిగా మాట్లాడక ముందే "ఒక్కరోజు చెప్పుకోతగిన సంఘటన జరక్కపోవచ్చు. అంత మాత్రాన మన డెసిషన్ సరయినది కాదని అనుకునే అవకాశం లేదు. ఎందుకంటే ఆమనిషి పథకాలు—ఆలోచనలు మనకు తెలీదు. ఎప్పుడైనా ఎక్కడైనా ఏదో ఒక సంఘటన మళ్ళీ జరిగే అవకాశం వుంది" అన్నాడు బలదేవ్.

"యూ ఆర్ రైట్ ప్రొఫెసర్....కొన్ని రోజులు మనం ఎదురు చూడాలి. రాత్రి సంఘటన పబ్లిక్‌లో గొప్ప సంచలనాన్ని కలిగించింది ఇంకా ఫోన్‌కాల్స్ వస్తూనే వున్నాయి. రెండు గంటల క్రితం హోమ్ మినిస్టర్ ఫోన్‌చేసి అడిగాడు ఈ మేటర్ గురించి....చెప్పాను"

"ఏమన్నాడాయన?"

"ప్రజల్లో భయాందోళనలు లేవకముందే ఆ మనిషిని పట్టుకో మన్నాడు"

"సాధ్యమేనంటారా?"

"మనం కృషి చెయ్యాలి. తప్పదు. గుడ్‌నైట్" అంటూ ఫోన్ పెట్టేశాడు....

బలదేవ్ రిసీవర్ పెట్టి వెనక్కి తిరిగాడు. డోర్ దగ్గర ప్రశాంత్... లేచి నిలబడి వున్నారు

"కమీషనర్ మాట్లాడాడు. మన డెసిషన్ గురించి ఇంకా ఆయనకు కాన్ఫిడెన్స్ కుదర్లేదు" అన్నాడు నవ్వుతూ....

"వాళ్ళంతా సాక్ష్యాలకు, ఆధారాలకు ఇంపార్టెన్స్ ఇచ్చే మనుషులు. అంతే....నిద్ర వస్తోంది. నాగదికి వెళతాను" అన్నాడు ప్రశాంత్....

ఫోన్ మళ్ళీ మోగింది.

బలదేవ్ రిసీవర్ తీసుకుని వెంటనే "ఎవరో నిన్ను పిలుస్తున్నారు" అన్నాడు ప్రశాంత్‌తో....

అతడికి ఆశ్చర్యం కలగలేదు. కాని అనుమానం కలిగింది. రిసీవర్ తీసుకుని "ప్రశాంత్‌ని" అన్నాడు.

అవతలినుంచి ధ్వనించిన నవ్వు వినపడింది.

"ఎవరు?" అడిగాడు ప్రశాంత్ ఆమనిషి నవ్వు ఆపకుండానే.

"కిల్లర్...మనుషుల్ని వేంటాడి చంపటం నా హాబీ....నిన్ను చంపటానికి నియమించబడ్డ మనిషిని"

"ఎవరునియమించారు?" ప్రశాంత్ అడిగాడు.

"చెప్పను"

ధైర్యం వుంటే ఒక్కసారి వచ్చి నాఎదురుగా నిలబడు"

నవ్వేడు అతను— "నీకు వున్న శక్తి నాకు తెలుసు. అందుకే నిన్ను చంపాలనుకున్నాను" అన్నాడు.

"ఎందుకు?"

"ఎప్పుడు? ఎక్కడ! ఎందుకు? అవి అడక్కు. ఎప్పుడైనా, ఎక్క...
...డైనా, ఎందుకైనా నీకు చావు తప్పదు"

క్లిక్ మన్న చప్పుడయ్యింది.

"ఎవరు?" అడిగింది సోఫీ ఆత్రంగా.

చెప్పాడు.

"మైగాడ్.... ఐతే నువ్వు నీ గదిలో పడుకోవద్దు. ఈ రాత్రి ...దదిలో పడుకో" అన్నాడు బలదేవ్.

భయంలేదు. నా గదిలోనే పడుకుంటాను. మళ్ళీ హత్యా ప్రయత్నం ...సే ఆలోచనే అతనికి వున్నట్లయితే ఇప్పుడు ఫోన్ చేసేవాడు కాదు." ...న్నాడు శ్రీకాంత్....

ఐనా అతనికి మనసులో అనుమానం కదులుతూనే వుంది.

శత్రువును తక్కువగా అంచనా వెయ్యకూడదను కున్నాడు.

* * *

ఇండస్ట్రియల్ ఏరియా వైపు వెళ్ళే బస్సులో వున్నాడు పాంచజన్యం ...లో నిండా మనుషులు. ఎక్కువమంది ఉద్యోగం చేస్తున్న వాళ్ళు.

అతనికి చోటు దొరకలేదు. రాడ్ పట్టుకుని నిలబడ్డాడు.

ఇప్పుడు పాంచజన్య నలభై కీ యాభై కీ మధ్య వయస్సున్నవారిలా ...డు అతని రూపం పూర్తిగా మారిపోయింది. నెరసిన గడ్డం మీసాలు ...యి. తల్లో వెంట్రుకలు తెల్లబడ్డాయి. అతనికి పాతికేళ్ళని ఎవ్వరూ ...హించలేదు.

అద్దంలో పదినిముషాలు తన మొహాన్ని చూసుకుని తృప్తిపడి ...క అతను బయటకు వచ్చాడు.

రూపంమార్చుకున్నందువల్ల అతనికి ధైర్యం వచ్చింది. అతని ...నవిలంద్ద మనుషుల పెదల్లో వచ్చిన సంచలన వార్తగురించి చెప్పు...
...న్నారు.

పాంచజన్య అటువంటి వార్తలను లెక్క చెయ్యని వాడుగా ...ప్పి పెట్టుకుని నిలబడ్డాడు.

బస్సు ఆగింది.

అతడి కళ్ళలో ఈశ్వరరావు కనబడ్డాడు. పాంచజన్య మొహం ...పించింది కోపంతో....

క్షణాల్లో అతని మొహం మారిపోయింది.

"బ్లడీ బాస్టర్డ్-వాడి అంతం చూడాలి...సర్వనాశనం చెయ్యాలి" ...న్నాడు మనసులో.

మళ్ళీ ఆ సంఘటన గుర్తుకు వచ్చింది.

ఆవేశం తన్నుకుంటూ వచ్చింది.

కెమికల్ ఇండస్ట్రీస్ ప్రొప్రయిటర్ ఈశ్వరరావు ఆయన ఫ్యాక్టరీలో ...ఉద్యోగాలకు ఖాళీలు వున్నాయని తెలిసింది. సర్టిఫికెట్లతో వెళ్ళాడు; ...న్ని కలుసుకుని ఉద్యోగం ఇవ్వమని అడిగాడు. పదివేలు ఇస్తే ...ద్యోగం అమ్ముతానన్నాడు. తన ఫ్యాక్టరీలో జీతాలు ఎక్కువనీ అందుకే ...గిరాకీ అని అన్నాడు. తన దగ్గర వందరూపాయలు కూడా ...న్నాడు. తన పరిస్థితిని వివరంగా చెప్పాడు. ఉద్యోగం ఇవ్వమని ...మీద పడ్డాడు అభిమానాన్ని చంపుకుని. అప్పుడా రోగ్ ఏంచేశాడు? ...గో తన్నాడు. సర్టిఫికెట్లున్న ఫైలును దూరంగా విసిరేశాడు. ...క్కును పిల్చి కాలర్ పట్టుకుని బయటకు నెట్టించాడు—

మళ్ళీ ఆగింది బస్సు.

బయటకు చూశాడు పాంచజన్య.

అవును. అదే-తను అక్కడే దిగాలి.

దిగాడు

ఏటికి కొంచెం దూరంగా వుంది ఆ ప్రాంతం.

అక్కడ ఎక్కువగా ఫ్యాక్టరీలు వున్నాయి.

కొంచెం దూరం నడిచాడు.

నాలుగు రోడ్ల కూడలి దగ్గర ఆగాడు. అక్కడే ఒక కేంటీన్ వుంది. లోపలకు వెళ్ళి పొడుగ్గావున్న బల్లమీద కూర్చున్నాడు. పక్కనే కూర్చున్న మనిషి చేతికి వాచీవుంది. అందులో టైము చూశాడు అతను.

సరిగ్గా పది గంటలు.

టీ తాగాడు.

బయటకువచ్చి ఒక సిగరెట్టుకాల్చి ముట్టించాడు. కేంటీన్లో ఎక్కువ మంది లేరు. పదిమంది కూర్చుని కార్మికుల సమస్యల గురించి మాట్లాడుకుంటున్నారు.

కేంటీన్‌కు కొంచెం దూరంలో వుంది ఒక టెలిఫోన్ బూత్....

ఇంతకుముందు వచ్చినప్పుడే అతను ఆ బూత్‌ను గమనించాడు. ఐదు నిముషాలు గడిచిన తరువాత టెలిఫోన బూత్‌లోకి దూరబడ్డాడు.

ప్యాంటుజేబులోనించి చిన్న కాయితాన్ని బయటకు తీశాడు. దాని మీద టెలిఫోన్‌నెంబరు వుంది.

నెంబర్ చూస్తూ డయల్ చేశాడు. కాయిన్ వేశాడు.

కనెక్షన్ వచ్చింది. అవతల్నించి ఎవరో "హలో" అన్నారు.

"ఈజిట్ కెమికల్ ఇండస్ట్రీస్" పాంచజన్య తెలిసే అడిగాడు.

"యస్...మీరెవరు?"

"ఎవరు మాట్లాడేది? మేనేజరేనా" గొంతులోకి కంగారును తెచ్చి పెట్టుకుని అడిగాడు....

"అవును. మేనేజర్నే...మీరెవరు?"

"క్విక్...ఎక్కువ టైంలేదు. నేను చెప్పేది జాగ్రత్తగా వినండి. ఈశ్వరరావు అంటే సరిపడని మనుషులు ఎవరో రాత్రి ఫ్యాక్టరీలో టైం బాంబులు పెట్టారుట. ఇప్పుడే తెలిసింది. వెంటనే అంతా బయటకు వచ్చెయ్యండి" అన్నాడు ఆదుర్దాగా.

"ఈజిట్! మీరుచెప్పేది నిజమేనా? మీకెలా తెలిసింది? ఎవరుమీరు!" మళ్ళీ అడిగాడు మేనేజర్.

"నిజమే అయివుంటుంది. నాకు చెప్పిన మనిషి న...కమైనవాడు. ...రావు ఇంటికి ఫోన్‌చేశాను. ఫ్యాక్టరీకి బయల్దేరాడని చెప్పారు. నేను ...రావు స్నేహితుడ్ని విద్యాసాగరరావుని" అన్నాడు.

"థైంక్స్. ఐతే ఇప్పుడే డేంజర్ అలారం ఇప్పిస్తాను" అన్నాడు. ...ఫోన్ పెట్టేసిన చప్పుడయ్యింది.

అక్కడే నిలబడ్డాడు పాంచజన్య.

రెండునిముషాలకు డేంజర్ అలారం చెవులు పగిలేటుగా మోగింది. ...పరుగులు పెడుతూ ఫ్యాక్టరీలో ఉద్యోగులంతా ప్రాణభయంతో ...కు వచ్చారు.

చూస్తూనే వున్నాడు అతను టెలిఫోన్‌బూత్‌లోనించి.

అందరి మొహాల్లోనూ ఆందోళన-భయం స్పష్టంగా కనపడ్డాయతనికి. మేనేజర్ టైం బాంబులను వెతికించే ప్రయత్నాలు చెయ్యటానికి ...చేస్తూ వుంటాడనుకున్నాడు పాంచజన్య.

టైమును వూహించాడు. పదిగంటల పదిహేను నిముషాలు అవుతూ ...న్నది. సంకల్పయాలిటీ విషయంలో ఈశ్వరరావు చాలా ఖచ్చితంగా ...డు. రోజూ పదింబావుకు ఆయన ఫ్యాక్టరీకి వస్తాడు.

ఇక ఒక్కనిముషాన్నికూడా వృధా పరచలేదు అతను. ఏపని ...చెయ్యటానికి తను అక్కడకు వచ్చాడో గుర్తుచేసుకున్నాడు ఆ పని-...ఈశ్వరరావు కెమికల్స్ ఫ్యాక్టరీని తనకువున్న విధ్వంసక శక్తితో కూల్చే...యటం. అతని కళ్ళు తీక్షణంగా మారిపోయాయి. మనసులోనే అతను ...ఫ్యాక్టరీ కూల్చివేతను కోరుకున్నాడు. ఒక్కసారి కెమికల్ ఇండస్ట్రీస్ ...క్టరీ భవనాన్ని చూశాడు.

అంతే-నిజం నే టైం బాంబులు పేల్చినట్టు ఆ భవనం పెద్ద ...ప్పుళ్ళతో కూలిపోయింది. జనం భయంతో పెద్దగా అరిచారు. దూరంగా ...పోయారు. ఒక్క క్షణం భూకంపం వచ్చినట్టుగా అనిపించింది ఆ ...ప్రాంతంలో.

భయంతో అదృశ్యాన్ని చూశారు వాళ్ళంతా.

సరిగ్గా ఫ్యాక్టరీ భవనం కూలిపోతున్నప్పుడే రోడ్డుమీదుగా వస్తున్న కారును చూశాడు పాంచజన్య. దాన్ని గుర్తించాడు. అశోక్ కెమికల్ ఇండస్ట్రీస్, యజమాని ఈశ్వరరావు ఉన్నాడు. కారును అతనే డ్రయివ్ చేస్తున్నాడు చెవర్లెట్ కారు అది.

ఈశ్వరరావు తన ఫ్యాక్టరీ కూలిపోవటాన్ని చూడలేదు. టెలిఫోన్ బూత్ దాటి వెళ్ళే అదృశ్యం కనపడుతుంది. బూత్ ముందుకు వచ్చి నప్పుడు ఈశ్వరరావు లోపలఉన్న పాంచజన్యను చూశాడు. కాని గుర్తు పట్టలేదు. ఎర్రగా కోపంతో మండిపోతున్న కళ్ళని చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు.

పాంచజన్య గుండె పండింది.

ఆ సంఘటన కళ్ళముందు గిర్రున తిరిగింది.

అతను చిన్నగా ఏదో గొణుక్కున్నాడు దాటి వెళ్ళిపోతున్న కారునుచూస్తూ.

ఒక్కక్షణం కూడా ఆలస్యంలేకుండా ముందుకు వెళుతున్న చెవర్లెట్ కారు హటాత్తుగా ఎడమవైపుకు తిరిగింది. రోడ్డుకు కొంచెం దూరంగా ఉన్న ఎలక్ట్రికల్ ట్రాన్స్‌ఫార్మర్ కేసి పరుగుదీసింది.

వెర్రిగా కేకలు పెట్టాడు ఈశ్వరరావు కార్లోనించి.

అతని కేకలు కూలిపోయిన ఫ్యాక్టరీ దగ్గరఉన్న మనుషులకు చాలా మందికి వినపడ్డాయి.

వాళ్ళంతా చూస్తూనే ఉన్నారు. కారు బాణంలా దూసుకువెళ్ళి ట్రాన్స్ ఫార్మర్ కు గుద్దుకుంది.

పెద్ద చప్పుడు.

క్షణంలో మంటలు లేచాయి కారు అంటుకుంది. జనం ట్రాన్స్ ఫార్మర్ దగ్గరకు పరుగెత్తారు.

టెలిఫోన్ బూత్‌లోనించి పాంచజన్య బయటకు రావటం ఎవ్వరూ గమనించలేదు క్యాంటీన్‌లో కూర్చుని కార్మికుల సమస్యలగురించి మాట్లాడుకుంటున్న మనుషులు అతనిముందునించే పరుగుదీశారు.

రోడ్డుమీదకు వచ్చాడు పాంచజన్య.

[illegible]టేషన్ ముందునించి వెళ్ళాడు. నాలుగు అడుగులు వేసినప్పుడు [illegible] చిన్న సందుకనపడింది. అందులోకి తిరిగాడు. క్షణంలో ఒక [illegible] ఉన్న రోడ్డుమీదకు వెళ్ళాడు.

రోడ్డుమీద ఖాళీగా వెళుతున్న ఆటోరిక్షాన్ని ఆపాడు. ఎక్కికూర్చుని [illegible]గా ఏదో చెప్పాడు

[illegible]ప్పుడు చేస్తూవెళ్ళిపోయింది ఆటో.

[illegible]ో వెళ్ళిపోయిన ఇరవై అయిదునిముషాలకు కూలిపోయిన [illegible]వనం దగ్గరకు వేగంగా కొన్ని మోటారు వాహనాలు వచ్చి

[illegible]జులోనించి కమీషనర్ కొంతమంది ఇతరపోలీసు ఉద్యోగులతో [illegible] ఫ్రొఫెసర్ దిగారు. వాళ్ళతో పోసీకూడా ఉంది.

[illegible]లీక్ టూమచ్" అన్నాడు కమీషనర్ నేలమట్టం అయిపోయిన [illegible]చూసి

[illegible]న్స్‌ఫార్మర్ దగ్గర కారుమండుతూఉంది. అందులో ఈశ్వర [illegible]ం కాలిపోతూనే వుంది.

[illegible]జర్ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. అతని మొహం ఘోరంగా [illegible]ర్రిగా భయంతోనే నిండిపోయింది. ఇంకా అతను ఒక విధ [illegible]లోనే వున్నాడు.

"[illegible]ట్ హేపెండ్?"

[illegible]ం బాంబులు ఫ్యాక్టరీలో వున్నాయని ఫోన్‌రావటం గురించి చెప్పారు.

"ఫోన్ చేసింది ఎవరు?" కమీషనర్ అడిగాడు.

[illegible]విద్యాసాగరరావు ఈశ్వరరావుగారికి స్నేహితుడినని చెప్పాడు. [illegible] నిజంగా టైంబాంబులు వున్నాయో లేవో తెలీదు. ఒకవేళ ఆ [illegible] ఐతే ఘోరంజరుగు తుంది. అందుకే డేంజర్ అలారం

ఇప్పించాను. అంతా బయటకు వచ్చారు. ఫ్యాక్టరీ కూలి పోయింది"... ఆర్ కర్చీఫ్‌తో మొహాన్ని తుడుచుకున్నాడు చెప్పి.

"బాంబులు పేలిన చప్పుడయ్యిందా?" ఎవరో అడిగారు.

"లేదు. భవనం విరిగిపడి పోయేటప్పుడు చప్పుడు ... వడింది. అంతే. బాంబు పేలుళ్ళు వినపడలేదు"

" లోపల ఎవరైనా వుండి పోయారా?"

"ఒక్క మనిషి కూడా లేదు. అంతా బయటకు పరిగెత్తాం."

ప్రొఫెసర్ బలదేవ్ కల్పించుకుని అన్నాడు:

"ఫ్యాక్టరీ భవనం టైంబాంబులతో పేలి పోయిందనుకుంటే ... రావు వస్తున్న కారు ట్రాన్స్‌ఫార్మర్‌కు ఎలా గుద్దుకుంది?"

"అవును. మనకు అర్థంకాని సంఘటన" అన్నాడు కమీషన...

"అర్థం అవక పోవటానికి ఇందులో మిస్టరీ ఏమీలేదు ... వెతుకుతున్న మనిషి సృష్టించిన బీభత్సం ఇదంతా. అతను ఈ ప్రాం... నికి వచ్చాడు."

ఆ ఫ్యాక్టరీలో పనిచేసే ఒక ఉద్యోగి కొంచెం ముందుకు ...

"అనుమానంలేదు. పేపర్లలో ప్రకటించిన ఆ వినాశక శక్తి వున్న ... ఈ ఘోరాలకు కారణం. ఎందుకంటే మేమంతా చూస్తూనేవున్నాం... రావుగారు కార్లోవస్తూ భయంతో కేకలు పెట్టారు. రోడ్డుమీద ... చెవర్లెట్ కారు హఠాత్తుగా పక్కకు తిరిగి పోయింది. ట్రాన్స్‌ఫార్మ... గుద్దుకుని మండిపోయింది." అన్నాడు.

ఇంకా నమ్మకుండా వుండలేక పోయాడు కమీషనర్ ... సాధ్యంకాలేదు. సరిగ్గా అటువంటిదే సంఘటన.

"ఇటీజ్ డిస్గైజెడ్... సందేహం లేదు. అతనే నేరస్థుడు ... అతన్ని వెంటనే పట్టుకోవాలి" అన్నాడాయన ప్రొఫెసర్‌తో.

అప్పుడే అక్కడకు ఒక వేన్ వచ్చి ఆగింది.

...పేపర్-ప్రెస్-అని రాసి వుంది. దాన్లోంచి పత్రికా విలేఖరులు ...

ప్రశాంత్ అన్నాడు "అతను ఈ ప్రాంతానికి వచ్చినప్పుడు ఎవ... చూశారేమో తెలుసుకోవాలి"

"అవును. ఎంక్వయిరీ చెయ్యండి... ఇక్కడ వున్న జనంలో ... ఎవరైనా చూశారేమో కనుక్కోండి" అంటూ ఒక ఇన్‌స్పెక్టర్‌కు ...త్ర చేసేపనిని అప్పగించాడు కమీషనర్.

పత్రికా విలేఖర్లు ఆ సంఘటన గురించి కమీషనర్‌ని వివరాలు ...డుగుతున్నప్పుడు కొంతమంది కూలిపోయిన ఫ్యాక్టరీని.... ముందున్న ... కారును ఫోటోలు తీశారు.

ఫ్యాక్టరీ గూర్ఖా ఆ ప్రాంతంలో ఎవర్నీ చూడలేదని చెప్పాడు ...స్పెక్టర్‌తో....

ప్రశాంత్ — బలదేవ్ — సోనీ ఇన్‌స్పెక్టర్‌తో కొంచెం దూరంలో ...వున్న కేంటీన్ దగ్గరకు వెళ్ళారు. కేంటీన్ దగ్గరకు వెళుతున్నప్పుడు ... రోడ్డుపక్కగా వున్న టెలిఫోన్ బూత్ కనపడింది.

ప్రశాంత్ అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్‌తో....

"ఫ్యాక్టరీలో వున్న మనుషులందర్నీ చంపటం అతనికి ఇష్టంలేక ...వుండొచ్చు. అందుకే మారు పేరుతో ఫోన్‌చేసి ఫ్యాక్టరీలో టైంబాం... పెట్టారని హెచ్చరిక చేసి వుంటాడు"

"అవును. అంతే జరిగివుంటుంది. తప్పకుండా అతన్ని ఎవరో ...రు చూసివుంటారు" అన్నాడు బలదేవ్.

కేంటీన్‌లో కవుంటర్ ముందు కూర్చున్న మనిషిని అడిగాడు ఇన్... స్పెక్టర్. "ఫ్యాక్టరీ కూలిపోవటానికి ముందు సాతికేళ్ళ మనిషి ఇటువైపు ...టాన్ని ఇక్కడ ఎవరైనా చూశారా?"

"ఒక మనిషి వచ్చాడు. ఇక్కడ కూర్చుని టీ కూడా తాగాడు. ... అతనికి నలభైయేళ్ళు పైన వుంటాయి" అన్నాడతను.

"ఇక్కడనించి ఎటువైపు వెళ్ళాడు? ఫ్యాక్టరీవైపు వెళ్ళాడా?" [...]దేవ్ అడిగాడు.

"మాటల్లో వుండి అతను ఎటు వెళుతున్నాడో చూడలే[...]. ఒకసారి చూసినప్పుడు టెలిఫోన్ బూత్‌లో కనపడ్డాడు"

"అనుమానం లేదు. అతనే.... శత్రువు చాలా తెలివైన[...] పాతికేళ్ళ యువకుడి కోసం మనం వెతుకుతున్నామని అతను తె[...]కున్నాడు. అందుకే నలభై యేళ్ళ మనిషిగా రూపాన్ని మార్చుకుని వచ్చి తన పని పూర్తి చేసుకుని వెళ్ళిపోయాడు" అన్నాడు ప్రశాంత్ ని[...]హంగా...

"కష్టమనుకుంటాను అతన్ని పట్టుకోవటం గొప్ప టీ[...] అయివుండాలి. అతడికోసం వెతకటం అనవసరం. పదండి [...] ఎదురు చూస్తుంటారు" అన్నాడు బలదేవ్ వెనక్కు తిరిగాడు.

మొదటిసారిగా శత్రువును మెచ్చుకుంది పోలీస్. వెడుతుంటే వా[...] తగలబడుతున్న చెవర్లెట్ కారు కనబడింది పల్లగా...

* * *

"సినిమాకు వెళదామా?" అన్నది రోహిణి.

"వద్దు. సినిమా చూడాలని లేదు" అన్నాడు పాంచజన్య. [...] కూడా వాళ్ళిద్దరు టాంక్ బండ్ మీదనే కలుసుకున్నారు.

"పోనీ.... ఆత్మహత్య చేసుకోవాలని వుందా?" నవ్వి అన్న[...]

"ఇప్పుడు నాకు అటువంటి ఆలోచన లేదు బతుకుతాను."

"నా మాటలు నీ మీద బాగా పని చేశాయి కదూ?"

"కాదు. నేనే ఆలోచించాను. అందరిలాగే బతికేహక్కు నా[...] వుందనిపించింది."

"ఈ విషయం నీకు ముందు తెలీదా అన్నా.... ఆత్మహత్య[...] చేసుకుంటానని నన్ను బెదిరించావు" అన్నదామె.

"బెదిరింపుకాదు. ఆ రాత్రి నువ్వు వెళ్ళిపోయిన తర్వాత ని[...]గానే ఒక కారు కిందపడి ఆత్మహత్యకు ప్రయత్నం చేశాను. కాని ఆ కారు నడిపే మనిషి చివరి నిముషంలో నన్ను దాపునించి తప్పించాడు"

రోహిణి కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో పెద్దవైనాయి. "నువ్వు చెప్పింది నిజ[...]" అన్నది ఇంకా నమ్మకం కుదరక.

"నువ్వు రోహిణివి... నేను పాంచజన్యను అనేంత నిజం. నన్ను [...]కుండా వదిలి పెట్టినవాడు నెంబర్ని కూడా గుర్తుపెట్టుకున్నాను. ఎమ్. [...] ఎక్స్. 3636." అన్నాడు పాంచజన్య.

ఆమె నవ్వి "నీ జ్ఞాపకశక్తికి నా జోహార్లు. నువ్వు నాకో సహాయం [...]యాలి" అన్నది

"నవ్వులు మాత్రం అడక్కు" అన్నాడు అతను

"గుడ్ జోక్... రేపు రాత్రికి నా ఫ్రెండ్ అరుణ పెళ్ళికి వెళతాను. [...]కు తోడుగా నువ్వు కూడా రావాలి" అన్నది.

అతను ఒప్పుకున్నాడు. ఆ క్షణంలో రోహిణికి తెలీదు ఆమె తన [...]వును ఆహ్వానిస్తోందని.

* * *

అత్యవసర సమావేశం జరుగుతోంది.

హోంమినిస్టర్ ఆ సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేయించాడు. నగరంలో [...]ల్లోలం పరిస్థితి ఏర్పడబోతుందని గ్రహించాడు కమీషనర్. అందుకే హోం [...]నిస్టర్‌కు పరిస్థితిని వివరంగా చెప్పాడు. ఆయన వెంటనే సమావేశం [...]ర్పాటు చేయించుకున్నాడు.

ఆ సమావేశానికి ప్రొఫెసర్ బలదేవ్, ప్రశాంత్ ఐ.జి.పి. ఇం[...] కొంతమంది పోలీసు అధికారులు హాజరైనారు.

ఒక్కసారి అందరినీ చూసి మాట్లాడటం మొదలు పెట్టాడు హోం [...]నిస్టర్.

"నాకు తెలిసినంతలో ఇటువంటి సమస్య ఎప్పుడూ ఎదురుకాలేదు. ఇదిచాలా విచిత్రమైన ప్రాబ్లమ్. ఒక వినాశక శక్తిని కలిగివున్న మనిషి నగరంలో కనశక్తితో కల్లోలాన్ని సృష్టిస్తున్నాడు. అందుకు నిదర్శనంగా ఇప్పటికే రెండు సంఘటనలు జరిగాయి. ఇద్దరు మనుషుల ప్రాణాలు

పోగొట్టుకున్నారు. ఇంకా ఇటువంటి సంఘటనలు ఎన్ని జరుగుతాయో— ఎంతమంది మనుషులు ప్రాణాలు పోగొట్టుకుంటారో మనకు తెలీదు. అందుకే మనం వీలైనంత వేగంగా ఆ మనిషిని పట్టుకోవాలి. పట్టుకుని బంధించటం సాధ్యం అవకపోతే చంపెయ్యాలి. అతన్ని పట్టుకోటానికి తగిన పథకాన్ని మీలో ఎవరైనా సూచించండి" అన్నాడు.

ఒక్క నిముషం ఆ గదిలో నిశ్శబ్దం వుంది.

దాన్ని భంగపరుస్తూ ప్రొఫెసర్ బలదేవ్ గొంతు విప్పారు— "ఒక సాధారణ నేరస్థుడిని బంధించినట్టుగా అతన్ని పట్టుకోవటం సాధ్యం కాదనుకుంటాను. ఎందుకంటే అతని దగ్గర ఒక అద్భుతశక్తివుంది. అంతే కాదు. అతనెవరో తెలీదు. ఎక్కడ వుంటాడో తెలీదు. ఎప్పుడు ఏం చేస్తాడో తెలీదు. అతని గురించి మనకు ఒక్క ఆధారాలు తెలుసు అతనికి పాతికేళ్ళుంటాయి. అంతే. ఈ సమాచారం వల్ల కొంచెంకూడా ప్రయోజనం లేదు. అతను తన రూపాన్ని మేకప్‌తో మార్చుకుంటున్నాడు తన వయసు తెలీకుండా నగరంలో సంచరిస్తున్నాడు. ఈ పరిస్థితుల్లో అతన్ని పట్టుకోవటం అసాధ్యం....అతన్ని పట్టుకోవాలంటే అతని ఉనికి తెలియజేసే ఆధారాలు మనకు ఇంకా తెలియాలి. అప్పుడే అతన్ని పట్టుకోవటం సాధ్యం అవుతుంది" అన్నాడు.

"ఆధారాలు తెలిసేవరకూ చేతులు కట్టుకుని కూర్చుంటే పరిస్థితి మన చెయ్యి జారిపోవచ్చు. తన మనసుకు తోచినట్టుగా ఆ మనిషి విధ్వంసక చర్యలను ఉధృతం చేసే అవకాశం వుంది. మనం వేచివుండకూడదు. ప్రజల్లో భయాందోళనలు రేకెత్తకముందే మనం ఆ శత్రువును పట్టుకోవాలి" అన్నాడు కమీషనర్...

"డియర్ కమీషనర్...ఆ శత్రువును పట్టుకోవాలి. నిజమే....కాని ఎలాగో ఆలోచించండి. అతను అజ్ఞాతశత్రువు. అతను ఈ నగరంలో వున్నాడని మాత్రమే మనకు తెలుసు. అంతకంటే మనకేం తెలుసు అతన్ని పట్టుకోవటానికి. ఎవరైనా అతన్ని అనుమానించటానికూడా అవకాశం లేదు. అతనొక మామూలు మనిషి. అతన్లోవున్న వినాశక శక్తి గురించి ఎవరికి తెలుస్తుంది? ఎవరైనా తనని అనుమానించే అవకాశం వుందని భావించినప్పుడు ఆ మనిషి మవునంగా వుండిపోతాడు. అవకాశం చూసుకుని తన ధ్యేయాన్ని నెరవేర్చుకుంటాడు ఎయిర్‌పోర్టును కూల్చివేస్తాడనో—రైల్వేస్టేషన్‌ను ధ్వంసం చేస్తాడనో...ఏదైనా ఒక వంతెనను పగొడతాడనో మనం అనుమానిస్తే అక్కడ అతన్ని పట్టుకునే ఏర్పాట్లు చెయ్యొచ్చు. కాని అతని మనసులో ఏముందో మనకు తెలీనప్పుడు అతన్ని ఎలా పట్టుకుంటామంటారు?" అనడిగాడు ప్రొఫెసర్... కమీషనర్‌తో...

అయనేమీ చెప్పలేకపోయాడు.

"ప్రొఫెసర్ చెప్పింది నిజం. ఆ శత్రువు ఎక్కడో వొక పొరపాటుచేసి తనకు సంబంధించిన ఆధారం ఏదో ఒకటి వదిలినప్పుడే అతన్ని పట్టుకునే అవకాశం వుంది అంతేకాదు. మనం అతన్ని పట్టుకోటానికి తీవ్రంగా ప్రయత్నం చేస్తున్నామని అతను గ్రహించినప్పుడు ఈ స్టేట్ నించి ఇంకో స్టేట్‌కు వెళ్ళొచ్చు. అక్కడా ఇటువంటి మారణకాండను సృష్టించవచ్చు లేక మనమీదనే కక్షతో ప్రభుత్వ ఆస్తులను నాశనం చెయ్యొచ్చు అణుబాంబును కలిగివున్న శత్రుదేశానికి భయపడినట్టుగా మనం ఆ శత్రువుకు భయపడక తప్పదు శత్రువు మనను నొప్పించకుండా అతన్ని పట్టుకునే మార్గాన్ని అన్వేషించాలి" అన్నాడు ప్రశాంత్...

అతని ఆర్గ్యుమెంటును హోమ్ మినిస్టర్ సపోర్టు చేశాడు.

ఇంకా కొంతమంది పోలీసు అధికారులుకూడా ప్రశాంత్ తెలియజేసిన ఉద్దేశాలనే చెప్పారు. ఏ ఒక్కరూ ఆ శత్రువును పట్టుకునే మార్గాన్ని సూచించలేకపోయారు.

హోం మినిస్టర్ బాగా డిసప్పాయింట్ అయినాడు. ఆయన వొక్క మనిషిని పట్టుకోటం అంత కష్టం కాదనీ....ఎవరో వొకరు అందుకు తగిన మార్గాన్ని తెలియజేస్తారనీ అనుకున్నాడు. కాని జరిగింది మరొకటి.

"అయితే మీరనేదేమిటి? ఆ మనిషి గురించి ఏదో వొక ఆధారం దొరికేవరకూ పట్టుకోవటం సాధ్యం కాదంటారు. అంతేకదూ?" అనడిగాడు.

అవునన్నట్టుగా అంతా తలలు వూపారు.

"ఆల్‌రైట్...అతను వదిలే ఆధారంకోసం ఎదురుచూడకుండా మీరే వేగంగా కదలండి. అనుమానించిన మనుషుల్ని పట్టుకుని ప్రశ్నించండి. వాళ్ళకు సంబంధించిన వివరాలు తెలుసుకోండి. ఎక్కడైనా ఏ సంఘటన జరిగినా ఆలస్యం లేకుండా అక్కడకు వెళ్ళండి. శత్రువు ఎక్కువదూరం వెళ్ళకముందే ఆ ప్రాంతంలోనే అతన్ని పట్టుకునే ప్రయత్నం చెయ్యండి. మళ్ళీ కలుద్దాం. విష్ యు ఆల్ సక్సెస్" అంటూ ఆ సమావేశాన్ని ముగించాడు హోం మినిస్టర్.

కార్లో తిరిగి వస్తున్నప్పుడు ప్రశాంత్...ప్రొఫెసర్ ఆ మేటర్ గురించే డిస్కస్ చేసుకున్నారు.

కారు డ్రయివ్ చేస్తున్నాడు బలదేవ్. ఆయన మొహం గంభీరంగా వుంది. చిన్నగా కారును నడుపుతూ అన్నాడు..."ఇంకా కొన్ని తీవ్రమైన సంఘటనలు జరుగుతాయి. ప్రజల్లో....అలజడి కల్లోలం తప్పవను కుంటాను"

"యు ఆర్ రైట్ ప్రొఫెసర్, సమావేశంలో చాలా విషయాలు గురించి మాట్లాడాలనుకున్నాను. కాని అనవసరమనిపించింది. పోలీసుల ఆలోచనా విధానానికీ, మాకీ పొంతన వుండదనుకుంటాను. వినాశనాన్ని సృష్టించే మనిషి ఒక సహజమైన క్రిమినల్ అయితే అతన్ని పట్టు కోవటం సులభమే....అతనికి కొంత చరిత్ర, కొన్ని ఆధారాలు వుంటాయి కాబట్టి.కాని అద్భుతమైన శక్తిని తనలో వుంచుకుని మామూలు మనిషిగా కనపడే వ్యక్తిని ఎవరైనా ఎలా తెలుసుకుంటారు? అతన్ని అనుమానించి అమాకీ ఎలా తెలియజేస్తారూ?" అన్నాడు ప్రశాంత్.

ఎదురువస్తున్న వాహనాలను తప్పిస్తూ జాగ్రత్తగా కారు నడుపు తున్నాడు బలదేవ్. రోడ్లన్నీ ఆ సమయంలో బాగా రద్దీగావున్నాయి.

ఉన్నట్టుండి అడిగాడు ప్రొఫెసర్....

"జరిగిన రెండు సంఘటనలను గమనిస్తే నీకేమనిపించింది?"

"కేవలం ఆ మనిషికివున్న వ్యక్తిగత ద్వేషం-పగ కారణంగానే జరిగాయనిపించింది" అన్నాడు ప్రశాంత్-ఆయన్నిచూస్తూ. ఆయనలా ఎందుకు అడిగాడో అతనికి అర్థమయ్యింది.

"గుడ్ ఐడియా" పాతికేళ్ళ యువకుడితో కెమికల్ ఇండస్ట్రీస్ యజమాని ఈశ్వరరావుకు శత్రుత్వం వుందేమో తెలుసుకుంటే ఆ మనిషి గురించి కొన్ని వివరాలు తెలుస్తాయి కదూ?" అన్నాడాయన సంతోషంగా.

"అవును ప్రస్తుతానికి ఇంతకంటే దారిలేదు. ఈశర్వరావు ఫ్యాక్టరీని కూల్చి ఆయన కొడుకు యాక్సిడెంటుచేసి దారుణంగా చంపాడు. అంటే అతని గుండెలో పగ-కసి బాగా వుండివుంటాయి. కాబట్టి అంతటి పగను కలిగించే సంఘటన గురించి కనీసం కొంతమందికైనా తెలిసే అవకాశం ఉంటుంది" అన్నాడు ప్రశాంత్ ఉత్సాహంగా.

"ఇంటికి వెళ్ళగానే కమీషనర్‌కు ఫోన్‌చేసి ఈకళ్లా గురించి చెబుతాను. ఈ ఆలోచన అత్యవసర సమావేశంలో వచ్చినట్లయితే బావుండేది" అన్నాడు బలదేవ.

"కమీషనర్‌కుకూడా ఈ ఆలోచన రాకపోవటం ఆశ్చర్యంగా ఉంది కదూ!" అనడిగాడు ప్రశాంత్.

ఏదో అర్థమైనట్టుగా నవ్వాడు ప్రొఫెసర్. పరోక్షంగా-కమీషనర్‌ది మట్టిబుర్ర-అని ప్రశాంత్ అంటున్నాడని ఆయన గ్రహించాడు.

ఇంటికివెళ్ళేసరికి సోఫీ వరండాలోకూర్చుని చక్రపాణితో మాట్లాడు తోంది. తండ్రినిచూసి ఆశ్చర్యపడ్డాడు ప్రశాంత్.

ఆయనతో మాట్లాడాడు ప్రశాంత్.

కొడుకుతో ఇలా అన్నాడుచక్రపాణి. "నేనెందుకువచ్చానోనువ్వూ గ్రహించేవుంటావు. నిన్ను తీసుకువెళ్ళటానికే వచ్చాను. నీమీద మళ్ళీ హత్యాప్రయత్నం జరిగినట్టు పేపర్లో చదివాం. మీఅమ్మ భయంతో వణికి పోయింది. నీకల నిజమైనందుకు గొప్ప పేరుప్రఖ్యాతులు సంపాదించి

సందుకు మాకు సంతోషంగానే వుంది. కాని మా ఇద్దరికీ నీ కీర్తి కిరీటం కంటే నీ క్షేమం ముఖ్యం. నువ్వెంత గొప్పవాడివైనా మా దృష్టిలో మా కొడుకువే. వెంటనే బయల్దేరు."

తండ్రి మాటలు చాలా సహజమయినవిగా అనిపించాయి ప్రశాంత్‌కు కాని–ఇప్పుడు తనమీదవున్న బాధ్యత సాధారణమయిందికాదు. నగరంలో వున్న అత్యంత ప్రమాదకరమయిన శత్రువును తనొక్కడే గుర్తుపట్టగలడు. ఆ శత్రువును వదిలి తాను తండ్రితో వెళ్ళలేదు.

చక్రపాణితో అక్కడ తన అవసరం ఎలాంటిదో వివరించిచెప్పాడు ప్రశాంత్. కాని ఆయన ఒప్పుకోలేదు. చివరకు ప్రొఫెసర్–సోనీకూడా వాళ్ళ సంభాషణలో జోక్యం చేసుకున్నారు. చక్రపాణిని కన్విన్స్‌చెయ్యడం ఎంతో కష్టంమీద వాళ్ళకు సాధ్యమయ్యింది.

ప్రొఫెసర్ బలదేవ్–చక్రపాణికి థాంక్స్ చెప్పుకున్నారు.

తండ్రిమాట కాదనలేక ప్రశాంత్ అక్కడినించి వెళ్ళిపోతాడేమో నని సోనీ భయపడింది.

ఎందుకు?

అతనిమీదవున్న గొప్పబాధ్యత గురించా?

లేక ఇంకేదైనా ఉందా?

* * *

కిటికీ పక్కనే కూర్చుంది రోహిణి. ఆమె పక్కనే కూర్చున్నాడు పాంచజన్య. రివ్వున వెళుతున్న బస్సులోకి చల్లటి గాలివస్తోంది.

పెళ్ళి కబుర్లు చెబుతోంది ఆమె.

అయిష్టంగా వింటున్నాడు అతను. అతని ఆలోచనలు ఎక్కడో ఉన్నాయి అతను వింటున్నాడా? లేదా? అని ఆమె ఆలోచించకుండా కబుర్లు చెబుతోంది. పెళ్ళికి వెళ్ళి తిరిగివస్తున్నారు.

ఆమె చేతికివున్న వాచీలో టైము పదీ ఇరవైగా తెలుస్తోంది. ఇంకో ఎనిమిది కిలోమీటర్లు వెళితే హైద్రాబాద్ వస్తుంది.

బస్సునిండా లేరు జనం.

హటాత్తుగా ఆగిపోయింది బస్సు కీచుమంటూ–

నిద్రలో తూగుతున్న మనుషులు ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచారు. అప్పుడు వాళ్ళందరికీ బస్సుకు రోడ్డుమీద అడ్డంగావున్న నల్లటి ఎంబాసిడర్ కారు కనబడింది

క్షణాల్లో ఆ కారు డోర్లు తెరుచుకున్నాయి. అందులోనించి ఆరుగురు గూండాల్లాంటి మనుషులు వేగంగా బయటకు దూకారు. వాళ్ళ చేతుల్లో తుపాకులు–కత్తులు వున్నాయి.

భయంతో రోహిణి వణికిపోయింది.

సెకండ్లలో వాళ్ళు ఆ బస్సులోకి ఎక్కారు. డ్రయివర్‌కీ–కండక్టరకీ వాళ్ళను చూడగానే ప్రాణాలమీద ఆశపోయింది. ఏమాత్రం ప్రతిఘటన ప్రయత్నించినా చావు తప్పదనుకున్నారు.

వాళ్ళల్లో అందరికీ నాయకుడులాగా వున్నవాడు ఇలా అన్నాడు– "మా ఆకారాలు, మా చేతుల్లోవున్న మారణాయుధాలు చూశారుకదా.... మేమెవరమో, ఎందుకు వచ్చామో మీకు తెలిసేవుంటుంది కాబట్టి ఎక్కువ టైం వేస్ట్‌చెయ్యకుండా మీదగ్గరవున్న విలువైన వస్తువుల్ని తప్పనిసరిగా మాకిచ్చుకుని ప్రాణాలు దక్కించుకోండి.

ఎనౌన్స్‌మెంటు అయిపోయింది.

ఒక్కమనిషే పొడుగాటి తుపాకితో డ్రయివర్నీ–కండక్టర్నీ కవర్ చేశాడు. ప్రయాణీకుల్లో ఒక్క మనిషికూడా ఎదురు తిరిగేవాడు లేడనివాళ్ళు గ్రహించి వుండాలి–అందుకే ముగ్గురు లావుగా, పొడుగ్గావున్న మనుషులు డోర్‌దగ్గరే నిలబడి చూస్తున్నారు

ఇద్దరు పొట్టి మనుషులు కలెక్షన్ పనిలో లీనమయిపోయారు.

ఒకామె తనదగ్గరవున్న నగలన్నీ ఇచ్చేసి పెద్దగా ఏడ్చింది. అయినా వాళ్ళు జాలిపడలేదు. బస్సుటాపు లేచిపోయేటట్టుగా నవ్వారు.

రోహిణి–పాంచజన్యను చూసింది. అతను ఎంతో బలవంతంగా తనలో పైకిలేస్తోన్న కోపాన్ని కంట్రోల్ చేసుకుంటున్నాడు.

వాళ్ళిద్దరూ దగ్గరకు రాగానే ముందుగానే అతనే జేబులోవున్న డబ్బుల్ని ఇచ్చేశాడు.

రోహిణి చెవులకువున్న రింగులనువాటికొంతడబ్బునీ బాధపడుతూ ఇచ్చింది. కండక్టర్ దగ్గరవున్న కేష్ బ్యాగ్‌ను ముందుగానే వాళ్ళు లాక్కున్నారు. ఒక్క ప్రయాణీకుడ్నీ వదలకుండా అందర్నీ దోపిడీచేశారు వాళ్ళు.

చివరగా—"మీ అందరికీ థ్యాంక్స్ అవివేకంగా ఎదురుతిరిగి ప్రాణాలు పోగొట్టుకోనందుకు మిమ్మల్ని అభినందిస్తున్నాము. ఎప్పుడయినా మాలాంటి మనుషులకు సహకరించండి. ప్రాణాలు కాపాడుకోండి. మాకారు వెళ్ళిపోయిన ఇరవై నిముషాలకు బయల్దేరండి. మా కారునుఫాలో అయ్యే ప్రయత్నంచేస్తే జైల్ల పేల్చేస్తాం" అన్నాడు నాయకుడులా వున్న మనిషి.

దిగి గబగబా వల్లఎంబాసిడర్ కారులో కూర్చున్నారు. ముందుకు కదిలింది వెంటనే.

కారునే చూస్తున్నాడు పాంచజన్య.

అతను చిన్నగా ఏదో గొణిగాడు. రోహిణిక్కూడా వినపడలేదు.

కొంచెం దూరం వెళ్ళిందో లేదో ఎంబాసిడర్ కారు—పెద్దశబ్దంతో పక్కనేవున్న వల్లంలోకి దొర్లుకుంటూ పడిపోయింది దోపిడీదొంగల అరుపులు బస్సులోవున్న వాళ్ళందరికీ వినిపించాయి.

"మైగాడ్....యాక్సిడెంట్!" అన్నాడు పాంచజన్య పెద్దగా...

అంతే. నిముషంలో బస్సులోనించిదిగి అక్కడకు పరిగెత్తారు జనం. మంటల్లో కాలిపోతున్న ఎంబాసిడర్‌ను వాళ్ళుచూశారు.

ప్రయాణీకుల్లో కొంతమందికి సంతోషంతో డాన్స్ చెయ్యాలని అనిపించింది ఆ మంటల్ని చూస్తుంటే.

రోహిణి భయంతో పాంచజన్య చేతిని పట్టుకుంది.

* * *

సినిమా థియేటర్లోనించి బయటకు వచ్చారు ప్రశాంత్-సోనీ. ఈ ...ర్కింగ్‌ప్లేస్‌లోవున్న ఎంబాసిడర్ దగ్గరకు నడిచారు.

సోనీ డోరుతెరుచుకుని డ్రయివింగ్ సీట్లో కూర్చుంది. ఆమె ...క్కనే కూర్చున్నాడు అతను.

స్టార్టు చేసింది.

జనం బయటకు వస్తున్నారు కారుకు అడ్డంగా—

"ఎలావుంది సినిమా?" అన్నది సోనీ

"అద్భుతంగా లేదు. నాట్ సో బేడ్" అన్నాడు.

ఆ సాయంత్రం సినిమా ప్రోగ్రాంని సోనీ ప్రపోజ్ చేసింది. ...ఫెసర్-వాళ్ళిద్దరినీ వెళ్ళమని అన్నాడు. ఆయన్ని కలుసుకోటానికి ...రో వచ్చారు.

హెడ్ లైట్లు వెలిగించి కారును ముందుకు దూకించింది ఆమె—

ప్రశాంత్‌కు ఇప్పుడు సోనీ ఇంకా అందంగా ఉన్నట్టుగా అని...పించింది. ఆమె పక్కనే కూర్చుని సినిమా చూడటం అతని జీవితంలో ...మరచిపోలేని సంఘటన అనుకున్నాడు. తన పక్కనే కూర్చుని ...మెకూడా ఎంతటి ఎగ్జయిట్‌మెంట్‌ను ఫీలయ్యిందో అతను తెలుసు...న్నాడు.

"మీకు డ్రయివింగ్ బాగా వచ్చనుకుంటాను" అన్నాడు తను ...తో మాట్లాడాలని.

"చూస్తున్నారు కదా. ఇంతకంటే బాగారాదు. అవును. మీరుకూడ ...ర్చుకోండి" అన్నది.

"మీరు నేర్పుతానంటే తప్పకుండా నేర్చుకుంటాను...అన్నాడతను ...మెనే చూస్తూ...

"పర్లెస్ట్... ఒక్కరోజులో మీకు నేర్పుతాను" అన్నది గేర్లు ...రుస్తూ...

రోడ్డు పక్కనే ఇంకా కొన్ని షాపులు తెరిచే ఉన్నాయి. పేవ్...మెంట్లమీద జనం అక్కడక్కడ పడుకుని కనపడ్డారు.

"మనం సినిమాకు వచ్చేశాం. ఎక్కడైనా ఏ సంఘటనైనా జరిగినట్టుగా కమీషనర్ నించి ఫోన్ కాల్ వచ్చిందేమో" అన్నదామె....

"నేనలా అనుకోవటంలేదు. ఎక్కడా ఏ సంఘటనా జరిగివుంటను, ఫోన్ కాల్ వచ్చినట్లయితే మనకోసం థియేటర్‌కు వచ్చేవాళ్ళు...

రోసీ మాట్లాడలేదు.

ఒక్కనిముషం తర్వాత ఉన్నట్టుండి "ఒక్కసారి కారును అక్కడ ఆపండి. ఒక మేగజైన్ కొనుక్కొని వస్తాను" అన్నాడు అతను.

ఆమె తలవూపి రోడ్డువారగావున్న బుక్‌షాపు ముందు ఎంబాసిడర్ ఆపింది.

డోర్ తెరుచుకుని దిగాడు ప్రశాంత్.

కేవలం ఒకే ఒక్క అడుగువేశాడు.

"అంతే_

"ఢాం....ఢాం...." పిస్తోలు పేలింది.

ఆగివున్న కారు పక్కనించి ఫియట్ కారు దూసుకు వెళ్ళింది. మెరుపు వేగంతో. ఆ కారులోనించే పిస్తోలుతో కాల్చారు.

రెండు గుళ్ళూ ప్రశాంత్ చెవి పక్కనించి రాసుకుంటూ దూసుకు వెళ్ళాయి.

"ప్రశాంత్" పిస్తోలు పేలిన చప్పుడు వినగానే పెద్దగా అరిచింది రోసీ డోర్ తెరుస్తూ.

ఒక్కఅంగలో కార్లో ఎక్కాడు ప్రశాంత్....

కారు జర్కుతో ముందుకు దూకింది.

ముందు వెళుతున్న ఫియట్ కారు క్షణంలో మాయమైపోయింది.

• • •

కార్నర్‌లోవున్న రెస్టారెంటులో దినపత్రికను చదివాడు పాంచజన్య. అప్పుడు ఉదయం ఏడుగంటలు దాటి ఇరవైఅయిదు నిముషాలయ్యింది. రోజూ ఆ రెస్టారెంటులోనే అతను దినపత్రికను చదువుతాడు.

రాత్రి జరిగిన బస్సు దోపిడీ, దొంగల కారు తల్లంలో పడి మంటి...న సంఘటన గురించి అందులో క్లియర్‌గా రాసివుంది. ఆ వార్తను చదవగానే ఉలిక్కిపడ్డాడు అతను.

అందులో ఇలా రాసివుంది.

అజ్ఞాత శత్రువుగా అనుకుంటున్న ఆ మనిషివల్లనే ఈ ప్రమాదంకూడా జరిగిందని భావిస్తున్నారు. అతను దోపిడీకి గురయిన ఆ బస్సులోనే వున్నాడు. పాతికేళ్ళ వయసున్న యువకుడు ఆ బస్సులో వున్నాడని బస్సు కండక్టరు పోలీసులకు తెలియజేశాడు. ఆ యువకుడి పక్కనే ఒక యువతికూడా వుంది. ఆమె ఎవరో తెలీదు. ఆ యువతి ఎవరో తెలుసుకోటానికి తీవ్రంగా ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. ఆమె ద్వారా ఆ మనిషిని పట్టుకోవచ్చునని పోలీసులు భావిస్తున్నారు. తన పక్కనే ఉన్న యువకుడు అత్యంత ప్రమాదకరమైన మనిషనీ అతడొక హంతకుడనీ ఆ యువతికి కూడా తెలియకపోవచ్చు. దినపత్రికల్లో వార్తను చదివిన ఆ యువతిని ఆ యువకుడికి సంబంధించిన సమాచారాన్ని దగ్గర్లో ఉన్న పోలీసుస్టేషన్లో తెలియజేయవలసిందిగా పోలీసు కమీషనర్ పత్రికాముఖంగా విజ్ఞప్తి చేశారు

ఒక్కక్షణంకూడా ఆగలేదు అతను.

దినపత్రికను అక్కడే వదిలి రెస్టారెంటులోనించి బయటకువచ్చాడు. ఇప్పటివరకూ లేని భయం_తెలియని భయం ఆ నిముషంలో అతన్ని ఆవహించింది. తన ఉనికి ఎటువంటి ప్రమాదం రాదనుకున్నాడు. ఇప్పుడు ఆ ప్రమాదం రోహిణి రూపంలో వస్తోంది.

పదినిముషాల్లో చకచకా తన రూపాన్ని మార్చుకున్నాడు. గది వెనకవైపున వున్న గోడదూకి చిన్న సందులోకి వెళ్ళాడు. పనికిరాని చెత్తంతా గోడలమీదనించి ఆ సందులోకి విసురుతారు.

మెయిన్ రోడ్డుమీదకు ఎక్కాడు.

ఇప్పుడతనికి తనని ఎవరైనా గుర్తుపడతారేమోనన్న భయంలేకుండా పోయింది. ఒక గంటసేపు రోహిణి అతనితో మాట్లాడినా ఆ మనిషి పాంచజన్య అని ఆమె గుర్తుపట్టలేదు. ఎందుకంటే అతను అంత బాగా తన రూపాన్ని మార్చుకున్నాడు.

కొంచెం నెరసిన గడ్డం-మీసం పెట్టుకున్నాడు. మధ్యపాపటకి క్రాపు దువ్వి అక్కడక్కడ వైట్ క్రీమ్ పూసుకున్నాడు.

నడిచి వెళితే టైము సరిపోదు. అందుకే అతను ఆటో రిక్షా ఎక్కాడు. సరిగ్గా ఇరవై నిముషాలే వుంది టైము. ఎనిమిదిగంటలకు ఆమె గదినించి బయల్దేరుతుంది.

ఆఫీసుకు వెళ్ళగానే ఆమె ముందుగా న్యూస్‌పేపరు చదువుతుంది. ఆమె అలవాట్లు అతనికి తెలుసు.

ఇరవై నిముషాలు పట్టింది ఆటో ఆ ప్రదేశానికి చేరుకోటానికి. ఆటోదిగాడు పాంచజన్య.

రోహిణి వుండే గదికి ఎదురుగా కొంచెం దూరంలో చెట్టుపక్కనే నిలబడ్డాడు. ఐదు నిముషాలు గడిచాయి.

రోహిణి గదిలో నించి బయటకు వచ్చింది. లాక్‌చేసి బేగు భుజానికి తగిలించుకుని రోడ్డుమీదకు వచ్చింది.

ఆ రోడ్డు చివరనే బస్టాపు వుంది.

ఆమెకు కొంచెం దూరంలో నడుస్తున్నాడు పాంచజన్య. అతనికి మనసులో విచారంగా వుంది. బాధగా వుంది.

ఆమె ఎన్నో కలలుకన్నది. ఆత్మహత్య చేసుకోవద్దని తనని ప్రాధేయపడింది. తనకోసం బతకమని అడిగింది.

కాని-ఇప్పుడేం జరుగుతోంది?

బస్టాపు దగ్గరకు వెళ్ళి నిల్చుంది. ఆమెకు వెనగ్గా కొంచెందూరంగా నిలబడ్డాడు పాంచజన్య. అతను ఆలోచిస్తున్నాడు ఆమెనే చూస్తూ.

ఆఫీసులో న్యూస్‌పేపరు చదివినప్పుడు రోహిణి ఎలాఫీలవుతుంది!

...చేస్తుంది? దగ్గర్లోవున్న పోలీసుస్టేషన్‌కు వెళుతుందా సమాచారం ...ందటానికి?

ఏమో! తెలీదు. ఏమైనా తనకు ప్రమాదం.

అతను ఆలోచనల్లో వున్నప్పుడే రోహిణి ఎక్కే బస్సువచ్చింది. ...కు కొంచెం వెనగ్గా ఆగిపోయింది. బస్సులో ఎక్కటానికి రోహిణి ...ంది బస్సు ఎదురుగా నడుస్తూ

అంతే—

పెద్ద జర్కుతో బస్సు ఉన్నట్టుండి ఎవరో బలంగా తోసినట్టు ...ముకు దూకింది.

కెవ్వున భయంతో అరిచింది రోహిణి కింద పడిపోతూ. ఆమె ...హం మీదగా వెళ్ళిపోయాయి బస్సుచక్రాలు. గుర్తుపట్టటానికి వీల్లే...గా చితికిపోయింది ఆమెతల.

క్షణంలో జనం పరిగెత్తుకువచ్చారు

బస్సు డ్రయివర్‌కి షాక్‌తో మతిపోయింది.

తన పని అయిపోయినట్టుగా అక్కడినించి వెళ్ళిపోయాడు ...చజన్య.

అతను వెళ్ళిన ఇరవై నిముషాలకు అక్కడకు కొన్ని మోటారు ...హనాలు వచ్చి ఆగాయి. ఎప్పటిలాగానే వాటిల్లోనించి కమీషనర్-...ఫెసర్ బలదేవ్-ప్రశాంత్ ఇంకొంతమంది పోలీసు అధికారులుదిగారు.

* * * *

ఉదయం పదిగంటలవుతున్నప్పుడు ప్రొఫెసర్ బలదేవ్‌కు ...షనర్ ఆఫ్ పోలీస్ ఫోన్‌చేశాడు.

"అజ్ఞాతశత్రువు గురించి మనకు ఇంకొన్ని వివరాలు తెలిశాయి" ...న్నాడు.

"చెప్పండి? ఎలా?"

"మీరు చెప్పినట్టుగానే ఈశ్వరరావుతో శత్రుత్వంవున్న పాతికేళ్ళ

యువకుడి గురించి ఎంక్వయిరీ చేయించాను ఆ ఎంక్వయిరీలో కొన్ని వివరాలు తెలిశాయి. కొన్ని రోజుల క్రితం పాతికేళ్ళ యువకుడు ఫ్యాక్టరీలో ఈశ్వరరావును కలుసుకున్నాడు. నిరుద్యోగినని చెప్పి ఉద్యోగం ఇవ్వమని అడిగాడు. ఈశ్వరరావు ఇవ్వలేదు. అతన్ని గూర్ఖా-చేత బయటకు నెట్టించాడు. అతనే మనం పట్టుకోవాలనుకుంటున్న అజ్ఞాతశత్రువు ఐతే అతని గురించిన ఇతర వివరాలు ఏమీ తెలీలేదు. పేరు తెలీదు. ఎక్కడవుంటాడో తెలీదు. ఎవరూ చెప్పలేకపోయారుట. ఈ వివరాలతో అతన్ని పట్టుకోవడం సాధ్యంకాదు కదా! ఈ భాగ్యనగరంలో ఎన్నో లక్షల మంది నిరుద్యోగులున్నారు. వాళ్ళలో మనం ఎవర్ని వెతుకుతాం?" అనడిగారు.

"అవును. సాధ్యంకాదు. కాని అతను క్రమంగా మనకు దగ్గరవుతున్నాడనుకుంటాను" అన్నాడు బలదేవ్.

కమీషనర్‌తో మాట్లాడి బయటకు వచ్చేసరికి భవనంముందు ఒక మోటార్ సైకిలు ఆగింది దానిమీదనించి ఒక పోలీసు ఇన్‌స్పెక్టర్ దిగి లోపలకువచ్చి ప్రొఫెసర్‌కు నమస్కారంచేశాడు

"ప్రశాంత్‌గారు ఉన్నారా? ఆయనకోసం వచ్చాను" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్. అతనుకూడా యువకుడే. ముప్పయ్యేళ్ళుంటాయి.

"కూర్చోండి...లోపలవున్నాడు"

ఇన్‌స్పెక్టర్ కూర్చున్నాడు.

ప్రొఫెసర్ లోపలకు వెళ్ళాడు.

ప్రశాంత్ గదిలో కూర్చుని సోనీ-అతను మాట్లాడుకుంటున్నారు. ఇన్‌స్పెక్టర్ గురించి చెప్పాడు బలదేవ్.

తిరిగి ముగ్గురూ వరండాలోకి వచ్చారు.

ప్రశాంత్ రావడంతోనే లేచి నిలబడి విష్‌చేసి "మీతో పనుండి వచ్చాను" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్....

"చెప్పండి" అన్నాడు ప్రశాంత్....

ఇన్‌స్పెక్టర్ నవ్వుతూ "మీకున్న శక్తి గురించి నాకు తెలుసు. ఎందుకు వచ్చానో మీరు తెలుసుకోగలరు. ఐతే నేనే చెబుతాను" అన్నాడు.

సోనీకూడా నవ్వి "మీరు చెప్పండి ఇన్‌స్పెక్టర్... ఎందుకంటే ఆ పవర్ ఏమిటో ఇక్కడ ఉన్న మాకూ కూడా తెలుస్తుందికదా?" అన్నది.

"ఎగ్జాక్ట్లీ... అరగంట క్రితమే రాణీగంజ్‌లో ఉన్న ఒక జుయెలరీ షాపునుంచి ఫోన్‌కాల్ వచ్చింది సేట్ రూప్‌చంద్ మాట్లాడాడు. ఆయన ...కాలంలో యాభై వేలు విలువచేసే నగ పోయిందిట. బయట మనుష...లో ఆ నగను దొంగతనం చేశారని ఆయన అనుకోవటంలేదుట. ఆ షాపులో పనిచేసే మనుషులే ఎవరో ఆ నగను కాజేశారని రూప్‌చంద్ అనుమానం ఐతే అతను ఇలా మాకు ఫోన్‌చేసినట్టు షాపులో ఎవ్వరికీ తెలీదుట. ఆయన ఒక పబ్లిక్‌బూత్‌నించి ఫోన్‌చేశాడు."

"అలా ఎందుకు చేశాడు?" అడిగింది సోనీ.

"ఏమీలేదు. చిన్న సైకలాజికల్ ట్రిక్. ఆ దొంగతనాన్ని ఆయన గమనించినట్టు షాపులో వాళ్ళకు తెలీదు. హఠాత్తుగా పోలీసులు షాపులోకి వెళ్ళినప్పుడు నిజంగా దొంగతనం చేసిన మనిషి షాకవుతాడు. మెంటల్‌గా ప్రిపేర్ అయివుండడు కాబట్టి సులభంగా తెలుసుకునే అవకాశం వుంటుంది."

"గుడ్ ఐడియా" అన్నది సోనీ.

"కాని....ఇంత రిస్కు ఎందుకు? ప్రశాంత్‌గారిని తీసుకువెళితే ఈ ప్రాబ్లెమ్ ఒక్క నిముషంలో సాల్వ్ అవుతుంది అందుకే వచ్చాను. వెంటనే నాతో బయల్దేరి రాగలరా?" అనడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"పదండి...." అన్నాడు ప్రశాంత్ వెళ్ళటానికి సిద్ధమవుతూ-

"నేను కూడా వస్తాను" అన్నది సోనీ.

"బలదేవ్ చిరునవ్వుతో "నేర పరిశోధనమీద నీకు ఈ మధ్య ఇంట్రస్టు ఎక్కువ అవుతోంది." అన్నాడు.

సోనీకూడా నవ్వి "ఇన్‌స్పెక్టర్....మీకేమీ అభ్యంతరం ఉండదు కదా" అన్నది.

"నో....ఐహావ్ నో అబ్జెక్షన్...రండి"

గారేజ్‌లోవున్న కారును బయటకు తీసింది సోనీ. ఆమె కారును బయటకు తీసుకురాగానే ఫ్రంట్ డోర్ తెరుచుకుని లోపలకు ఎక్కాడు.

మోటార్ సైకిలు స్టార్టు చేశాడు ఇన్‌స్పెక్టర్....ముందుకు దూకించాడు. వెనకనే కారును పోనిచ్చింది సోనీ. డ్రయివ్ చేస్తూ "మీ అద్భుత శక్తితో ఒక మనిషి గురించి చెప్పటాన్ని ఇప్పుడు ప్రత్యక్షంగా చూడబోతున్నాను" అన్నది.

ప్రశాంత్ మాట్లాడలేదు.

పది నిముషాలకు-సిటీ జుయెలర్స్-అనే నగలషాపు ముందు ఆగాయి ఆ రెండు మోటారు వాహనాలు.

ముగ్గురూ లోపలకు వెళ్ళారు.

రూప్‌చంద్ ఇన్‌స్పెక్టర్‌ని చూడగానే "రండి....మీ కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాను. ఒక్కరే వచ్చారేం?" అన్నాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ "ఈ షాపులో పనిచేసే అందరూ ఇక్కడే వున్నట్టే కదా" అనడిగాడు.

"ఉన్నారు. పరిచయం చేస్తాను" అంటూ అందర్నీ అక్కడకు పిలిచి వాళ్ళను పరిచయం చేశాడు. చేసి "ఈ మనిషిని ఎక్కడో చూసినట్టు అనిపిస్తోంది" అన్నాడు ప్రశాంత్‌ను చూస్తూ-

"అవును. పేపర్లో చూసిఉంటారు" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

అప్పుడు గుర్తుకు వచ్చింది రూప్‌చంద్‌కు...

"బాప్‌రే...మీరా! మీగురించి నాకు గుర్తురాలేదు...ఇక నాకు భయం లేదు...ఆ దొంగను మీరు పట్టుకుంటారు. థాంక్ యూ.... మిమ్మల్ని కలుసుకున్నందుకు సంతోషం" అన్నాడు ఆనందంగా.

ప్రశాంత్‌ను గుర్తించారు ఆ షాపులో పనిచేసే ఇతర ఉద్యోగులు.

త్తం నలుగురు వున్నారు. ఆ నలుగుర్లో ఒక యువతి ఉంది. ఆమె స్‌గర్ల్. ఇన్‌స్పెక్టర్‌ని రూప్‌చంద్ ఎందుకు పిలిపించాడో ఆ నలుగుర్లో ంగతనం చేసిన ఒక్క మనిషికి తప్పించి అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగింది. రీ జరిగిందని వాళ్ళు అనుమానించారు.

ఇన్‌స్పెక్టర్-సోనీ, ప్రశాంత్‌ను చూశారు.

ప్రశాంత్ ఆ నలుగురు మనుషులనూ చూశాడు.

వాళ్ళని అతను చూస్తుంటే ప్రశాంత్ కళ్ళలోకి చూడటానికి ఆ గురూ భయపడ్డారు. అతని కళ్ళలోకి సూటిగా చూడలేకపోయారు.

సోనీకి థ్రిల్‌గా ఉంది.

ఆ నలుగుర్లో నిజంగా ఒక దోషివున్నాడా?

వుంటే ఎవరు? ఆ యువతి అయివుంటుందా? ఆడవాళ్ళు కూడా లాంటి దొంగతనాలు చేస్తారా?

ఆమె ఆలోచనలు పూర్తి అవకముందే వేలితో ఒక మనిషిని చూపిం డు ప్రశాంత్....

రూప్‌చంద్ ఉలిక్కిపడి "ఏమిటీ... ఈ మనిషి నగ దొంగతనం డా?" అన్నాడు.

"అవును సేట్...ఇతనే ఆ దొంగ....నిన్నరాత్రి ఆ నగను షాపు ంచి తీసుకువెళ్ళాడు. మారేడ్‌పల్లిలో నర్సింగ్‌హోమ్ రోడ్డులో ఉన్న ఒక యువతికి ఇచ్చాడు ఆ యువతిని ఇతను ప్రేమించాడు....కావాలంటే ఆ యువతి ఇంటికి వెళ్ళి సోదా చెయ్యండి. ఆమెపేరు రంజిత" అన్నాడు....

"నాకేమీ తెలీదు...అంతా అబద్ధం" అన్నాడు అతను. అతనికి ముప్ఫయ్యేళ్ళుంటాయి అతని పేరు ఘూర్‌మల్. రూప్‌చంద్‌కు కొంచెం దూరపు బంధువు

అతనలా అనగానే ఇన్‌స్పెక్టర్- ఘూర్‌మల్ మొహంమీద బలంగా కొట్టాడు. దూరంగాపడ్డాడు. భయంగా అందర్నీ చూస్తూ "వద్దు...నన్నుకొట్టకండి....నేనే దొంగతనం చేశాను...రజింతకు ఇచ్చాను" అన్నాడు ఏడుస్తూ లేచి నిలబడి.

రూప్‌చంద్‌కు మతిపోయింది. ఎందుకంటే ఆయన దృష్టిలో ఘూర్‌మల్ నిప్పులాంటి మనిషి.

ఆయన ప్రశాంత్‌కు, ఇన్‌స్పెక్టర్‌కు కృతజ్ఞతలు తెలియచేసుకున్నాడు. ఇన్‌స్పెక్టర్ కార్నర్‌లో టేబుల్‌మీదున్న టెలిఫోన్ దగ్గరకు వెళ్ళాడు స్టేషన్‌కు ఫోన్ చెయ్యటానికి.

"వద్దు ఇన్‌స్పెక్టర్....ఫోన్ చెయ్యకండి....ఘూర్‌మల్‌ను మా షాపులోనించి బయటకు గెంటుతాను" అన్నాడు రూప్‌చంద్.

బయటకు వచ్చారు.

"థాంక్‌యూ...నిజంగా మీ శక్తి అమోఘం....మీలాంటి మనిషి మాపోలీసు డిపార్టుమెంటుకు బాగా అవసరం...మీరు లేకుండా వున్నట్లయితే అందరికీ థర్డు డిగ్రీ ట్రీట్‌మెంటు అవసరమై వుండేది" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ నవ్వుతూ—

"అప్పుడు నిర్దోషులుకూడా బలై పోతారుకదా" అన్నది పోసీ.

"అవును. వందమంది నేరస్తులైనా తప్పించుకోవచ్చు." కాని ఒక నిర్దోషి శిక్షించబడకూడదు—ఐతే పోలీసు డిపార్టుమెంటుకు ఈ మాటలు వర్తించవు" అన్నాడు ప్రశాంత్ నవ్వుతూ—

"మీరు నిజంగా నేరస్తులకు శత్రువు" అన్నది ప్రశాంత్‌ను మెచ్చుకుంటూ పోసీ.

*　　*　　*　　*

ఒకే ఒక్క ఆధారం తుడుచుకుపోయినందుకు ప్రొఫెసర్-ప్రశాంత్ బాగా నిరుత్సాహపడ్డారు. కమీషనర్‌కూడా బాధపడ్డాడు. ఆయన హోం మినిస్టర్‌ను కలుసుకుని ఆ శత్రువును పట్టుకునే ఆధారం దొరకబోతున్నదనీ, కొన్ని గంటల్లోనే అతన్ని పట్టుకుంటామనీ చెప్పాడు.

కాని—రోహిణి హత్యచెయ్యబడింది.

దోపిడీకి గురైన బస్సులో శత్రువుతో ప్రయాణంచేసిన యువతి

ఆమే తప్పక అయివుంటుందని వాళ్ళంతా నిర్ధారణ చేసుకున్నారు. ఎందుకంటే ఆమె చావు ఆ శత్రువు కల్పించిన సంఘటనతోనే జరిగింది.

రోహిణి హాండ్‌బ్యాగ్‌లో దొరికిన ఆధారాలతో ఆమెను గుర్తించారు. ఆమెకు పరిచయంవున్న మనుషుల ద్వారా ఆ శత్రువు ఆచూకీ తెలుసుకునే ప్రయత్నాలు చేశారు కాని సాధ్యంకాలేదు. ఆమె ఎప్పుడూ ఒక యువకుని గురించి చెప్పలేదని వాళ్ళంతా తెలియజేశారు.

ఇప్పుడేమిటి చెయ్యటం? అతన్నెలా గుర్తించటం అనే సమస్య వాళ్ళముందు విశ్వరూపంగా నిలబడిపోయింది.

ఒక టైమ్‌లో కమీషనర్ కొంతమంది పోలీసు అధికారులతో తన ఆఫీసులో ఒక సమావేశాన్ని ఏర్పాటుచేశాడు. ఆ సమావేశానికి బలదేవ్-ప్రశాంత్ వెళ్ళారు.

ఏ ఒక్కరూ ఆ సమావేశంలో అజ్ఞాతంగావున్న శత్రువును వెలుగులోకి తీసుకువచ్చే చిన్న సూచన కూడా చెయ్యలేకపోయారు. చివరికి ఎలాంటి నిర్ణయం తీసుకోకుండానే ఆ సమావేశం ముగిసిపోయింది.

ప్రజల్లో భయాందోళనలు పెరిగిపోతున్నందుకు కమీషనర్ ఆఫ్ పోలీసుతోపాటు చాలామంది ఇతర ఉద్యోగులు కూడా ఆందోళన వ్యక్తపరిచారు.

"ఇప్పటిదాకా అతను ప్రభుత్వ ఆస్తుల విధ్వంసానికి పూనుకోలేదు. కాని అతను ఒక నిరుద్యోగి. ఈ ప్రభుత్వం తనకు ఉద్యోగం ఇవ్వలేకపోయిందనే కోపంతో, ద్వేషంతో ప్రభుత్వ ఆస్తులను నాశనంచేసే అవకాశం కూడా వుంది" అన్నాడు బలదేవ్—ఈశ్వరరావు కేసును గుర్తు చేసుకుంటూ—

ఆయన అభిప్రాయాన్ని వాళ్ళంతా బలపరిచారు.

"అటువంటి శక్తి కలిగివున్న మనిషి చేతులు కట్టుకుని కూర్చోడు. దాన్ని ఉపయోగించటానికే ప్రయత్నం చేస్తాడు. అందుకే మనం భయపడాలి. మన అంచనా నిజమే ఐతే ముందుగా మన రాష్ట్రంలో బూడిద

మిగులుతుంది. ఏ ఒక్క కట్టడమూ మిగలకపోవచ్చు. అంతా సర్వనాశనం అవుతుంది" అన్నాడు కమీషనర్...

ప్రశాంత్ ఇలా అన్నాడు—"అతని మానసిక పరిస్థితిమీద ప్రభుత్వఆస్తుల లేక ప్రజలఆస్తుల విధ్వంసం ఆధారపడివుంది. నీళ్ళుచింది తనమీద పడినందుకే మోటార్‌సైకిలు మీదవెళ్ళే ఒక అపరిచిత వ్యక్తికి కోపంతో యాక్సిడెంటుచేసి అతను చంపేశాడు. అటువంటి మనిషి ఎక్కడ అతని మనసుకు బాధ కలిగించే సంఘటన జరిగినా ఉద్రేకపడతాడు. ఆ ఉద్రేకంలో అతను ఎటువంటి వినాశనాన్ని సృష్టిస్తాడో మనం ఊహించలేము."

"యు ఆర్ ఎగ్జాక్ట్లీ రైట్ మిస్టర్....అంతేకాదు. మనందరంకూడా ప్రమాదంలోనే వున్నాము. అతన్ని పట్టుకోటానికి మనం ఉచ్చులు పన్నుతున్నామని తెలిసినప్పుడు అతను చూస్తూ వూరుకోడు. మన నివాస భవనాలనుకూడా కూల్చేస్తాడు. మనల్నికూడా అంతం చేస్తాడు. కాబట్టి ఈ ప్రమాదంనుంచి బయటపడే మార్గం ఏదో మనం వెంటనే చూడాలి. ఆలోచించండి. బాగా థింక్ చెయ్యండి. మీ మేధస్సుకు పదునుపెట్టి ఈ సమస్యకు పరిష్కారం చూడండి" అన్నాడు కమీషనర్ రిక్వెస్టు చేస్తూ చివరగా—

సమావేశం జరిగినరోజు సాయంత్రం....రాత్రి ఎటువంటి కల్లోల సంఘటన జరగలేదు. "థాంక్ గాడ్" అనుకున్నాడు కమీషనర్ రాత్రి పన్నెండు గంటలకు....

* * * *

"కమీషనర్ మీ రక్షణకు ఏర్పాట్లు చేయిస్తానంటే మీరెందుకు కాదన్నారు?" అనడిగింది సోనీ.

"అనవసరం అనుకుంటాను. ఒంటరిగా నేను బయటతిరగను. కమీషనర్‌నో లేక మరో పోలీసు అధికారినో కలిసేందుకు వెళ్ళేటప్పుడు నాపక్కనే ప్రొఫెసర్ ఒక్కోసారి మీరుకూడా వుంటారు. అంటే నా

పక్కన వుండే మనుషులు నాకు పరోక్షంగా రక్షణ ఇస్తూవుంటారు. నా శత్రువుధ్యేయం నేనొక్కడినే. నాపక్కన వుండే వ్యక్తులుకాదు. నాకు గురిచేసిన పిస్తోలుతో నాపక్కన వుండే మనుషుల్ని చంపుతాడని అనుకోను" అన్నాడు ప్రశాంత్....

"ఏమైనా మీకు ధైర్యం ఎక్కువ. ఇంకో మనిషిమీద ఇటువంటి హత్యాప్రయత్నమే జరిగివుంటే పోలీసుల రక్షణలేనిదే వూపిరికూడా తీసుకునేవాడు కాదేమో!"

నవ్వాడు ఆమె మాటలకు అతను. అది ధైర్యమో, మొండితనమో కాదు. అసలు సీక్రెట్ ఆమెకు తెలీదు. తెలీకపోయినా సూచనగా కూడా ఆమె గ్రహించలేకపోయింది. రక్షణగావచ్చిన మనుషులు తనని సోనీతో ఎక్కడకు వెళ్ళినా స్వేచ్ఛగా మాట్లాడనివ్వరని అతని భయం. ఇంకో నమ్మకంకూడా వుంది.

తనని చంపే శత్రువుకూడా బలవంతుడే అయివుండాలి. తనని ఎంత సేఫ్‌గార్డు చేసినా దూరంనుంచి అవలీలగా కాల్చి చంపే అవకాశం వుంది.

అందుకే కమీషనర్ ఏర్పాటు చేస్తానన్న రక్షణను రెఫ్యూజ్ చేశాడు.

సోనీ వున్నట్టుండి అన్నది—"కమీషనర్ ఆఫ్ పోలీసు దగ్గర్నించి మీకు పిలుపు వస్తుందనుకుంటాను"

"ఎందుకు?"

"ఇవాళ దినపత్రికలో రేప్‌కేసు గురించి మీరు చదవలేదా?"

"రాజకీయనాయకుడు శేషారావు రేప్‌కేసు కదూ?"

"అవును. తమాషాగావుంది. అందులో నిజం అర్థం కావటంలేదు. అందుకే నిజానిజాలు తెలుసుకోటానికి కమీషనర్ మిమ్మల్ని రావలసిందిగా కబురు చేస్తాడని అనుకుంటున్నాను" అన్నది సోనీ.

"నా అంచనా నిజమే అయితే కమీషనర్‌నించి నాకు కబురు రాదనుకుంటాను"

"ఎందుకు?"

"శేషారావు అధికారపార్టీలో మనిషి. ఒకవేళ అతను నిజంగా నేరస్థుడే. ఐతే అధికారపార్టీని విమర్శించటానికి ప్రతిపక్షాలకు గొప్ప అవకాశం వుంటుంది. అందుకే నాకు పిలుపు రాదు."

"మీరీజనింగ్ బావుంది ఇంతకీ శేషారావు ఉద్యోగంకోసం తన దగ్గరకు వచ్చిన ఆ యువతిని రేప్ చేశాడంటారా?" కుతూహలంగా అడిగిందామె—

"ఫ్రాంక్‌గా నా ఉద్దేశం చెప్పమంటారా?"

"చెప్పండి...."

"శేషారావు దగ్గరకు నిజంగా ఉద్యోగం అవసరంవుండి మీనాక్షి అనే యువతి వచ్చింది. ఆయన మీనాక్షి శీలంతో ఉద్యోగాన్ని బేరంపెట్టి వుంటాడు. ఆమె ఒప్పుకోలేదు. ఆమెను రేప్ చేశాడు. ఆమె అప్పుడేవెళ్ళి ఒక పోలీసుస్టేషన్లో శేషారావు గురించి కంప్లెయింట్ చేసింది. వాళ్ళు రంగంలోకి దిగారు. అధికారపార్టీకి చెందిన శేషారావు అసలుకేసునే మార్పు చేయించాడు. మీనాక్షి ఒక బ్రోతల్ అనీ, ప్రతిపక్షం మనుషులు తనని అన్ పాపులర్‌చేసే ఉద్దేశంతో ఒక ఇన్సిడెంట్‌ను సృష్టించటానికి తన దగ్గరకు పంపించారనీ ఒక కథ చెప్పాడు. బ్రోతల్ యాక్టుకింద మీనాక్షిని అరెస్టు చేయించాడు. నాదృష్టిలో మీనాక్షి నిర్దోషి."

"అన్యాయం కదూ?" అన్నది సోనీ.

"ఇదొక్కటే అన్యాయంకాదు. అన్యాయాలు ఎన్నో రకాలుగా ఈ దేశంలో జరుగుతున్నాయి. ఎప్పుడూ బలవంతుడిదే పైచెయ్యి సోనీ గారూ...నిజానికి—నిజాన్ని తెలుసుకునే అవకాశం శేషారావు కేసులో నాకు వుంది. శేషారావును కలుసుకుని నాలోవున్న అద్భుతశక్తితో నిజాన్ని తెలుసుకుంటాను. శేషారావు—మీనాక్షిని రేప్‌చేశాడనే నిజాన్ని పోలీసులకు చెబుతాను. అప్పుడు వాళ్ళేంచేస్తారో చెప్పగలరా?" అనడిగాడు.

"మీరే చెప్పండి. ఏం చేస్తారంటారు?"

"శేషారావును ఏమీచెయ్యరు. చెయ్యలేరు. ఎందుకంటే శేషారావు అధికారపార్టీ మనిషి. కాని—ప్రతిపక్షాల కుట్రలో నేనుకూడా ఉన్నానని వెంటనే నన్ను అరెస్టు చేస్తారు."

"మైగాడ్...పోలీసులు రాజకీయ వ్యవస్థకు బాగా లొంగిపోయారను కుంటాను. ఆడదాన్ని కాబట్టి ఇటువంటి అన్యాయాల గురించి వింటున్నప్పుడు భయం వేస్తోంది. మీరు మగాళ్ళు, మీకేమనిపిస్తోంది? ఇలాంటి అన్యాయాలను ఎదిరించాలని అటువంటి మనుషులను అంతం చెయ్యాలని ఆవేశం రాదా?" అనడిగింది సోనీ.

అతడన్నాడు—"కేవలం ఆవేశంతో ఉపయోగం ఏమిటి? ఏం చెయ్యగలం?

మీలో ఇప్పుడు ఉన్న అద్భుతశక్తి బదులుగా అన్యాయాలను ఎదిరించగలిగే అతీంద్రియశక్తి వుంటేఉంటే మీరేం చేసేవాళ్ళు?" అతడి కళ్ళలోకి చూస్తూ అడిగిందామె—

సోనీ ఆలోచనలకు ప్రశాంత్ ఆశ్చర్యపడ్డాడు. అందంగా—గులాబి పువ్వులావుండే సోనీ అలాంటి ఆలోచనలను చెయ్యగలదంటే నమ్మేవాళ్ళు తక్కువమంది ఉంటారు.

అతను ఒకరకమయిన ఆవేశంతోనే అన్నాడు—

"ఆ అతీంద్రియశక్తితో శేషారావులాంటి మనుషులకు షేపులు లేకుండా చేస్తాను."

ఆ క్షణంలో అతనికితెలీదు. ఆ నగరంలో మరోమనిషి అతని ఆలోచనకు కొన్నిగంటల్లో ఒక రూపం ఇవ్వబోతున్నాడని.

* * *

పాంచజన్య ముందు ఆరోజు దినపత్రిక ఉంది. అందులో శేషా రావు అనే ప్రముఖ రాజకీయనాయకుడు ఉద్యోగం కోసం తనదగ్గరకు వచ్చిన మీనాక్షి అనే యువతిని దారుణంగా రేప్‌చేసినట్టుగా రాసిన వార్త ఉంది.

పాడుపడిపోతున్న గదిలో మసగ్గా వెలుగుతున్న లైటుకాంతిలో అతడు చేతిలోవున్న కాయితాన్ని చూశాడు. ఆ కాయితంమీద కొంతమంది ప్రముఖవ్యక్తుల పేర్లున్నాయి. ఆ వరసలో శేషారావుపేరు అందరికంటే ముందుగా ఉంది.

ఎక్కడైనా ఒక బహిరంగసభలో ఆ కాయితంలోవున్న మనుషుల పేర్లన్నింటినీ వరసగా చదివితే సన్మానించబడే వ్యక్తుల జాబితా ఎవరో తయారుచేశారని అనుకుంటారు. కానీకాదు.

కాయితాన్ని మడిచి జేబులోపెట్టుకుని మళ్ళీ అతను దినపత్రికను చేతికి తీసుకున్నాడు మీనాక్షి తనన్ని శేషారావు దారుణంగా రేప్‌చేశాడని ఏ పోలీసుస్టేషన్లో రిపోర్టు ఇచ్చిందో-ఆ స్టేషన్‌ను గుర్తుంచుకున్నాడు.

దినపత్రికను మడిచి పడేశాడు.

రెండు నిముషాలకు అతను తన రూపం మార్చుకోవటం మొదలుపెట్టాడు. పాంచజన్య ఆపనిలో ఉన్నప్పుడు ఆగదిలో ఎలుకలు అటూ ఇటూ పరుగులుదీస్తూ ఆడుకున్నాయి. అతను పడుకుని నిద్రపోయేటప్పుడు కూడా అవి అలా అతనిమీదగా పెరుతూనే ఆడుకుంటాయి. అతనికిప్పుడు తనవంటూ చెప్పుకోటానికి మిగిలివున్న ప్రాణులు ఆ ఎలుకలే.

అతనువుండే ఆ ఇంటికి చెందిన మిగిలిన భాగమంతా కూలిపోయింది. పాంచజన్య ఉంటున్న ఒక్కగది ఇంకా నిలిచివుంది.

ఈసారి అతను గడ్డాన్ని తగిలించుకోలేదు. మీసాలు అతికించుకున్నాడు. జుట్టును అంతా హైరోడ్డుక్రాపులా పైకి దువ్వుకున్నాడు. మొహంలో అక్కడక్కడ ఇంకొన్ని మార్పులు చేసుకుని మొత్తంమీద ఒక కొత్త మొహాన్ని తయారుచేశాడు

కొన్ని నిముషాలకు ఆగదిలో దీపం ఆరిపోయింది.

పాంచజన్య ఇంటివెనుకవైపు గోడదూకిసన్నగావున్న సందులోంచి మెయిన్‌రోడ్డు మీదకువచ్చాడు.

బస్టాపు దగ్గరకు వచ్చాడు. అతనికోసమే ఎదురుచూస్తున్నట్టు బస్సు రెడీగా వుంది.

ఎక్కాడు.

ఎక్కువ రష్‌గాలేదు బస్సు. సీటు దొరికింది. అతనిముందు సీట్లో ఒక కానిస్టేబులు కూర్చున్నాడు. అతనితో పక్కనే వున్నాయన శేషారావు కేసు గురించి అడుగుతున్నాడు.

ఆసక్తిగా విన్నాడు పాంచజన్య.

కానిస్టేబులు శేషారావు మనిషి-అనుకున్నాడు ఎందుకంటే అతను శేషారావునే సపోర్టు చేస్తున్నాడు. చివరగా అతనికి కానిస్టేబులు గురించి ఒక విషయం తెలిసింది. అతనికి ఆ రాత్రి ఆ స్టేషన్‌లోనే డ్యూటీ వుందని పాంచజన్యకు సంతోషం కలిగింది.

తనని కబళించే మృత్యువు - పాంచజన్య రూపంలో తనవెనకే పొంచివున్నదని ఆ కానిస్టేబులుకు తెలీదు. ఏమాత్రం వూహించగలిగినా-పక్కనాయన జేబులోనించి చొరవగా సిగరెట్టుపెట్టె తీసుకొని హుషారుగా దాన్ని వెలిగించేవాడు కాదు.

బస్సు ఆగింది

కానిస్టేబులు దిగిపోయాడు. అప్పటిదాకా అతనిపక్కనేకూర్చున్నమనిషి వెనక్కి తిరిగి చిన్నగా పాంచజన్యతో ఇలా అన్నాడు:- "వింటున్నారా సంభాషణ? ఈ కానిస్టేబులు మాటలు నమ్మకూడదు. శేషారావు అధికారికి భయపడి అసలు కేసునే మార్చేశారు. ఈ పోలీసులు బొత్తిగా వ్యక్తిత్వం లేనివాళ్ళు".

నిజమేనంటూ తలూపాడు పాంచజన్య.

ఈసారి స్టాపులో అతను దిగాడు.ఇంకెవ్వరూ దిగలేదు ఆస్టాపులో.. ఆగలేదు. తలవంచుకుని ఏదో ఆలోచిస్తున్నవాడిలా ఐదు నిముషాలు నడిచాడు. అక్కడే నాలుగురోడ్ల జంక్షన్ వుంది. ఆ కార్నర్‌లో ఒక కిల్లీ షాపు ఉంది. అందులో కూర్చున్న కుర్రాడు రోడ్డుమీదకు చూస్తున్నాడు.

అక్కడ ఆగాడు అతను.

"ఏంకావాలి?" షాపులో కుర్రాడు అడిగాడు.

"ఒక కేప్‌స్టన్ సిగరెట్టివ్వు".

డబ్బులిచ్చాడు. సిగరెట్టు తీసుకుని తాడుకు వెలుగుతున్న నిప్పుతో వెలిగించుకున్నాడు.

గుర్తుచేసుకుని "ఒక మీటాపాన్ కూడా కట్టివ్వు" అన్నాడు వాడితో. తలవంచుకుని వాడు పాన్ కట్టే పనిలో వుండిపోయాడు.

అక్కడకు కొంచెందూరంలోనే వుంది శేషారావు భవనం. సినిమాలో సెట్టింగ్‌లా ఉంది ఆ బిల్డింగ్. గేట్లోనించి పోర్టికోలో వున్న మారుతికారు బయటకు కనపడుతూనే వుంది—శేషారావు ఇంట్లోనే వున్నాడనుకోటానికి సూచనగా—కారు లేకుండా శేషారావు బయటకు కదలడు.

ఆభవనాన్ని చూస్తున్నాడు పాంచజన్య. అతనికి దినపత్రికలో మీనాక్షికి జరిగిన అన్యాయం మళ్ళీ గుర్తుకు వచ్చింది. అధికారంతో న్యాయాన్ని—ధర్మాన్ని కూడా మార్చేసే శక్తి వున్న శేషారావు గుర్తుకు వచ్చాడు.

అతని మొహం మారిపోయింది.

మనసులో ఏదో అనుకున్నాడు ఆ భవనాన్నే చూస్తూ—కేవలం ఒక్కక్షణం మాత్రమే వ్యవధిలో ఆ భవనం భూకంపం వచ్చినట్టు అటూ ఇటూ కదిలి ఒక్కసారిగా కూలిపోయింది పేకమేడలాగా— ఆభవనం అలా కూలిపోతున్నప్పుడు శేషారావు ఒక్కడే కూర్చుని మందుకొడుతున్నాడు జీడిపప్పులు నములుతూ.

పెద్ద చప్పుడు విని కిళ్లీ కడుతున్న కుర్రాడు తలెత్తి చూసి వెంటనే షాపులోనించి బయటకు దూకాడు.. అప్పటికే జనం ఇళ్ళల్లోనించి బయటకు వచ్చారు. రోడ్డుమీద వెళ్ళే మనుషులు ఆగిపోయి భయంతో ఆ భవనాన్ని చూశారు. క్షణంలో అంత పెద్ద భవనం నేలమట్టానికి పడిపోయింది.

కిళ్లీషాపు కుర్రాడు ఆశ్చర్యం నించి బయటపడి వెనక్కి తిరిగి చూశాడు పాంచజన్య అక్కడలేడు. అతనికోసం అటూ ఇటూ వెతికాడు. కనపడలేదు

పదిహేను నిముషాలకు శరవేగంతో దూసుకువచ్చి అక్కడ ఆగిన కార్లల్లో నించి మామూలు వ్యక్తులు దిగారు. కమీషనర్ దిగటంతోనే జీపులోవున్న పోలీసులతో "వెతకండి. ఒక్క నిముషం కూడా ఆలస్యం చెయ్యకూడదు. ఈ ప్రాంతంలోనే దొరుకుతాడు" అన్నాడు ఆత్రంగా కూలిపోయిన భవనందగ్గరకు పరుగుదీస్తూ—

కమీషనర్ దృష్టిలో ఆ ప్రాంతంలోనే దొరుకుతాడనుకున్న మనిషి విశాలంగా వున్న ఒక మెయిన్‌రోడ్డుమీద గూడు రిక్షలో వెళుతున్నాడు ఆ సమయంలో—

రోడ్డుమీద వేగంగా దొర్లుకుంటూ వెళుతోంది రిక్షా. మెల్లగా వేగం తగ్గి ఇంకో రోడ్డులోకి తిరిగింది.

పాంచజన్య అందులో కూర్చుని ముందుకు చూస్తున్నాడు. ఆ రోడ్డులోనే ఉంది పోలీస్టేషన్.

రెండునిముషాల్లో స్టేషన్ ముందుకు వచ్చింది! గేట్లోనించి లోపలకు చూశాడు. టేబిల్‌మీద కూర్చుని ముగ్గురు పోలీసులు నవ్వుకుంటున్నారు.

"అవును ఇదే పోలీసు స్టేషన్." అనుకున్నాడు పాంచజన్య. ఆ స్టేషన్‌లోనే శేషారావుమీద రిపోర్టుచేసిన మీనాక్షిమీద బ్రోతల్ కేసుపెట్టి కోర్టుకు అప్పగించారు.

"ఇక్కడ ఆపు" అన్నాడు అతను.

రిక్షాలోంచి దిగి డబ్బులిచ్చాడు.

వెళ్ళిపోయింది రిక్షా.

ట్రాఫిక్‌లేదు ఆ రోడ్డులో - పోలీసుస్టేషన్‌కు కొంచెం దూరంలో వున్న పెద్దగోడకు సినిమా వాల్‌పోస్టర్లు అంటించబడి వున్నాయి. వీధి దీపం వెలుతురు ఆ బొమ్మలమీద పడుతోంది.

వాటి ఎదురుగా నిలబడ్డాడు. సినిమా బొమ్మలు చూస్తున్నాడను కుంటారు ఎవరైనా అతన్ని చూసినప్పుడు-కాని అతని దృష్టి పోలీసు స్టేషన్‌మీదనే వుంది.

మీనాక్షిని గుర్తుచేసుకున్నాడు-ఆమెమీద ఆ స్టేషన్లో వున్న పోలీసులు ఆరోపించిన తప్పుడు కేసును గుర్తుచేసుకున్నాడు.

అంతే-

ఒక్క సెకండ్‌లో పోలీసుస్టేషన్‌కు వున్న పైకప్పు విరిగిపడింది. లోపల వున్న మనుషులు పెద్దగా అరిచారు. వెంటనే భవనమంతా ఎవరో దాడిచేసినట్లుగా కూలిపోయింది.

నిమిషం తర్వాత పాంచజన్య అక్కడలేడు.

* * * * *

సంచలనం చెలరేగింది. ఒకేరాత్రి శేషారావు భవనం- పోలీస్ స్టేషన్ కూల్చివెయ్యటంతో ప్రజలు భయభ్రాంతులై పోయారు.

ఆ వార్తకు విశేషమైన ప్రచారం ఇవ్వటం జరిగింది. కూల్చివేత జరిగిన వెంటనే ఆ వార్త రేడియోలో ప్రసారం చెయ్యబడింది. ఉదయమే దినపత్రికలన్నీ ఆ వార్తను ప్రముఖంగా ప్రకటించాయి. త్వరలోనే నగరంలోని ఇళ్లు-భవనాలు-కార్యాలయాలు ఇతర కట్టడాలన్నింటినీ ఆ మనిషెవరో తన విధ్వంసక శక్తితో పోలీసులకు దొరక్కుండానే కూల్చివేస్తాడనే వూహను వ్యక్తంచేశాయి పత్రికలన్నీ-సంపాదకీయాల్లో-ప్రభుత్వం ఈ విషయం గురించి తక్షణ చర్య తీసుకోవాలనీ అన్నీ సూచించాయి.

లైట్నింగ్ కాల్స్ చేసి ఇతర రాష్ట్రాల ముఖ్యమంత్రులంతా-వేగంగా ఆ మనిషిని పట్టుకోమనీ లేకపోతే అతను తమ రాష్ట్రాలకు కూడా వచ్చి విధ్వంసక చర్యల్ని సాగించే అవకాశం వుందనీ భయాన్ని వ్యక్తంచేస్తూ చీఫ్ మినిస్టర్‌కు తెలియజేశారు.

ఇతర రాజకీయ నాయకులు-మినిస్టర్లుచీఫ్‌మినిస్టర్లుమీద ఈ వ్యవ

రంపై ఒత్తిడి తీసుకువచ్చారు. ఫలితంగా అత్యవసర సమావేశం ర్పాటుచెయ్యబడింది.

క్రితం రాత్రి వరకూ జరిగిన వినాశక సంఘటనలను గురించి ర్లు ముందుగా చర్చించారు. ఆ చర్చలో. ప్రొఫెసర్ బలదేవ్-ప్రశాంత్ కూడా పాల్గొన్నారు.

అతన్ని పట్టుకోవటానికి ఏం చెయ్యాలో తెలియజేయవలసిందిగా ఫ్ మినిస్టర్ అందర్నీ కోరాడు.

ఒక మినిస్టరు లేచి నిలబడ్డాడు. అంతా ఆయనవైపు చూశారు.

"అతను నిరుద్యోగి అని అంటున్నారుకదా. నగరంలో వున్న రుద్యోగుల జాబితాలు తయారుచేయించి ఆవరసలో దర్యాప్తు జరిపితే లావుంటుంది?" అనడిగాడు ఆయన.

కొంతమంది నవ్వారు.

"లాభంలేదు. మనం నిరుద్యోగుల జాబితాలు తయారు చేయించే లోపల అతను సగం దేశాన్ని నేలమట్టం చేస్తాడు" అన్నాడు చీఫ్‌మినిస్టర్ నుగా-

"కర్ఫ్యూ విధిస్తే ఈ ఘోరాలను మనం ఆపగలం" అన్నారు హోంమినిస్టరు.

"అందువల్లకూడా ప్రయోజనం ఉండదు. కర్ఫ్యూ సాధ్యంకాదు. రపై నాలుగ్గంటలూ విధించాలి. దుకాణాలు, కార్యాలయాలు అన్నీ మూసెయ్యాలి. నగరమంతా పోలీసులను కాపలాపెట్టాలి. వారజీవితం స్తంభించిపోతుంది. ఒక్కరోజనుకుంటే అలాగే విధించవచ్చు. కాని ఎన్ని రోజులు విధించాలి? ఐనా అతనెలా పట్టుబడతాడు? కర్ఫ్యూ సడలించిన తర్వాత మామూలుగానే తన చర్యల్ని మొదలుపెడతాడు. ఆలోచించండి" అన్నాడు ప్రొఫెసర్ లేచినిలబడి.

"నిజమే ప్రొఫెసర్....కర్ఫ్యూవల్ల ఉపయోగంలేదు. ఎక్కడైనా

ఒక ఘోరం జరిగిన తక్షణమే ఆ ప్రాంతంలో అతనికోసం వెదికితే తప్పకుండా దొరుకుతాడనే నమ్మకం నాకు ఉంది. అందుకే నగరంలో ముఖ్యమైన కూడలిస్థలాల్లో మారువేషాల్లో పోలీసులను ఉంచాలి. ఒక సంఘటన జరిగిన వెంటనే ఆ ప్రాంతంలోవుండే పోలీసులు అనుమానాస్పదంగా కనపడిన మనుషుల్ని అదుపులోకి తీసుకుంటారు. ఎవరైనా పారిపోవటానికి ప్రయత్నంచేస్తే నిర్దాక్షిణ్యంగా కాల్చెయ్యమని ఉత్తర్వులు జారీచేస్తాను" అన్నాడు చీఫ్‌మినిస్టర్.

ఆమాట వినటంతోనే కంగారుగాలేచి నిలబడ్డాడు ప్రశాంత్.

"క్షమించండి..తొందరపడి అటువంటి ఉత్తర్వులు జారీచెయ్యటం మంచిదికాదనుకుంటాను. ఎందుకంటే ఇప్పటివరకూ ఆ మనిషి వ్యక్తిగత ద్వేషంతోనే నేరాలు చేశాడు. శేషారావుగారి సంఘటనతో అతని గురించి మనకు మరో విషయం తెలిసింది. ఈ రోజు దినపత్రికల్లో వచ్చినఆవార్తను చదివాడు. తనలాగే ఒక నిరుద్యోగి అయిన మీనాక్షిని శేషారావుగారు మానభంగం చేశాడని అతను నమ్మివుంటాడు. అందుకే ఆయన ఇంటిని కూల్చేశాడు. మీనాక్షి కంప్లెయింట్ చేసిన పోలీసుస్టేషనకు పోలీసులు న్యాయంగా వ్యవహరించలేదని అతను అనుకొనివుంటాడు. అందుకే అతను పోలీసుస్టేషన్నికూడా కూల్చేశాడు. ఈ సంఘటనతో అతను సంఘంలో జరిగే అన్యాయాలను సహించడనే నిజం మనకు తెలుస్తోంది. అతే ఇప్పుడు మనం అతన్ని పట్టుకోటానికి ట్రాప్ పన్నుతున్నామనో-కనిపిస్తే కాల్చివేత ఉత్తర్వులను జారీచేస్తున్నామనో అతనికి తెలిసినప్పుడు మనందరిమీద ద్వేషాన్ని-కక్షనీ పెంచుకోవచ్చు. అతని మనస్తత్వాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని అప్పుడు తనేంచేస్తాడో ఒక్కసారి వూహించండి. మనం ఉండే నివాసభవనాలన్నింటినీధ్వంసంచేస్తాడు. అంతేకాదు. అసెంబ్లీభవనాన్ని సెక్రటేరియట్‌నీ ఇతర ప్రభుత్వ కార్యాలయాలన్నిటినీ కూల్చివేస్తాడు. అతను

ఘోరంహోమాన్ని జరపకుండా ఆపగలిగినశక్తి మనకులేదు. ఇప్పుడు అతనికివున్న శక్తిముందు ఈదేశమంతా బలహీనమైనది. అందుకే అతనికి ద్వేషాన్ని-కోపాన్ని కలిగించే నిర్ణయాలను తీసుకోవద్దని నా ఉద్దేశం" అని కూర్చున్నాడు ప్రశాంత్....

అతని మాటలు చీఫ్ మినిస్టర్‌తోటు మిగిలిన వాళ్ళందరి గుండెల్లో భయాన్ని రేకెత్తించాయి.

"నిజం. అతనితో చెలగాటం మనందరికీ మంచిదికాదు. తొందరపాటు నిర్ణయాలు తీసుకోవద్దు" అన్నారు కొంతమంది భయంగా-

చీఫ్‌మినిస్టర్‌కి ఏంచెయ్యాలో, ఏం మాట్లాడాలో అర్థంకాలేదు.

చివరికి "మీరు చెబుతున్నదంతా నిజమే-ఒప్పుకుంటాను. కాని ఈ విధ్వంసకాండ ఇట్లాగే జరుగుతూవుంటే అరాచకాలను అణచటంలో విఫలమయ్యానని ప్రతిపక్షాలు నైతిక బాధ్యతమీద నన్ను రిజైన్ చెయ్యమని పట్టుకి తీసుకురావచ్చు. నాపదవి గురించికాదు-అధికారం గురించికాదు. ఒక్క-సెకండ్ అలస్యంచేసినా దేశభద్రతకే ముప్పువాటిల్లే ప్రమాదం ముంచుకువస్తోంది. ప్రజల అమూల్యమైన ప్రాణాలను కాలరాస్తున్న ఆ మనిషి ప్రమాదకరమైనశత్రువు. ఆ శత్రువుకు ఈ నగరాన్నంతా నాశనంచేస్తే ఎట్లావుంటుందనే ఆలోచన ఏ క్షణానైనా రాకూడదనే నమ్మకం యేమిటి? అందుకే అతనికి ఆ ఘోరమయిన ఆలోచన రాకముందే శత్రువును పట్టుకునే మార్గం గురించి ఆలోచించండి" అన్నాడు చీఫ్‌మినిస్టర్ ఆవేదనగా-

ఎవరికి వాళ్ళే మళ్ళీ అజ్ఞాత శత్రువును పట్టుకునే ప్లాను గురించి ఆలోచించటం మొదలుపెట్టారు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో...

* * *

"అపూర్వమయిన అవకాశం" అన్నాడు బంగార్రాజు ఉన్నట్టుండి-

"అంత అపూర్వమయిన అవకాశం ఏమిటో నేనుకూడా వినాలి" అన్నది అపర్ణ అతనికి దగ్గరగా జరిగికూర్చుని.

"ఒక్కోసారి ఇలాగే జరుగుతూ వుంటుంది. అంతే" అన్నాడతను మళ్ళీ.

"జరిగేదేమిటి రాజా" అన్నది ఆమె అతని కళ్ళలోకి ఆశ్చర్యంగా చూసి.

ఆమె బంగార్రాజు లవ్. అతడామెను ప్రత్యేకంగా ఉంచుకున్నాడు! భూలోకంలోనే స్వర్గసుఖాలు అనుభవించటానికి. అతని దృష్టిలో అపర్ణ మేనక. భార్య వున్నా లేనట్టే_

"ఏదైనా ఇంతే అప్పూ - నీ చీకటే నా వెలుగు. నీ విషమే నాకు పాయసం....ఇంకో మనిషి చెడు మనకు మంచి_ఒకడి ఏడుపు ఇంకొకడి నవ్వు" అన్నాడు అసలు విషయమేమిటో చెప్పకుండా_

"ఏమిటిదంతా" అన్నది అపర్ణ విసుక్కుని.

"ప్రభుత్వనష్టమే మనకు లాభం" అన్నాడు బంగార్రాజు ఈసారి ఆమె పెదవిమీద వేలితో రాస్తూ_

"ఈ సస్పెన్స్ భరించలేను. అపూర్వమయిన అవకాశం గురించి క్లియర్‌గా చెప్పు" అన్నది అపర్ణ....

"నువ్వెప్పుడైనా జానపద సినిమాలు చూశావా?" అడిగాడు.

"ఎందుకు?" ఆశ్చర్యపడుతూ అడిగింది.

"ఆ సినిమాల్లో ఏదో ఒక రాజ్యంలో రేచుక్క పేరుతోనో రేచుకుక్క పేరుతోనో ఒక ప్రత్యేకమయిన ఉద్దేశంతో హీరో ఒకదోపిడీ లేక దొంగతనం చేస్తాడు. కొంత సంచలనం కలుగుతుంది. ఈ అవకాశాన్ని తీసుకుని కొంతమంది చిల్లరదొంగలు ఆ రేచుక్క_రేచుకుక్కల పేర్ల మీదనే దోపిడీలు, దొంగతనాలు చేస్తూవుంటారు. పేరు రేచుక్కది. రిజల్టు వేరే మనుషులకు_ఇప్పుడు నేనుకూడా అట్లాగే చెయ్యబోతున్నాను" అన్నాడు చిన్నగా నవ్వుతూ_

అప్పుడుకూడా ఆమెకు బంగార్రాజు ఆ జానపద సినిమా కథను ఎందుకు చెప్పాడో అర్థంకానట్టుగానే అతణ్ణి చూసింది.

"కంగారు పడకు...క్లియర్‌గా చెబుతాను. అజ్ఞాతశత్రువుగా అనుకుంటున్న ఒకమనిషి తనకున్న అతీంద్రియ శక్తితో విధ్వంసాన్ని సృష్టిస్తున్నట్టు నువ్వు న్యూస్‌పేపర్లలో చదివావు కదా?" అన్నాడు.

"నేను చదవలేదు. మీరే చెప్పారు" అన్నది అపర్ణ.

"అవును ఇప్పుడు నేనుకూడా జానపద సినిమాల్లోలాగా వాని పేరును ఉపయోగించుకుని నగరంలోవున్న ముఖ్యమయిన వంతెనలను డైనమెట్లతో కూల్చేస్తాను" అన్నాడు.

అపర్ణ ఉలిక్కిపడి "ఏమిటీ నువ్వనేది? వంతెనలను డైనమెట్లతో కూల్చేస్తావా? ఎందుకు?" అనడిగింది.

"ఎందుకేమిటి? నువ్వెంత ఇన్నోసెంట్ అమ్మాయివని ఇప్పుడే మొదటిసారిగా తెలుసుకున్నాను. వంతెనలను పేల్చివేస్తాను. వాటినితనశక్తితో ఆ అజ్ఞాతశత్రువే కూల్చివేసి ఉంటాడని అంతా అనుకుంటారు. రాజకీయంగా నాకువున్న పలుకుబడివల్ల ఆవంతెనలను తిరిగి నిర్మించే కాంట్రాక్టును నేనే సంపాదిస్తాను. కొన్ని లక్షలు సంపాదిస్తాను. ఇది నాకు అపూర్వ అవకాశంకదూ....ఎలావుంది నాప్లాను?" అన్నాడు బంగార్రాజు నవ్వుతూ హుషారుగా.

"భయంగావుంది...ఐనా సాధ్యమవుతుందంటావా?" అన్నదిఅపర్ణ.

"ఈ బంగార్రాజుకు సాధ్యంకానిది ఏదీలేదు. నువ్వే చూస్తావు ఏం జరుగుతుందో. ఇప్పుడే ఏర్పాట్లు జరిగేటట్టుగా చూస్తాను" అంటూ బెడ్ మీదనించి దిగి టెలిఫోన్ దగ్గరకు వెళ్ళాడు అతను.

అతను ఫోన్లో మాట్లాడుతున్నప్పుడు ఎందుకో అపర్ణకు కుడికన్ను రెండునిముషాలు విరామంలేకుండా కొట్టుకుంది.

నలుగురు మనుషులకు ఫోన్‌చేశాడు అతను - వెంటనే బయల్దేరి రమ్మని.

ఆ నలుగురూ....బంగార్రాజుకు అధర్మం అనో అన్యాయం అనో అనుకున్నట్టయితే దానికి నాలుగు పాదాల లాంటివాళ్ళు.

* * * *

సోనీ కారు డ్రయివ్ చేస్తోంది. ఆమె పక్కనే కూర్చుని నవ్వుతూ ఆమెతో కబుర్లు చెబుతున్నాడు ప్రశాంత్. ఆమెతో మాట్లాడుతూ అతను డాష్ బోర్డుకు వున్న మిర్రర్‌లో చూస్తున్నాడు.

భవనందాటి కారు బయటకు వచ్చిన రెండునిమిషాలకే అతను గమనించాడు — వెనకనే ఇంకో డాడ్జికారు వెంటాడుతూ వస్తోందని. ఐతే ఆ కారుగురించి సోనీతో అతను చెప్పలేదు.

నున్నగా గుండుగీసుకున్న ఒకడు కారును నడుపుతున్నాడు. ఆ గుండువాడి పక్కనే ఫెల్టుహేటు పెట్టుకుని ఇంకోమనిషి కూర్చున్నాడు. అతను సిగరెట్టు కాలుస్తూ దట్టంగా పొగ వదులుతున్నాడు. అతని చూపు ముందు వెళుతున్న ఎంబాసిడర్ మీదకే సూటిగావుంది.

నవ్వుకున్నాడు ప్రశాంత్.

అతనే కిల్లర్...ప్రశాంత్‌ను చంపటానికి బాస్‌చేత నియమించబడిన మనిషి.

కిల్లర్ చరిత్ర అంతా మిర్రర్‌లో చూస్తున్న ప్రశాంత్ మెదడు స్క్రీనుమీద ప్రొజెక్టు అవుతున్నట్టుగా అతను కొంచెంకూడా వూహించలేకపోయాడు. పొరపాటునకూడా ప్రశాంత్‌కు ఎదురుగావెళ్ళొద్దని బాస్ చేసిన హెచ్చరిక అతనికి బాగానే గుర్తుంది. కాని-డేష్ బోర్డుకున్న అద్దంలో వెనుక కార్లో వస్తున్న తన మొహం ప్రశాంత్ చూడగలడనే ఆలోచన అతని బుర్రలోకి రాలేదు.

అదే అతను చేసిన గొప్ప సరిదిద్దుకోలేని పొరపాటు, తప్పటడుగు రాంగ్‌స్టెప్.

జేబులోనుంచి చిన్న పాకెట్ డైరీతీసి అందులో ఏదోనోట్ చేసుకున్నాడు ప్రశాంత్ బాల్ పాయింట్ పెన్నుతో.

"రాస్తున్నారేమిటి?" అనడిగింది సోనీ.

"ఒక ఎడ్రస్"

"ఎవరిది?" అంటూ కారును ఒక ఫ్యాన్సీ ఎంపోరియం ముందు ఆపటానికి స్లోచేసింది సోనీ.

"ఆపకండి... పోనివ్వండి. చెబుతాను" అన్నాడతను.

ఆమె అతన్ని ఆశ్చర్యంగా చూసి "షాపింగ్‌కని మనం బయల్దేరాం. మీకు వేరేపని ఏదైనా వుందా?" అన్నది

"ఏనేమీలేదు. కమీషనర్ ఆఫీసుకు పోనివ్వండి" అన్నాడు.

సోనీ యాక్సిలేటర్‌మీద కొంచెం గట్టిగా నొక్కింది మళ్ళీవేగం అందుకుంది ఎంబాసిడర్.

కిల్లర్ వున్న డాడ్జికారు అదే దూరంలో ఎంబాసిడర్‌ని ఫాలో అవుతోంది. ప్రశాంత్ అతడి చరిత్ర అంతా తెలుసుకున్నాడని కిల్లర్ తెలుసుకుంటే ఏం చేసేవాడో తెలీదు.

కావాలనే సోనీ చేత కారును అవసరంలేక పోయినా నాలుగైదు వీధులు రవుండ్లు కొట్టించాడు ప్రశాంత్.

"ఏమిటిదంతా? ఎందుకిలా చేయిస్తున్నారు? ఎవరైనా మనల్ని ఫాలో అవుతున్నారా?" అన్నది సోనీ— అప్పటికి అనుమానం వచ్చి. ఆమె వెనక్కు తిరగబోయింది.

వారించాడు ప్రశాంత్.

"వద్దు మీ ఆలోచన కరెక్ట్. నన్ను హత్యచేసే అవకాశంకోసం కిల్లర్ డాడ్జికారులో మనవెనకే ఫాలో అవుతున్నాడు. అందుకే కారును నేరుగా కమీషనర్ ఆఫీసుకు పోనివ్వమన్నాను. వెనక్కి తిరిగి చూడకండి. మనం వాళ్ళకారును గుర్తించినట్టు వాళ్ళకు అనుమానం రాకూడదు" అన్నాడు.

ఐదునిముషాలకు కారు కమీషనర్ కార్యాలయం గేట్లోనుంచి లోపలకు వెళ్ళింది. రోడ్డుమీద ఒక్కనిముషానికి డాడ్జికారు ముందుకు వెళ్ళిపోయింది విసురుగా.

కార్లోనుంచి దిగలేదు వాళ్ళు మాట్లాడకుండా అలాగే కూర్చున్నారు

"దిగుదామా?" అన్నది సోనీ.

"అవసరంలేదు. వెనక్కి తిప్పి ఇంటికి పోనివ్వండి" అన్నాడు.

"కమీషనర్‌ని కలుసుకోరా"

"ఆయన ఈ టైములో బంగళాలో వుంటారు. ఇంటికి వెళ్ళి ఫోన్ చేసి మాట్లాడతాను."

సోనీ కారును వెనక్కి తిప్పి మళ్ళీ రోడ్డు మీదకు తీసుకువచ్చింది.

"సోనీగారూ!" ఈ రోజుతో ఒక పాతశత్రువు కథ ముగిసిపోయింది. అతనే కిల్లర్ ఒక్క పొరపాటుచేశాడు. గోల్డెన్‌వింగ్ పతనానికి కారణమై నాడు."

"మీ మాటలు నాకు అర్థం కావటంలేదు" అన్నదామె వేగాన్ని రెయిజ్ చేస్తూ....

సోనీకి అర్థమయ్యేట్టు చెప్పాడు ప్రశాంత్.

మిర్రర్‌లో చూశాడు.

కిల్లర్ డాడ్జికారు వెనుక రావటం కాదు, స్థావరానికి వెళ్ళిపోయి వుంటాడు.

కారు పోర్టికోలో ఆగగానే దిగి గబగబా ప్రొఫెసర్ గదిలోకి వెళ్ళాడు. అతనివెనుకే సోనీకూడ వచ్చింది. ఆ గదిలో బలదేవ్ కూర్చుని పునర్జన్మమీద తనురాసిన థీసిస్‌ను చదువుకుంటున్నాడు.

"అప్పుడే వచ్చేశారేం? షాపింగ్ అయిపోయిందా?" అనడిగాడు

"అసలు షాపింగ్ జరగలేదు. మా కారును కిల్లర్ వెంటాడాడు. వెనక్కితిరిగి వచ్చేశాం" అన్నది సోనీ.

"కిల్లర్!" అన్నాడాయన.

డయల్‌చేశాడు ప్రశాంత్. అవతల్నించి కమీషనర్ మాట్లాడాడు. దోపిడీలు - దొంగతనాలు అవలీలగా చేసే గోల్డెన్‌వింగ్ ఆర్గనైజేషన్ గురించి ఆయనతో చెప్పాడు అతను.

"గుడ్‌గాడ్! వెంటనే చెప్పు ఆ ఆర్గనైజేషన్ స్థావరం ఎక్కడ వుంది?" ఆతృతంగా అడిగాడు కమీషనర్.

చెప్పాడు నోట్ చేసుకున్నాడు ఆయన.

"థాంక్‌యూ మిస్టర్ ప్రశాంత్ ఇప్పుడే వాళ్ళందర్నీ పట్టుకునే ఎరేంజ్‌మెంట్లకు ఆర్డర్‌చేస్తాను. మళ్ళీ ఫోన్‌చేస్తాను"

రిసీవర్‌పెట్టేసి ప్రొఫెసర్ దగ్గరకు వచ్చి "కిల్లర్ గురించి మీకు తెలుసు కదూ? అతనే నన్ను చంపుతానని బెదిరించి చంపటానికి ప్రయత్నం చేసిన సాహసవంతుడు" అన్నాడు.

సోనీ-బలదేవ్‌కు కిల్లర్ చేసిన పొరపాటును చెప్పింది.

"థాంక్‌గాడ్ శత్రు భయం తప్పిపోయింది" అన్నాడు ప్రొఫెసర్.

ముగ్గురూ ఒకరి ఎదురుగా ఒకరు కూర్చున్నారు.

వాళ్ళ సంభాషణ విధ్వంసక శత్రువు మీదకు వెళ్ళిపోయింది. ఇంకో సారి చీఫ్‌మినిస్టర్ అత్యవసర సమావేశం ఏర్పాటుచేసినా ఆ శత్రువును పట్టుకునే మార్గం గురించి ఎవ్వరూ సూచించలేరని వాళ్ళు అనుకున్నారు.

ప్రశాంత్ వాచీ చూసుకున్నాడు అతను కమీషనర్ దగ్గర్నించి వచ్చే ఫోన్‌కాల్ కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు.

ఫోన్ రింగయ్యింది.

లేచివెళ్ళి రిసీవర్ తీసుకున్నాడు ప్రశాంత్.

అది కమీషనర్ గొంతుకాదు. ఎవరిదో

"నా పేరు వినాయక్" అన్నాడతను.

"వినాయక్.... అంటే ఎవరు?"

"మీరెవరు? అక్టోబర్ 2న ప్రొఫెసర్ బలదేవ్‌గారితో నేను మాట్లాడాను" అన్నాడు.

అప్పుడు గుర్తుకువచ్చింది. ప్రశాంత్‌కు ఆ వినాయక్ ఎవరో- అవును. అతనే ఎన్నోరకాల ప్రశ్నలు అడిగాడు.

"జ్ఞాపకం వచ్చారు. చెప్పండి– ఎందుకు ఫోన్ చేశారు? నేను ప్రశాంత్‌ను".

"గ్లాడ్‌టు టాక్ విత్ యు బై ఫోన్. మీకు వున్న అద్భుత శక్తి! హాట్సాఫ్. మీరు చెప్పినట్టుగానే అక్టోబర్ 24న ఈ నగరంలో ఒక అజ్ఞాత శత్రువు వినాశక శక్తితో ఉద్భవించాడు. ప్రజల్ని భయందోళనలకు గురి చేస్తున్నాడు. ఆ శత్రువును పట్టుకోవటానికి ఎలాంటి ఏర్పాట్లు చేస్తున్నారు? ఎలా పట్టుకుంటారు? అతన్నించి ప్రజలకు భయం ఎప్పుడు తొలగిపోతుంది? చెప్పండి ఇందుకే ఫోన్‌చేశాను" అన్నాడు వినాయక్.

నవ్వాడు ప్రశాంత్ అతనికి జవాబు చెప్పకుండా–

"ఎందుకు నవ్వుతున్నారు?"

"మీ రేదైనా పత్రికకు రిపోర్టర్‌గా పనిచేస్తున్నారా ?"

"లేదు. ఒక కథ రచయితను నేర పరిశోధన కథలు రాస్తుంటాను. ఎందుకలా అడిగారు ?"

"ఇట్స్ ఓకె. మీ రెవరైనా–మీ ప్రశ్నలకు జవాబులు కావాలంటే కమీషనర్ ఆఫ్ పోలీస్‌కు టెలిఫోన్ చెయ్యండి. ఇష్టమయితే ఆయన జవాబు చెబుతాడనుకుంటాను."

"మీ మాటలు నాకు అర్థం కావడంలేదు. మీరెందుకు చెప్పకూడదు? మీకు తెలీదా" అడిగాడు వినాయక్.

"నిజం చెప్పాలంటే తెలీదు. ఒకవేళ తెలిసినా నేను చెప్పకూడదు. చెప్పను"

"కమీషనర్ అలాంటి నిషేధాలు ఏవైనా విధించారా?"

"విధించలేదు. కేవలం కామన్‌సెన్స్. మీరు ఫోన్‌లో వినాయక్‌గా పరిచయం చేసుకున్నారు. నిజంగా మీ పేరు వినాయక్ అయివుండక పోవచ్చు. మీరే మేమంతా ఎదురు చూస్తున్న అజ్ఞాత శత్రువు అయివుండొచ్చు. అందుకే మీ ఐడెంటిటీ ప్రూఫ్ కాకుండా నేను మీతో ఈ మేటర్స్ మాట్లాడను" అన్నాడు ప్రశాంత్.

వినాయక్ ఫోన్ పెట్టేశాడు.

ఆశ్చర్యపోయాడు ప్రశాంత్ అతని ప్రవర్తనకు. అతను ఒక చిత్రమైన మనస్తత్వం వున్న మనిషిలా వున్నాడనుకున్నాడు.

సోఫీకి ప్రొఫెసర్‌కి వినాయక్ గురించి చెప్పాడు.

ప్రొఫెసర్ అన్నాడు "అతను నిజంగా కథా రచయితో కాదో మనకు తెలిసినప్పుడు ఏదైనా అతనితో మాట్లాడటం ప్రమాదం: యుహావ్ టేకెన్ గుడ్ డిసిషన్"

ఇంకో పదినిముషాలకు కమీషనర్ ఆఫీసు నించి ఫోన్ వచ్చింది. ఆయనే మాట్లాడాడు ప్రశాంత్‌తో—

"సో మెనీ థాంక్స్. గోల్డెన్‌వింగ్ ఆర్గనైజేషన్ సభ్యులంతా దొరికిపోయారు. ఒక్క సభ్యుడు కూడా తప్పించుకుపోలేదు. ఇలాగే మనందర్నీ హడలెత్తిస్తున్న ఆ శత్రువును కూడా నువ్వే తెలుసుకో గలిగితే మేమంతా నీకు ఋణపడి వుంటాం" అన్నాడు కృతజ్ఞతగా.

* * *

బ్రిడ్జి కూలిపోయింది. శకలాలు దూరంగా విసిరివేయబడ్డాయి. మూడు పిల్లర్స్ పూర్తిగా విరిగిపోయాయి. ఇంకో రెండు సగం వరకు విరిగి కిందపడ్డాయి.

నగరం మధ్యలో ఆ బ్రిడ్జి వుంది. ట్రాఫిక్ పూర్తిగా ఆగిపోయింది. డ్రయినేజ్ కెనాల్‌కు రెండువైపులా కొన్ని వాహనాలు ఆగిపోయి వున్నాయి ఇంకా–అందులో వున్న మనుషులు దిగి కూలిపోయిన వంతెనను ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు.

"ఇటీజ్ టూ మచ్" అన్నాడు కమీషనర్ అప్పటికి మూడోసారి. ఆయన గుండెను ఎవరో పట్టి గట్టిగా మెలితిప్పినట్టు అనిపించింది. తన అసమర్థతకు ఆ కూలిపోయిన వంతెన ఒక సవాలుగా కనపడింది.

ఇక ఆ శత్రువును పట్టుకోవడం సాధ్యంకాదా ? అతను కనీసం

తన ఉనికి కూడా తెలియనివ్వకుండానే నగరాన్ని పూర్తిగా ధ్వంసం చేసాడా ?

"ఇప్పుడేమంటావ్ ? అతను వ్యక్తిగత ద్వేషంతో ఈ అరాచకాన్ని సృష్టిస్తున్నాడని చెప్పావు. అదే నిజమైతే ఈ వంతెన మీద అతనెందుకు ద్వేషాన్ని కలిగి వుంటాడు ? నో డౌట్.... ఆ రాక్షసుడు నగరాన్ని కూల్చి వెయ్యటానికి నిర్ణయించుకుని వుంటాడు. ఆరంభంగా ఈ బ్రిడ్జిని కూల్చేశాడు. ఇదే సనకు సూచన" అన్నాడు కమీషనర్-ప్రశాంత్‌తో....

ఆయన మాటలకు ప్రశాంత్ ఎటువంటి రిప్లయ్‌నీ ఇవ్వలేకపోయాడు. అతనికి వంతెన కూలిపోవటం గొప్ప వండర్‌గా వుంది. నిజమే. ఆరంభంగానే అతను ఆ బ్రిడ్జిని కూల్చేశాడనుకుంటే కొన్ని రోజుల్లోనే నగరంలో వున్న కట్టడాలన్నింటినీ సమూలంగా కూల్చేస్తాడు.

అతనెందుకిలా చేశాడు ?

ప్రభుత్వం అతన్ని పట్టుకోటానికి తీవ్రంగా ప్రయత్నించేస్తోందని అతనికి కోపం వచ్చిందా ? అందుకేనా ఈ సంఘటన జరిగింది ! కూలిపోయిన వంతెన అతని కోపానికి-కక్షకి సంకేతమా ?

ప్రొఫెసర్ కూడా ఆక్షణాల్లో సరిగ్గా అతనిలాగే ఆలోచిస్తున్నాడు. కూలిపోయిన ఆ వంతెనను చూస్తుంటే ఆయనకు ఏదో అసహజత కనపడుతోంది.

ఇంతకు ముందు భవనాలు కూలిపోయినప్పుడు ఆ భవనాల ముక్కలు దూరంగా వెళ్ళి పడలేదు. అక్కడే ఒకే ప్రదేశంలో కూలిపోయాయి. కాని-ఇప్పుడు వంతెన కూల్చివేత వాటికి భిన్నంగా ఎంసి-ఐరన్ రాడ్స్-సిమెంటు దిమ్మెలు కొంచెం దూరం వరకూ వెళ్ళి పడ్డాయి.

ఇలా ఎందుకు జరిగింది?

అప్పటికే అక్కడకు పత్రికా విలేఖర్లు వచ్చి కమీషనర్‌ని ప్రశ్నలతో వేధించటం మొదలు పెట్టారు. ఆయన విసుక్కుంటున్నాడు.

సరిగ్గా అప్పుడే కార్లో నించి దిగాడు కంట్రాక్టర్ బంగార్రాజు...

"హలో కమీషనర్" అంటూ ఆయన దగ్గరకు వచ్చాడు. కమీషనర్ కూడా నవ్వు తెచ్చిపెట్టుకుంటూ అతన్ని విష్ చేశాడు. బంగార్రాజుకు ప్రభుత్వంలో వున్న పలుకుబడి గురించి కమీషనర్‌కు బాగా తెలుసు. అందుకే బంగార్రాజు ఎవర్నీ లెక్క చెయ్యడు.

సోనీ రాలేదు. ఆమె ఇంట్లోనే వుండి పోయింది. కమీషనర్ బయల్దేరుతూ బలదేవ్‌కు ఫోన్ చేశాడు వంతెన కూలిపోయిన స్పాట్‌ని చెప్పి.

ప్రశాంత్‌తో ప్రొఫెసర్ అన్నారు- "ఈ వంతెన కూలిపోయిన విధానంలో ఏదో అసహజత్వం కనపడుతున్నదికదూ ?"

"అవును. కూలిపోయిన వంతెన అవశేషాలు చాలా దూరం వరకు పడ్డాయి." అన్నా డతను.

"గుడ్... కమీషనర్‌కు చెబుదాం" అన్నాడాయన.

అప్పుడే ఇద్దరూ రెండడుగులు వేశారు.

పోతే కమీషనర్-బంగార్రాజుతో కలిసి ప్రొఫెసర్ దగ్గరకు వచ్చి ఆయనకు అతన్ని పరిచయం చేశాడు.

"నగరంలో లీడింగ్ కాంట్రాక్టర్. వంతెన కూలిపోయిందనే న్యూస్ తెలిసి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు" అన్నాడు ఆయన.

నవ్వేడు బంగార్రాజు వాళ్ళని చూస్తూ—

అప్పటికే జరగకూడని ప్రమాదం బంగార్రాజుకు జరిగిపోయింది. ప్రశాంత్‌కు అతను లీడింగ్ కాంట్రాక్టర్ అని తెలియడంతోనే మనసులో ఏదో స్ఫురించింది.

ఒక్క క్షణం కూడా ఆలస్యం చెయ్యలేదు. తనలోని అద్భుత శక్తిని ప్రయోగించాడు. అతడి మెదడు స్క్రీన్ మీద బంగార్రాజు చరిత్ర అంతా ప్రొజెక్ట్ అవటం మొదలు పెట్టింది.

—హారిబుల్ — అనుకున్నాడు అతను మనసులో. కొన్ని నిముషాలకు.

ఆ వంతెన ఎలా కూలిపోయిందో అతనికి తెలిసిపోయింది.

బంగార్రాజు – ప్రశాంత్ గురించి పట్టించుకోకుండా కమీషనర్‌తో వెళ్ళిపోయాడు మాట్లాడుతూ—

ప్రశాంత్—బలదేవ్‌కు దగ్గరగా నిలబడి ఆ బ్రిడ్జి కూలిపోవడం వెనుక వున్న టాప్‌సీక్రెట్‌ను చెప్పాడు.

"రబిష్ ! డైనమైట్లతో పేల్చేశాడా బంగార్రాజు!" ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు ఆయన చిన్నగా—

"అవును ప్రొఫెసర్. ఈ నేరం మనం అనుకునే ఆ శత్రువు మీదకు వెళుతుందని అతని ఉద్దేశం. అంతేకాదు, కొత్త బ్రిడ్జిని కట్టటానికి లక్షల విలువచేసే కాంట్రాక్టును సంపాదించడం కోసం తన మనుషులతో వంతెనను కూల్చి వేశాడు. ఇంకాకొన్ని వంతెనలను పేల్చి వెయ్యటానికి ప్లాన్‌వేశాడు."

"నిజమైన దేశద్రోహి ఈ బంగార్రాజు" అన్నా డాయన ఆవేశంగా–

"ఇప్పుడే ఈ నిజాన్ని కమీషనర్‌కు చెబుతాను. అసలు నేరస్థుడు–దేశద్రోహి ఇక్కడే ఉన్నాడని తెలియజేస్తాను" అన్నాడు ప్రశాంత్–కమీషనర్ దగ్గరకు వెళ్ళటానికి సిద్ధపడుతూ—

సరిగ్గా అప్పుడే కమీషనర్ ఒక పత్రికా రిపోర్టర్‌తో అక్కడికి వచ్చి "మీరిద్దరే మాట్లాడుకుంటున్నారు. ఆ మనిషి ఆచూకీ తెలుసుకునే దారి ఏదైనా కనపడిందా?" అనడిగాడు ప్రశాంత్‌ను.

"లేదు ముఖ్యమైన విషయం గురించి మీకు చెప్పాలి, ఇలారండి" అన్నాడు ప్రశాంత్.

కమీషనర్ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు వాళ్ళను—

రిపోర్టర్ అక్కడే నిలుచుండిపోయాడు వాళ్ళని చూస్తూ—

బంగార్రాజే తన మనుషులతో ఆ వంతెనను కూల్చివేయించాడని–తన అద్భుత శక్తితో ఆ నిజాన్ని తెలుసుకున్నాననీ – కమీషనర్‌తో చెప్పాడు ప్రశాంత్....

ఆ మాట వినగానే ఆయన షర్టుజేబులోనే అణుబాంబు బద్దలైనట్టుగా అదిరిపోయాడు. బహుశ ఆయన జీవితంలోనే ఎక్కువ ఆశ్చర్యాన్ని–షాక్‌నీ ఇచ్చింది ఆ వార్తే అయినట్టుగా గొప్ప విభ్రాంతికి లోనయ్యాడు. అందుకే కారణం మరొకటి ఏదీలేదు. ఆ వొంతెన్ని కూల్చిన మనిషి ఆ శత్రువే అనే ఆలోచనలో. నమ్మకంలో ఉన్నాడాయన.

అందుకే — "నువ్వు చెబుతున్నది నిజమేనా?" అడిగాడు ప్రశాంత్‌ను.

"ఇంకెవరయినా చెప్పివుంటే మీరు నమ్మకపోవచ్చు. అద్భుతశక్తితో ప్రశాంత్ తెలుసుకున్న నిజం ఇది. దీనికి తిరుగులేదని మీకు తెలుసు." అన్నాడు ప్రొఫెసర్ బలదేవ్.

"ఐకాంట్ బిలీవ్....నేను నమ్మను" అన్నాడు కమీషనర్ తల విదిలిస్తూ—

ప్రశాంత్‌కు మతిపోయినట్లయ్యింది

మళ్ళీ వెంటనే కమీషనర్ అన్నాడు– "ఇందులో నా నమ్మకంతో పనిలేదు. బంగార్రాజుకు ప్రభుత్వంలో ఉన్న పలుకుబడి గురించి నీకు తెలీదు. అతను తల్చుకుంటే ఏమైనా చెయ్యగలడు. అతనే ఈ వంతెనను డైనమైట్లతో తన మనుషులతో పేల్చివేశాడంటే ఎవరూ నమ్మరు. నీకు మతిపోయిందనుకుంటారు. ఇంకెవరితోనూ ఈ విషయం గురించి చెప్పకు..." అని అక్కడినించి గబగబా వెళ్ళిపోయాడు.

అప్పటికే వాళ్ళకు కొంచెం దూరంలో నిలబడి పత్రికావిలేఖరి అక్కడనించి వెళ్ళిపోయాడు అంతా విని—

ప్రశాంత్ మొహం అవమానంతో మాడిపోయింది. కమీషనర్ ఎందుకలా మాట్లాడాడో పూర్తిగా అతనికి తెలుసు. అయినా భరించలేకపోయాడు–ఎదురుగావున్న దేశద్రోహిని వదులుతున్నందుకు. అటువంటి తీవ్రమైన నేరస్థుడికి భయపడుతున్నందుకు....

కొంతమంది ఫొటోగ్రాఫర్లు కూలిన వంతెన ఫొటోలను తీసుకుంటున్నారు. నలుగురు రాజకీయ నాయకులు వచ్చి కమీషనర్‌తో-బంగార్రాజుతో మాట్లాడుతున్నారు.

"ప్రొఫెసర్—నేను వెంటనే ఇక్కడినుంచి మా వూరు వెళ్లిపోతాను" అన్నాడు ప్రశాంత్-బలదేవ్‌తో.

ప్రశాంత్ అలా అన్నందుకు ప్రొఫెసర్ కొంచెంకూడా ఆశ్చర్యపడలేదు. ఎందుకంటే అతను బాగా హర్ట్ అయాడని ఆయన గ్రహించారు. అతనేకాదు ఎవరైనా అలాగే అంటారనికూడా ఆయన అనుకున్నాడు.

"నీ బాధను అర్థం చేసుకోగలను. కమీషనర్‌కు సహాయం చెయ్యటానికి నువ్వు ఇక్కడకు రాలేదు. ఒక పౌరుడిగా దేశాన్ని నాశనంచేసే ఒక మనిషిని గుర్తించటానికి నువ్వు ఇక్కడ ఉన్నావు. మనందరిమీదా ఆ బాధ్యత ఉంది. కమీషనర్ నీ మాటకు విలువ ఇవ్వలేదని ఈ నగరాన్ని ఒక అజ్ఞాత శత్రువుచేతిలో వుంచి వెళ్లిపోవటం ధర్మంకాదు. ఆలోచించు" అన్నారాయన విచారంగా.

"కత్తితో నా గుండెలో పొడిచినా నేను బాధపడను ప్రొఫెసర్. కాని కమీషనర్ నామాటమీదనే దెబ్బకొట్టాడు. నా ధ్యేయాన్ని కాల్చి చంపాడు. నాకున్న అద్భుతశక్తితో దేశాన్ని పీడించే ద్రోహుల నిజరూపాలను బయటపెట్టాలనుకున్నాను...అందుకే మా నాన్ననుకూడా బాధపెట్టి ఇక్కడకు వచ్చాను కాని ఇప్పుడు ఒక సంఘద్రోహి ఎదురుగా తిరుగుతున్నా ఆయన ఏమీ చెయ్యలేకపోయాడు. నాలోవున్న అద్భుతశక్తిని నమ్మలేనంటూ ఆత్మవంచన చేసుకుని వెళ్లిపోయాడు" అన్నాడు ప్రశాంత్ బాధపడుతూ—

"ఇందులో కమీషనర్‌ని కూడ మనం పూర్తిగా బ్లేమ్ చెయ్యటం అంతగా న్యాయం కాదనుకుంటాను బంగార్రాజు పలుకుబడికి ఆయన కూడా భయపడ్డాడు. ప్రభుత్వంలో బంగార్రాజుకు ఉన్న హోల్డు అలాంటిది

అయిఉండాలి. అందుకే ఆత్మవంచన చేసుకోటానికైనా సిద్ధపడ్డాడు. కాని-బంగార్రాజును ఏమీ చెయ్యలేకపోయాడు." అన్నారు ప్రొఫెసర్ బలదేవ్.

అప్పుడు ప్రశాంత్ ఇలా అన్నాడు-"ఒక నేరస్థుడ్ని, దేశద్రోహిని అరెస్టు చెయ్యకుండా వదిలిన అధికారి కూడా నేరస్తుడు- దేశద్రోహి అవుతాడు."

* * *

ఈవెనింగ్ ఎడిషన్‌లో-బ్రిడ్జి కూల్చివేత-గురించి ప్రముఖంగా రాశారు. అందులో నగరాన్ని కల్లోలం చేస్తున్న విధ్వంసకశక్తిఉన్న మనిషి ఆ వంతెనను కూల్చెయ్యలేదనీ-బిల్డింగ్ కంట్రాక్టర్ బంగార్రాజు తనమనుషులతో ఆ బ్రిడ్జిని కూల్చివేయించాడనీ వార్తఉంది.

ఆ వార్త చదివి ప్రశాంత్-ప్రొఫెసర్ షాకైపోయారు.

"మనం ఏ విలేఖరికీ చెప్పలేదు కదా ఈ వార్త గురించి" అన్నాడు ప్రశాంత్.

"ఎవరో దగ్గర్లో పొంచి ఉండి మన మాటలను విని ఉంటారు" అన్నాడు బలదేవ్.

ప్రశాంత్‌కు కమీషనర్‌తో కలిసి తన దగ్గరకు వచ్చిన విలేఖరి గుర్తుకు వచ్చాడు.

"ఈవెనింగ్ ఎడిషన్ రిలీజయిన కొంచెం సేపటికే కమీషనర్ ఆదుర్దాగా ఫోన్‌చేశాడు.

"పేపర్లో వచ్చిన వార్త గురించి నువ్వు ఎవరితో అయినా చెప్పావా?" అడిగాడు ప్రశాంత్‌ను.

"ఎవ్వరికీ చెప్పలేదు. మనం మాట్లాడుకునేటప్పుడు మన దగ్గర్లోనే ఒక పత్రికావిలేఖరి నిలబడి ఉన్నాడు. బహుశ మన మాటల్ని అతనే విని ఉంటాడు. అంతకంటే అవకాశంలేదు" అన్నాడు ప్రశాంత్...

కమీషనర్‌తో ఫోన్‌కాల్ అయిపోయిన రెండు నిముషాలకే బంగార్రాజు ఫోన్‌చేశాడు.

ప్రశాంత్ రిసీవర్ ఎత్తాడు. తనమీద అంత దారుణమైన ఆరోపణ చేసినందుకు బంగార్రాజు కోపంతో ఫోన్‌లోనే బుసలుకొట్టాడు శివతాండవం చేశాడు. చివరకు ప్రశాంత్ అంతం చూస్తానని బెదిరించి ఫోన్ పెట్టేశాడు.

సరిగ్గా బంగార్రాజు ఫోన్‌లో ప్రశాంత్‌ను అంతం చూస్తానని బెదిరిస్తున్న సమయంలోనే—

పాంచజన్య ఈవెనింగ్ ఎడిషన్‌లో వచ్చిన బ్రిడ్జి కూల్చివేయటాన్ని గురించి చదివాడు. అప్పుడతను దారుణంగా ఆవేశపడిపోయాడు. కళ్ళు ఎరుపెక్కాయి. గుండెలో జ్వాలరేగింది.

అప్పటికప్పుడే తన దగ్గర వున్న మనుషుల లిస్టు కాయితం మీద బంగార్రాజు పేరుకూడా రాసి దాని ఎదురుగా బాల్‌పాయింట్ పెన్నుతో ఇంటూ గుర్తు పెట్టాడు పాంచజన్య.

ఇంటూ గుర్తు అర్థంయేమిటి?

* * * *

"మీతో ఆంతరంగికంగా మాట్లాడాలి. పబ్లిక్ గార్డెన్‌కు వెళదామా?" అనడిగాడు ప్రశాంత్—సోనీని.

ఆమె కొంచెం సిగ్గుపడింది కాని—ఏం మాట్లాడాలి? నాతోనా?— అని అడగలేదు ఎందుకో తెలిసినట్టుగా తల వూపింది.

"ఏం మాట్లాడతారని అడగరేం మీరు?" అన్నాడు.

అప్పుడు సోనీ అన్నది—"ఒక అద్భుతశక్తితో ఎదుటి మనుషుల చరిత్రను కావాలనుకుంటే మీరు తెలుసుకోగలరు. కాని ఎటువంటి శక్తి లేకుండా పెళ్లికాని అమ్మాయి మరో పెళ్లికాని అబ్బాయి కళ్ళలోకి చూసి అతని మనసులో ఏముందో చెప్పగలదు"

ఆ మాటలు అతడికి సంతోషాన్ని కలిగించాయి. నిజంగా ఆమె హృదయంలో తన గురించి ఏమని అనుకుంటున్నదో అతనికి తెలుసు. అయినా తనని చదువుతున్నట్టుగా తెలిస్తే ఆమె బాధపడుతుందని అతనలా నటిస్తున్నాడు.

సోనీ కారు బయటకు తీసింది.

ఇద్దరూ ఎక్కి పబ్లిక్ గార్డెన్‌కు బయల్దేరారు

పది నిముషాల్లో పబ్లిక్ గార్డెన్స్ చేరుకుని కారు పార్కుచేసి లోపలకు వెళ్లి గడ్డిమీద కూర్చున్నారు అతడు సోనీకి ఎదురుగా కూర్చున్నాడు కర్చీఫ్ పరచుకుని.

"ఇప్పుడు చెప్పండి. నాతో ఆంతరంగికంగా ఏం మాట్లాడతారో" అన్నదామె నవ్వుతూ—

వెంటనే ప్రశాంత్ సోనీకి ఏమీ చెప్పలేదు ఆమె మనసులో ఏముందో తెలిసిపోయినందుకు. అతడికి విచారంగానే వుంది. ఒకే ఒక్కటి ఇద్దరినీ దూరం చేస్తోంది. అందుకే సోనీకూడా తనకు దగ్గర కావటానికి ఒప్పుకోవటంలేదు. భయపడుతోంది. అతనికి తెలుసు. కాని తెలిసినట్టుగా ఆమెకు అంటే సోనీకి తెలియకూడదు.

"మాట్లాడరేం? నా మనసు చదువుతున్నారా?" అన్నది నవ్వుతూ.

నా మనసులో కోరికను నా చూపులు మీకు చెప్పాయికదా.... అయినా ప్రశాంత్‌గా చెబుతున్నాను. మీరు నాకిష్టం. ఐలవ్‌యు" అన్నాడు.

ఈసారి సోనీ సిగ్గుపడలేదు. విచారంగా అతన్ని చూసింది తర్వాత ఇలా అన్నది—"నేనూ మిమ్మల్ని లవ్ చేస్తున్నాను. మీరంటే నాకూ ఇష్టమే. కాని ప్రయోజనం ఏమిటి?"

"మనం పెళ్ళి చేసుకుందాం"

"సారీ...నేను మిమ్మల్ని పెళ్ళి చేసుకోలేను"

"ఎందుకు?"—ఎందుకో తెలిసినా అడిగాడు అతను.

"మీలో అద్భుతశక్తి వుంది. మిమ్మల్ని పెళ్ళి చేసుకుంటే మీకున్న ఆ శక్తితో మీరు జీవితాంతం నన్ను నా ఆలోచనలను చదువుతూ వుండే అవకాశం వుంది. నా ప్రమేయం లేకుండానే నా మనసులో ఏముందో తెలుసుకుంటారు. నా ఆలోచనలను అనుకూలంగానో. ప్రతికూలంగానో

ప్రవర్తిస్తూవుంటారు. అప్పుడిక లైఫ్‌లో థ్రిల్ ఏముంటుంది? నాగురించి మీకు కూడా థ్రిల్ వుండదు. థ్రిల్‌లేని జీవితం ఎంత బోరగా వుంటుందో ఆలోచించండి. అలాంటి లైఫ్‌ను నేను కోరుకోలేను" అన్నది సోనీ.

ఆ జవాబు అతను ముందుగానే తెలుసుకున్నాడు కాబట్టి మామూలుగానే వున్నాడు ప్రశాంత్.

మళ్ళీ ఆమే అన్నది—"నా జీవితంలో—నాగుండెలో దాగివుండే గొప్ప రహస్యాలను మీరు తెలుసుకుంటారని నా భయం కాదు. ఎన్నో యేళ్ళ సంసార జీవితంలో ఎప్పుడో ఒకసారి మిమ్మల్ని ద్వేషించే పరిస్థితులు కూడా ఎదురుకావచ్చు ఆ పరిస్థితుల్లో నా అంతరంగాన్ని మీరు చదివితే మీకెలా వుంటుంది? ఇవన్నీ మీరు ఆలోచించలేదా?"

నిజమే. ఆమె ఆర్గ్యుమెంట్ ....సోనీ భయంలో అసహజం ఏమీ లేదు. తనలోవున్న అద్భుతశక్తి తనెంతో ప్రేమించి దగ్గరకావాలనే వ్యక్తిని దూరంగా వెనక్కునెట్టుకు వెళుతోంది.

"నాభయంలో అర్థంలేదని మీరు అంటే ఆలోచించకుండా మీతో మేరేజ్‌కు ఇప్పుడే ఒప్పుకుంటాను" అన్నదామె అతడ్ని చూస్తూ...

అప్పుడు కూడా ప్రశాంత్ మాట్లాడలేకపోయాడు. సోనీ భయం అర్థం లేనిదని చెప్పలేకపోయాడు.

"మీలో వున్న అద్భుతశక్తి నేరస్తులను తెలుసుకుని నిర్దోషులను రక్షించటానికి దోషులను శిక్షించటానికి ఉపయోగపడుతుంది. అంతే—భార్యాభర్తలమధ్య ఆశక్తి ఒక అడ్డుతెర. ఇనుపగోడగా నిలబడుతుంది."

"సోనీ....నాలో ఈ అద్భుతశక్తి లేకపోతే మీరు నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటారు కదూ?" అన్నాడు ప్రశాంత్.

సోనీ అతన్ని ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ "ఈ అద్భుతశక్తిని మీరు పోగొట్టుకునే అవకాశంకూడా వుందా?" అనడిగింది.

"వుంది" అన్నాడతను ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ—

* * * *

కంట్రాక్టరు బంగార్రాజు మేడ కూల్చివేయబడింది. కూలినమేడ కింద బంగార్రాజు సమాధి ఐపోయాడు. నగరంలో అతనికివున్న మూడు సినిమాథియేటర్లు సెకండ్ షో వదిలిన తర్వాత కూలిపోయాయి.

అంతేకాదు—

రాత్రి నగరంలో ఇంకొంత మంది ప్రముఖవ్యక్తుల నివాసగృహాలు కూడా మొదలు నరికిన చెట్లులాగా కూలిపోయాయి. ఆ ప్రముఖ వ్యక్తులంతా పరోక్షంగా డబ్బుతో అధికార బలంతో ప్రజలమీద అధికారాన్ని—జులుంని ప్రదర్శిస్తున్నవాళ్ళే

అదేరాత్రి పన్నెండు ప్రభుత్వకార్యాలయాలు ఎనిమిది ప్రయివేటు ఆసుపత్రులు ధ్వంసం చెయ్యబడ్డాయి.

ప్రజలు భయంతో వణికిపోయారు. వాళ్ళందరికీ ప్రాణాలమీద వస్తురూపంలోవున్న ఆస్తులమీద ఆశపోయింది. ఏదో ఒక క్షణంలో వాళ్ళ ఇళ్ళుకూడా కూలిపోతాయనే నిర్ణయానికి వచ్చేశారు. కొంతమంది నగరం వదిలి వెళ్ళిపోవటానికి ప్రయత్నాలు చేసుకున్నారు.

ఆరోజు ఫ్యాక్టరీలులేవు. ప్రభుత్వ కార్యాలయాలులేవు. పనిగంటలు లేవు. అసలు పనే లేకుండాపోయింది.

ఆస్తుల సొంత యజమానులంతా తమ ఆస్తులకు ఆ మనిషినించి రక్షణ కల్పించ వలసిందిగా ప్రభుత్వాన్ని కోరారు.

ప్రతిపక్షాలన్నీ నిముషాల్లో సమావేశం జరిపి ప్రభుత్వాన్ని విమర్శించాయి. ఒక మనిషి సృష్టించే అరాచకాన్ని, మరణహోమాన్ని ఆపలేకపోయినందుకు అధికారపార్టీని అధికారంనించి తొలగిపోవలసిందిగా డిమాండ్ చేశాయి.

కళ్ళకి కనపడని ఒక వినాశక శక్తితో ఉన్మాదిలా....రాక్షసుడిలా మారణకాండను సృష్టిస్తున్న మనిషిని పట్టుకుని బంధించటంలో ప్రభుత్వ నిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తించిదని...విద్యార్థులు కొంతమందిఆవేశపరులు పూనకం

వచ్చినట్టు ఊగిపోయారు. ఎన్నో ప్రభుత్వ కార్యాలయాలను నాశనం చేశారు. కొన్ని బస్సులు వాళ్ళ కోపానికి ఆహుతి ఐనాయి.

నలభై ఎనిమిది గంటల్లో ఆ మనిషిని పట్టుకుని ప్రశాంత పరిస్థితిని రాష్ట్రంలో నెలకొల్పలేకపోతే కేంద్రం జోక్యం చేసుకుంటుందని చీఫ్ మినిస్టర్‌కి దేశప్రధాని తెలియజేశారు.

ఉద్రిక్త వాతావరణం ఏర్పడింది. ఫలితంగా కర్ఫ్యూ విధించారు. ప్రజాజీవనం స్తంభించిపోయింది.

మేధావులతో, ప్రభుత్వ అధికారులతో అత్యవసర సమావేశం ఏర్పాటు చెయ్యబడింది

శత్రువు జాడ దొరకలేదు.

* * * *

ఒకరోజు గడిచింది. ఇరవైనాలుగు గంటలు గడిచిపోయాయి.

రెండోరోజు___

అప్పటిదాకా ఎటువంటి విపరీత సంఘటనలూ నగరంలో జరగలేదు. అత్యవసర సమావేశంలో కొంతమంది మేధావులు శత్రువును పట్టుకోటానికి కొన్ని మార్గాలను సూచించారు. వాటిని తక్షణమే ప్రయోగించారు. ఐనా శత్రువు ఉనికి కూడా తెలీలేదు.

సాయంత్రం ఆరుగంటలనించీ రాత్రి ఎనిమిది గంటలవరకూ కర్ఫ్యూని సడలించారు.

ఒక్కసారిగా జనం బయటకువచ్చారు ఇళ్ళలోనించి...జైళ్ళలోనించి వచ్చినట్టుగా....

రోడ్లన్నీ జనంతో నిండిపోయాయి.

జనం వొకరు గురించి ఇంకొకళ్ళు పట్టించుకోకుండా తిరుగుతున్నారు. తిరుగుతున్న మనుషుల్లో పాంచజన్య కూడా వున్నాడు.

అతను గుండెనిండా పగనీ, ద్వేషాన్నీ నింపుకుని వాటినే ఊపిరిగా

తీసుకుంటూ రోడ్డుమీద జనం మధ్యనించి తిరుగుతున్నాడు. పాంచజన్య హృదయంలో ఇప్పుడు మానవత్వం కంట్లో నలుసంత కూడలేదు. అతన్లో అక్షణాల్లో పూర్తిగా ఒక రాక్షసుడే వున్నాడు.

ఏ శత్రువును గురించి భయపడుతున్నారో ఆ శత్రువు తమలోనే కలిసి తిరుగుతున్నట్టు వాళ్ళకు తెలీదు.

పాంచజన్య వేషాన్ని మార్చుకున్నాడు. గడ్డం అతికించుకున్నాడు. మీసాలు తగిలించుకున్నాడు. జుట్టును మధ్య పాపిడితీసి దువ్వుకున్నాడు. ఒక సాధారణమైన మనిషిలాగా వున్నాడు.

రాత్రి ఏడుగంటలు దాటుతోంది. తిరిగి కర్ఫ్యూ విధించటానికి ఇంకొక్క గంట సమయం మాత్రమే వుంది. అందుకే జనం వెళుతున్నారు గబగబా...మోటారు వాహనాలు కూడా రోడ్డుమీద పరుగులు పెడుతున్నాయి.

చేతులు ఊపుతుంటూ నడుస్తున్నాడు పాంచజన్య. అతని పేంట్ జేబులో వొక మడతపెట్టిన కాయితం వుంది. దాన్లో కొంతమంది రాజకీయ నాయకుల పేర్లున్నాయి. వాటితోపాటు కమీషనర్ పేరు, ప్రొఫెసర్ బలదేవ్ పేర్లు కూడా వున్నాయి. వాటి ఎదురుగా ఇంటూ గుర్తులు పెట్టి వున్నాయి.

ఆలోచిస్తూ నడుస్తున్నాడు అతను. రోడ్డు క్రాస్‌చేసి వొక టర్నింగ్ తిరిగాడు. అతను గమనించలేదు. ఎదురునించి రివ్వున దూసుకువచ్చిన ఎంబాసిడర్‌కారు అతనికి డాష్ ఇచ్చింది విసురుగా....

అంతే....

పాంచజన్య ఎవరో విసిరేసినట్టుగా ఎగిరి కొంచెం దూరంలో రోడ్డు చివరకు పడ్డాడు.

బేడ్‌లక్....నిజంగా దురదృష్టం. కేవలం అతనొక్కడిదీ దురదృష్టమే. పాంచజన్య దురదృష్టమే ఎన్నో లక్షలమంది మనుష్యుల్ని సజీవసమాధి అవకుండా అడ్డుపడింది.

రోడ్డుమీద ఎగిరి పడటంలోనే జారిపోయాడు పాంచజన్య ఆ సురుకు-అతని తల పేవ్‌మెంటుకు కొట్టుకుంది. వెంటనే అతనికి స్పృహపోయింది.

స్పృహపోయే క్షణంలోనే అతను అనుకున్నాడు తనకు అంతిమ ణాలు సమీపించాయని.

పాంచజన్యకు డాష్ ఇచ్చిన ఎంబాసిడర్ కార్లోనించి దిగిన ఇద్దరు నుషులు పరిగెత్తుకుంటూ పడిపోయిన అతని దగ్గరకు వచ్చారు.

ఇద్దరిలో ఒక మనిషి వొంగి ఆత్రంగా పాంచజన్య మొహంలోకి సి ఐదు సెకండ్లలో పెద్దగా అరిచాడు ఆశ్చర్యంతోనూ-సంతోషంతోనే త్రువు" అంటూ-

అతను ప్రశాంత్ ....అతని పక్కనే సోనీ వుంది.

* * * *

నగరంలో కర్ఫ్యూ తొలగించారు.

ఎంతో విలువైన ఆస్తులను-ఎన్నో ప్రాణాలను ధ్వంసం చేసిన త్రువు స్పృహలేని స్థితిలో దొరికిపోయాడనే వార్త గాలికంటే వేగంగా తోదూరం ప్రయాణం చేసింది.

రాష్ట్రప్రజలనుద్దేశించి చీఫ్ మినిస్టర్ రేడియోలో మాట్లాడారు. నికి, దేశప్రజలకీ విచిత్రమైన విధ్వంసక శత్రువు భయం తొలగి యిందని తెలియజేశారు. ఆ సందర్భంలో ఆయన ఇంకో చిత్రమైన ద్భుతశక్తివున్న ప్రశాంత్‌ను పొగుడుతూ ఆకాశానికి ఎత్తేశాడు. ఈ కం అతనికి రుణపడి వుంది కూడా చీఫ్ మినిస్టర్ అన్నాడు.

భయంకరమైన శత్రువు బారినించి తప్పించినందుకు ఎంతో మంది శాంత్‌ను కలుసుకుని పూలదండలు వేశారు. కొంతమంది కృతజ్ఞతగా న్నో వేలరూపాయల నగదు కానుకలను ప్రకటించారు

ప్రశాంత్ అందరి అభినందలను, పొగడ్తలను ఆమోదించాడు-కాని-

కమీషనర్ ఆఫ్ పోలీసు ప్రత్యేకంగా కృతజ్ఞతలు తెలియజేసుకుని అభినందించినప్పుడు అతను మనస్ఫూర్తిగా స్వీకరించలేక పోయాడు.

అతను సంపాదించిన కీర్తి ప్రజల అభిమానాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నప్పుడు సంతోషంతో ప్రశాంత్‌ను పెళ్ళిచేసుకోవాలని అనుకుంది సోనీ-కాని అతన్లోవున్న అద్భుత శక్తి గుర్తుకువచ్చి ఉలిక్కిపడింది.

ఎంతమంది మనుషుల్లో వున్నా సోనీ మనసును, ఆలోచనలను చదువుతూనే వున్నాడు ప్రశాంత్.

కాని-సోనీకి తెలీదు.

* * * *

పాంచజన్యకు ప్రాణానికి ప్రమాదం కలిగించే గాయాలు ఏవీతగల్లేదు. షాక్‌తో, తలకు దెబ్బతగలటంవల్ల వెంటనే స్పృహపోయింది. అంతే—

అతను స్పృహలోకి వస్తాడనే భయంతో అతనికి వరసగా మత్తు ఇంజెక్షన్లు ఇస్తున్నారు. అతనికి స్పృహరావటమే జరిగితే మళ్ళీ కథ మొదటికి వస్తుందని వాళ్ళకి తెలుసు.

పోలీసులు పాంచజన్య చీకటి గదిని కనిపెట్టగలిగారు. అందులో వాళ్ళకు అతని డైరీ దొరికింది. దాన్లో అతను తన గురించిన ఒక్క రహస్యాన్ని కూడా దాచకుండా అన్నీ రాసుకున్నాడు.

ఆఖరిరోజు అంటే అతను దొరికిపోయిన రోజు డైరీలో అతను-నాలో ఈ వినాశక శక్తి కలగటం నాదురదృష్టం అని రాసుకున్నాడు.

అతని గదిలో ఇంకా కొన్ని ఎడ్రసులు వున్న కాయితాలు, ఏవో న్యూస్ పేపరు కత్తిరింపులు వాళ్ళకు దొరికాయి.

చీఫ్ మినిస్టరు మళ్ళీ ఒక అత్యవసర సమావేశాన్ని యేర్పాటు చేశాడు.

—పాంచజన్యకు ఉరిశిక్షవేయటానికి సరిపడ ఆధారాలు వున్నాయి.

కాని నేరాలను విచారించి అతనికి శిక్షనైనా విధించేది కోర్టు అతన్ని కోర్టుకు హాజరుపరచాలి. అతని సమక్షంలో విచారణ జరగాలి. కాని పాంచజన్య స్పృహలోలేడు. అతనికి స్పృహ తెప్పించవచ్చు. ప్రమాదం స్పృహలోలేని మనిషిని కోర్టులో ప్రవేశపెట్టి అతని సమక్షంలో విచారణ జరపటానికి చట్టం ఒప్పుకోదు.

ఈ పరిస్థితిలో ఏం చెయ్యాలి?

క్రిమినల్ లాయర్ మిశ్రా సహాయం తీసుకోమని సలహా ఇచ్చారు ఎవరో.

క్షణాల్లో లాయర్ మిశ్రా ఆ సమావేశానికి వచ్చాడు. పరిస్థితిని అతనికి వివరించి చెప్పారు.

అంతావిని "అవును. స్పృహలేని స్థితిలో నేరస్తుడని కోర్టులో ప్రవేశపెట్టగూడదు. అందుకు చట్టం ఒప్పుకోలేదు. ఐదు గంటలు టైమివ్వండి. అతనికి స్పృహరాకముందే అతడిమీద సరయిన చర్య తీసుకునే ప్లానుగురించి ఆలోచించి మీకు చెబుతాను." అన్నాడు మిశ్రా.

చీఫ్ మినిస్టర్ అంగీకరించాడు.

* * * *

వెనక చేతులు పెట్టుకుని గదిలో అటూఇటూ తిరుగుతున్నాడు ప్రొఫెసర్ బలదేవ్. ఆయన శత్రునిర్మూలనం గురించే ఆలోచిస్తున్నాడు.

లాయర్ మిశ్రాకంటే ముందుగా తనే ఏదో ఒక ఆలోచనను చీఫ్ మినిస్టర్‌కు అందజేయాలనే ప్రయత్నంలో వున్నాడు బలదేవ్.

అతని ఆలోచనలను చెదరగొడుతూ ఫోన్ మోగింది.

"హలో ప్రొఫెసర్ బలదేవ్ స్పీకింగ్" అన్నాడు.

"నమస్తే ప్రొఫెసర్....నేను వినాయక్‌ను" అన్నాడతను.

"మీరా? ఏమిటి? విశేషం?" అన్నాడాయన.

"అతనికి ఇంకా స్పృహరాలేదుకదూ?" అడిగాడతను.

"అవును"

"స్పృహరాకుండా ఇంజెక్షన్లు ఇస్తున్నారు కదూ?"

"మీకెలా తెలుసు?"

"సహజంగానే తెలుసు. ఎందుకంటే ఆ మనిషికే స్పృహవస్తే ఏం చేస్తాడో, ఏం జరుగుతుందో ఎవరు వూహించలేరు. అందుకే అతనికి స్పృహరాకముందే అతని నేరానికి తగిన శిక్ష వేయించటానికి మీరేం చేస్తున్నారు?" అడిగాడు వినాయక్.

"ఏం చెయ్యాలో తెలియటంలేదు. ఇప్పుడు నేను ఆ విషయం గురించే ఆలోచిస్తున్నాను"

"నన్ను చెప్పమంటారా?" అడిగాడతను.

"నీకు తెలుసా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు బలదేవ్.

"తెలుసు. చెప్పానుకదా నేనొక నేరపరిశోధక కథా రచయితను. ఈ సంఘటననే నేను కథగానో లేక నవలగానో రాసినప్పుడు దానికి ఎటువంటి ముగింపు ఇస్తానో ఆ ముగింపునే మీకు చెబుతాను."

"ఏమిటాముగింపు?" కుతూహలంగా అడిగాడు ప్రొఫెసర్"

ఆ ముగింపు ఏమిటో చెప్పాడు వినాయక్....

"థాంక్ యూ వినాయక్....థాంక్ యూ వెరీమచ్" అన్నాడు బలదేవ్ కృతజ్ఞతగా—సంతోషంతో.

ఆయన ఒక్క సెకండ్ కూడా ఆలస్యం చెయ్యకుండా చీఫ్ మినిస్టర్‌ని కలవటానికి ఎంబాసిడర్ కార్లో బయలుదేరాడు.

* * * *

చిన్నగా నవ్వుతూ "అడ్డుతెరతొలగి పోయింది" ఇనుపగోడ కరిగిపోయింది" అన్నాడు ప్రశాంత్.

"ఏమిటి?" అన్నది సోనీ.

"నాలో వున్న అద్భుత శక్తి మన పెళ్ళికి ఒక అడ్డుతెర అనీ ఇనుప గోడ అనీ నువ్వే అన్నావు. గుర్తులేదా?" అన్నాడు.

"అవును" అన్నది ఆమె.

"ఇప్పుడు నాలో ఆ అద్భుత శక్తిలేదు నేను మీ అందరి లాంటి మనిషిని"

ఆశ్చర్యంగా అడిగింది "ఏమయ్యింది?"

"నేనే పోగొట్టుకున్నాను"

"సాధ్యమేనా? ఎలా?"

"సారీ....చెప్పను. చెప్పకూడదు. అసలు ఆ శక్తి నాలో ప్రవేశించటం గురించి కూడా ఎవ్వరికీ నిజం చెప్పలేదు. ఒక కథ చెప్పాను"

"ఎందుకు?"

"నాలో ఈ అద్భుత శక్తికి కారణమైన ఒక మనిషి ఈ విషయమై కొన్ని నిబంధనలు విధించాడు. ఆశక్తిని అవసరం లేదనుకున్నప్పుడు ఎలా పోగొట్టుకోవాలో, ఆయనే చెప్పాడు. ఐతే ఇవన్నీ కొన్ని అతీంద్రియ శక్తులకు చెందిన రహస్యాలు కాబట్టి ఎవ్వరికీ తెలియజేయనని నాచేత ప్రమాణం చేయించుకున్నాడు. ఆయన చెప్పినట్టుగా చేసి నాలో వున్న అద్భుత శక్తిని పోగొట్టుకున్నాను. ఈ రోజునే ప్రెస్ మీట్ ఏర్పాటు చేసి నాలో శక్తి పోయిన విషయాన్ని పత్రికలకు తెలియ జేస్తాను"

ఆమె— అతడి మాటలు నమ్మింది.

అందుకే— "నాకోసం మీరు అపూర్వమైన అద్భుత శక్తిని పోగొట్టుకున్నారా?" అనడిగింది.

"కాదు. పూర్తిగా నీకోసమే కాదు. నా ఇబ్బందులు కూడా వున్నాయి. ఎదుటి మనుషులు మనసులో నన్ను ద్వేషిస్తున్నప్పుడు నాకు తెలుస్తుంది. బాధపడక తప్పదు. నువ్వు చెప్పినట్టుగానే అవతలి మనుషుల గురించి తెలిసినప్పుడు థ్రిల్ వుండదు. అన్నింటినీ మించి నేరస్థుల ప్రపంచానికి నేను

మొదటి శత్రువును. అందువల్ల నాకు అనుక్షణం ప్రాణభయం వుంటు
ఏ కార్నర్ నించి చావు నన్ను వెతుక్కుంటూ వస్తోందో తెలీదు. చె
భరించాలి. అందుకే ఆ అద్భుత శక్తి నాకు అవసరం లేదనుకున్నాను"

"ఇంతకీ మీరు చెప్పేదంతా నిజమేనా?" నమ్మ లేనట్టుగా
అడిగింది సోనీ.

"నిజం."

"ఐతే ఇప్పుడు నామనసులో నేనేమనుకుంటున్నానో చెప్ప
అన్నది నవ్వుతూ—

"పెళ్ళికాని అందమైన అమ్మాయి ఇంకో పెళ్ళికాని అబ్బాయిని
మనసులో ఏమనుకుంటున్నదో చెప్పమని అడిగిందంటే— ఆ అమ
మనసులో ఏమనుకుంటున్నదో చెప్పటానికి ఏ అద్భుత శక్తి అవ
లేదు. ఆ అమ్మాయి కళ్ళభావాలు చూసి చెప్పటానికి. ఇప్పుడు న
మనసులో అనుకునేది, కోరుకునేది ఏమిటంటే"— అంటూ చటుక
వరిగి సోనీ ఎర్రని పెదవుల మీద ముద్దు పెట్టుకున్నాడు తను గాఢం

రెండు చేతులనూ ప్రశాంత్ వీపుమీద వుంచి బిగా తన గు
కేసి అదుముకుంది సోనీ ఆవేశంగా....

* * *

పాంచజన్య పరిస్థితి క్షీణించిపోయింది. అతన్ని మరో హాస్పి
తరలించుకు వెళుతున్న అంబులెన్స్‌కు జరిగిన యాక్సిడెంటులో...నగ
విధ్వంసాన్ని సృష్టించిన మనిషి స్పృహలోకి రాకముందే చనిపో

అంబులెన్స్ నడుపుతున్న డ్రయివర్‌కీ ఇంకో ముగ్గురు హాస్పిటల్ ఉద్యోగులకు బలమైన గాయాలు తగిలాయి...

ఆ వార్తను న్యూస్ పేపర్లలో చదివిన వాళ్ళంతా ఆశ్చర్యపోయారు....ఒక్క నేరపరిశోధక కథ రచయిత వినాయక్ తప్ప....

—ఎందుకంటే ఆ వార్తలో వున్న మార్గాన్ని బ్రాఫెనర్ ఎలదేవ్‌కు సూచించిన మనిషి అతనే కాబట్టి.